

สัจบัตร การประชุมใหญ่สามัญ ประจำปี 2557

4 เมษายน 2558
ณ หอประชุมกองทัพอากาศ

อนุสารีย์นักรบนิรนาม 333

สถานที่ตั้ง :

สมาคมหน้ากรมทหารอู่สู้อากาศยาน รักษาพระองค์ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน
(ตอ.รอ. อย.) ถนนพหลโยธิน ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี

สมาคมนักรบนิรนาม 333

เลขที่ 171 อาคารสโมสรทหารอากาศ () กองทัพอากาศ ดอนเมือง ถนนพหลโยธิน เขตสายไหม กทม. 10220

โทรศัพท์ 0-2152-6263, 0-2152-6264 โทรสาร 0-2152-6263 อีเมล : assocuwa@yahoo.com

พระราชดำรัส

“ทรงให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติราชการพิเศษ
ก้มหน้า เสียสละทำงาน โดยไม่รู้จักย่อท้อถอย
เพราะทรงทราบดีว่า เป็นงานลับสุดยอด
เป็นงานที่สำคัญที่สุดงานหนึ่งของประเทศชาติ
ทุกคนที่ทำงานนี้ต้องอดทน เสียสละอย่างสูงสุด
เพราะเป็นงานที่ไม่อาจเปิดเผยต่อใครได้
นับเป็นงานปิดทองใต้ฐานพระอย่างแท้จริง
พระองค์ท่านไม่มีโอกาสจะพระราชทาน เหรียญตรา รามาธิบติ
ให้เหมือน กับผู้ไปรบเวียดนาม หรืองานปราบ ผกค.
ขออย่าได้เสียใจ น้อยใจ ให้อ่านเนื้อเพลง
Impossible Dream แล้วจะภูมิใจในตัวเองเป็นอย่างยิ่ง”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงพระราชทานแก่ หน่วยผสม 333 เมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ.2512

สำเนาจาก พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ของจริงจารึกอยู่บนโลหะ

คัดลอกโดย เฉลิมชัย

ททรว่านลึกเป็นเหตุที่มีเกียรติเพราะได้
เสียสละประโยชน์ส่วนตัวอันดีเยี่ยมแก่ทั้งเลือด
เนื้อและชีวิต เพื่อบ้านเมืองและส่วนรวม
ขอให้ภูมิใจและตั้งใจรักษาเกียรติอันแท้จริง
ที่มีอยู่ให้ได้ทุกเมื่อ

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

สาส์น
นายกสมาคมนักรบนิรนาม 333
 (พลอากาศเอก กันต์ พิบนทิพย์)

สวัสดี เพื่อนนักรบนิรนาม ๓๓๓ ทุกท่าน

“ ทหารผ่านศึกเป็นผู้มีเกียรติ เพราะได้เสียสละประโยชน์สุขส่วนตัว
 แม้กระทั่งเลือดเนื้อและชีวิต เพื่อบ้านเมืองและส่วนรวม ขอให้ภูมิใจ
 และตั้งใจรักษาเกียรติอันแท้จริงที่มีอยู่นั้นไว้ทุกเมื่อ ”

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
 วันที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๓

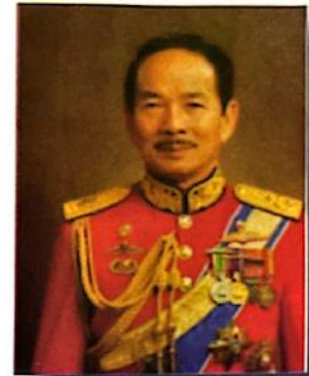
พระราชดำรัสองค์นี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทาน
 ไว้ เป็นกำลังใจ แก่เหล่าทหารซึ่งออกรบเพื่อป้องกันชาติบ้านเมือง จนประเทศ
 ชาติเป็นเอกราชมาจนถึงทุกวันนี้

พวกเรานักรบนิรนาม ๓๓๓ อาสาสมัครออกรบ ผลักดันมิให้ลัทธิ
 คอมมิวนิสต์ได้เข้าถึงประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๑๗ และกระทำ
 ได้เป็นผลสำเร็จ ขอให้พวกเราจงมีความภาคภูมิใจในหน้าที่ของเรา ที่ได้กระทำ
 ไปแล้ว และขอให้ร่วมใจกันที่จะผลักดัน เป้าหมายของพวกเราให้บังเกิดขึ้น
 จริงต่อไป เวลาที่เหลืออยู่อีกไม่มากนัก หากสิ่งที่เรามุ่งหวังไว้ไม่บังเกิดขึ้น
 ในอนาคตก็จะเลือนหายไป ไม่มีสิ่งที่จะเป็นอนุสรณ์ เป็นประวัติศาสตร์เตือน
 ความทรงจำ ปลุกจิตสำนึกความรักชาติให้ชนรุ่นหลัง ถึงแม้ว่า เราต้องสูญเสีย
 เสียเพื่อนนักรบเป็นจำนวนมากในการรบ พวกเราจะไม่ลืมนักรบผู้กล้าทั้งหลาย

สาสน์ พลเอก จุโท แสงทวิป

กรรมการที่ปรึกษาสมาคมนักรบนิรนาม 333

เดือนเมษายนเกิดเกียรติ นักรบนิรนาม 333

เดือนเมษายนได้เปลี่ยนผ่านมาหาพวกเราอีกปีหนึ่ง ในปีนี้ก็ขอให้พวกเรานักรบนิรนาม 333 ได้ถือโอกาส พาครอบครัวไปหลบลมร้อนกันตามสมควร หาโอกาสการวะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่เป็นประเพณีเดิม และรดน้ำดำหัวขอพรผู้ใหญ่ ให้เป็นสิริมงคลแก่ตัวเองและครอบครัว และสุดท้ายอย่าลืมแผ่ส่วนกุศลให้แก่เพื่อนนักรบนิรนามที่จากพวกเราไปแล้วอย่างน่าภาคภูมิใจ สมกับคำว่า ตายในสนามรบเป็นเกียรติของทหาร ที่ต้องพลีชีพไปโดยถูกข้าศึกโหมกำลังยิงทั้งอาวุธหนัก และเบาเข้ามาในที่ตั้ง โดยเฉพาะใน พ.ศ. 2515 ปลายเดือนมีนาคม-เมษายน ข้าศึกได้ใช้อาวุธทุกชนิดโจมตีเมืองโล่งแจ้ง เพื่อที่จะยึดให้ได้ แต่เมื่อพวกเราทำลายรถถังได้ และต้านข้าศึกที่โหมกำลังเข้ามาอย่างเต็มที่ ชีวิตต่อชีวิต และยังจับเชลยได้ด้วย จนรุ่งเช้าข้าศึกก็ล้มเหลว ถอนตัวกลับทิ้งศพเพื่อนไว้ให้เรา คำพูดที่ได้ยินจากมิตรร่วมรบ นายพล วังเปา (เจ้าแขวงเชียงขวาง) พูดออกอากาศด้วยวิทยุว่า "พี่แสน ผมขอสรรเสริญนักรบไทยที่เป็นนักสู้ไม่ถอยเลย" คำสรรเสริญนี้ขอมอบให้เป็นเกียรติของนักรบนิรนามที่รักทุกคน ไม่ว่าจะเป็นวีรกรรมของอินทนิล หรือ ชาญ รักเรือง ยังสะท้อนใจอยู่ ไม่เคยลืมเลือน และขอถือโอกาสเดือนเมษายนอันเป็นมงคลอวยพร ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยจงคุ้มครองพวกเราและครอบครัวให้อยู่เย็นเป็นสุข เจริญรุ่งเรือง อายุยืนนาน และดวงวิญญาณนักรบนิรนาม 333 ที่เสียชีวิตอย่างสมเกียรติได้ไปสู่สุคติ

1134
แสน

20 มีนาคม 2558

เหล่านั้น ชื่อของนักรบผู้กล้าเหล่านั้นจะต้องถูกจารึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ ให้
อยู่ในความทรงจำของคนรุ่นหลังตลอดไปสิ่งนั้นคือ การสร้างอนุสาวรีย์นักรบ
นิรนาม ๓๓๓ เป็นที่สถิตดวงวิญญาณนักรบผู้กล้าเหล่านั้น

ต้องขอขอบคุณท่าน พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง อดีตผู้บัญชาการ
ทหารอากาศที่ได้กรุณาให้พื้นที่ของกองทัพอากาศ ก่อสร้าง อนุสาวรีย์นักรบ
นิรนาม ๓๓๓ เป็นอนุสรณ์ให้คนรุ่นหลังได้ทราบและระลึกถึงอดีตของประเทศไทย
ที่รอดพ้นจากภัยคุกคามลัทธิคอมมิวนิสต์และยังคงมีสถาบันพระมหากษัตริย์
คุ้มครอง อยู่คู่กับประเทศไทย ตลอดไป

สุดท้ายนี้ ขอให้เพื่อนนักรบนิรนาม ๓๓๓ ทั้งหลาย จงมีความรัก
ความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน จงยึดมั่น มั่นคงใน ชาติ ศาสนา และสถาบัน
พระมหากษัตริย์ อย่างสุดชีวิตใครจะมาแบ่งแยกมิได้

พลอากาศเอก

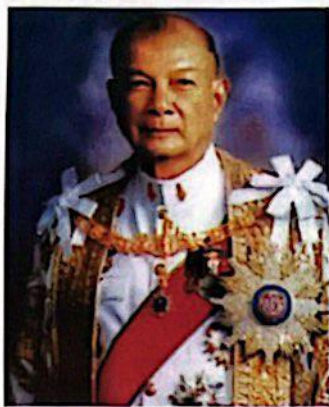

(กัณฑ์ พิมานทิพย์)

นายกสมาคมนักรบนิรนาม ๓๓๓

กรรมการที่ปรึกษาอาวุโส สมาคมนักรบนิรนาม 333

พลเอกพีจิตร กุลละวณิช
(หัวหน้าพูนหล้า)
ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาสมาคม

พลเอกสายหยุด เกิดผล
กรรมการที่ปรึกษาอาวุโสกิตติมศักดิ์

พลเอกวิมล วงศ์วานิช
(หัวหน้าสกาพร)
ประธานกรรมการที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

พลเอกประเทียบ เทศวิศาล
(หัวหน้ากุ่มภา)
กรรมการที่ปรึกษาสมาคม

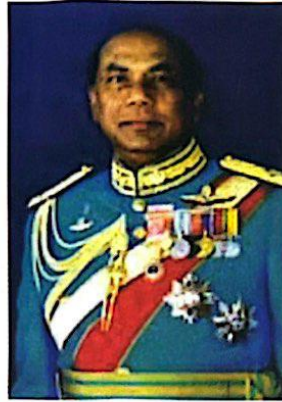

พลเอกจุโท แสงทวีป
(หัวหน้าแสน)
กรรมการที่ปรึกษาสมาคม

พลตรีบุญชัย ดิษฐกุล
(หัวหน้าพันเรือง)
กรรมการที่ปรึกษาสมาคม

กรรมการบริหารชั้นผู้ใหญ่ สมาคมนักรบนิรนาม 333

พลอากาศเอกกัณฑ์ พิมานทิพย์
(ท้าวบุญสิงห์)
นายกสมาคมนี้กรบนิรนาม 333

พลเอกจตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร
(หัวหน้าเงินฉาย)
อุปนายกสมาคมคนที่ 1

พลเอกประเสริฐ พรรคเจริญ
(หัวหน้าพันสี)
อุปนายกคนที่ 5 / เจริญญิก

พลอากาศโทสินทัด วงษ์ทิพย์
(ท้าวพูนศึก)
กรรมการและเลขาธิการสมาคม

เลขอนุญาตที่ ค. ๗๒/๒๕๕๖

ใบอนุญาตจัดตั้งสมาคมหรือองค์การ

ตามที่

พลเอก อุดมฤทธิ์ ห่อหมะขาว ณ สถานกง

ได้ขออนุญาตจัดตั้ง

สมาคมนักเรียนนาม ๓๓๓

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสาร และรวบรวมสมาชิก
๒. ส่งเสริมให้มีความรัก ความสามัคคี และเกื้อกูลซึ่งกันและกันในหมู่นักเรียน และครอบครัว
๓. ส่งเสริมการสืบสานศิลปวัฒนธรรมให้แก่สมาชิกและครอบครัว
๔. ส่งเสริม เผยแพร่ และร่วมกิจกรรมอันเป็นการสนับสนุน และดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ
๕. ส่งเสริม และร่วมกิจกรรม อันเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ตลอดจนกิจกรรม สาธารณกุศล ความโอบอารีอันควร
๖. ส่งเสริม และให้เข้าร่วมร่วมมือในกิจกรรม ด้านความมั่นคงในสถาบันของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
๗. สมาคมไม่ดำเนินกิจกรรมที่ขัดข้องกับการเมืองและพรรคการเมือง

ทั้งนี้ ไม่อ้างสิทธิ์ในที่ดิน ไม่ดำเนินการใดๆ ที่ก่อให้เกิดภาระหนี้ การทะเลาะวิวาท
ระหว่างกัน ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคม จริตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ
ที่เจ้าพนักงาน ณ เลขที่ ๖๔๖ แขวงวัดมะขาม ๑ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงตลาดบางเขน
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร นั้น

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ดำเนินการ
จัดตั้งได้ และเมื่อได้จัดตั้งแล้ว ให้ปฏิบัติตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
และข้อบังคับการวัฒนธรรมแห่งชาติ โดยเคร่งครัด

อนุญาต ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

(นางเอื้อมรศุภกิจ อึ้งบุญจันทร์)

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ทะเบียนเลขที่ จ. ๕๒๒๒ / ๒๕๔๖

พ.ศ. 4

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำกรุงเทพมหานคร ได้รับจดทะเบียน
สมาคม นักรบนิรนาม 333

ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ ถึงปรากฏอยู่ในรอมังกับของสมาคมฯ

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ - เลขที่ 65/6 หมู่ที่ - คลอง/ซอย แจ้งวัฒนะรอบ 1
ถนน แจ้งวัฒนะ ตำบล/แขวง กลางบางเขน อำเภอ/เขต หลักสี่
จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ให้ไว้ ณ วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2546

(ลงชื่อ) ทอทำราจ

นายทะเบียน ตบดินทร์ วัฒนพานิช

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่ และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขา
ของสมาคม (ถ้ามี)

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สาส์นจากนายแสน	01
สาส์นจากนายกันต์	02
รายนามคณะกรรมการสมาคมฯ	04
คณะที่ปรึกษาสมาคมฯ คณะกรรมการสมาคมฯ	09
บทบรรณาธิการ	14
ระเบียบวาระการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2557	19
รูปกิจกรรมทั้งหมด	30
กว่าจะได้สร้างอนุสาวรีย์ - หนังสือที่ นน.624/2557	63
จารึก 5 ด้าน ส่วนฐานอนุสาวรีย์	81
ประวัตินี้กรบนิรนาม 5 เหล่า	87
- พารู	88
- STAR SHINE (SS) กองร้อยปืนใหญ่	93
เอส อาร์. - ซันไรส์ SR. - SUNRISE (กองร้อยปืนใหญ่)	
- ประวัติหน่วยบิน "FIRE FLY" (AIR COMMANDO SQDN.)	96
- บี.ไอ. - บี.เอ. B.I. - B.A.	100
กองพันทหารราบ - กองพันทหารปืนใหญ่	
(BATTALION INFANTRY - BATTALION ARTILLERY)	
- กองพันจู่โจมพิเศษ (ทหารเสือพราน)	104
(BATTALION COMMANDO-BC) การยุทธ์ ณ ท่งไทร	
ผู้นำการโจมตีทางอากาศหน้า FAG - FORWARD AIR GUIDE	112
รายชื่อผู้เสียชีวิต	124
รายชื่อเจดีย์ศึก	125
" เทพ 333 " แม่ทัพใหญ่ - ผู้ปิดทองใต้ฐานพระ	156
ศึกสกายไลน์ - ล่องแจ้ง SKY LINE LS20A (LONGTIEN) BATTLE	160
ยุทธการเมืองกาฬี - ศาลาภูณ	165
(ลิมาไซต์ 153 LS-153) - (ลิมาไซต์ 260 LS-260)	
นักรบแดนตาย	181
วีรกรรมนักรบนิรนาม บก.333 สมรภูมิบ้านนา (ต่อ)	187
36 ข.ม. นรค "อวสาน" BC.609 ภูเทืองไทร	220
ปิดท้ายเล่ม	239

คณะกรรมการที่ปรึกษา และกรรมการบริหารสมาคมฯ (ปี 2557 - 2558)

คณะกรรมการที่ปรึกษาสมาคม

1. พลเอก พิจิตร	กุลละวณิชย์	ประธานกรรมการที่ปรึกษาสมาคม
2. พลเอก สายหยุด	เกิดผล	กรรมการที่ปรึกษาอาวุโสกิตติมศักดิ์
3. พลเอก วิมล	วงศ์วานิช	ประธานที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
4. พลเอก ประเทียบ	เทศวิศาล	กรรมการที่ปรึกษาสมาคม
5. พลเอก จุไท	แสงทวีป	กรรมการที่ปรึกษาสมาคม
6. พลตรี บุญชัย	ดิษฐกุล	กรรมการที่ปรึกษาสมาคม
7. พลตรี ยุทธนา	รูปขจร	กรรมการที่ปรึกษาสมาคม
8. พลเอก จรุง	พูนสนอง	กรรมการที่ปรึกษาสมาคม
9. นาย ณชัยยัณห์	ยิ้มสำรวย	กรรมการที่ปรึกษาสมาคม
10. ดร. สมบุญ	บุญญาวนิชย์	กรรมการที่ปรึกษาสมาคม
11. ดร. สันติภาพ	เดชะวณิช	กรรมการที่ปรึกษาสมาคม
12. นางลัดดา	เดชะวณิช	กรรมการที่ปรึกษาสมาคม

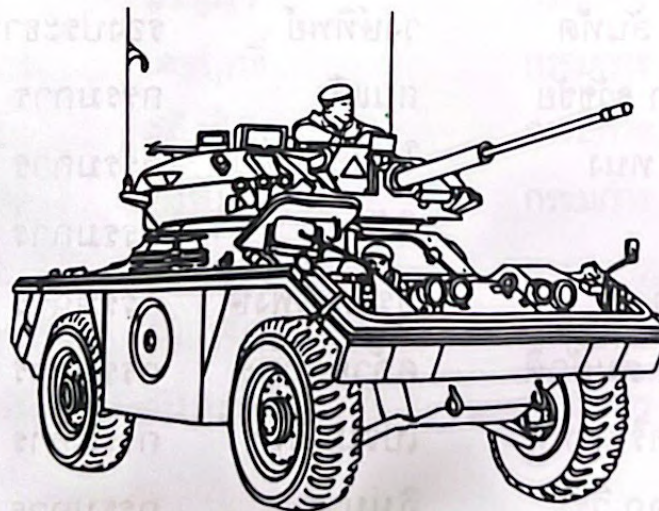
คณะกรรมการบริหารสมาคม

1. พลอากาศเอก กันต์ พิมานทิพย์	นายกสมาคม
2. พลเอก จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร	อุปนายกคนที่ 1
3. พลโท สัจจา ขุนนาค	อุปนายกคนที่ 2
4. พลเอก พบสุข สุธรานันท์	อุปนายกคนที่ 4
5. พลเอก ประเสริฐ พรรคเจริญ	อุปนายกคนที่ 5 และเหรัญญิก
6. พลเรือโท เชษฐ โกมลลิตติ	อุปนายกคนที่ 6
7. พลตำรวจโท สาโรจน์ ปัญญา	อุปนายกคนที่ 7

8. พลตรี เจริญ	เดชะวณิช	อุปนายกคนที่ 8
9. พลตำรวจตรี สมชาย	คลองอักษระ	อุปนายกคนที่ 9
10. พลตรี อินทร์ตัน	ยอดบางเตย	อุปนายกคนที่ 10
11. พลอากาศเอก ธวัชชัย	สนแจ้ง	อุปนายกคนที่ 11
12. พลอากาศโท สันหัต	วงศ์ทิพย์	กรรมการและเลขาธิการ
13. พลอากาศโท ทนง	โสมะนันท์	กรรมการและนายทะเบียน
14. พลโท สรภฏ	นิรันดร	กรรมการและประชาสัมพันธ์
15. เรืออากาศโท บัณลือ	ฤทธิสมิต	กรรมการฝ่ายสวัสดิการ
16. นาย ปรีชา	นิธิสุภา	กรรมการและสาราณียกร
17. นาย ธงชัย	แก้วมาตย์	กรรมการฝ่ายทัศนศึกษาและนันทนาการ
18. นาย คมกฤษ	เดชฤทธิ์	กรรมการฝ่ายกิจการต่างประเทศ
19. พันเอก สมศักดิ์	เจริญชีพ	กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ
20. นาวาอากาศตรี สุรพล	เปรมสมิทธิ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ
21. นาย พินิจ	คุณกลาง	กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ
22. นาย อติวัฒน์	กันตะปิติ	กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ
23. นาย โกมล	อภิรติกุล	กรรมการและผู้ช่วยนายทะเบียน
24. พันเอก วีรพล	แพทย์ประสิทธิ์	กรรมการและผู้ช่วยนายทะเบียน
25. พันเอก สานิต	บุรณกลีพงษ์	กรรมการและผู้ช่วยปฏิคม
26. พันตำรวจเอก สมศักดิ์	คล้ายอักษร	กรรมการและผู้ช่วยปฏิคม
27. นาย ลินธุ	แสนพวง	กรรมการและผู้ช่วยปฏิคม
28. นาย อำนาจ	จุมพิมาย	กรรมการและผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
29. นาย อุทัย	มีกาหลง	กรรมการและผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
30. นาย สุมานิน	แพทย์คุณ	กรรมการและผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
31. MR. LESTER D. STROUSE JR.		กรรมการและผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
32. MR. MACALAN THOMPSON		กรรมการและผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
33. พันเอก วิเชียร	แก้วมณีโชติ	กรรมการและที่ปรึกษากฎหมาย
34. นาย สฤกษ์พร	ภิบาลกุล	กรรมการ

35. นาย เสนีย์	นักบุญ	กรรมการ
36. นาย วสันต์	ชำนาญเมธีนนท์	กรรมการ
37. นาย อัครณัฐพงษ์	ทิพย์แสนกลาง	กรรมการ
38. นาวาเอก พิชัย	รอดทวี	กรรมการ
39. นาวาเอก ทองปลิว	นีกชัยภูมิ	กรรมการ
40. นาวาเอก พยงค์	เมฆบุตร	กรรมการ
41. นาวาโท ฉลอง	อภัยประักษ์	กรรมการ
42. นาวาโท มงคล	นิ่มศิริ	กรรมการ
43. นาวาตรี วิศักดิ์	วุฒิสิลป์	กรรมการ
44. นาวาตรี วิศิษฐ์	อินทรประถม	กรรมการ
45. เรืออากาศเอก วีระ	ฉิมม่วง	กรรมการ

รายนามคณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง วันเสาร์ที่ 4 เมษายน 2558

กรรมการอำนวยการ

1. พลอากาศเอก กันต์	พิมานทิพย์	ประธานกรรมการอำนวยการ
2. พลโท สัจจา	บุญนาค	กรรมการอำนวยการ
3. พลเอก พบสุข	สุธรรานันท์	กรรมการอำนวยการ
4. พลเรือโท เชษฐ	โกมลลิตี	กรรมการอำนวยการ
5. พลตำรวจโท สาโรจน์	ปัญญา	กรรมการอำนวยการ
6. พลตำรวจตรี สมชาย	คลองอักขระ	กรรมการอำนวยการ
7. พลตรี อินทร์ตัน	ยอดบางเตย	กรรมการอำนวยการ

กรรมการดำเนินการจัดงาน

1. พลเอก จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร		ประธานคณะกรรมการจัดงาน
2. พลเอก ประเสริฐ	พรรคเจริญ	รองประธานคนที่ 1
3. พลอากาศโท สันหัต	วงศ์ทิพย์	รองประธานคนที่ 2
4. พลอากาศเอก วัชชัย	สนแจ้ง	กรรมการ
5. พลอากาศโท ทนง	โสมะนันท์	กรรมการ
6. พลโท สรภฏ	นิรันดร์	กรรมการ
7. พันเอก สานิต	บุรณกลิพงษ์	กรรมการ
8. พันตำรวจเอก สมศักดิ์	คล้ายอักษร	กรรมการ
9. นาวาอากาศตรี สุรพล	เปรมสมิทธิ์	กรรมการ
10. เรืออากาศเอก วีระ	ฉิมม่วง	กรรมการ
11. เรืออากาศโท บัณลือ	ฤทธิสมิต	กรรมการ
12. นาย สฤณีพร	ภิบาลกุล	กรรมการ

13. นาย สุมานิน	แพทย์คุณ	กรรมการ
14. นาย ธงชัย	แก้วมาตย์	กรรมการ
15. นาย อุทัย	มีกาหลง	กรรมการ
16. นาย พินิจ	คุณกลาง	กรรมการ
17. นาย สินธุ	แสนพวง	กรรมการ
18. นาย ธีชนัฐพงษ์	ทิพย์แสนกลาง	กรรมการ
19. นาย เสนีย์	นักบุญ	กรรมการ
20. นาย วสันต์	ชำนาญเมธินนท์	กรรมการ
21. นาวาอากาศโทหญิง สุภาพร ปัญญานันท์โชค		กรรมการ
22. นาย สมศักดิ์	ดิตะพาณิชย์	กรรมการ
23. นาง บุษกร	แสนพวง	กรรมการ
24. นาง เพียรทอง	แก้วมาตย์	กรรมการ
25. นาง ศรีสาคร	ศรีพรหม	กรรมการ
26. พลตรี เจริญ	เดชะวณิช	กรรมการ และเลขานุการ
27. พันเอก สมศักดิ์	เจริญชีพ	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
28. พันเอก วีรพล	แพทย์ประสิทธิ์	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
29. นาย ปรีชา	นิธิสุภา	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
30. นาย คมกฤษ	เดชฤทธิ์	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
31. นาย โกมล	อภิรติกุล	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
32. นาย อำนาจ	จุมพิมาย	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
33. นาย วัฒนะ	พัวดวงดิษฐ์	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
34. นางสาว วรรณิภา	ส้วยเสริมสิน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
35. นาย ธิติวัฒน์	กันตะปิติ	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

(คำสั่งสมาคมนักกรบนิรนาม 333 ที่ พ. 03 /2558 ลง 16 ก.พ. 58
เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี, งานเลี้ยงพบปะ
สังสรรค์มวลสมาชิก และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง ในวันเสาร์ที่ 4 เมษายน 2558)

บทบรรณาธิการ

การประชุมใหญ่สามัญประจำปี ของสมาคมนักรบนิรนาม 333 ก็เวียนมาบรรจบครบวาระอีก 1 ปี ในเสาร์ที่ 4 เม.ย.58 ณ หอประชุม กองทัพอากาศ

หนึ่งปีผ่านพ้น ช่างรวดเร็วกระไรปานนั้น ดุจดังเพียงกระพริบตา เจก เช่นเพียงพลิกฝ่ามือ งานทำบุญอุทิศ ส่วนกุศลแด่วีรชนนักรบนิรนาม 333 ผู้สละชีพในสมรภูมิลาว สมรภูมิลับที่นักรบอาสาเลือดไทย ร่วม 40,000 นาย ได้อาสาข้ามโขงออกไปทำหน้าที่ปกป้องชาติ ศาสน์กษัตริย์และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีองค์พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ในห้วงสงครามลัทธิ ช่วงปี 2504 - 2517 และสูญเสียชีวิตกว่า 2,400 นาย และเผื่อแผ่ส่วนบุญส่วนกุศลแด่นักรบผู้วายชนม์ทุกฝ่ายทั้งเวียดนามห์ และลาว ที่ร่วมชะตากรรมในสมรภูมิสุดหฤโหด เพื่ออิทธิธรรมต่อกัน ขอดวงวิญญาณนักรบกล้าที่ต่างทำหน้าที่ของตน จงสู่สุคติในสมปรายภพ อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย จงไปสู่สุคติเถิด ครบ 07.00 น. ที่กุฏิเจ้าอาวาส วัดพระศรีรัตนศาสดาราม บางเขน เป็นประจำทุกปี คณะกรรมการสมาคมฯ ในฐานะตัวแทนนักรบนิรนาม 333 ก็จะต้องไปประกอบพิธีกรรมทางศาสนา เสร็จพิธีทางศาสนา ก็มาคอยต้อนรับมวลสมาชิกที่หอประชุมกองทัพอากาศ (ดอนเมือง) เพื่อจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี ขอพรรดน้ำดำหัวอดีตผู้บังคับบัญชาในสนาม ตามประเพณีแบบไทยๆ เพราะนักรบอาชีพ ถือว่านายในสนามรบ ย่อมเป็นนายพวกเราตลอดชีวิต การได้รับพรจากนายในโอกาสปีใหม่ไทย ย่อมเป็นมงคลต่อชีวิต และช่วง 11.00 น. - 14.00 น. ก็เป็นช่วงเวลารำลึก รำลึกความหลังของนักบรร่วมสมรภูมิ ครบ..สุรา แม้รสเลิศล้ำเพียงใดก็ไร้ซึ่งความหมาย รสชาติสุราย่อมขึ้นอยู่กับวงผู้ร่วมเสพต่างหากเล่า สุราธรรมดา แต่ได้ร่วมเสพกันสหายร่วมสมรภูมีย่อมออกรสชาติเลิศล้ำสุดบรรยาย ด้วยบาร์มี พล.อ.อ.กันต์ พิมานทิพย์ อดีต ผบ.ทอ. นายกสมาคมนักรบนิรนาม 333 ด้วยจิตกุศลของหมู่มวลมิตรสหายที่ได้ร่วมสนับสนุนการจัดการแข่งขันกอล์ฟ

การกุศลของสมาคมฯ เป็นผลให้สมาคมฯ สามารถจัดงานประจำปี จำลึความหลัง
นักรบได้ตลอดทุกปีที่ผ่านมา ขอถือโอกาสนี้กราบขอบพระคุณผู้มีอุปการคุณ
ต่อสมาคมฯ ทุกท่าน และขอจิตกุศลของท่านทั้งหลาย จงดลให้กิจการงาน
ชีวิตส่วนตัวและครอบครัว จงประสบแต่จตุรพิธพรชัย เจริญด้วย อายุ วรรณะ
สุขะ พละ ตลอดกาลนาน เทอญ

ด้วยบารมี พล.อ.อ.กันต์ พิมานทิพย์ อดีต ผบ.ทอ. / นายกสมาคมฯ
ด้วยความเข้าใจและเห็นใจในวีรกรรมนักรบนินนาม 333 และด้วยรำลึกใน
พระคุณของวีรชน นักบินรบนินนาม (Fire Fly) และนักรบนินนามอาสาจาก
หน่วยอากาศโยธิน พล.อ.อ.ประจิน จั่นตอง อดีต ผบ.ทอ.ได้กรุณาให้การ
สนับสนุนให้ใช้พื้นที่หน้ากรมต่อสู้อากาศยานรักษาพระองค์ หน่วยบัญชาการ
อากาศโยธิน ท้ายหนังสือสมาคมฯ ที่ นน.024/2557 ลง 22 ก.ย.2557 เรื่อง
ขออนุญาตใช้พื้นที่กองทัพอากาศก่อสร้างอนุสาวรีย์นักรบนินนาม 333 ความ
ฝันอันสูงสุดของนักรบนินนาม 333 และญาติมิตรบุตรหลานของสมาคม
นักรบนินนาม 333 ที่รอคอยกว่า 40 ปี เพื่อให้ดวงวิญญาณแห่งนักรบกล้าผู้
เสียสละชีพในสมรภูมิลาว จักได้มีอนุสาวรีย์เป็นที่สิงสถิตแห่งดวงวิญญาณ และ
เป็นที่กวีกรรมเชิดชูเกียรตินักรบกล้าเหล่านี้ เพื่อวีรชน ยุวชนไทยรุ่นหลังจักได้ศึกษา
รำลึกพระคุณและถือเป็นเยี่ยงอย่างสืบไปในภายภาคหน้า เพื่อพร้อมอาสาต่อกร
อริราชศัตรู เมื่อชาติมีภัยเยี่ยงวีรชนผู้กล้าเลือดไทยในอดีต โอกาสนี้กอง
บก.ในนามของนักรบนินนาม 333 และในนามของปวงชนชาวไทยก็ว่าได้ ขอกราบ
ขอบพระคุณ พล.อ.อ.กันต์ พิมานทิพย์ พล.อ.อ.ประจิน จั่นตอง อดีต ผบ.ทอ.
พล.อ.อ.ตรีทศ สนแจ้ง ผบ.ทอ.ปัจจุบัน ที่ได้กรุณาสันับสนุนให้จัดสร้างอนุสาวรีย์
นักรบนินนาม 333 ไว้ ณ ที่นี้ ขอคารวะด้วยความซาบซึ้ง สุดบรรยาย

ครับ...ด้วยแนวคิด อันตกลึกจากคณะทำงานจัดสร้างอนุสาวรีย์นักรบ
นินนาม 333 ด้วยปัจจัยงบประมาณในการก่อสร้าง ด้วยจำกัดในขนาดของ
พื้นที่การก่อสร้าง ด้วยเหตุผลความเป็นมาเป็นไปของประวัติศาสตร์แห่งการ
รบในสมรภูมิสุดหฤโหดนี้ คณะทำงานฯ จึงได้ข้อสรุป อนุสาวรีย์นักรบนินนาม

333 จะมีรูปแบบเป็นห้าแฉก ความสูงเฉพาะตัวอนุสาวรีย์ 25.17 ม. ความกว้างของฐานแต่ละด้าน 3.33 เมตร และตั้งอยู่บนแท่นห้าแฉก สามระดับ แต่ละระดับมีบันได 3 ชั้น บันไดแต่ละชั้นสูง 17 ซม. ด้านทิศเหนือของอนุสาวรีย์ บนแท่นชั้นบน จะมีกำแพงแก้วรูปตัววี สูง 2.504 เมตร ด้านหนึ่งของกำแพงแก้วสลักนามผู้วายชนม์ในสมรภูมิกว่า 2,400 นาย และนามเชลยศึก 214 นาย อีกด้านหนึ่งของกำแพงแก้วรูปตัววี แกะสลักเป็นรูปนูนต่ำแสดงภาพการรบ อาวุธทั้งสองฝ่าย จากแนวคิดการออกแบบ ของคณะทำงานฯ บริษัท โปรเกรสซีฟ แมเนจเม้นท์ จำกัด (PBM.) โดย อ.ลัดดา เทชะวันิช ได้กรุณาออกแบบสถาปนิกให้สมาคมฯ โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ สมาคมฯ ต้องขอขอบคุณในความกรุณามา ณ โอกาสนี้

3 ก.พ.58 วันทหารผ่านศึก เวลา 22.30 น. - 24.30 น. สมาคมฯ ได้รับความอนุเคราะห์จากสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 ให้จัดรายการพิเศษเพื่อหารายได้ สนับสนุนการจัดสร้างอนุสาวรีย์นักกรบนิรนาม 333 ได้รับบริจาครายได้มาเพียงประมาณ สามแสนเศษ ต้องขอขอบพระคุณผู้มีจิตกุศล และขอบคุณหน่วยงาน คณะบุคคล ทุกท่านที่สนับสนุนให้กิจกรรมดังกล่าว บรรลุผลสำเร็จด้วยดี แม้ได้รับเงินบริจาคไม่บรรลุเป้าหมาย แต่ได้งานประชาสัมพันธ์และเปิดเผยวีรกรรมนักกรบนิรนาม 333 อย่างเป็นทางการต่อสาธารณชน ผ่านทางสื่อทีวีรัฐ เป็นครั้งแรกในรอบ 40 ปีที่ผ่านมา ก็นับว่าสมเจตนารมณ์ของสมาคมฯ บันทึกรายการโทรทัศน์ มีจำหน่ายในงานฯ และที่สมาคมฯ งบประมาณในการจัดสร้างอนุสาวรีย์ฯ รวมการปรับรั้วโปร่งด้านติดถนนพหลโยธิน และการปรับภูมิทัศน์ ประมาณการอยู่ประมาณ 25-30 ล้านบาท ขณะนี้ มีงบประมาณอยู่บ้างแล้ว โดย พล.อ.อ.กันต์ พิमानทิพย์ แต่จะสำเร็จได้ก็ด้วยจิตกุศลของมวลสมาชิกและพี่น้องประชาชนคนไทยที่ตระหนักถึงคุณค่าแห่งวีรกรรมนักกรบไทยเรา นักกรบนิรนาม 333 ขอความอนุเคราะห์ร่วมบริจาคสมทบทุนจัดสร้างอนุสาวรีย์ฯ ได้ตามนี้ครับ ชื่อบัญชี "กองทุนก่อสร้างอนุสาวรีย์นักกรบนิรนาม 333 ของสมาคมนักกรบนิรนาม 333" ธ.ทหารไทย

จำกัด (มหาชน) สาขาย่อย บก.ทอ. บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ 057-2-62042-5
และส่งสำเนาใบไปยังที่สมาคมนี้กรบนิรนาม 333 โทรสาร 02-152-6263-4
E-mail : assocuwa@yahoo.com ยินดีรับบริจาคตลอดทั้งปี 2558

กำหนดการก่อสร้างอนุสาวรีย์นี้กรบนิรนาม 333

-เขียนแบบเชิงสถาปนิกจากแนวคิดของคณะทำงาน โดย บริษัท โพร
เกรสซีฟ บิวดี้ง แมเนจเม้นท์ จำกัด (Progressive Building Management Co.,Ltd.
(PBM.) เสร็จเรียบร้อยแล้ว

- อยู่ระหว่างการออกแบบก่อสร้างและจัดทำพิมพ์เขียว จะเสร็จภายใน มี.ค.58
- พิธีวางศิลาฤกษ์ 29 เม.ย.58
- ใช้เวลาก่อสร้างอนุสาวรีย์ จัดห้องแสดงวีรกรรมวีรชนฯ และปรับภูมิทัศน์
แล้วเสร็จใน ม.ค.59

- พิธีเปิดอนุสาวรีย์ 22 ก.พ.59 (วันลงนามสัญญาสงบศึกสงครามในลาว
ให้ทุกฝ่ายหยุดยิง และถอนทหารฯ ณ กรุงเจนีวาโดยผู้แทนทุกฝ่าย)

ขอถือโอกาสนี้เรียนเชิญทุกท่านร่วมพิธีตามกำหนดการดังกล่าว และ
ขอถือโอกาสนี้ขอบคุณ ท่าน พล.อ.อ.ตรีทศ สนแจ้ง ผบ.ทอ.คนปัจจุบัน ที่กรุณา
ต่อให้ ทอ.สนับสนุนสมาคมฯ ในการใช้สถานที่และสนับสนุนบุคลากร และอื่นๆ
ตามร้องขอฯ เพื่อให้ภารกิจ ก่อสร้างอนุสาวรีย์นี้กรบนิรนาม 333 ของสมาคมฯ
สำเร็จสมบูรณ์ด้วยความเรียบร้อยต่อไปเช่นเคย

-สาส์นจากนายแสน สาส์นจากนายกสมาคมฯ

เนื้อหาในเล่มฯ วาระการประชุมใหญ่สามัญประจำปี กิจกรรมสมาคมฯ
งบดุลประจำปี

- กว่าจะได้สร้างอนุสาวรีย์ฯ
- ความหมายของสัดส่วนอนุสาวรีย์
- จารึกประวัติสมาคมฯ จารึก บก.ผสม.333 จารึกนามหน่วยใครทำ
อะไรที่ไหน เมื่อไหร่ในแต่ละด้าน 5 ด้านของฐานอนุสาวรีย์ ทั้ง 5 ด้าน 5 สถานการณ์
การรบ

- เริ่มแต่ด้านที่ (1) ด้านหน้า บก.ผลสม.333 หน่วย PARU (ตชด.) หน่วย SGU (หน่วยรบพิเศษ ทบ.และนย.) ประวัติสมาคมฯ

- ด้านที่ (2) หน่วยบิน Fire Fly จาก ทอ. และความหมาย สดส่วน อนุสาวรีย์ฯ

- ด้านที่ (3) หน่วยทหารประจำการ SS,SR

- ด้านที่ (4) หน่วยประจำการจาก ทบ. BI,BA

- ด้านที่ (5) หน่วยทหารอาสาสมัคร ทหารเสือพรานจากเหล่าทัพ และ พลเรือนอาสา BC.BA.FAG

- และเพื่อให้สมกับเป็นเอกสารว่าด้วยการรบของวีรชนนักเรียนนาม 333 ก็จัด เต็มบันทึกความหลังของนักรบในสมรภูมิลาว

โอกาสนี้ ในนามคณะกรรมการสมาคมฯ ขอต้อนรับมวลสมาชิก ด้วยความ ยินดี หนึ่งปีมีหน พวกเรา นักรบร่วมสมรภูมิจะได้พบกันอีกครั้งหนึ่ง แต่ครั้งนี้ ไม่ใช่พบกันธรรมดา แต่พบกันด้วยความผืนอันยิ่งใหญ่ของพวกเราบรรลุป่า หมาย พวกเราจะมีอนุสาวรีย์นักเรียนนาม 333 เพื่อเป็นที่สิงสถิต แห่งดวง วิญญาณนักรบกล้าผู้พลีชีพในสมรภูมิลาว พวกเราจะมีถาวรสถานให้เยาวชน รุ่นหลัง จักได้ศึกษาเรียนรู้เทอดเกียรติและสืบทอดเจตนารมณ์ในการ..... รู้ศึก เมื่อชาติมีภัย วีรกรรมนักรบกล้า นักเรียนนาม 333 จะได้จารึกเป็นหน้า หนึ่งในประวัติศาสตร์ของกองทัพไทย ความภูมิใจแห่งกองทัพไทย และชาติ ไทยยุคสงครามลัทธิ (สงครามเย็น) ความภูมิใจแห่งเลือดไทย พบกันอีกวัน กระทำพิธีเปิดอนุสาวรีย์ นักรบนักเรียนนาม 333 22 ก.พ.59 โดยพร้อมเพรียง และ พบกันอีกในงานประชุมใหญ่สามัญประจำปี รำลึกความหลังฯ ต้น เม.ย.59 เช่นเดิม.....

บก.

ระเบียบวาระการประชุมใหญ่สามัญสมาคมนักบริษัณนาม 333 ประจำปี 2557
(วันเสาร์ที่ 4 เมษายน 2558 ณ หอประชุมกองทัพอากาศ)

เริ่มประชุมเวลา 09.30 น. โดย พล.อ.อ. กันต์ พิมานทิพย์
นายกสมาคม เป็นประธานกล่าวเปิดประชุม
วาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
วาระที่ 2 เรื่องเพื่อทราบ

2.1 เลขานุการสรุปโดยย่อถึงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในรอบปี 2557

2.2 เรัญญิก แกลงเกี่ยวกับสถานภาพการเงินของสมาคมฯ ปี 2557 พร้อมขอมติที่ประชุมรับรองให้ผู้สอบบัญชีรายเดิมทำหน้าที่สอบบัญชีและจัดทำงบดุลการเงินให้กับสมาคมฯต่อไปสำหรับปี 2558

วาระที่ 3 รับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะจากสมาชิกในที่ประชุม

วาระที่ 4 ประธานกล่าวปัจฉิมบท และปิดประชุม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สมาคมนักบริหรนิรนาม 333

ที่ ๒ / 58

วันที่ 15 ม.ค.58

เรื่อง รายงานสรุปรายรับ - รายจ่าย ประจำปี 2557 (ม.ค.57 - ธ.ค.57)

เรียน นายกสมาคมนักบริหรนิรนาม 333

สิ่งที่ส่งมาด้วย - งบทดลอง สรุปรายรับ - รายจ่าย ปี 2557 1 ชุด

ด้วยคณะกรรมการบริหารสมาคมนักบริหรนิรนาม 333 ได้ใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมของสมาคมฯ จึงขอรายงาน รายรับ - รายจ่าย ประจำปี 2557 ..ม.ค. 57 - ธ.ค. 57.. สรุปได้ดังนี้

- เงินเหลือ ยอดยกมา (รายได้สะสม)	4,638,012.22	บาท
- รายรับ	1,654,825.85	บาท
- รายจ่าย	2,243,766.88	บาท
- เงินเหลือ ยอดยกไป	4,049,071.19	บาท

รายละเอียดความสิ่งที่ส่งมาด้วย

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อทราบ

- ทราบ

พล.อ.อ.

[Signature]

(กันต์ พินานทิพย์)

นายกสมาคมนักบริหรนิรนาม 333

19 ม.ค. / 58

พล.อ. *[Signature]* พล.อ. *[Signature]*
(ประเสริฐ พรรคเจริญ)
เหรัญญิกสมาคมฯ

สมาคมกีรบนินนาม 333

งบทดลอง

สรุป รายรับ-รายจ่าย

ณ วันที่ 31 ธ.ค. 57

ระยะเวลา ม.ค. 57 - ธ.ค. 57 (1 ปี)

Code	Description	Balance	
		Debit	Credit
1001	เงินสด 4,049,071.19	1,291,565.20	
1002	เงินฝากธนาคารออมทรัพย์	2,757,505.99	
2001	ภาษีเงินได้ค้างจ่าย		
3000	รายได้สะสม		4,638,012.22
4001	เงินรับบริจาค		1,636,820.00
4002	ค่าบำรุงสมาคม		13,550.00
4003	รายได้จากการจำหน่าย		
4004	ดอกเบี้ย		4,455.85
5001	ค่าเช่าหอพัก	1,670.00	
5002	ค่าโทรศัพท์	17,450.75	
5003	ค่าอุปกรณ์เครื่องเขียน	11,045.50	
5004	ค่าน้ำมัน, ค่าทางด่วน	10,330.00	
5005	ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	79,789.10	
5006	ค่าจัดประชุมกรรมการบริหาร	39,467.00	
5007	- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (golf)	264,000.00	
	- ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	478,245.94	
	- ค่าจัดซื้อที่ดินทรัพย์สินถาวร	4,700.00	
	- ค่าจัดทำวารสาร	85,000.00	
	- บริจาคการกุศล	230,700.00	
	- ค่าสวัสดิการสมาชิก	87,951.00	
5008	ค่าจัดประชุมใหญ่, ค่าจัดงานสังสรรค์	626,074.00	
5009	ค่าจัดทำสิ่งของ	20,250.00	
5010	ค่าใช้จ่ายสำนักงาน	6,000.00	
5011	ค่าไฟฟ้า, ค่าน้ำประปา	-	
5012	ค่าบัตรสมาชิก	-	
5013	ค่าบริการ	268,000.00	
5014	ค่าไปรษณีย์	12,648.00	
5015	ค่าภาษีเงินได้	฿ 445.59	
รวม		2,243,766.88 รวม (5001 - 5015)	1,654,825.85 รวม (4001 - 4004)
สมดุลงบประมาณ		6,292,838.07	6,292,838.07

ตรวจสอบถูกต้อง

ทก.อ.

เหรียญกษาปณ์

8 ม.ค. 58

กิจกรรมที่ผ่านมาโดยสังเขป

- 11 เม.ย. 57 โอนเงินสวัสดิการช่วยทำศพ พร้อมค่าหรีด 2 พวง ให้ครอบครัว ร.ต.อ. นพมิตร สุทธิกร ส.นรน. 333 - 729 /PARU (พระราชทานเพลิงศพ ณ เมรุวัดตรีทศเทพ 12 เม.ย. 57)
- 16 เม.ย. 57 พล.อ.ท. สันตัด วงษ์ทิพย์ เลขาธิการ นำคณะร่วมเป็นเจ้าภาพสวดอภิธรรมศพ น.ต. สิทธิพงษ์ ปฏิทัศน์ ส.นรน. 333 - 0368 /นักบินไฟร์ฟลาย ณ ศาลา 3 วัดพระศรีมหาธาตุฯ บางเขน
- 26 เม.ย. 57 พล.อ. จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร อุปนายกสมาคม นำคณะกรรมการฯ เข้าอวยพรล่วงหน้าเนื่องในวันคล้ายวันเกิด (28 เม.ย.) ของท่าน พล.อ.อ. กัณฑ์ พิมานทิพย์ นายกสมาคมฯ ณ บ้านพักในซอยแจ้งวัฒนะ 28
- 27 เม.ย. 57 พล.อ. ประเสริฐ พรรคเจริญ อุปนายก /เหรียญกษาปณ์สมาคมฯ นำคณะเดินทางไปร่วมพิธีถวายเครื่องราชสักการะศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ณ บก.สอ. บช.ตชด. หัวหิน เนื่องในโอกาสครบรอบปีที่ 60 การก่อตั้งค่ายนเรศวร หัวหิน
- 28 เม.ย. 57 กรรมการสมาคมฯ ร่วมงานทำบุญวันคล้ายวันเกิด ท่านนายกสมาคม ณ ภูมิตำท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาสวัดพระศรีมหาธาตุฯ บางเขน
- 8 พ.ค. 57 สมาคมฯ จัดการแข่งขันกอล์ฟการกุศลประจำปี 2557 ณ สนามกอล์ฟ ฐปะเตมีย์ รายรับที่ยังไม่หักค่าใช้จ่าย ประมาณ 1 ล้านบาท

- 16 พ.ค. 57 โอนเงินสวัสดิการช่วยทำศพ พร้อมค่าหรีดจำนวน 2 พวง
ให้ครอบครัว นายเดชา ทัศนประทุม ส.นรณ. 333-0382
/ปีซี.619 (ฉาปนกิจ ณ เมรุวัดบางขุนเทียนนอก วันที่
17 พ.ย. 57)
- 31 พ.ค. 57 สมาคมฯ จัดวางหรีด 3 พวงหน้าศพท่าน พล.ต. ธวัชชัย
นาควาณิช (หัวหน้าวิน) อดีต รอง ผบ.บก. ผสม 333
ณ ศาลากลางน้ำ วัดเทพศิรินทราวาส
- 7 มิ.ย. 57 สมาคมฯ จัดคณะไปร่วมเป็นเจ้าภาพสวดอภิธรรมศพ
พลตรี ธวัชชัย นาควาณิช (หัวหน้าวิน) ณ ศาลากลางน้ำ
วัดเทพศิรินทราวาส
- 16 มิ.ย. 57 พล.ต. เจริญ เตชะวณิช อุปนายก (8) นำคณะเข้า
เยี่ยม ท่านประธานที่ปรึกษาสมาคม (พล.อ. พิจิตร
กุลละวณิชย์) ณ บ้านพักในซอยรามอินทรา 44
หลังจาก แพทย์ขอให้ท่านพักผ่อนเพื่อเตรียมร่างกาย
ก่อนเข้ารับการรักษาผ่าตัดหัวใจอีกข้าง นอกจากนี้คณะ
ได้นำกระเช้าแวะเยี่ยม พล.ท. สมบัติโชติ เวียนขุนทด
(หัวหน้าอภิชาติ) กรรมการและปฎิคมสมาคม ณ
บ้านพักซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน
- 27 มิ.ย. 57 เลขาธิการ เป็นผู้แทนนายกสมาคมฯ เดินทางไปเป็น
ประธานในพิธีเททองหล่อพระประธาน ณ สำนักปฏิบัติ
ธรรมเขาสามตา ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา
ซึ่งสมาคมฯ ได้ร่วมบริจาคเงินทำบุญด้วย 30,000 บาท
- 3 ก.ค. 57 ช่วยเงินสวัสดิการทำศพสมาชิกที่เสียชีวิต พร้อมหรีด
2 พวงแก่ครอบครัว นายบุญคำ เก่าบางยาง สมาชิก
ส.นรณ. 333 - 0588

- 5 ก.ค. 57 เลขาธิการ นำคณะเดินทางไปร่วมพิธีสมโภชรูปหล่อ หลวงปู่ธรรมโชติ ณ สำนักปฏิบัติธรรมเขาสามตา อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา
- 12 ก.ค. 57 พล.ต. เจริญ เตชะวณิช อุปนายก (8) นำคณะ ร่วมงานวันลานมวยครูเสือ บริเวณ ใต้ทางด่วนอาจนรงค์- งามอินทรา พร้อมสนับสนุนข้าวอาหาร จัดเลี้ยงเยาวชน ในโครงการมวยไทยต้านภัยยาเสพติด = 6,000 บาท
- 14 ก.ค. 57 ร่วมเป็นเจ้าภาพสวดอภิธรรมศพ ร.อ. ดำรง จันทสิทธิ์ ราษฎร์ /สมาชิก ส.นรน. 333 - 0255 พร้อม ช่วยเงินสวัสดิการและวางหรีด 2 พวง
- 21 ก.ค. 57 คณะของสมาคมฯ ร่วมพิธีวางพวงมาลา ณอนุสาวรีย์ฯ ใน พล.ร. 9 อ.เมือง จ.กาญจนบุรี เนื่องในวันที่ระลึก ทหารผ่านศึกเวียดนาม ประจำปี 2557
- 24, 29 ก.ค. 57 สมาคมฯ ร่วมเป็นเจ้าภาพสวดอภิธรรมศพ พล.ท. สมิตีโชติ เวียนขุนทด (หัวหน้าอภิชิต) กรรมการ และปฎิคมสมาคม พร้อมช่วยเงินสวัสดิการและจัด วาง หรีดหน้าศพ 2 พวง
- 10 ส.ค. 57 ช่วยเงินสวัสดิการและค่าหรีดแก่ครอบครัว พ.ต.อ.ประเสริฐ ใจตาง ส.นรน. 333 -1749 (ตลอดชีพ) /พารุ ซึ่ง เสียชีวิตจากอาการหัวใจวาย (อุบัติเหตุร่างกาย)
- 15 ส.ค. 57 จัดกระเช้าเยี่ยมไข้ พ.อ.สานิต บุรณกลีพงษ์ กรรมการ ผู้ช่วยปฎิคม หลังจากที่ได้รับบาดเจ็บจากเหตุ
- 26 ส.ค. 57 สมาคมฯ สนับสนุนค่าใช้จ่ายจัดประชุมสัมมนาทาง วิชาการเรื่องพลังงาน โดยได้มอบหมายให้ พล.ต.เจริญ เตชะวณิช อุปนายก(8) ไปดำเนินการ = 50,000 บาท

- 29 ส.ค. 57 วางหวัด 2 พวงหน้าศพ พล.อ. ไพบุลย์ ห้องสินหลากหลาย (หัวหน้าวัชร)
- 7 ก.ย. 57 คณะประกอบด้วย กรรมการสมาคม 20 คน ร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ พล.ต. วัชรชัย นาควานิช (หัวหน้าวิน) อดีตรอง ผบ.บก. ผสม 333/กรรมการที่ปรึกษาสมาคม ณ เมรุหลวงหน้าพลับพลาอิสริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส
- 11 ก.ย. 57 ช่างงานศพสมาชิก นายธงชัย คลังเพชร ทสพ./ส.นรน. 333 - 0994 พร้อมจัดวางหวัด 2 พวง
- 15 ก.ย. 57 วางพวงหวัด 2 พวง งานศพบุตร พล.ท. สัจจา บุณนาคนอุปนายกสมาคมฯ (เป็นกรณีพิเศษ)
- 16 ก.ย. 57 วางพวงหวัด 2 พวง งานศพบุตร นายอุทัย มีกาหลง กรรมการและผู้ช่วยประชา สัมพันธ์สมาคม (เป็นกรณีพิเศษ)
- 17 ก.ย. 57 สนับสนุนการจัดแข่งขันแปดองการกุศลสมาคมข้าราชการบำนาญ ทอ. 2 ทีม
- 20 ก.ย. 57 พล.อ. จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร อุปนายก(1) นำคณะกรรมการ(เต็มคณะ) เข้าพบท่านนายกสมาคมฯ ณ บ้านพักในซอยแจ้งวัฒนะ 28 เพื่อขอคำแนะนำ และ แนวทางการดำเนินการสำหรับ 3 เรื่องหลักที่ยังไม่คืบหน้าเท่าที่ควร ซึ่งได้แก่ เรื่องการก่อสร้างอาคารสำนักงานสมาคม, การขอพระราชทานพระมหากรุณา ให้สมาคมฯ อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ และประการสำคัญที่สุดคือ การขอใช้พื้นที่ก่อสร้างอนุสาวรีย์ฯ จาก บก.ทท.
- 22 ก.ย. 57 ท่านนายกสมาคมฯ ลงนามหนังสือ ที่ นน. 024 /2557 เรื่องขอใช้พื้นที่ ทอ. เพื่อก่อสร้าง "อนุสาวรีย์นักบรรณนิรนาม 333" หลังจากได้ทราบข้อมูลยืนยันจากทาง

- คณะทำงานโครงการจัดสร้างอนุสาวรีย์ว่า ผบ.ทสส. ไม่อนุมัติการขอใช้พื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมด้านทิศเหนือของอนุสรณ์สถานแห่งชาติก่อสร้าง อนุญาตให้ใช้สถานที่เพียง 1 ห้องภายในตัวอาคารเท่านั้น ในขณะที่ กองทัพอากาศ โดย พล.อ.อ. ประจิน จั่นตอง ผบ.ทอ. กลับเล็งเห็นความสำคัญการเชิดชูวีรกรรมนักรบผู้ที่สละชีวิตเพื่อชาติ (มีกำลังพล ทอ. เข้าร่วมปฏิบัติการด้วย) จึงได้กรุณาลงนามอนุมัติให้การสนับสนุน และยังจัดหาพื้นที่ก่อสร้างให้ ณ บริเวณสนามหน้ากรมทหารต่อสู้อากาศยาน รักษาพระองค์ หน่วยบัญชาการอากาศโยธินด้วย
- 10 ต.ค. 57 - ร่วมทำบุญทอดกฐินของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล = 5,000 บาท
- สนับสนุนใบปลิวการกุศลสโมสรโรตารี ลุมพินี 1 ทีม = 3,000 บาท
- 14 ต.ค. 57 ช่วยเงินสวัสดิการ พร้อมวางหรีด 2 พวง ร.อ. คีตฤทธ แก้วสุวรรณ ร.น. สมาชิก ส.นรน. 333 - 1632 ซึ่งเสียชีวิตที่ จ.จันทบุรี โดยดำเนินการผ่าน พล.ร.ท. เชษฐโกมลฐิติ อุปนายก (6)
- 17 ต.ค. 57 ประชุมกรรมการบริหารสมาคมฯ ครั้งที่ 3 /2557 ณ ห้องดาหลา อาคารสโมสรทหารอากาศ (หลังเก่า) ซึ่งที่ประชุม มีมติเห็นชอบ และรับรองแบบร่างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 (แบบร่างสถาปัตยกรรม) ตามที่ พล.ต.เจริญ เตชะวนิช ได้ติดต่อขอรับการสนับสนุนเขียนแบบให้โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายจาก บริษัท โปรเกรส-ซีฟ บิลดิ้ง แมเนจเม้นท์ จำกัด

- 22 ต.ค. 57 พล.อ.ท.สันทัต วงษ์ทิพย์ เลขาธิการสมาคม นำ คณะร่วมพิธีวางพวงมาลา เนื่อง ในวันที่ระลึกทหารผ่านศึกเกาหลี ณ อนุสาวรีย์ฯ ในค่ายนวมินทราชินี ร.21 รอ. อ.เมือง จ.ชลบุรี
- 3 พ.ย. 57 พล.อ.จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร อุปนายกสมาคม นำคณะกรรมการสมาคมบันทึกรายการเทปโทรทัศน์ ณ ห้องส่งทบ.5 กล่าวอาเศียรวาทถวายพระพร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม 2557
- 6 พ.ย. 57 พล.อ.ท.สันทัต วงษ์ทิพย์ เลขาธิการสมาคม นำเดินทางคณะร่วมงานสดุดีวีรกรรม "วันสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงกู้ชาติ" ณ พระบรมราชานุสาวรีย์ฯ ค่ายตากสิน อ.เมือง จ.จันทบุรี
- 11 พ.ย. 57 สมาคมฯ ร่วมพิธีวางพวงมาลาเนื่องในวันที่ระลึกทหารอาสาสงครามโลกครั้งที่ 1 ณ อนุสาวรีย์ทหารอาสา บริเวณท้องสนามหลวง
- 8 ธ.ค. 57 พล.อ.ท.สันทัต วงษ์ทิพย์ เลขาธิการสมาคม นำคณะร่วมงานวันที่ระลึกวีรชน 8 ธันวาคม 2484 ภายในกองบิน 5 จ.ประจวบคีรีขันธ์
- 28 ธ.ค. 58 พล.ร.ท.เชษฐา โกมลลิตี อุปนายก(6) เป็นผู้แทนสมาคมฯ ร่วมพิธีถวายพานพุ่ม และเครื่องราชสักการะ ณ ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช อ.เมือง จ.จันทบุรี เนื่องในวันคล้ายวันปราบดาภิเษก
- 14 ม.ค. 58 ประชุมกรรมการบริหารสมาคมฯ ครั้งที่ 1/2558 ณ ห้องดาหลา อาคารสโมสรทหารอากาศ (หลังเก่า) ซึ่งที่ประชุมมีมติให้นำแบบร่างสถาปัตยกรรมอนุสาวรีย์ฯ

ไปเร่งดำเนินการเขียนแบบก่อสร้างโดยสถาปนิกบริษัท
ที่ท่านนายกสมาคมฯ จะเห็นสมควร นอกจากนี้ยังมี
มติเห็นชอบให้ดำเนินการ จัดรายการพิเศษ ทางสถานี
โทรทัศน์ช่อง 11 เพื่อประชาสัมพันธ์เรื่องราวของนักบริ
ษัณาม 333 พร้อมขอรับบริจาคเงินร่วมสมทบทุนก่อสร้าง
อนุสาวรีย์ฯ จากประชาชนทั่วไป

3 ก.พ. 58 0800 - คณะของสมาคมฯ ร่วมพิธีวางพวงมาลา (ช่วงเช้า)
ณ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เนื่องในวันทหารผ่านศึก
1030 - พล.อ.อ.กัณฑ์ พิมานทิพย์ นายกสมาคม
ร่วมพิธีวางพวงมาลาเนื่องใน วันทหารผ่านศึก ณ อนุสรณ์
สถานแห่งชาติ

1600 - พล.อ.จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร
อุปนายก(1) นำคณะร่วมในพิธีสวนสนามเชิดชูเกียรติ
ทหารผ่านศึก ณ ลานเอนกประสงค์ ทพ.1 ภายใน ร.11 รอ
3 ก.พ. 58 2200 = 2400 พล.อ.จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร
อุปนายก(1) นำคณะกรรมการสมาคมฯ ออกรายการ
พิเศษทางทีวีหาเงินสมทบทุนก่อสร้างอนุสาวรีย์นักบริ
ษัณาม 333 ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย
ช่อง 11

11 ก.พ. 58 สมาคมฯ มอบเงินสวัสดิการค่าหรีดและช่วยทำศพ
สมาชิกสมาคมฯ 2 ราย (ผ่าน ด.ต.ประสพโชค
ท้าวเชื้อลาว)

- จสต.วิชัย สุขประเสริฐ พารุ /ส.นรณ. 333 - 1506
(เสียชีวิต 26 ม.ค. 58)

- ร.ต.ต.ชาญชัย เครือกนก พารุ /ส.นรณ. 333 - 1484
(รับแจ้งเมื่อ 2 ก.พ. 58)

20 ก.พ. 58

พล.อ.ท.สันทัต วงษ์ทิพย์ เลขาธิการสมาคม นำคณะ
ร่วมพิธีวางพวงมาลาเนื่องในงานวันรำลึกวีรกรรม
ผู้เสียสละเขาค้อ ณ อนุสรณ์สถานผู้เสียสละเขาค้อ
อ.เขาค้อ จ.เพชรบูรณ์

27 ก.พ. 58

สนับสนุนการจัดแข่งขันกอล์ฟการกุศล ชิงถ้วย พล.อ.หญิง
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี จัด
โดย สกศ. รร.จปร. (ส่ง 1 ทีมประเภททั่วไป)

5 มี.ค. 58

สนับสนุนการจัดแข่งขันกอล์ฟการกุศลชมรม ปรม. 1
โดยส่ง 1 ทีมร่วมแข่งขัน

6 มี.ค. 58

สนับสนุนส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันกอล์ฟการกุศล วิทยาลัย
พยาบาลทหารอากาศ ณ สนามกอล์ฟธูปะเตมีย์ กองทัพอากาศ

17 มี.ค. 58

ร่วมส่งทีม 1 ทีม (ทั่วไป) เข้าร่วมแข่งขันกอล์ฟการ
กุศลสมาคมข้าราชการบำนาญ ทอ. ณ สนามกอล์ฟ
ธูปะเตมีย์ กองทัพอากาศ

20 มี.ค. 58

ได้รับการยืนยันว่า ชย.ทอ. ได้เขียนแบบก่อสร้างอาคาร
สำนักงานสมาคมกรบนิรนาม 333 พร้อมการประเมิน
ราคาก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วและได้เสนอให้ กบ.ทอ.
พิจารณาเพื่ออนุมัติให้ดำเนินการก่อสร้างต่อไป
(สถานที่ก่อสร้าง: บนพื้นที่บ้านพักเดิมของอดีต ผบ.ทอ.
(พล.อ.อ.วรรณาด อภิจักรี) ซึ่ง ผบ.ทอ. (พล.อ.อ.ประจิน
จั่นตอง) ได้กรุณาอนุมัติให้ใช้พื้นที่เมื่อ 7 ก.พ. ๒๕๕๖)

รวมภาพกิจกรรม

6 พ.ย. 2554 พล.อ.อ. กันต์ ทิมานทิพย์ นายกสมาคมนักรบนิรนาม 333 นำคณะ
เจ้าเข็ญมดาระ พล.ท. สมทอน แก้วมิโซ ประธานสหพันธ์นักรบเก่าแก่แห่งชาติ สปป.ลาว ที่
นครเวียงจันทน์ สปป.ลาว เพื่อกระชับความสัมพันธ์ ทั้งสองฝ่ายต่างเข้าใจถึงประสบการณ์
อันเลวร้ายและทรมานของสงครามที่ผ่านมาในอดีต และยินดีที่จะร่วมมือกันเสริมสร้าง
ความสัมพันธ์อันดีในระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขโดย
ถาวรในระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนท้าวภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ภาพกิจกรรมการเดินทางไปเชื่อมสัมพันธ์มิตรที่
ปากเซ-ปากซอ 15 - 19 พ.ค. 2555

พ.ท. พงสสวัสดิ์ สาขาสุนัน ประธานสนทนกันกรบเก้แวงจ้ปาสะก และคณะ ไ้การต้อนรับคณะ
นักรบนิรนาม 333 ที่เจ้าเป้งมภาพไ้การนำทอ พล.อ.อ.กันต์ ทิฆานทิทษ์ นากสฆาฒฒา

ประธานสนทนกันกรบเก้ลาลแวงจ้ปาสะก มอทอทอที่ระลิกไน้เก้
พล.อ.อ. กันต์ ทิฆานทิทษ์ นากสฆาฒฒานักรบนิรนาม 333

ถ่ายภาพร่วมกัน ณ ที่ทำการสนทนารับทราบแก่ลาวแขวงจำปาสัก ก่อนเดินทางกลับ

พิธีบายศรีสู่ขวัญ

(จากซ้าย) พ.ท.พงษ์สวัสดิ์ สาขสุวัน ประธานสนทนารับทราบแก่ลาวแขวงจำปาสัก
พล.อ.อ.กันต์ ทิฆานทิพย์, พล.อ.ท.สันศักดิ์ วงษ์ทิพย์ และนโมอวลัญ

พล.อ.อ.กันต์ ทิฆมณทิม ได้รับการผูกข้อมือในพิธีบวงสรวงวิญญาณ จากมอญหลวงลาว

การแสดงของเนล่านักเรณู สปป.ลาว ในงานเลี้ยงต้อนรับ และพิธีบวงสรวงวิญญาณ

พล.อ.อ.กันต์ ภิรมานภิกข์ และ ประธานสนทนกันธ์กรบเก่าแหวงจำปาสัก
ในพิธีถวายสังฆทานอุทิศส่วนกุศลแก่นักรบทุกฝ่ายที่เสียชีวิตในสนามรบ
เมื่อ 40 ปีก่อนที่วัดธาตุนวล เมืองปากเซ

พล.อ.อ.กันต์ ภิรมานภิกข์ ถวายสังฆทานแด่พระสงฆ์ ที่วัดธาตุนวล

นักบรรพนิพนธ์ 333 และนักบรรพเก๋าลาว ถวายสังฆทานร่วมกัน ที่วัดดอนหลวง

ฟังพระสวดในพิธีสงฆ์ ตอนเช้า ที่ ภูเทวดา

ทำบุญตักบาตรอุทิศส่วนกุศล ให้แก่คนทุกฝ่ายที่เสียชีวิตในสมรภูมิรบ

พล.อ.อ. กัณฑ์ ทิฆมณิกพัชร์ เฝ้าฯ ถวายมณฑปและมอบของที่ระลึกแก่
รองเจ้าแขวงนครจำปาสัก ผู้ปฏิบัติราชการแทนเจ้าแขวงฯ

ถ่ายภาพร่วมกันเป็นที่ระลึก ก่อนเดินทางกลับ

พิธีถวายสังฆทาน ที่ วัดธาตุนวล เมืองปากเซ เพื่ออุทิศส่วนกุศลแก่นักรบ
ที่เสียชีวิตทุกฝ่าย

ประธานสหพันธ์นักบริษัทยา แวงจัมปาสัก และ นายกสมาคมนักบริษัทยา 333
พร้อมคณะทั้งสองฝ่าย ร่วมกันทำบุญอุทิศส่วนกุศล ที่ วัดธาตุนวล เมืองปากเซ
แวงจัมปาสัก

ภาพ อนุสาวรีย์ นักบรรณนิรนาม รอบ ลาว และเวียงจันทน์ บริเวณใกล้ภูเทวดา

25 ก.ย. 55

ภาพการเดินทางไปเมืองปากเซ สปป.ลาว เพื่อถวายเงินทำบุญ
ของนายกสมาคมฯ แต่เจ้าอาวาสวัดธาตุนวลลง เมืองปากเซ
ในการสร้างพระพุทธรูปมอไบ้แวลงจำปาสัก

เจ้าอาวาสวัดธาตุนวลลง เมืองปากเซ รับถวายปัจจัยร่วมทำบุญสร้างพระพุทธรูป

พล.ท.สรภณ นิรันดร กรรมการและประชาสัมพันธ์สมาคม
ผู้แทนนางกสภาคมนักกรบนิรนาม 333 และผู้แทนสหพันธ์นักกรบเก่าแหวงจำปาสัก
ร่วมกันถวายเงินทำบุญสร้างพระพุทธรูป

ถวายเงินทำบุญของ พล.อ.อ.กันต์
ภิมานทิพย์ จำนวน 50,000 บาท
(12 ล้านก๊ပ်) แด่เจ้าอาวาส

พระพุทธรูปปั้นนางกสมาคมนักบรรณนิรนาม 333 ได้รับบริจาคเงินสร้างและมอบให้แก่วงจำปาหลัก

ผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งของไทย และของ สปป.ลาว ร่วมเป็นพยานในการมอบพระพุทธรูป

บริเวณที่ประดิษฐานพระพุทธรูป
บนทางขึ้น ภูเสลา

ผู้แทนนางกสมภคมา และพระพุทธรูปปางอุ้มบาตรที่ท่านนางกสมภคมา
มีจิตศรัทธาร่วมสร้างถวาย

21 ก.ค. 57 น.อ.สมเจตน์ แก้วถวิล อดีต ผบ.ทัน ปี.ซี.622 เชิงงลม นำคณะของ
สมาคมศิษย์นิพนธ์ 333 ร่วมพิธีวางพวงมาลาเนื่องในวันระลึกทหารผ่านศึกเวียดนาม
ณ อนุสาวรีย์ฯ ภายใน พล.ร.9 อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

22 ต.ค. 57 พล.อ.ท.สันศักดิ์ วงษ์ทิพย์ เลขาธิการสมาคม นำคณะร่วมพิธีวางพวงมาลา เนื่องในวันวีรกรรมทหารผ่านศึกเกนาลี ประจำปี 2557 ณ อนุสาวรีย์
ภายใน ร.21 รอ. จ.ชลบุรี

3 พ.ย. 57 พล.อ.จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร อุปนายกสมาคม
 นำคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ บันทึกเทปโทรทัศน์ ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก
 ช่อง 5 กล่าวอาเดิยรภาพถวายพระพรฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสมหามงคล
 วันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม 2557

พล.อ.ท.สันศักดิ์ วงษ์ทิพย์ เลขาธิการสมาคม นำคณะร่วมพิธีถวายเครื่องราชสักการะ
 ณ ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ตำบลตากสิน อ.เมือง จ.จันทบุรี ในงานสดุดี
 วีรกรรม "สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงกู้ชาติ" ประจำปี 2557

11 พ.ย. 57

ร่วมพิธีวางพลบมาลาเนื่องใน
วันทีระลึกทหารอาสาสงครามโลก ครึ่งที่
1 ณ อนุสาวรีย์ทหารอาสา บริเวณห้อง
สนามหลวง กทม.

(ซ้าย) น.อ.สมเจตน์ แก้วกลัว อดีต
ผ.ก้น บี.ซี.622 นำคณะขึ้นวางพลบ
มาลาพลบสมาคมนักบริณินาม 333

(ขวา) น.ต.สุรพล เปรมสมิทกรรมการ
สมาคมนักบริณินาม 333 นำคณะขึ้น
วางพลบมาลาพลบ ชมรมนักบริณินาม

ร.ด. 57 พล.อ.ท.สันติ วัฒนศิริกุล เลขาธิการสมาคม นำคณะเดินทาง
ร่วมกิจกรรมวันรำลึกวีรชนผู้กล้าหาญ ๘ ธันวาคม 2484 ณ อุทยานวีรชน
๘ ธันวาคม 2484 ภายในกองบิน 5 จ.ประจวบคีรีขันธ์

17 ธ.ค. 57 คณะกรรมการสมาคมฯ นำโดย พล.อ.จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร
อุปนายกสมาคม เฝ้ารับพรปีใหม่จากท่านนายกสมาคมฯ พล.อ.อ.กันต์ ทิฆัมภ์
ณ บ้านพักในซอยแจ้งวัฒนะ 28 อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี

25 ธ.ค. 57 คณะของสมาคมฯ นำโดย พล.อ.ประเสริฐ วรรณเจริญ อุปนายกและ
เนรัญญิกสมาคม เจ้าทาบ พล.อ.กิตติภาพณ์ สิริวัฒน ณ.อ.ค.ต. ซึ่งทางองค์การฯ ได้
กรุณาจัดพื้นที่บางส่วนเพื่อใช้แสดงรูปภาพเกี่ยวกับความเป็นมา และการปฏิบัติงานภารกิจ
ของ นักรบนิรนาม 333 ในสมรภูมิประเทศลาว

พล.อ.ท.สันศักดิ์ วงษ์ทิพย์ เลขาธิการสมาคม
นำคณะเจ้าทาบหอพระใบไม้จาก
ท่านพล.อ.จุฬา แสงทวีป (หัวหน้าก๊อแซน)
กรรมการที่ปรึกษาสมาคมฯ ณ บ้านพัก

ม.ค. 58 เฝ้ารับทอพรปีใหม่จาก ท่านพล.ต.บุญชัย ดิษฐกุล (หัวหน้ากัณฑ์เรื่อง)
และ ท่านพล.ต.ยุทธนา รูปจรัส (หัวหน้ากัณฑ์เง)
[คณะทอพรสมาคมฯ นำโดย พล.อ.ประเสริฐ พรรคเจริญ อุปนายก/เนรัญญิกสมาคมฯ]

3 ก.พ. 58 วัน
ทหารผ่านศึก

08.45 น. พล.อ.จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร อุปนายก
สมาคมฯ นำคณะร่วมพิธีวางพวงมาลาเนื่องในวันทหารผ่านศึก
ณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

3 ก.พ. 58 วัน
ทหารผ่านศึก

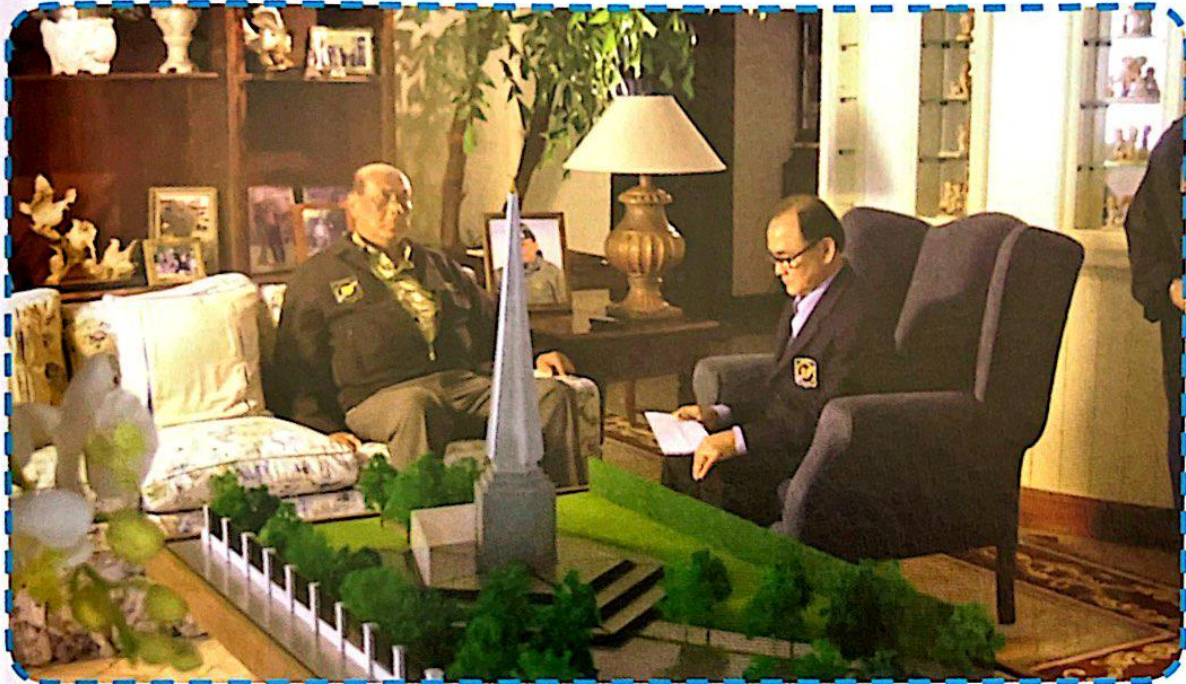
10.30 น. พล.อ.อ.กันต์ ทิฆัมณีกิจย์ นายกสมาคม นำคณะร่วมพิธีวางพวงมาลาเนื่องใน
วันทหารผ่านศึก ณอนุสรณ์สถานแห่งชาติ

3 ก.พ. 58 วัน
ทหารผ่านศึก

16.00 น. พล.อ.จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร อุปนายกสมาคม นักรบนิรนามและ
สมาชิกนักรบนิรนาม 333 ร่วมพิธีสวนสนามเชิดชูเกียรติทหารผ่านศึก
ณ ลานอเนกประสงค์ ทบ.1 ใน ร.11 รอ.

ปลายเดือน ม.ค. 58 ภาพการบันทึกเทปสัมภาษณ์ผู้ใหญ่วัยเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของ
นักรบนิรนาม 333 นำลงนิตยสารการสอดทางทีวีช่อง 11 ในดินวันที่ 3 ก.พ. 58

สัมภาษณ์ พล.อ.อ.กันต์ ทิฆมณีกิจ นามกสมาคมฯ (กัฒบญสิงห์ อดีตนักบิน T-28
เมฆบวินไทร์กลางในสมรภูมิ) ณ บ้านพักในซอยแจ้งวัฒนะ 28

รูปสัมภาษณ์ท่าน พล.อ.สาบญุด เกิดผล กรรมการที่ปรึกษาอาวุโสภิตติมศักดิ์
อดีตกรรมการและเลขาญการ บก.ดท. (คณะกรรมการอำนวยการต่อต้านการแทรกซึม
ของคอมมิวนิสต์ในราชอาณาจัก)

สัมภาษณ์ท่าน พล.อ.จุฬา แสงทวีป กรรมการที่ปรึกษาสมาคม (หัวหน้าแสน -
อดีต ผบ.ฉก.สิงหนะ หรือ กกล.พิเศษ 2.ก.) ณ บ้านพักของลาตรา-วังนิน 56

สัมภาษณ์ท่าน พล.ต.บุญชัย อินชกุล กรรมการที่ปรึกษาสมาคม (หัวหน้ากัณฑ์เรื่อง -
อดีต ผบ.กรม 4.1 ในสมรภูมิ) ณ บ้านพักในของเสนาสฤษดิ์โดย 7 อ.เมือง จ.นนทบุรี

บรรพการคนล้งการสัมภาษณโณวามรัฐสิททอล ดุณสมมาตร และ ดุณศจิรัตน
 สิ้นด้าเจริณ น้อบซางและน้อบสาล ร.ท.ชุเกียรติ สิ้นด้าเจริณ (FAd Call sign: อินทนิล)
 ๘๐.3 ทกท. ณ.พ.น. บี.ซี. 609 ที่ภูเก็บ ซึ่งได้ตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวโดยงานทาง
 วิทยุขอฐานเป็นใหญ่ ฝ่ายเราช้ลระดมยิงกระสุนแตกอากาศ (Shrapnel shellfire) ลงบน
 กลางฐานตนเอง นล้งจากทักสิททุกเข้าติฐานแตกจนถึงพื้นตะลุมบอน ทำให้ฝ่ายเราเส็งชีวิต
 ทร้อมกับทักสิทซึ่งมีจำนวนมากกว่านลางเท่า นับเป็นวีรกรรมดวามกล้าหาญอันสูงส่งที่ข้อม
 ตายทร้อมทักสิท หมดเด็งลกันอาวุธยุทธโปกรณ์ฝ่ายเราก็ถูกทำลายจนทักสิทไม่สามารถนำไ
 ใช้งานได้อีก

3 ก.พ. 58 (22.00 – 24.00 น.) รายการพิเศษ “นักเรียนนาม 333” ออกอากาศสดทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 จัดอุปสงค์เพื่อเปิดแผนวิศวกรรม และขอรับเงินบริจาคร่วมสมทบทุนก่อสร้างอนุสาวรีย์นักเรียนนาม 333 จากประชาชนทั่วไป

พล.อ.จตุฤทธิ์ ภรณ์มสาธา ณ สกลนคร อุปนายกสมาคม ชักซ้อมทำความเข้าใจกับทีมพิธีกรณียุทธศาสตร์ทางสถานี ก่อนเข้าสู่รายการสดในเวลา 22.00 น

คุณธัญญ์พงษ์ กิทธิ์แสนกลาง (Iron City) กรรมการสมาคม ร่วมเป็นพิธีกรดำเนินรายการ

การแสดงชุดแทนชีมาบเนอร์ ของ นักเรียนเตรียมทหาร ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก
ณ.รร.ตท. และณ.กรม นร.ตท.

พล.อ.จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร อุปนายกสมาคม/หัวหน้าคณะ ขับร้องเพลง
"ดำนันสัญญา" ในฐานะนักร้องกิตติมศักดิ์

คุณโณมณ อรุณฉาน ขับร้องเพลงในฐานะนักร้องรับเชิญ

การแสดงศิลปะแม่ไม้มวยไทย โดยเยาวชนโครงการมวยไทยต้านภัยยาเสพติดลานมวยดุสิต
ของท่าอากาศยานอ.ภักดี กุลละวณิช ประธานกรรมการที่ปรึกษาสมาคมกรบนิรนาม 333

เพลงที่กับร้องโดย คณะนิพนธ์กรมประชาสัมพันธ์

คุณสันติ จุนต์ ได้ให้เกียรติมาร่วมกับร้องอีกนลวงเพลงในฐนนิพนธ์รับเชิญ

ผบ.รร.นนอ. และ ผอ.วทอ.ทอ. ได้กรุณาให้การสนับสนุนโดยจัดส่งคณะนักเรียนนายเรืออากาศ และนักเรียนนายทหารอากาศ มาช่วยรับสายโทรศัพท์จากบรรดาผู้มีจิตศรัทธาร่วมบริจาคเงิน สมทบทุนก่อสร้างอนุสาวรีย์ฯ

คณะกรรมการดำเนินการก่อสร้างอนุสาวรีย์ของสมาคมฯ ที่เข้าร่วมรายการ

พิธีกร สัมภาษณ์ พล.ต.เจริญ เตชะวณิช อุปนายกสมาคม/กรรมการและผู้บริหารงานโครงการก่อสร้างอนุสาวรีย์ฯ เกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมาของนักบริษัทยา 333 เน้นผลงานการจัดสร้าง สถานที่ก่อสร้าง ตลอดจนความเหมาะสมรูปแบบของอนุสาวรีย์ ขนาดความกว้าง, ยาว, สูง และสัญลักษณ์รูปปั้นที่ปรากฏตามแบบจำลองอนุสาวรีย์ฯ

พล.อ. จตุพร กัณหาพรหมสวาท ณ สกลนคร กล่าวขอบคุณที่น้องประชาชนที่ได้รับรางวัลจากงาน
สมทบทุนก่อสร้างอนุสาวรีย์ฯ รวมทั้งขอขอบคุณสถานศึกษาที่สนับสนุนและประเทศไทย ตลอดจน
เจ้าหน้าที่ที่ทุกฝ่ายของสถานศึกษา ที่กรุณาอนุญาตให้ช่วงเวลาออกอากาศรายการสดในคืนวันที่ 3 ก.พ. ซึ่ง
เป็นวันเสาร์ที่ 3 ก.พ. เพื่อขอรับรางวัลสมทบทุนก่อสร้างอนุสาวรีย์ฯ เป็นผลให้ประชาชนชาว
ไทยได้รับรู้เรื่องราวความกล้าหาญและความเสียสละของนักรบอาสา ทนทาน ท้าอาท พลวเรือน
(นักรบโบราณ 333) ในปฏิบัติการลับนอกประเทศเพื่อป้องกันประเทศ ซึ่งได้ถูกปิดลับมาตลอด
ระยะเวลา 40 ปี

มอบรางวัลแก่นักกีฬาร และเจ้าหน้าที่ต่างๆ

กว่าจะได้สร้าง อนุสาวรีย์นักบริษัณนาม 333

โดย...ภูเสน

สมาคมนักบริษัณนาม 333 ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสมาคม เลขอนุญาตที่ 162/2546 ออกให้ณ วันที่ 9 พ.ค. 2546 โดยเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และจดทะเบียนสมาคมนักบริษัณนาม 333 เมื่อ 2 ก.ค. 2546 ทะเบียนเลขที่ จ. 4222 /2546 โดยนายทะเบียนสมาคมกรุงเทพมหานครเพื่อแสดงว่าสมาคมฯ เป็นนิติบุคคลโดยถูกต้องตามกฎหมาย

1. 30 ม.ค. 2551 สมาคมนักบริษัณนาม 333 ทำหนังสือ เรื่องขอยกเลิกชั้นความลับ โครงการ บก.ผสม 333 เรียน รว.กท. ลงนามโดย พล.อ.พิจิตร กุลละวณิช ประธานที่ปรึกษาสมาคมฯ ด้วยเหตุผล

1.1 กท.มอบหมายให้ทบ.จัดตั้ง บก.คท. (คท. คือคณะกรรมการอำนวยการต่อต้านการแทรกซึมของคอมมิวนิสต์ในราชอาณาจักร) ที่กรุงเวียงจันทน์ และย้ายมาอยู่ที่อุดรฯ เป็น บก.ผสม 333 จัดกำลังอาสาสมัครจากทหารตำรวจ พลเรือน กว่า 30,000 นาย ปฏิบัติภารกิจหยุดยั้งการรุกรานของลัทธิคอมมิวนิสต์ ในประเทศลาว ห้วงปี พ.ศ. 2504 – 2517 เป็นวีรกรรมที่เกิดขึ้นจริง สมควรยกย่อง เปิดเผยเพื่อเป็นบทเรียนแก่นุชนรุ่นหลัง

1.2 เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544 เนื่องจากเป็นเรื่องที่ผ่านพ้นมากกว่า 30 ปีแล้ว

1.3 สมาคมนักบริษัณนาม 333 เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเผยวีรกรรมฯ และจัดสร้างอนุสาวรีย์ หรืออนุสรณ์สถานฯ

2. รว.กท.มอบหมายให้ สม. พิจารณาเมื่อ 31 ม.ค. 2551

3. 13 พ.ค. 2551 สม. มีหนังสือให้ จก.ยศ.ทหาร พิจารณา และสำเนาให้ ยก.ทบ.ทราบ

4. 4 ก.ย. 2551 จก.ยศ.ทหาร เชิญผู้แทนสมาคมนักบริษัณนาม 333 ร่วมประชุม เพื่อหารือข้อพิจารณาในการเปิดเผยวีรกรรมนักบริษัณนาม 333

5. 30 ก.ย. 2551 จก.ยศ.ทหารมีหนังสือ ถึง สม. เห็นด้วยกับการเปิดเผยวีรกรรมฯ และยินดีจะบันทึกวีรกรรม และรายนามผู้เสียชีวิตในอนุสรณ์สถานแห่งชาติ แต่การปรับหรือยกเลิกชั้นความลับ เป็นหน้าที่ของหน่วยเจ้าของเรื่องคือ ศปก.ทบ.309

6. 30 ก.ย. 2551 มีหนังสือเสนอ ยก.ทบ.พิจารณา และในวันเดียวกันก็มีหนังสือถึง นายกสมาคมฯ เพื่อกฎนาทราบ

7. 29 ธ.ค. 2551 ผบ.ทบ. ทำบันทึกข้อความ เรียน ผบ.ทสส. (ผ่าน ยศ.ทหาร) โดย ทบ.เห็นชอบการนำวีรกรรมนักรบไทยในอดีตมาเปิดเผย อย่างไรก็ตาม ทบ.เป็นเพียงหน่วยปฏิบัติตามคำสั่งรัฐบาล ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อป้องกันมิให้กระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เห็นควรให้ บก.ทท.เป็นเจ้าภาพจัดตั้งคณะกรรมการในระดับ บก.ทท. เพื่อพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง

8. 21 ม.ค. 2552 สมาคมนักบรรณนิรนาม 333 โดย พล.อ.พิจิตร กุลละวณิชย์ ประธานที่ปรึกษาสมาคมฯ ได้กรุณาทำหนังสือถึง ผบ.ทบ.ให้พิจารณาเปิดเผยวีรกรรมอาสาสมัครทหารเสือพราน เป็นการลำดับอีกครั้งหนึ่ง

9. 8 เม.ย. 2552 ผบ.ทบ./ผบ.ศปก. มีหนังสือเรียนประธานที่ปรึกษาสมาคมฯ เห็นชอบการยกเลิกชั้นความลับ แต่เรื่องดังกล่าวเป็นการดำเนินการในระดับรัฐบาล เพื่อความรอบคอบ ทบ.ขอให้ บก.ทบ. เป็นเจ้าภาพจัดตั้งคณะกรรมการฯ พิจารณาอีกชั้นหนึ่ง

10. 12 มิ.ย. 2552 สมาคมฯ มีหนังสือเรียน ผบ.ทสส. (ผ่าน ยศ.ทหาร) ส่งผู้แทนสมาคมฯ ร่วมเป็นกรรมการพิจารณา

11. 14 ก.ย. 2553 ผบ.สปท. ทำบันทึกข้อความเรียน ผบ.ทสส. (ผ่าน ยก.ทหาร) ที่ประชุมคณะกรรมการฯ จากการประชุม 2 ครั้ง และได้หารือร่วมกับ กต.แล้ว มีมติให้เปิดเผยวีรกรรมอาสาสมัครทหารเสือพราน เป็นการภายในกองทัพ, จารึกนามนักบรรณนิรนามผู้เสียสละชีวิตเพื่อชาติ จำนวน 2,482 รายชื่อ เพิ่มเติมบนกำแพงแก้วอาคารประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์ทหารอนุสรณ์แห่งชาติ, นำองนักบรรณนิรนาม 333 ขึ้นแทนรับความเคารพในวันทหารผ่านศึก, จัดทำเอกสารประวัติศาสตร์ทางทหาร การปฏิบัติการของอาสาสมัครทหาร

เลือพราน เพื่อเป็นบทเรียนจากการรบ

12. 8 ต.ค. 2553 ยก.ทหาร มีบันทึกข้อความนำเรียน ผบ.ทสส. เสนอเห็นควรอนุมัติแนวทางดำเนินการตามเสนอของ ผบ.สปท. ผบ.ทสส.สั่งการท้ายบันทึกข้อความ ยก.ทหาร. ให้ทบทวนพิจารณาใหม่ โดยให้ รอง ผบ.ทสส.(2) เป็นประธานการพิจารณา โดยดูว่าจะกระทบความสัมพันธ์หรือไม่ ละเอียดอ่อน

13. ทราบว่า รอง ผบ.ทสส.(2) ทำเรื่องลาออกจากกองทัพ เพื่อสมัครรับการคัดสรรเป็น ส.ว.

14. เรื่องจึงค้างเติ่งอยู่ที่ บก.ทท.

15. สมาคมฯ โดย พล.อ.อ.กันต์ พิमानทิพย์ นายกสมาคมฯ มีดำริให้ออกรายการ UWA รายไตรมาส เพื่อเปิดเผยวีรกรรมนักเรียนนิรนาม 333 และเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างมวลหมู่สมาชิก เริ่มตั้งแต่ปี 2551 ฉบับล่าสุดคือ ฉบับที่ 15 เพื่อแสดงเจตนารมณ์ว่าเหตุการณ์สงครามในลาว ณ ปัจจุบัน มิใช่เป็นเรื่องลับ และไม่มีผล กระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพราะเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบันได้ผ่านพ้นมากกว่า 30 ปีแล้ว สามารถเปิดเผยได้ตามกฎหมาย

16. ในคราวประชุมกรรมการบริหารสมาคมฯ เมื่อ 27 มิ.ย. 2554 พล.อ.วิมล วงศ์วานิช อดีต ผบ.ทบ./อดีต รอง ผบ.ฉก.ราชเทวี ในฐานะแขกรับเชิญของท่านนายกสมาคมฯ ก็ได้กรุณาให้ความเห็นว่า ควรจัดสร้างอนุสาวรีย์ฯ ที่ค่ายประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี เพราะเป็นจุดกำเนิดนักเรียนนิรนาม 333 โดย บก.ผลสม 333 (ตึกขาว) ก็ตั้งอยู่ที่นั่น มติที่ประชุมเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของ พล.อ.วิมลฯ

17. สมาคมฯ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานจัดสร้างอนุสรณ์สถานนักเรียนนิรนาม 333 โดยมอบหมายให้ พล.อ. จตุฤทธิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร อุปนายก (1) เป็นหัวหน้าคณะทำงานตามคำสั่งสมาคมฯ ที่ 6/2554 ลง 14 ก.ค. 2554

18. มหาอุทกภัยที่บุกทลายกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก และปริมณฑล รวมทั้งสำนักงานสมาคมฯ ที่หอประชุมกานตรัตน์ และคณะทำงานเกือบทุกท่านก็ไม่ได้รับการยกเว้น ต่างหนีมหันตภัยน้ำท่วมไปอยู่ต่างจังหวัดกันคนละทิศละ

ทาง กว่าจะเรียกประชุมคณะทำงานได้ ก็ล่วงเข้าวันที่ 10 ธ.ค. 54 ซึ่งมติที่ประชุมมีความเห็นร่วมกันว่า

18.1 ก่อสร้างเป็นอนุสาวรีย์ฯ ขนาดพอเหมาะที่ จว.อุดรธานี จัดพิธีสวดดีปีละครั้ง ขอ บก.ทท.จัดห้องอนุสรณ์นักบรรณนิรนาม 333 ที่ อนุสรณ์สถานแห่งชาติ ถนนวิภาวดีฯ เพื่อเทิดเกียรติวีรกรรมนักรบ จัดตั้งมูลนิธินักบรรณนิรนาม 333 เพื่อดูแลสถานที่ทั้งสองแห่ง ด้วยวงเงินประมาณ 65 ล้านบาท

18.2 กำหนดเดินทางไป จว.อุดรธานี ใน 26-27 ธ.ค. 54 โดยเยี่ยมคารวะหรือความเห็นกับ มทภ.2 ที่ บก.ทภ.2 นครราชสีมา ใน 20 ธ.ค. 54 เวลา 10.00 น. โดย พล.อ.วิมล วงศ์วานิช ได้กรุณาแจ้งไปยัง มทภ.2 เพื่อให้การสนับสนุนสมาคมฯ จัดสร้างอนุสาวรีย์ฯ ให้จงได้

19. 26 ธ.ค. 54 คณะทำงานฯ เดินทางโดยรถตู้สมาคมฯ เยี่ยมคารวะ พร้อมหารือ มทภ.2 ที่ บก.ทภ.2 และเดินทางต่อไป จ.อุดรธานี เข้าพักที่เรือนรับรองฯ รุ่งขึ้น วันที่ 27 ธ.ค. 54 ผู้แทน มทภ.2 รองผบ.พล.ร.3 รองผบ.มทบ.24 ได้นำคณะ ดูพื้นที่ 3 แห่ง และมีความเห็นร่วมกันว่า พื้นที่สวนสุขภาพ มทบ.24 ค่ายประจักษ์ศิลปาคม จว.อุดรธานี (ติด บก.333 ตึกขาว ซึ่งยังคงสภาพเดิมอยู่) เนื้อที่รวมประมาณ 10 ไร่ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมที่สุด เพราะติดถนนใหญ่ หน้าค่ายเด่นสง่า ง่ายต่อการ ปลูกค่าย เหมาะต่อสาธารณชนในการเข้าคารวะสวดดี เรียนรู้ หากจัดภูมิทัศน์ให้สวยงาม ก็จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวของ จว.อุดรได้ และอาจารย์อวัชชัย ศรีสมเพ็ชร ในฐานะผู้ออกแบบเสนอแนะว่า งบที่ตั้งไว้น่าจะไม่เพียงพออนุสาวรีย์อาจไม่สง่างามเท่าที่ควร ณ จุดนี้ น่าจะใช้งบประมาณในราว 80 ล้านบาท และควรจะตกแต่ง บก.333 (ตึกขาว) เป็นพิพิธภัณฑ์ขนาดย่อมด้วยซึ่งคณะทำงานฯ มีความเห็นคล้อยตาม

20. เมื่อกลับถึงกทม. คณะทำงานฯ ได้ทำบันทึกเรียนนายกสมาคมฯ เพื่อให้ความเห็นการสำรวจพื้นที่ ซึ่งได้สรุปข้อเสนอแนะว่า สมควรจัดสร้างอนุสาวรีย์ฯ ที่สวนสุขภาพ ค่ายประจักษ์ศิลปาคม จว.อุดรธานี และอาจต้องใช้งบเฉพาะพื้นที่นี้ประมาณ 80 ล้านบาท นายกฯ ได้กรุณาให้ความเห็นชอบท้าย

บันทึกข้อความคณะทำงานฯ และให้นำสู่การพิจารณาของที่ประชุมกรรมการบริหารสมาคมฯ ใน 27 ม.ค. 55

21. 27 ม.ค. 55 ในคราวประชุมกรรมการสมาคมฯ ณ ห้องดาหลา หลังหอประชุมกานตรัตน์ มติที่ประชุมเห็นชอบตามข้อเสนอของคณะทำงานฯ

22. ... ก.พ. 55 คณะทำงานฯ ทำบันทึกนำเสนอเรียน นายกสมาคมฯ ตามมติที่ประชุมกรรมการสมาคมฯ นำเสนอแบบร่างอนุสาวรีย์โดยสังเขป ความคืบหน้าในการประสานขอให้บริษัทสวนนงนุช สนับสนุนออกแบบจัดภูมิทัศน์ และแนวคิดการปรับปรุงตึกขาวเป็นพิพิธภัณฑ์ขนาดย่อม และขอให้ลงนามหนังสืออนุญาตเข้าพัฒนาพื้นที่สวนสุขภาพ ค่ายประจักษ์ศิลปาคม เพื่อก่อสร้างอนุสาวรีย์นักบรรณนิรนาม 333 รวมทั้งลงนามหนังสือเรียนเชิญ พล.อ.วิมล วงศ์วานิช เป็นกรรมการที่ปรึกษาสมาคมฯ รวมทั้งเป็นประธานที่ปรึกษาคณะทำงานฯ ด้วย

23. สาระสำคัญของหนังสือเรียน ผบ.ทบ.(ผ่าน มทภ.2) เรื่อง ขออนุญาตเข้าพัฒนาพื้นที่สวนสุขภาพ ค่ายประจักษ์ศิลปาคม เพื่อก่อสร้างอนุสาวรีย์นักบรรณนิรนาม 333 ด้วยเหตุผล สมาคมฯ เป็นผู้แทนนักบรรณนิรนาม 333 ที่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ เทิดเกียรติวีรชนนักบรรณนิรนามประเทศไทย ใน ช่วงสงครามเย็น เป็นเกียรติประวัติ ผลงานกองทัพบกในฐานะหน่วยงานรับมอบภารกิจจากรัฐบาลในขณะนั้น เพื่อปกป้องสถาบันชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และการปกครองในระบอบเสรีประชาธิปไตย อันมีองค์พระมหากษัตริย์เป็นประมุข และสามารถปฏิบัติงานจนบรรลุภารกิจ และเป้าหมายอย่างดียิ่ง แม้เป็นภารกิจลับ แต่ก็สามารถเปิดเผยได้ในปัจจุบันด้วยเวลาผ่านพ้นมากกว่า 30 ปี เป็นไปตามระเบียบ สร. ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ และไม่กระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพราะทั้งนายกสมาคมนักบรรณนิรนาม 333 และประธานสหพันธ์นักบรรณนิรนามแห่งชาติ สปป.ลาว ได้ทำความรู้จักเชื่อมความสัมพันธ์กันเป็นที่เรียบร้อย เมื่อ 26-27 พ.ย. 54 ณ กรุงเวียงจันทน์ โดยสรุปท้ายหนังสือดังนี้

ด้วยเหตุผลดังได้นำเรียนมาโดยลำดับ สมาคมฯ จึงใคร่ขออนุญาต กองทัพบก เข้าพัฒนาพื้นที่สวนสุขภาพ และอาคาร บก.333 เดิม (อยู่ติดสวนสุขภาพ) ค่ายประจักษ์ศิลปาคม มณฑลทหารบกที่ 24 กองทัพภาคที่ 2 จังหวัดอุดรธานี เนื้อที่โดยรวมประมาณ 10 ไร่ เพื่อก่อสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 ตกแต่งอาคาร บก.333 เดิม เป็นพิพิธภัณฑ์ขนาดย่อม จัดภูมิทัศน์เป็นสวนสุขภาพส่วนหนึ่ง ขุดคูล้อมรอบสามด้าน บนพื้นฐานหลักการ รปภ.ค่าย และการส่งเสริมการท่องเที่ยวในหน่วยทหาร ตามนโยบายกองทัพบก โดยงบประมาณก่อสร้างของทางสมาคมฯ ระยะเวลาการก่อสร้างพัฒนาประมาณ 2 ปี และส่งมอบให้เป็นสมบัติของกองทัพ บก โดยสมาคมฯ จะจัดตั้งมูลนิธินักรบนิรนาม 333 เพื่อดูแลให้การสนับสนุนในการบำรุงรักษา การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมส่งเสริม และสดุดีอนุสาวรีย์ฯ ร่วมกับกองทัพบกตลอดไป

24. สมาคมฯ ได้อ่านหนังสืออนุญาตจากกองทัพบกอย่างเป็นทางการ โดยตั้งความหวังไว้ว่า ผบ.ทบ.จะกรุณาอนุญาตให้สมาคมฯ เข้าดำเนินการได้ ตามที่ร้องขอ แต่จากการสืบทราบในทางลับปรากฏว่า ผบ.ทบ. ได้แทงหนังสือว่า เป็นเรื่องละเอียดอ่อน เกรงกระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

25. พล.อ.อ. กันต์ พิมานทิพย์ นายกสมาคมนักรบนิรนาม 333 เห็นว่า พล.อ.อ. สุกำพล สุวรรณทัต ซึ่งเป็นอดีตผู้ใต้บังคับบัญชา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม คงน่าจะพอพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกันได้ จึงนัดหมายจัดคณะกรรมการสมาคมส่วนหนึ่ง จำนวนเจ็ดท่าน เข้าพบ รมว.กห. พร้อมยื่นหนังสือที่ นน. 035 /2555 ลง ต.ค. 2555 เรื่อง ขอใช้พื้นที่ด้านทิศเหนือของอนุสรณ์สถานแห่งชาติ (ถนนวิภาวดีรังสิต) เพื่อก่อสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 ตามแบบร่างที่แนบ ด้วยเหตุผลหลัก 3 ประการ ประการแรก วีรกรรมอาสาสมัครทหารเสือพราวนในสงครามประเทศลาว เป็นผลงานอันน่าภาคภูมิใจของกองทัพไทยตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลไทยขณะนั้น อีกทั้ง เป็นสงครามเดียวภายใต้รหัสลับ ที่กองทัพไทยจำเป็นต้องส่ง กองกำลังอาสาสมัครออกไปรบนอกประเทศ เพื่อป้องกันประเทศไทยของเราโดยเฉพาะ มิใช่ตามมติขององค์การสหประชาชาติ ดังเช่นกรณีสงครามอื่นๆ

ที่กองทัพไทยได้ปฏิบัติมา เป็นการทำสงครามเพื่อป้องกันประเทศให้รอดพ้นจากภัยรุกรานตามตามทฤษฎีโดมิโนของลัทธิคอมมิวนิสต์ได้สำเร็จ ประการที่สอง อนุสรณ์สถานแห่งชาติ ซึ่งริเริ่มโดย พลเอก สายหยุด เกิดผล ผู้บัญชาการทหารสูงสุดขณะนั้น เป็นผู้เสนอโครงการ และ ครม.มีมติอนุมัติเมื่อ 29 มิ.ย. 2525 โดยมีวัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ผู้เสียสละชีวิตเพื่อประเทศชาติ และจารึกนามผู้กล้าหาญเหล่านี้ไว้ให้สถิตถาวรสืบไป

- เพื่อเป็นสถานที่แสดงประวัติวีรกรรม และเหตุการณ์รบครั้งสำคัญๆ

- เพื่อเป็นเครื่องกระตุ้นเตือนให้ประชาชนตระหนักถึงภัยที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต อันมีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

- เพื่อเป็นสถานที่ศึกษาหาความรู้และพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนทั่วไป

ด้วยเหตุผลที่มาที่ไปของอนุสรณ์สถานแห่งชาติ จึงตอบรับกับเจตนารมณ์ของสมาคมนักบรรณนิรนาม 333 ที่มุ่งเกิดเกียรตินักบรรณนิรนามเพื่อหาความรู้และพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนทั่วไป ซึ่งสมควรมีอนุสาวรีย์นักบรรณนิรนาม 333 เฉกเช่นเดียวกันกับนักบรรณนิรนามในสมรภูมิอื่นที่ผ่านมา เหตุผลประการที่สาม สมาคมนักบรรณนิรนาม 333 ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ประวัติศาสตร์ชาติไทยสมควรต้องบันทึกไว้เป็นอนุสรณ์เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้รับรู้เรื่องที่ชาติไทยไม่ตกเป็นเมืองขึ้นตามทฤษฎีโดมิโนของลัทธิคอมมิวนิสต์ดังเช่นประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ที่ได้เป็นไปแล้ว ก็เพราะสงครามลับในลาวอันเป็นผลให้ชาติไทยเรายังคงดำรงไว้ซึ่ง ชาติ ศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบเสรีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หลังจากได้ทราบเรื่องราวจากการพูดคุยกันพอสมควรแล้ว รว.ภ.ได้กรุณารับเอกสาร และรับว่าจะพิจารณาให้โดยเร่งด่วน

อย่างไรก็ตาม สมาคมฯ มิได้นิ่งนอนใจ ได้มอบหมาย พล.อ.ท.สันตติวงษ์พิทย เลขาธิการสมาคม ให้ติดตามอย่างใกล้ชิด จนทราบว่า รว.ภ. ส่งเรื่องให้ สม.ภ. (กรมเสมียนตรากระทรวงกลาโหม) พิจารณาให้ความเห็น

ทราบว่าผลการพิจารณาเห็นว่า เกรงจะกระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เรื่องก็เลยยังคงเดิม

เมื่อได้รับทราบรายงานผลการพิจารณาของ สม.กท. ท่านนายกสมาคมฯ จึงโทรศัพท์พูดคุยกับ รมว.กระทรวงต่างประเทศ โดยอาศัยความเป็นศิษย์เก่าอัสสัมชัญมาด้วยกัน ท่านรมว.ต่างประเทศ รับว่าเรื่องนี้ไม่น่าจะกระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพราะเป็นเรื่องภายใน และได้เสนอว่าให้ กท. ส่งเรื่องเพื่อขอความเห็นในเรื่องดังกล่าวมาที่ กต. ท่านรมว.ต่างประเทศ จะได้พิจารณาและยืนยันกลับไปว่า ไม่กระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นเรื่องภายใน เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติไทย เพื่อ รมว.กท. จะได้ใช้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงออกเป็นนโยบายให้ดำเนินการได้ โดยให้เหล่าทัพสนับสนุนโครงการจัดสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 ต่อไป

ต่อมาสมาคมฯ ได้มีหนังสือเรียน รมว.กต. ที่ นน. 057/2556 ลง 19 ส.ค. 56 เรื่อง ขอความเห็นการสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 เพื่อส่งไปให้ รมว.กท. และบก.ทท. พิจารณาเพื่ออนุมัติ และสนับสนุนให้สมาคมฯ ก่อสร้างอนุสาวรีย์ฯ ภายในบริเวณอนุสรณ์สถานแห่งชาติ แต่ด้วยสถานการณ์การเมืองที่เริ่มระส่ำ ระสาย เรื่องของสมาคมฯ จึงถูกเก็บเงียบไปอีก

26. เมื่อ 22 พ.ค. 57 คณะทหารได้ประกาศยึดอำนาจ สมาคมฯ ถือเป็นโอกาสอันดี พล.ท.สรภฏ นิรันดร กรรมการและประชาสัมพันธ์สมาคม ซึ่งรู้จักเป็นการส่วนตัวกับ ผบ.ทสส. เมื่อครั้งที่ทำงานที่ ยก.ทบ. ด้วยกัน จึงเสนอให้สมาคมฯ มีหนังสือเรียน พล.อ.ธนะศักดิ์ ปฏิมาประกร ผบ.ทสส. ตามหนังสือสมาคมฯ ที่ 039/2557 ลง 3 ก.ค. 57 โดยนำหนังสือไปยื่นด้วยตนเอง พร้อมทั้งติดตามเรื่องอย่างใกล้ชิด ในที่สุดเมื่อ 18 ก.ย. 57 จึงทราบว่า ผบ.ทสส. ลงนามท้ายหนังสือสมาคมฯ ให้จัดห้องเพียง 1 ห้อง เพื่อแสดงวีรกรรมนักรบนิรนาม 333 ภายในอาคารอนุสรณ์สถานแห่งชาติ

27. ผลจากกรณีนี้ ผบ.ทสส. ไม่อนุมัติการก่อสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 ภายในบริเวณอนุสรณ์สถานแห่งชาติ แต่เห็นชอบให้จัดเพียงห้องนิทรรศการภายในตัวอาคารเท่านั้น พล.อ.อ.กันต์ พิมาณทิพย์ ในฐานะนายก

สมาคมฯ จึงเรียกประชุมกรรมการสมาคมผู้เกี่ยวข้องเพื่อหารือเป็นกรณีเร่งด่วน ในเช้าวันเสาร์ที่ 20 ก.ย. 58 ณ บ้านพักในซอย 28 ถนนแจ้งวัฒนะ ผลการหารือ ที่ประชุมมีมติให้ท่านนายกสมาคมฯ ขอความกรุณาสันนิษฐานจาก พล.อ.อ.ประจิน จั่นตอง ผบ.ทอ. ขอใช้พื้นที่ ทอ. ก่อสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 ด้วยเห็นว่า เป็นโอกาสสุดท้ายที่สมาคมฯ จะได้สร้างอนุสาวรีย์ในพื้นที่เหล่าทัพซึ่งเป็นของราชการทหาร เพราะอายุอานามของพวกเรา นักรบนิรนาม 333 ก็เป็นไม้ใกล้ฝั่งกันทุกท่านแล้ว หากไม่สร้างในพื้นที่ของเหล่าทัพ หากจะสร้างในพื้นที่ส่วนบุคคล ย่อมสร้างได้นานแล้ว แต่สร้างเสร็จใครเป็นผู้ที่จะดูแลต่อไป และจะสมเกียรตินักรบกล้า หรือ ? และแล้วความฝันอันสูงสุดก็เป็นจริง หลังจากการประชุมหารือเสร็จสิ้น ในช่วงสายวันนั้นทราบจากเลขาธิการสมาคมฯ (พล.อ.ท.สันทัต วงษ์ทิพย์) ในเวลาต่อมาว่า นายกสมาคมฯ ได้โทรศัพท์คุยกับผบ.ทอ. แล้ว ท่านกรุณารับด้วยวาจาว่า ยินดีให้สมาคมฯ ใช้พื้นที่ ทอ. ก่อสร้างอนุสาวรีย์ฯ ได้ ให้สมาคมฯ รีบทำหนังสือขอใช้พื้นที่ โดยได้กำหนดให้เป็นพื้นที่สนามหน้า บก. กรม ตอ.รอ.อย. (กรมทหารต่อสู้อากาศยาน รักษาพระองค์ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน) ติดถนนพหลโยธิน เยื้องอนุสรณ์สถานแห่งชาติ

28. เช้าวันจันทร์ที่ 22 ก.ย. 58 นายกสมาคมฯ ได้ลงนามหนังสือ ที่ นน. 024 /2557 วันที่ 22 กันยายน 2557 เรื่อง ขออนุญาตใช้พื้นที่กองทัพอากาศก่อสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 เรียน พล.อ.อ.ประจิน จั่นตอง ผู้บัญชาการทหารอากาศ

ท้ายหนังสือ

- ให้การสนับสนุน การใช้พื้นที่ตามเสนอ
- เสธ.ทอ. กบ.ทอ. ชย. และ นกช. ดำเนินการต่อไป
- กบ.ทอ. และ ชย. จัดผู้แทนประสานงาน

ลงชื่อ (พล.อ.อ. ประจิน จั่นตอง)

ผบ.ทอ.

22 ก.ย. 57

(รายละเอียด ตามสำเนาหนังสือที่ลงอยู่ในเล่ม)

ครับ.... ความมุ่งมั่นของ สมาคมนักบริณนาม 333 ในฐานะผู้แทนนักบริณนาม 333 และญาติมิตรบุตรหลานนักบริณนาม 333 ผู้สละชีพในสมรภูมิลาว ห้วงปี 2504 - 2517 และในฐานะตัวแทนปวงชนชาวไทยที่ทราบเรื่องราวของนักบริณนาม 333 และเข้าใจในเจตนารมณ์ของกองทัพไทย ยุทธศาสตร์เขตหน้าของกองทัพไทยจะได้เปิดเผย วีรกรรมอันสมควรแก่การเทิดเกียรติ เพื่อความภาคภูมิใจของพี่น้องไทย และจารึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ ให้เยาวชนไทยยึดถือเป็นแบบอย่าง และสืบทอดเจตนารมณ์แห่งการเสียสละแม้กระทั่งชีวิต ในยามเมื่อชาติมีภัย ต่อไป ชาติไทย แผ่นดินไทย ราชอาณาจักรไทย และสถาบันพระมหากษัตริย์ของไทยจักต้องคงอยู่อย่างมีเอกราชและอธิปไตย ในสากลโลก ตราบชั่วฟ้าดินสลาย โยจะจารึกในอนุสาวรีย์นักบริณนาม 333 ถาวรวัตถุสถาน ณ สนามหน้ากรมทหารต่อสู้อากาศยาน รักษาพระองค์ หน่วยบัญชาการอากาศโยธินคู่แผ่นดินไทยตลอดไป

รูปแบบ และ ขนาด ของ อนุสาวรีย์นักบริณนาม 333 มีที่มาที่ไปอย่างไร คณะกรรมการสมาคมฯ ได้นำเสนออยู่ในเล่มแล้ว และจะได้สรุปโดยชัดเจน โดยจารึกไว้ที่ฐานอนุสาวรีย์ฯ ด้านที่สอง ขอถือโอกาสนี้ขออนุญาตจารึกนาม พล.อ.อ. กันต์ พิมานทิพย์ นายกสมาคมฯ ผู้ทำหนังสือฯ และ พล.อ.อ. ประจิน จั่นตอง ผู้ให้การสนับสนุน เพื่อเป็นอนุสรณ์ต่อไป และขอ

ขอบคุณ พล.อ.อ. ตริตศ สนแจ้ง ผบ.ทอ.คนปัจจุบัน ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องสืบมา

โดยสรุป อนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 ได้จัดสร้างอย่างแน่นนอน ด้วยงบประมาณในวงเงิน 25 ล้านบาท ณ สนามหน้ากรม ตอ.รอ.อย. จะมีพิธีวางศิลาฤกษ์ใน 29 เม.ย 58 และกระทำพิธีเปิดอนุสาวรีย์ฯ ใน 22 ก.พ. 59 (วันเจรจาสงบศึกสงครามในลาว เมื่อ 22 ก.พ. 16 ณ กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์) ณ โอกาสนี้สมาคมฯ ใคร่ขอเชิญมวลสมาชิก ประชาชน และผู้แทนเหล่าทัพร่วมพิธีฯ โดยพร้อมเพรียงกัน

อนึ่ง สมาคมฯ ขอเชิญชวนสมาชิกฯ พี่น้องประชาชน ตลอดจนบริษัท ห้างร้านที่มีจิตกุศล ร่วมบริจาคสมทบทุนก่อสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 ได้ตลอดปี 2558 โดยโอนเงินเข้าบัญชี ชื่อบัญชี: "กองทุนก่อสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 ของ สมาคมนักรบนิรนาม 333" ธนาคารทหารไทย สาขาซอย บก.ทอ. บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ 057-2-62042-5 และกรุณาส่งหลักฐานการโอนเงิน พร้อม ชื่อ-สกุล /บริษัท ห้างร้าน และที่อยู่อย่างชัดเจนมาที่ โทรสารหมายเลข 02-152 6263 หรือทางอีเมล: assocuwa@yahoo.com เพื่อที่สมาคมฯ จะส่งหลักฐานใบเสร็จรับเงินไปให้

UWA 333

สมาคมนักรบนิรนาม 333

สมาคมนักรบนิรนาม 333 UNKNOWN WARRIOR ASSOCIATION 333

171 อาคารสโมสรทหารอากาศ (หลังเก่า) ห้างทองประทุมทานตะวัน ถนนพหลโยธิน เขตสายไหม กทม. 10220 โทร./โทรสาร. 0-2152-6263 <http://www.uwa333.com>

(สำเนา)

ที่ นน. ๐๒๔ / ๒๕๕๗

๒๒ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตใช้พื้นที่กองทัพอากาศก่อสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม ๓๓๓

เรียน พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง

ผู้บัญชาการทหารอากาศ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาใบอนุญาตจัดตั้งสมาคม
 ๒. สำเนาใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม พร้อมสำเนาใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนการแต่งตั้งกรรมการของสมาคมใหม่ทั้งชุด (ฉบับล่าสุด)
 ๓. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔
 ๔. เอกสารผนวก
 - ๔.๑ ผนวก ก. รายชื่อนายทหารบกที่เสียชีวิตขณะปฏิบัติหน้าที่ในสนามรบ

๔.๒ ผนวก ข. รายชื่อนายทหารอากาศที่เสียชีวิตขณะ

การปฏิบัติหน้าที่ในสนามรบ

๔.๓ ผนวก ค. รายชื่อผู้นำการโจมตีทางอากาศ (FAG

- Forward Air Guide) ที่เสียชีวิตขณะปฏิบัติหน้าที่

ในสนามรบ

สมาคมนักรบนิรนาม ๓๓๓ ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยกลุ่มอดีตนายทหาร ตำรวจ และพลเรือนอาสาสมัคร ที่ออกไปรบยังนอกประเทศ เพื่อสกัดกั้นภัยรุกรานทางทหารของฝ่ายลัทธิคอมมิวนิสต์มิให้รุกล้ำเข้ายุทธบรจบกองกำลัง ผกค.ในประเทศไทย ซึ่งสามารถหยุดยั้งภัยรุกรานดังกล่าวไว้เพียงแค่นี้ในประเทศไทยได้เป็นผลสำเร็จ แต่ก็ต้องแลกด้วยความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงโดยที่สาธารณชนชาวไทยไม่เคยได้รับทราบเรื่องราว หรืออาจมีคนไทยเพียงส่วนน้อยที่อาจได้รับรู้บ้างจากนวนิยายในช่วงประมาณสามสิบปีที่ผ่านมา วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งสมาคมฯ นอกเหนือจากเป็นศูนย์กลางการติดต่อเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูล สมาคมนักรบนิรนาม ๓๓๓ ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยกลุ่มอดีตนายทหาร ตำรวจ และพลเรือนอาสาสมัคร ที่ออกไปรบยังนอกประเทศเพื่อสกัดกั้นภัยรุกรานทางทหารของฝ่ายลัทธิคอมมิวนิสต์มิให้รุกล้ำเข้ายุทธบรจบกองกำลัง ผกค.ในประเทศไทย ซึ่งสามารถหยุดยั้งภัยรุกรานดังกล่าวไว้เพียงแค่นี้ในประเทศไทยได้เป็นผลสำเร็จ แต่ก็ต้องแลกด้วยความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงโดยที่สาธารณชนชาวไทยไม่เคยได้รับทราบเรื่องราว หรืออาจมีคนไทยเพียงส่วนน้อยที่อาจได้รับรู้บ้างจากนวนิยายในช่วงประมาณสามสิบปีที่ผ่านมา วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งสมาคมฯ นอกเหนือจากเป็นศูนย์กลางการติดต่อเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในระหว่างมวลสมาชิก รวมทั้งอดีตกำลังพลที่แม้ไม่เป็นสมาชิกสมาคมฯ แต่เคยร่วมรบเคียงบ่าเคียงไหล่ด้วยกันในสงครามดังกล่าวแล้ว ยังดำเนินกิจกรรม

เพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม ตลอดจนจุดยืนที่ยึดมั่นและดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบัน พระมหากษัตริย์ ส่วนเป้าหมายสูงสุดคือการจัดสร้างอนุสาวรีย์ เพื่อจารึกรายชื่อผู้เสียชีวิต และเชิดชูวีรกรรมความกล้าหาญของผู้ที่สละชีพเพื่อชาติ อีกทั้ง เพื่อเป็นเกียรติยศและความภาคภูมิใจของครอบครัวและวงศ์ตระกูลที่อยู่เบื้องหลัง

เนื่องจากในยุคสงครามเย็น ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๑๗ นับถึงปัจจุบัน(พ.ศ. ๒๕๕๗) เป็นเวลา ๕๐ ปีล่วงมาแล้ว มี ทหาร ตำรวจ และพลเรือนอาสาสมัครของไทย ได้เสียชีวิตในขณะปฏิบัติหน้าที่ในสนามรบ ประมาณ ๒,๕๔๐ คน ในการปกป้องชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่ยังไม่ถูกจารึกชื่อในอนุสาวรีย์ใดๆ เหมือนกับผู้เสียชีวิตในกรณีสงครามอื่นๆ (รายชื่อผู้เสียชีวิตขณะปฏิบัติหน้าที่ ดังที่ระบุในเอกสาร ผนวก ก., ข. และ ค. ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔.) กำลังพลฝ่ายไทยที่เสียชีวิตในสงคราม (การปฏิบัติราชการพิเศษประเทศที่สาม) ดังกล่าวนี้นับว่ามีจำนวนมากกว่าสงครามใดๆ เท่าที่ผ่านมา กล่าวคือ

- ๑) อนุสาวรีย์ทหารอาสาสงครามโลกครั้งที่ ๑ จารึกชื่อทหารที่เสียชีวิต ๑๙ นาย
- ๒) อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ กรณีพิพาทอินโดจีน สงครามมหาเอเชียบูรพา (สงคราม โลกครั้งที่ ๒) จารึกชื่อทหารที่เสียชีวิต ๔๐๑ นาย
- ๓) อนุสาวรีย์ทหารผ่านศึกเกาหลี จารึกชื่อทหารที่เสียชีวิต ๑๓๖ นาย
- ๔) อนุสาวรีย์ทหารผ่านศึกเวียดนาม จารึกชื่อทหารที่เสียชีวิต ๕๓๔ นาย
- ๕) อนุสาวรีย์อื่นๆ อีกหลายแห่ง

ปกติการสร้างอนุสาวรีย์เพื่อจารึกชื่อทหารที่เสียชีวิตนั้น ถือเป็นหลักสากลของทุกชาติ ทุกศาสนา หรือไม่ว่าจารึกชื่อในสุสานสถานแห่งชาติ เพื่อชนรุ่นหลังจะได้ศึกษาเป็นบทเรียน และเป็นที่เชิดชูเกียรติทหารผ่านศึกที่เสียชีวิตในการรักษาชาติ รักษาแผ่นดิน

ดังนั้น สมาคมนักบริษัณนาม ๓๓๓ จึงจะจัดสร้าง อนุสาวรีย์นักบริษัณนาม ๓๓๓ ขึ้น และในการสร้างอนุสาวรีย์ฯ มีเรื่องสำคัญที่ต้องพิจารณาอยู่ ๒ ประการ คือ

เรื่องที่ ๑ การสร้างอนุสาวรีย์นักบริษัณนาม ๓๓๓ เป็นเรื่องภายในของเรา กล่าวคือ

๑.๑ สงครามได้ยุติลงตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ นับถึงปัจจุบัน (๒๕๕๗) เป็นเวลาเกือบ ๔๐ ปี เป็นประวัติศาสตร์ไปแล้ว

๑.๒ ญาติผู้เสียชีวิตมาร้องเรียนกับสมาคมฯ ว่า ทำไมไม่สร้างอนุสาวรีย์ และจารึกชื่อทหารที่เสียชีวิตให้บ้าง ทั้งๆ ที่มีจำนวนทหารที่เสียชีวิตมากกว่ากรณีสงครามอื่น ซึ่ง ผู้เสียชีวิตมีทั้ง ทหารบก, ทหารเรือ (นย.ทร.), ตำรวจพลร่ม บก.สอ. บช.ตชด., อาสาสมัครทหารเสือพาราน, ผู้นำการโจมตีทางอากาศ และเจ้าหน้าที่พลเรือนฝ่ายต่างๆ รวมทั้งทหารอากาศ สมควรถูกจารึกชื่อไว้ในอนุสาวรีย์เช่นเดียวกับผู้เสียชีวิตจากกรณีสงครามอื่นๆ ด้วย

๑.๓ สมาคมนักบริษัณนาม ๓๓๓ เป็นภาคเอกชน จะขอสร้างอนุสาวรีย์ฯ เอง เพื่อหลีกเลี่ยงข้อครหาว่าทางราชการสนับสนุนให้สร้าง แต่ขณะเดียวกันทางราชการก็จำเป็น ต้องมีส่วนร่วมบางประการ อาทิ การจัดหาพื้นที่ก่อสร้างที่เหมาะสม และการสนับสนุนด้านอื่นบ้างตามสมควร มิฉะนั้น จะไม่เป็นไปตามหลักสากลที่นานาอารยะประเทศปฏิบัติกัน

๑.๔ การสร้างอนุสาวรีย์นั้นเป็นเรื่องภายในของเรา กฎบัตรอาเซียนได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ประเทศสมาชิกจะไม่ยุ่งเกี่ยวกิจการภายในซึ่งกันและกัน

เรื่องที่ ๒ การสร้างอนุสาวรีย์นักบริษัณนาม ๓๓๓ จะกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือไม่

๒.๑ เรื่องของฝ่ายทหาร เมื่อสงครามยุติแล้วก็แล้วกันไป เพราะ

พื้นที่การสู้รบเป็นป่าและภูเขาอันสลับซับซ้อน ไม่มีประชาชนอยู่อาศัย ถือว่าต่างฝ่ายต่างได้ทำหน้าที่เพื่อประเทศชาติของตน เป็นธรรมดาย่อมมีผู้บาดเจ็บ เสียชีวิต และถูกจับเป็นเชลย \ หลังจากสงครามยุติลง แม่ทัพฝ่ายไทยที่ควบคุมกำลังในการสู้รบได้เคยพบกับแม่ทัพของอีกฝ่าย รู้กันแทบตาย กลับมาเป็นเพื่อนพบปะและไปมาหาสู่กันเสมอ ระหว่าง ๖ - ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ นายกสมาคมนักรบนิรนาม ๓๓๓ และคณะรวม ๔ นาย ได้เดินทางไป เวียงจันทน์ เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักรบเก่าทั้งสองฝ่าย หลังจากสงครามการสู้รบระหว่างลัทธิได้ผ่านพ้นไปร่วมสี่ทศวรรษ ระหว่าง ๑๕ - ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ นายกสมาคมนักรบนิรนาม ๓๓๓ และคณะรวม ๔๐ นาย เดินทางไปเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีที่ ปากเซ - ปากซอง กับ สหพันธ์นักรบเก่าลาว แขวงจำปาสัก ได้ร่วมทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับนักรบทุกฝ่ายที่เสียชีวิตระหว่างการสู้รบที่ผ่านมา และทำบุญสร้างพระพุทธรูปร่วมกับนักรบเก่าลาว ปรากฏว่า ทางคณะได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี

๒.๒ ที่พิพิธภัณฑสถานในลาว มีภาพพร้อมคำบรรยายเกี่ยวกับเชลยศึกไทย เคยมีเจ้าหน้าที่ไทยสอบถามเจ้าหน้าที่ลาวว่า เขียนไว้เช่นนั้นจะไม่ทำให้เสียความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือ เจ้าหน้าที่ลาวตอบว่า เรื่องยุติมานานแล้ว เป็นประวัติศาสตร์ไปแล้ว ไม่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ลาวเองก็ได้สร้างอนุสาวรีย์ของเขามานานแล้ว ส่วนสหรัฐอเมริกาได้จารึกชื่อผู้เสียชีวิตไว้ที่สุสานแห่งชาติร่วมกับผู้เสียชีวิตจากสงครามเวียดนาม เนื่องจากเป็นสงครามที่เกี่ยวข้องกัน

๒.๓ ปัญหาที่จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเสื่อมทรามลงจึงน่าจะเป็นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของแต่ละประเทศ เกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชนมากกว่า เช่น กรณีมีนักเคลื่อนไหวชาวลาวสูญหายไป เป็นต้น ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับสมาคมฯ ซึ่งเป็นภาคเอกชนโครงการจัดสร้าง อนุสาวรีย์

นักรบนินนาม ๓๓๓ ถือเป็นเป้าหมายหลักของการก่อตั้งสมาคมฯ ที่จะช่วยให้ บรรลู่ข้อเรียกร้องของบรรดาครอบครัวผู้เสียชีวิตและสูญหายเป็นจำนวนมาก ดังที่กล่าวมาข้างต้น แม้ว่ากองกำลังภาคพื้นดินฝ่ายเราจะด้อยกว่าของข้าศึก มาก ทั้งด้านกำลังพลรบ และอาวุธหนักที่สมรรถนะการยิงรุนแรง อาทิ รถถัง, ปืนใหญ่, จรวด ฯลฯ แต่ด้วยการสนับสนุนกำลังทางอากาศจากทั้ง ทอ.ไทย และสหรัฐฯ เป็นผลให้กองกำลังนักรบนินนาม ๓๓๓ สามารถรักษาที่มั่นส่วนใหญ่ในทั่วทุกภาคของลาว และตรึงกำลังตลอดแนวริมแม่น้ำโขง ตั้งแต่ฝั่ง ตรงข้าม จ.น่าน ทอดยาวลงมาจรดบริเวณชายแดนที่ จ.อุบลราชธานี และสกัด กันมิให้กองกำลังของข้าศึกบุกเข้าสู่ราชอาณาจักรไทยได้ จนกระทั่งมีการเจรจา เพื่อยุติสงครามระหว่างลาวสามฝ่ายในปี ๒๕๑๖ กองกำลังทหารเลื้อพราน (นักรบนินนาม ๓๓๓) จึงเริ่มส่งมอบพื้นที่คืนให้แก่กองกำลังทหารชาติลาว (ทชล.) และถอนกำลังกลับประเทศไทยในกลางปี ๒๕๑๗

ในการปฏิบัติราชการพิเศษประเทศที่สาม (สงครามลาว) ดังกล่าว กำลังพลจาก อย.ทอ. ได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่ ผบ.พัน, ผบ.ร้อย ในกองกำลังภาคพื้นดิน ปฏิบัติการรบเคียงบ่าเคียงไหล่กับ หน่วยรบของ ทบ. และ นย.ทร. อย่างกล้าหาญและสมศักดิ์ศรี นอกจากนี้ นักบิน ทอ. ได้สนับสนุนการปฏิบัติการทางอากาศด้วยเครื่องบินแบบ บ.จผ. ๑๓ (ที-๒๘) และ UH-1C (Huey ของสหรัฐฯ) ในสภาวะสงครามเต็มรูปแบบ เป็นผลให้กองกำลังภาคพื้นดินของไทยสามารถปฏิบัติการกิจได้บรรลุเป้า ตามที่ตั้งไว้ จึงนับเป็นเกียรติประวัติและความภาคภูมิใจในวีรกรรมที่สมควร ได้รับการเชิดชูและบันทึกไว้เป็นประวัติ ศาสตร์ของกองทัพไทยเพื่อให้อนุชน รุ่นหลังได้รับรู้ต่อไป

ด้วยเหตุนี้ สมาคมฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากกองทัพอากาศ อนุญาตการก่อสร้าง อนุสาวรีย์นักรบนินนาม ๓๓๓ ภายในพื้นที่ ทอ.

บริเวณกรมทหารต่อสู้อากาศยาน รักษาพระองค์ ด้านติดถนนทางไปสนาม
กอล์ฟ ทอ.

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

พลอากาศเอก

[Handwritten signature]

(กัณฑ์ พิमानทิพย์)

นายกสมาคมนักรบนิรนาม ๓๓๓

- שבתות ומועדים
- חגים ומועדים
- חגים ומועדים

พ.ล.อ.อ.

ល.រ. ១១១.

செய்.நி.உ.க.

พ.ด.อ. วิบูลย์ วัฒนวิทย์ รักษาราชการแทน (ประเสริฐ พรรคเจริญ) ก.ย. 57

พล.อ. U. N. K. N. K. ตรวจทาน 21 ก.ย. 57
(ประเสริฐ พรรคเจริญ)

..... พิมพ์ 21 ก.ย. 57
(ธิตินันท์ กันตะปิติ)

ตรวจถูกต้อง

W.A.D.N.

(สันหัตต วงษ์ทิพย์)

เลขานุการสมาคมฯ

22 н.в. 57

จารึกแต่ละด้าน ของฐาน 5 เหลี่ยม อนุสาวรีย์ นักเรียนนาม 333

โดยมติคณะทำงาน ก่อสร้างฯ

รูปแบบ อนุสาวรีย์นักเรียนนาม 333 โดยรวมจะแบ่งเป็น 6 ส่วน

1. แท่นห้าเหลี่ยมรองรับตัวอนุสาวรีย์ มี 3 ระดับ
2. กำแพงแก้ว (ตัววีคว่ำ) ตั้งอยู่
 - ด้านทิศเหนือ จารึกชื่อ วีรชนผู้พลีชีพ และสูญหาย , ผู้ถูกจับเป็นเชลยศึก
 - ด้านตะวันออกเฉียงเหนือ สลักรูปขุนต่ำ แสดงภาพ การรบ ป่าภูเขา และอาวุธ
3. ส่วนฐานอนุสาวรีย์ฯ เป็นห้องห้าเหลี่ยมด้านหน้า หันไปทางทิศตะวันออก. ภายนอกจารึกนามหน่วย ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ภายในเป็นห้องนิทรรศการ ขนาดย่อมๆ
4. ส่วน คอคอด แบ่งเป็น 3 ระดับ
5. ส่วนบนเป็น 5 แฉกตัดเหลี่ยม
6. ส่วนบนสุดเป็นโลหะสีทอง

ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะคำจารึกในแต่ละด้านของฐาน 5 เหลี่ยม ภายนอกเพื่อมวลสมาชิกพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง หากมีข้อโต้แย้งโปรด แจ้งสมาคมฯ โดย โทรสาร , 02-152-6263, -64

ฐานห้าเหลี่ยมด้านนอก

1. ด้านที่ 1 หันหน้าทางทิศตะวันออก จารึกข้อความดังต่อไปนี้

บก.ผสม 333 , PARU , SGU.

เดือนพฤศจิกายน 2503 จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ นายกรัฐมนตรี มีคำสั่งให้จัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการต่อต้านการแทรกซึมของลัทธิคอมมิวนิสต์ โดยความร่วมมือกับสหรัฐอเมริกา

เพื่อติดตามยับยั้งกองกำลังลัทธิคอมมิวนิสต์ซึ่งมีกองกำลังเวียตมินห์ของนายพล โฮจิมินห์ เป็นหัวหน้าโดยจีนแดง และรัสเซียให้การสนับสนุน เพื่อรุกสู่ประเทศไทย ยุทธศาสตร์จัดตั้งสหพันธ์รัฐอินโดจีน ยุทธวิธีทฤษฎีโดมิโน ปี 2504 บก.คท. เปลี่ยนนามหน่วย เป็นหน่วยบัญชาการผสม 333 (บก.ผสม.333) มีที่ตั้ง ณ.ค่ายประจักษ์ศิลปาคม จังหวัด อุดรธานี จบภารกิจเมื่อ พ.ค.2517

หน่วยในบังคับบัญชาหน่วยแรกๆคือชุดปฏิบัติการพิเศษจากตำรวจพลร่ม กก.สอ.บช.ตชด. (Police Aerial Reinforcement Unit) (PARU:พารู) จากศูนย์สงครามพิเศษ ทบ. และหน่วยนาวิกโยธิน ทร. (SGU - Special Guerilla Unit) มีกำลังพลชุดละ 5 นาย ภารกิจครุฝึกกองกำลังแห่งชาติลาว หาข่าวเฝ้าตรวจถนน

2. ด้านที่ 2 ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ จารึกข้อความดังต่อไปนี้
FIRE FLY , สมาคมนักรบนิรนาม 333

2 มี.ค. 2504 – 23 มิ.ย. 2505 ทอ.ส่งนักบินรบ. ชุดละ 4 คน พร้อม บ.ขับไล่
โจมตี (AT.6) หนึ่งหน่วยบินจำนวน 4 เครื่อง เข้าสนับสนุน บก.ผสม. 333 เพื่อ
โจมตีทางอากาศสนับสนุนหน่วยภาคพื้นดินในลาว ภารกิจชุดละ 8 เดือน

2507-2513 ทอ. จัดนักบินอาสา รุ่นละ 7-10 นาย บ.โจมตี (T-28) หนึ่งฝูงบิน
พร้อม จนท.ภาคพื้นดิน ขึ้นสมทบ บก.ผสม. 333 รุ่นละ 100 ภารกิจโจมตี
(ประมาณ 6 เดือนโดยใช้ชื่อ "หน่วยบิน Fire Fly")

สมาคมนักรบนิรนาม 333 จัดทะเบียนสมาคมฯ เมื่อ 2 ก.ค. 2546
เพื่อเป็นศูนย์รวมของนักรบนิรนาม 333 วัตถุประสงค์เพื่อเปิดเผยวีรกรรมฯ
และ ก่อสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 เพื่อเทิดเกียรติ เป็นถาวรสถานที่
สิ่งสถิตแห่งดวงวิญญาณนักรบกล้าผู้พลีชีพในสนามรบ

สมาคมฯ ได้ทำหนังสือถึงกองทัพตั้งแต่ ธ.ค. 2550 กห. , ทบ. , บก.ทท.
รวมหลายครั้งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

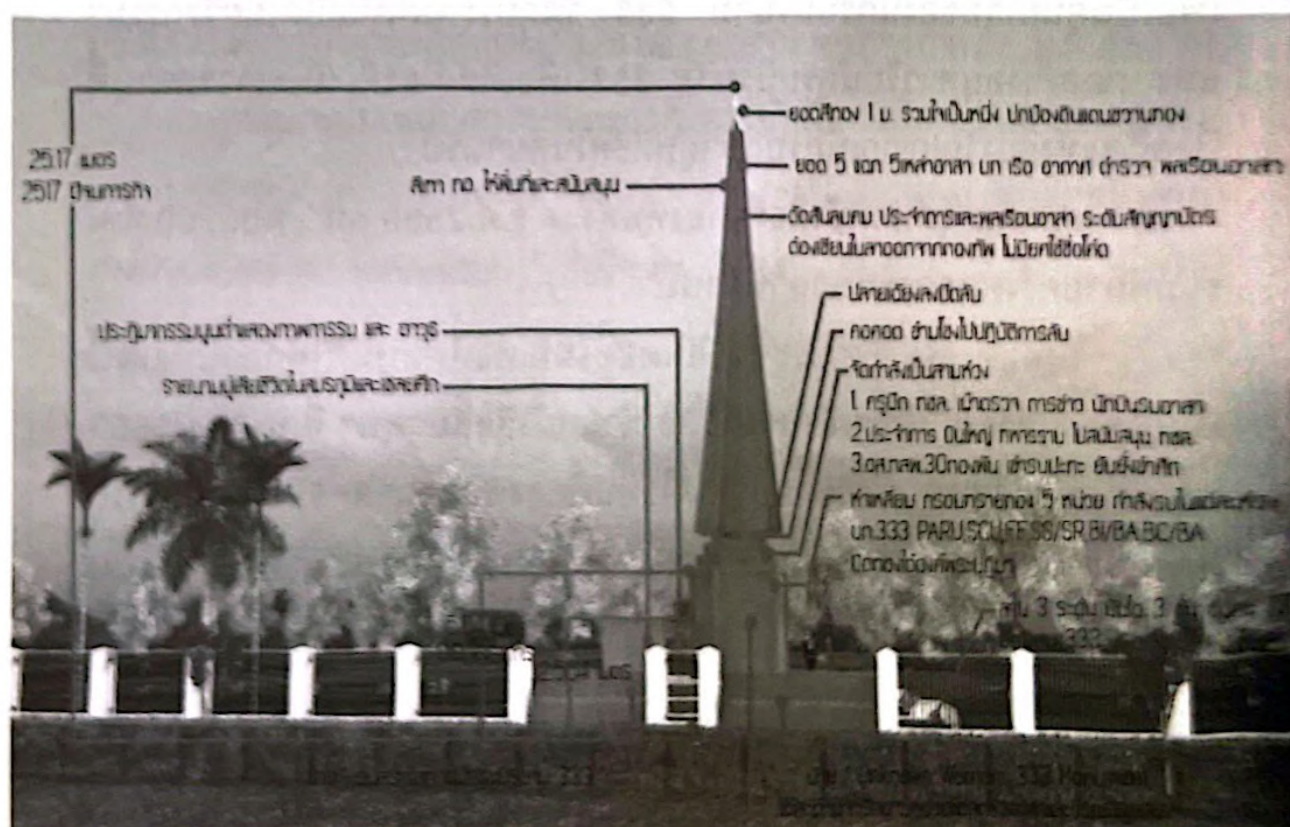
ในที่สุด พล.อ.อ. ประจิน จั่นตอง ผบ.ทอ. ได้อนุมัติให้สถานที่แห่งนี้
เป็นที่ตั้งอนุสาวรีย์ นักรบนิรนาม 333 ทำหนังสือสมาคมฯ ที่ น 024/2557
ลง 22 ก.ย. 2557 เรื่องขออนุญาตใช้พื้นที่กองทัพอากาศก่อสร้างอนุสาวรีย์
นักรบนิรนาม 333 ลงนามโดย พล.อ.อ. กันต์ พิमानทิพย์ นายกลาสนาสนา
นิรนาม 333

3. ด้านที่ 3 ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ จารึกข้อความดังต่อไปนี้ SS.SR. ความหมายของอนุสาวรีย์

19 เม.ย.2504 บก.ผสม.333 ได้รับมอบ 1 ร้อย.ป. จากป.พัน 11 ชื่อรหัส ss.1 (Star Shine.1) และ 1 ร้อย ป. จากป. พัน. 31 ชื่อรหัส ss.2 (Star Shine.2) เคลื่อนย้ายโดย บ. C-130 จากลพบุรีไปสนับสนุน ทชล. ทิมสุวรรณเขต และ ม.ท่าแขก และจบภารกิจเมื่อ 14 มิ.ย. 2504

29 มิ.ย.2507 ทบ.ส่งมอบ ร้อย ป.ผสม (เฉพาะกิจ) และบ.ตรวจการณ์ L19 จำนวน 2 ลำ ให้ บก.ผสม. 333 เพื่อสนับสนุนลาวฝ่ายเป็นกลางที่เมืองท่าแขก ใช้รหัส SR (SUN RISE) มีจำนวน 9 รุ่น รุ่นละ 8 เดือน จบภารกิจเมื่อต้นปี 2513

4. ด้านที่ 4 ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จารึกข้อความดังนี้

BI.BA.

2512-2513 ทบ. ส่งมอบ 3 กองพันทหารราบเฉพาะกิจ (BI.-BATTALION INTANTRY) จาก ผส.13 จ.อุดรธานี และ 1 พัน ป.ผสม จากลพบุรี (BA.-BATTALION ARTILLERY) ให้ บก.ผสม 333 เพื่อช่วย ทชล, (ทหารม้งของนายพลวังเปา) ใพื้นที่ข้ามทอง ล่องแจ้ง

WHITE HORSE

2514 ทอ.ทบ.และตร.จัดนักบินปีกหมุน พลยิงปืนกลอากาศ และช่างเครื่อง ตามโครงการ ส.กันชิป สนับสนุนโดยใกล้เคียง ต่อหน่วยภาคพื้นดิน ทหาร ทสพ. ของไทย ทั้ง 3 พื้นที่การรบฉก.ราทีกุล (เชียงใหม่) ฉก.วีพี (ล่องแจ้ง) ฉก.ผาสุก (ปากเซ) และจบภารกิจปี 2517

5. ด้านที่ 5 ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จารึกข้อความดังนี้

BC,BA.FAG

ม.ค.2514 เมื่อสถานการณ์ในลาวทวีความรุนแรงขึ้น ลำพังกองทัพแห่งชาติลาว ไม่น่าจะต้านทานกองกำลังเวียตมินห์ได้ บก.ผสม. 333 จึงจัดกำลัง อาสาสมัคร (ทสพ.) 30 กองพัน ประกอบด้วย 27 กองพันทหารราบ (BC.-BATTALION Comando) 3 กองพันปืนใหญ่ผสม (BA.-BATTALION ARTILLERY) แต่ละ กองพัน มีอัตรากำลังพลประมาณ 550 นาย เป็นทหารประจำการประมาณ 10% เป็นเจ้าหน้าที่โครง นอกนั้นเป็นอาสาสมัครพลเรือน แต่ละกองพัน มีผู้นำการ โจมตีอากาศยานหน้า (FAG.-FORWARD AIR GUIDE ขึ้นตรงต่อ SKY) ผลัดกัน ประจำ

บก.ผสม. 333 จัดตั้ง บก.ฉก.ในสามพื้นที่ของลาวเพื่อปะทะสกัดกั้น การรุกของกองกำลังเวียตมินห์สู่ประเทศไทยโดยตรง.

ฉก.ราทิกุล ตั้งอยู่ที่เมืองเชียงรม

ฉก. วีพี ตั้งอยู่ที่เมืองล่องแจ้ง

ฉก. ผาสุก ตั้งอยู่ที่เมืองปากเซ

เส้นหลักการรุกหลักของเวียตมินห์คือทุ่งไหหิน ล่องแจ้ง เวียงจันทร์ มุ่งสู่ ประเทศไทย ทางอุดร หนองคายกำลังกองพัน ทสพ.ส่วนใหญ่ จะวางกำลังให้ กับ ฉก.วีพีที่ล่องแจ้ง , ฉก.ราทิกุล 2 กองพัน , ฉก.ผาสุก 6 กองพัน

2514-2516 จึงเป็นการใช้กำลังอาสาสมัครทหารไทยเข้าปะทะกอง กำลังข้าศึก ของเวียตมินห์โดยตรงในประเทศลาว เพื่อยับยั้งมิให้ ข้าศึกรุกสู่ ดินแดนไทย และสามารถยับยั้ง ข้าศึกได้ตามภารกิจและวัตถุประสงค์ จนมี การ เจริญ สงบศึก สงครามในลาวเมื่อ 22 ก.พ.2516 ณ กรุงเจนีวา ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ และ บก.ผสม. 333 ส่งถอนทหารอาสา กลับสู่ประเทศไทย เมื่อ พ.ค.2517 และ รับเขลยศึกกลับเมื่อ ก.ย.2517 ถือเป็นการเสร็จสิ้น ภารกิจของ บก.คท. / บก.ผสม. 333

6. กำแพงแก้ว เป็นรูปตัววี ตั้งอยู่บนขอบแท่น ส่วนบนสุด ด้านทิศเหนือ ของตัวอนุสาวรีย์ด้านหนึ่งสลักชื่อ วีรชนผู้เสียชีวิต ในสมรภูมิ 2800 กว่านาย และ เขลยศึก 214 นาย

อีกด้านหนึ่ง สลักเป็นรูปนูนต่ำ แสดงสถานการณ์การรบในสมรภูมิลาว

ท้ายนี้คณะทำงานก่อสร้างอนุสาวรีย์ใคร่ขอความกรุณา มวลสมาชิกฯ ตรวจสอบพิจารณาคำจารึก ในแต่ละด้านของฐานอนุสาวรีย์ และ รายนาม วีรชนผู้เสียชีวิต และเขลยศึกเพื่อจักได้ปรับปรุง แก้ไข ให้ถูกต้องที่สุด กระชับ ได้ใจความ (รายนามผู้เสียชีวิต และเขลยศึกได้จัดพิมพ์ในเล่มแล้ว)

หวังอย่างยิ่งว่ามวลสมาชิกฯจะได้ร่วมปรับปรุงแก้ไข และส่งโทรสารให้ สมาคมฯ 02-152-6263 , -64 หรือ E-mail : assocuwa@yahoo.com ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ประวัติศาสตร์การรบในลาว ของ ภัตตาคาร 333

เขียนโดย... สปอทไลท์

บทนำ

การส่งกำลังทหารเข้าปฏิบัติการในลาว ตามคำร้องขอของเจ้าสุวรรณภูมา และการร่วมมือสนับสนุนจากทางสหรัฐอเมริกา การส่งกำลังทหารเข้าไปในลาว ทางรัฐบาลไทยดำเนินการโดยปิดลับสูงสุด ประชาชนทั่วไปไม่มีโอกาสรู้ได้เลย จะมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่จะรู้ว่ามีการส่งกำลังของไทยเข้าปฏิบัติการในลาว เพื่อหยุดยั้งการขยายตัวของลัทธิคอมมิวนิสต์ที่มีเวียดนามเหนือเป็นหัวหอกในการรุกเข้าในลาว ด้วยการสนับสนุนด้านอาวุธ กระสุน เสนียงอาหาร และอื่นๆ จาก โซเวียต และจีนคอมมิวนิสต์ แม้แต่ครอบครัวของทหารเองจะรู้เรื่องการรบนี้ก็ ต่อเมื่อเสร็จภารกิจ และกลับมาประจำในประเทศไทยแล้ว จากปี พ.ศ.2504 ถึง 2517 กองกำลังภัตตาคาร 333 กว่า 39,000 นาย ออกไปปกป้องประเทศ อยู่ต่างประเทศ เพื่อให้พ้นจากการรุกรานของลัทธิคอมมิวนิสต์ตามแผนทฤษฎี โดมิโน ซึ่งกองกำลังอาสาสมัครของไทยสามารถปฏิบัติการหยุดยั้งคอมมิวนิสต์ ให้หยุดอยู่แค่ในประเทศเพื่อนบ้านได้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ในเดือนพ.ย. ปี 2503 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้มีคำสั่งให้จัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการต่อต้านการแทรกซึมของลัทธิคอมมิวนิสต์ โดยมีจอมพล ถนอม กิตติขจร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (ตำแหน่งในขณะนั้น) เป็น ประธานกรรมการ โดย บก.คท. ตั้งอยู่ในเวียงจันทน์ ต่อมาภารกิจขยายกว้างขึ้น จึงย้ายมาอยู่ที่จังหวัดหนองคาย

เมื่อ 7 ธ.ค. 2505 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (นายกรัฐมนตรีขณะนั้น) ได้ อนุมัติให้เปลี่ยนชื่อเป็น บก.สาม สาม สาม (บก.333) ย้ายที่ตั้งจากหนองคาย มาอยู่ที่อุดรธานี เพื่อความปลอดภัย และเป็นไปตามสถานการณ์ ต่อมา

เปลี่ยนเป็น บก.ผลสม 333 ระหว่างไทยอเมริกัน ในที่สุดได้เปลี่ยนเป็น "หน่วยผลสม 333" เมื่อ 2 ม.ค. 2508 หน่วยผลสม 333 เป็นหน่วยปฏิบัติการในสนาม โดยได้รับความช่วยเหลือจากมิตรประเทศ (อเมริกา) อย่างใกล้ชิดตามข้อตกลงที่จะให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้าน

พารู - กองกำกับการสนับสนุนทางอากาศ

(ต.ช.ค.-พร้อมกายนิรศวร)

PARU - POLICE AERIAL REINFORCEMENT UNITS

เขียนโดยสปอทไลท์

ในปีพ.ศ.2504 ลัทธิคอมมิวนิสต์กำลังแผ่ขยายอิทธิพลคุกคามเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายใต้การสนับสนุนของรัสเซียและจีนคอมมิวนิสต์ โดยมีกองกำลังเวียตมินห์เป็นหัวหอกในการรุกเข้าประเทศลาว เพื่อจะรุกคืบต่อมายังประเทศไทย และต่อไปยังมาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ภายใต้การร้องขอจากประเทศลาว และโดยการสนับสนุนจากมิตรประเทศอเมริกา ไทย ซึ่งตกลงใจที่จะช่วยเหลือประเทศลาวโดยให้ตำรวจพลร่มตำรวจตระเวนชายแดนจากค่ายนเรศวรเข้าไปทำการฝึกกำลังให้กับทหารม้งของนายพลวังเปา เป็นที่ปรึกษา และหาข่าวความเคลื่อนไหวของฝ่ายคอมมิวนิสต์เป็นการป้องกันประเทศนอกบ้านโดยมีสหรัฐอเมริกาเป็นผู้สนับสนุนด้านการเงิน และยุทธวิธีอุปกรณ์ต่าง ๆ (อาวุธ กระสุน) ทางอเมริกามีมิสเตอร์ เจมส์ วิลเลียม แลร์ หัวหน้าสกาย (ซี.ไอ.เอ.) ทางไทยก็มีหัวหน้าลิ้ง (พล.ต.อ.ประเนตร ฤทธิฤาชัย) ไปร่วมหารือกับนายพลวังเปา ได้ข้อสรุปในการร่วมมือกันโดยจะใช้ "ผาขาว" เป็นสถานที่ฝึกทหารม้ง ทางหน่วยพารูจะเป็นครูฝึก และเป็นทีมที่ปรึกษา สกายของอเมริกาเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมอาวุธ กระสุน เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง และเสบียงอาหาร โดยเริ่มต้นที่จำนวน 1,000 คน เมื่อฝึก

สำเร็จ จึงเริ่มปฏิบัติการ โดยมีพารู (ตำรวจพลร่ม) เป็นพี่เลี้ยง และที่ปรึกษา ประกอบด้วย หัวหน้าทีม 1 คน จนท.สื่อสาร 1 คน พยาบาล 1 คน พลปืนเล็ก 2 คน ปรากฏว่าสามารถชนะข้าศึกได้บ่อยครั้ง จึงมีการขยายการฝึก ขยายขอบข่ายการปฏิบัติงานร่วมกับทางทหารไทยเป็นทีม โดยมีทางพารูเป็นแม่ข่ายการสื่อสารทั้งหมด ซึ่งต่อมาสามารถติดต่อกันได้ทุกหน่วย ทุกพื้นที่ตลอด 24 ชั่วโมง ภายใต้การควบคุมดูแลของหัวหน้าเอก (พ.ต.อ.อำนวย ประดับพงศา) ซึ่งเป็นที่ยกย่องชมเชยของมิสเตอร์ เจมส์ วิลเลียม แลร์ หัวหน้าสกาย (ซึ่งต่อมาได้รับพระราชทานยศเป็น พ.ต.อ.خاب)

การทำงานของพารูได้ขยายข่ายงานร่วมกับทางทหารในการจัดทีมออกสอดแนมหาข่าวของข้าศึก ทุกภาค ทุกพื้นที่ ภายใต้การบังคับบัญชาของ บ.ก.333 เพื่อสกัดกั้นการขยายตัวของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งเพิ่มความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ การรบแบบกองโจรเริ่มเปลี่ยนแปลง เป็นกองพันโดยเริ่มจากการโจมตี “ภูผาเที” ที่ฝ่ายอเมริกันได้ติดตั้งเรดาร์เป็นเครื่องนำร่อง การเข้าโจมตีเวียต นามเหนือโดยเฉพาะที่सानอย เครื่องนำร่องนี้มีชื่อว่า “TACAN - TACTICAL AIR CONTROL AND NAVIGATION” (เครื่องนำร่องและควบคุมยุทธวิธีทางอากาศ) SQ-81 หรือหลับตาทิ้งระเบิด (BLIND BOMBING) ซึ่งมีหน่วยทางทหารไทยอยู่ร่วมป้องกัน ร่วมกับทางพารู ข้าศึกใช้หน่วยแซปเปอร์พร้อมอำนาจการยิงและกำลังพลที่มากกว่าเข้าตีฝ่ายวังเปาจนต้องถอนกำลังไปตั้งรับที่นาคัง สงครามก็ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากนั้นเป็นต้นมาแม้การส่งกำลังทหารจะเพิ่มมากขึ้น แต่ทางพารูก็ยังคงร่วมปฏิบัติการกับทางทหารมั่งของนายพลวังเปาตลอดมา และถอนตัวออกพร้อมอาสาสมัครทหารเสือพราน ในปี พ.ศ. 2517 พารูได้สร้างวีรกรรมการรบในการนำหน่วยอย่างกล้าหาญ นับเป็นส่วนสำคัญในการหยุดยั้งให้ข้าศึกหยุดอยู่แค่ในประเทศลาว และไม่สามารถขยายรุกรานสู่ประเทศไทยได้ตามเจตนารมณ์ของการรบนอกประเทศ กล่าวคือ หยุดไฟไว้นอกบ้าน ไม่ให้เข้ามาเผาผลาญในประเทศไทยของเราวีรกรรมต่างๆ ของ “พารู” เป็นที่รับรู้กันในกลุ่มทหารและพลเรือนที่ร่วมรบในสมรภูมิลาว จนได้รับการยอมรับและการชมเชยจากทางสกาย (ซี.ไอ.เอ.) และจะฝัง

อยู่ในความทรงจำของชาวม้งที่นับถือเคารพรัก เรียก พารู ว่า “นายครู” อย่างจริงใจและตลอดไป เพราะได้อยู่กับพวกเขาจนวันสุดท้ายที่ต้องจากแผ่นดินแม่ของเขาจากเรื่องราวความเป็นมาของ “พารู” โดยย่อ ซึ่งไม่ได้กล่าวลึกไปถึงวีรกรรมต่างๆ ของเหล่าผู้กล้า “ตำรวจพลร่ม” ค่ายนเรศวรเลย ผู้เขียนขอ นำวีรกรรมบางส่วนมาให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบ เพื่อเทิดเกียรติแด่วีรชนผู้เสียสละแม้แต่ชีวิต เพื่อพิทักษ์ปกป้องประเทศชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นที่รักเคารพยิ่งของปวงชนชาวไทย และสร้างเกียรติประวัติของนักรบไทยในต่างแดนดังต่อไปนี้

วีรกรรมที่ 1 ฮ.ตก

ในช่วงต้นเดือน ม.ค. 2504 หัวหน้าลิ่ว (พล.ต.อ.ประเนตร ฤทธิธำชัย) ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ไปประสานการเจรจากับ นายพลวังเปา ผู้นำชาวเขาเผ่าม้ง เพื่อจัดตั้งกองกำลังต่อต้านการขยายอิทธิพลของลัทธิคอมมิวนิสต์ที่มีเวียดนามเหนือเป็นหัวหน้า ในด้านกำลังพลในการบุกรุกเข้าประเทศลาว โดยจะฝึกชาวม้งให้ใช้ “ยุทธวิธี” การรบแบบกองโจรภายใต้การนำการฝึกโดย “พารู” ไทย (ตำรวจพลร่ม) หลังการประสานกับนายพลวังเปาเป็นที่เรียบร้อยหัวหน้าลิ่วส่งข่าวถึง บิลแลร์ ให้มารับตนเองที่บ้านป่าดง (ลิมาไซท์ 5) เพื่อไปพบกันนายพลวังเปาที่รอพบอยู่ ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งเหนือทุ่งไหหิน วันรุ่งขึ้น ฮ.รุ่น เอช.34 (H-34) ก็ได้นำบิลแลร์ มารับหัวหน้าลิ่ว ที่บ้านป่าดง (LS-5) เพื่อเดินทางไปพบกับนายพลวังเปาที่รออยู่ ฮ.ที่บินขึ้นจากบ้านป่าดงพยายามดึงตัวขึ้นเพื่อให้พันทิวเขาสูงที่ทอดตัวขวางหน้าอยู่ นักบินซึ่งเป็นอดีตนาวิกโยธินอเมริกันไม่ชำนาญภูมิประเทศลาวได้พยายามบังคับ ฮ.ที่กำลังจะพุ่งตรงเข้าหาภูเขา โดยดึงตัวขึ้นให้พันภูเขา แต่ปรากฏว่า ฮ.กลับพุ่งชนภูเขาใบพัดหัก และตัว ฮ.กลิ้งลงมาตามทางลาดชันของภูเขา และมาหยุดสะดุดอยู่เมื่อปะทะกับต้นไม้ใหญ่ ทั้งบิลแลร์ หัวหน้าลิ่ว รวมทั้งนักบินพลอดภัย ซึ่งทั้ง 3 คน ต้องรีบออกจากเครื่อง ฮ. เพราะน้ำมันจากเครื่องหกมีกลิ่นคลุ้งไปทั่วผู้ใหญ่บ้านชาวม้ง และคณะรีบรุดมาที่เกิดเหตุ และนำทั้ง 3 คนไปที่หมู่บ้านบิลแลร์ ต้องอาศัยวิทยุของผู้ใหญ่บ้านชาวม้ง ส่งข่าวไปถึงสถานทูตอเมริกันที่

เวียงจันทน์ให้ส่ง ฮ.ตัวใหม่มารับเขา และหัวหน้าลี้วังในวันรุ่งขึ้นในที่สุดทั้ง 3 คน ก็ได้พบกัน นำมาซึ่งความสำเร็จในข้อตกลงที่จะจับมือร่วมกัน โดยนายพลวังเปา จะจัดชายฉกรรจ์ชาวม้งเข้ารับการฝึกอบรมการรบแบบกองโจร หัวหน้าลี้วัง (พล.ต.อ.ประเนตร ฤทธิธำชัย) จะจัด "พารู" (ตำรวจพลร่ม) เป็นครูฝึกและเป็นที่ปรึกษา ส่วนบิลแลร์ หัวหน้าสกาย จะเป็นฝ่ายสนับสนุนอาวุธ กระสุน และกำลังเงิน โดยโครงการแรกจะฝึกที่ "ผาขาว" จำนวน 1,000 คน เมื่อฝึกสำเร็จจึงเริ่มออกปฏิบัติการ ปรากฏว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจ เพราะสามารถ ก่อความทำลายข้าศึกได้มาก สร้างความปั่นป่วนให้ฝ่ายเวียดนามเหนือเป็นอย่างมาก การฝึกจึงขยายเพิ่มขึ้น ที่กล่าวมาแล้วนั้นคือ วัชรกรรมที่ทั้งท่านบิลแลร์ และท่าน พล.ต.อ.ประเนตร ได้สร้างไว้เป็นสิ่งที่อนุชนรุ่นหลังควรจะได้รับ รู้ไว้ และเป็นแบบอย่างที่ดี ที่มีความอดทน และกล้าเสี่ยงภัยอันตรายทำให้ ภารกิจสำเร็จลงได้เป็นอย่างดี

วัชรกรรมที่ 2 พ.ต.ท.เดชา อุดลยรัตน์ (หัวหน้ายัน)

หัวหน้ายัน (ร.ต.อ.เดชา อุดลยรัตน์) เป็นหนึ่งในพารูที่ทำชื่อเสียงให้กับตำรวจพลร่ม "พารู" เป็นอย่างมาก ชาวม้งถึงกับเปลี่ยนชื่อเมืองเป็น "เมืองเดชา" เพื่อเป็นเกียรติสูงสุดแด่ผู้ที่พวกเขาเคารพรัก และนับถือในน้ำใจ นั่นคือ เมืองจำ หรือลิมาไซท์ 113 หรือเมืองสายสมบูรณ์ ในปัจจุบันที่ผู้ที่จะเดินทางไปล่องแก่ง จะต้องไปขออนุญาตที่นี้ก่อนหัวหน้ายัน (ร.ต.อ.เดชา อุดลยรัตน์) นำหน่วยผสมทหารม้ง และทหารชาติลาวเข้าวางระเบิดทำลายเส้นทางลำเลียงของข้าศึกบนถนนสาย 7 ทำความเสียหายให้กับข้าศึก(เวียดนามเหนือ) เป็นอย่างมากวันหนึ่งได้นำกำลังออกไปปฏิบัติการในเขตท่าขาม-ท่าเวียงบนถนนสาย 7 ถูกกองกำลังเวียดมินห์เข้าโจมตีหน่วยด้วยกำลังที่มากกว่าจนฝ่ายเราแตกกระเจิง หัวหน้ายัน ต้องหลบหนีซ่อนตัวโดยมีมิดสันเหลืออยู่เล่มเดียว เป็นเวลา 5 วัน ถูกข้าศึกไล่ล่า กราบยิงอยู่ตลอดเวลา จนฝ่ายเราสามารถช่วยเหลือออกมาได้ในสภาพย่ำแย่ ต้องส่งตัวเข้ารับการรักษาที่กรุงเทพฯ เมื่อหายป่วยก็กลับไปปฏิบัติงานตามเดิม และยังคงทำงานเสี่ยงแบบเดิม จนวันหนึ่ง ฮ.ไปเยี่ยมหน่วยในพื้นที่ทุ่งไหหิน โดยมีเจ้าหน้าที่สกายอเมริกัน ไปด้วย

ขณะที่จะขึ้น ฮ.กลับ ก็ถูกข้าศึกชุมโจมตีสถิต หวั่นว่ายขึ้น ฮ.ได้ แต่เจ้าหน้าที่สกาย และทหารมั่งอีกส่วนหนึ่งถูกยิงบาดเจ็บ และขึ้น ฮ.ไม่ทัน ยังคงถูกล้อมอยู่ใน บริเวณนั้น ฮ.ซึ่งบินขึ้นไปแล้วก็ได้บินวนอยู่ หวั่นว่ายขอให้ ฮ.บินลงไปรับเจ้าหน้าที่สกาย และทหารมั่งที่บาดเจ็บ นักบินจึงต้องนำ ฮ.บินลงจอดรับตามที่ หวั่นว่ายสั่ง

ในขณะที่ลงจอดรับ หวั่นว่าย ที่ยืนอยู่บน ฮ.เปิดประตูเพื่อจะรับเจ้าหน้าที่สกายขึ้น ฮ. ก็ถูกข้าศึกยิงที่ห้อง แต่ก็ยังพยายามดึงตัวเจ้าหน้าที่สกายขึ้น ข้าศึกยิงซ้ำด้วยจรวด อาร์.พี.จี. ถูก ฮ. ระเบิดไฟลุกท่วม หวั่นว่าย และคณะพร้อมนักบินเสียชีวิตทั้งหมด แต่นักศพกลับมาได้ในภายหลัง โดยกำลังทหารมั่งที่เข้าไปช่วยเหลือในภายหลัง นับเป็นวีรกรรมที่ควรยกย่อง และจดจำของตำรวจพลร่ม “พารู”

วีรกรรมที่ 3 เพลยศึก ร.ต.อ.เจริญ เพ็งเกษม

เข้าต่อสู้เมื่อวันที่ 17 ก.พ. 2509 เมืองนาคัง (LS-36) ลิมาไซต์ 36 ถูกโจมตีด้วยกองกำลังเวียดมินห์ กรมที่ 168 กองพลที่ 316 “นาคัง” เป็นฐานที่มั่นสำคัญของนายพลวังเปา เหนือทุ่งไหหิน ตัวนายพลวังเปาเองถูกข้าศึกยิงเข้าที่แขน และหน้าอกต้องนำตัวส่งโรงพยาบาลทหารอเมริกันที่นครราชสีมา จากอำนาจการยิงที่รุนแรงจากอาวุธหนักนานาชนิด ติดตามด้วยกำลังพลที่เหนือกว่า 3 เท่าของฝ่ายเรา ทุกหน่วยแตกกระจัดกระจายรวมทั้งหน่วยพารูด้วย โดยเฉพาะพารูเจริญ โดนกระสุนที่แขน และหลัง พยายามหนีเอาตัวรอด และหลบซ่อนอยู่ในป่าได้ 3 วัน ก็ถูกข้าศึกติดตามพบ และถูกจับไปเป็นเพลยศึกพารูเจริญ เพ็งเกษม กลับประเทศไทยได้เมื่อมีการแลกเปลี่ยนเพลยศึกเมื่อ 19 ก.ย. 2517 ได้ รับเลื่อนยศเป็น ร.ต.ต. และลาออกเมื่อมียศ ร.ต.อ. นับเป็นอีกหนึ่งในวีรกรรมของตำรวจพลร่มค่ายนเรศวรในนาม “พารู”

STAR SHINE (SS)

กองร้อยปืนใหญ่

ในปี พ.ศ. 2504 สถานการณ์ในประเทศลาว มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก มีการปฏิวัติ และเกิดภาวะสงครามกลางเมือง นอกจากนั้นยังมีกำลังของทหารเวียดนามเหนือเข้ามาแทรกแซงอีก และเคลื่อนเข้ามาใกล้เมืองท่าแขก และเมืองสุวรรณเขต ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับจังหวัดนครพนม และอำเภอมุกดาหาร (ซึ่งเป็นจังหวัดในปัจจุบัน)

นายพลภูมิ หน่อสุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีลาว ได้เข้ามาขอความช่วยเหลือจากไทย และทางอเมริกา พล.ท.จอห์นสัน หัวหน้าจัสแมคที่ประจำอยู่ประเทศไทย ได้ขอให้ไทยส่งกองร้อยปืนใหญ่เข้าช่วยเหลือ เพราะกำลังผสมของเวียดนามห์ และขบวนการประเทศลาวได้เข้ายึดพื้นที่ใกล้เมืองท่าแขกไว้แล้ว

18 เม.ย. 2504 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้อนุมัติให้กองทัพบกจัดกำลังสองกองร้อยปืนใหญ่จาก ป.พัน 11 และป.พัน 31 ไปปฏิบัติงานในครั้งนั้น กำลังพลประมาณ 152 นาย ต่อ หนึ่งกองร้อย

SS-1 และ SS-2 เข้าปฏิบัติการตริ่งกำลัง ทำให้ข้าศึกไม่สามารถจะปฏิบัติการตามแผนได้ และในที่สุดเมื่อ 14 มิ.ย. 2504 ก็มีคำสั่งให้ถอนกำลังกลับที่ตั้งปกติทั้งสองหน่วย

**เอส อาร์. – ซันไรส์
SR. – SUNRISE
(กองร้อยบินใหญ่)**

ในปี พ.ศ.2507 ฝ่ายเป็นกลางของเสด็จเจ้าสุวพรรณมา ซึ่งมีกองกำลังของนายพลกองแล และพันเอกเดือน เป็นฐานกำลัง เกิดความแตกแยก แย่งกันเป็นใหญ่ ต่างคนก็สะสมกำลังคน อาวุธ ทางด้านนายพลกองแลได้รับการสนับสนุนจากทางโซเวียต และฝรั่งเศส ด้านพันเอกเดือน ขอความช่วยเหลือทางค่ายคอมมิวนิสต์ ของที่ได้รับจึงเป็นของประเทศคอมมิวนิสต์เป็นส่วนใหญ่

ประมาณเดือน มี.ค. ถึง เม.ย. พ.ศ. 2507 พันเอกเดือน กับพวกก็ยึดอำนาจสำเร็จ ยึดปืนใหญ่ และรถถังกว่า 60 คัน พร้อมอาวุธยุทโธปกรณ์ไว้ได้จำนวนมาก เหลือรถถังให้นายพลกองแลแค่ 10 คัน (PT.76) ซึ่งถอยร่นจากเมืองเชียงขวางมาอยู่ที่เมืองสุย

ทางสหรัฐได้ยื่นมือเข้าช่วยเหลือเจ้าสุวพรรณมา และนายพลกองแล ที่เมืองสุย จากนั้นก็ประสานมาทางประเทศไทยให้ช่วยเหลือ เพื่อป้องกันไม่ให้อิทธิพลของฝ่ายคอมมิวนิสต์ขยายมาถึงชายแดนประเทศไทย ซึ่งทางไทยเองได้กระโดดเข้าไปค่อนข้างแล้ว โดยถือนโยบาย รบนอกบ้านดีกว่ารบในบ้าน บ้านจะชำรุดเสียหายผู้คนจะเดือดร้อนมากมาย

ในที่สุด ประธานคณะกรรมการ คท. ซึ่งดำรงตำแหน่ง ผู้บัญชาการทหารสูงสุดอยู่ด้วย ก็เลยมีคำสั่งให้กองทัพบกจัดกองร้อยบินใหญ่ 1 กองร้อยเพิ่มเติมพร้อมด้วย เครื่องบินตรวจการณ์ แบบ แอล-19 จำนวน 2 ลำ ไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของฝ่ายเป็นกลางที่เมืองสุย เมื่อวันที่ 29 มิ.ย. 2507 โดยทางสหรัฐจะสนับสนุนด้านการส่งกำลังบำรุง และบริการทั้งหมด

เมืองสุยอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของทุ่งไหหิน ไปประมาณ 50 กิโลเมตร มีถนนสาย 7 จากทุ่งไหหินผ่าน และอยู่ทางตะวันออกของ สามแยกศาลาภูคูน ที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญประมาณ 70 กิโลเมตร พื้นที่เป็นแอ่งกระทะเป็น

เนินสูงต่ำ มีภูเขาล้อมรอบ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าสนโปร่ง มีป่าไม้เบญจพรรณ หนาแน่นทางตอนใต้ และมีป่าเบญจพรรณค่อนข้างทึบทางตะวันตก การปฏิบัติงานของหน่วย เอส อาร์. คือ การสนับสนุนการเข้าตีของฝ่ายทหารชาติลาว (ทชล.) ด้วยปืนใหญ่ทั้งขนาด 105 ม.ม. และ 155 ม.ม. ซึ่งมีการปฏิบัติการที่สรุปได้ 3 ครั้ง ดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 ระหว่าง 19-27 กรกฎาคม 2507 เป็นเวลา 9 วัน

ครั้งที่ 2 ระหว่าง 5-9 กรกฎาคม 2507 เป็นเวลา 5 วัน

การเข้าตีครั้งที่ 1 อยู่ในช่วงฉุกเฉิน เพราะเพิ่งเดินทางมาได้ 15 วัน เท่านั้น ทุกอย่างยังสับสน ที่ตั้งยังไม่เรียบร้อย ฝนตก รถชนกระสุนติดโคลน กำลังพลต้องทำงานตั้งแต่เช้าจนพระอาทิตย์ตกเหนื่อยอย่างหนักไปตามๆ กัน ผลการเข้าตีจึงไม่สำเร็จ

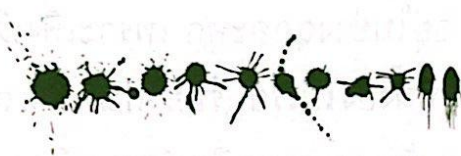
การเข้าตีครั้งที่ 2 ครั้งนี้ยิ่งทำให้ชาวเอส อาร์. หมดกำลังใจกันไปเลย ฝ่ายเป็นกลางซึ่งเป็นกำลังหลักเข้าตีแต่เพื่อนไม่เอาด้วยเสียแล้ว ลังเข้าตีเพื่อนก็หลบเข้าป่าเสียเฉยๆ บอกไปก็ตายเปล่าอยู่เฉยๆ ดีกว่า ทางเอส อาร์. ที่ระดมชนกระสุนไปยังอย่างเหน็ดเหนื่อยต้องเอากำลังจากส่วนอื่นมาช่วยในการชนกระสุน ก็ต้องเหนื่อยเปล่าอีกครั้ง ตั้งแต่วันที่ 2 ถึง 11 ธ.ค. 2507 รวมเป็นเวลา 10 วัน

การเข้าตีครั้งที่ 3 คราวนี้ นายเทพ, นายเพชร มาดูด้วย ผลปรากฏว่า ทชล.ขึ้นไปครึ่งทางก็ปืนลงทั้งๆ ที่กำลังของข้าศึกมีจำนวนไม่มาก ให้ตีโอบก็ ไม่เอา ในวันที่ 2-3 ก็เป็นเช่นเดิม สรุปแล้วฝ่ายเราก็หมดแรงไปเอง ข้าศึกใช้ปืนใหญ่ยิงตอบโต้ฝ่ายเรา ตั้งแต่ ก.ค. 07 ถึง ม.ค. 08 เป็นจำนวนกว่า 2,000 นัด มีอยู่นัดเดียวที่ตกลงที่กองกระสุนของปืนขนาด 105 ม.ม. ทำให้เราเสียปืน 105 ม.ม. ไป 21 กระบอก รวมทั้งยุทธโศปกรณ์อื่นๆ อีกพอ สมควร ปืนที่ยิงมาเป็นปืนขนาด 76 ม.ม. จากระดง พิธี-76 และ 85 ม.ม. จากระดง ที-34 และปืนใหญ่ 85 ม.ม. และบางส่วนของ ค.102 ม.ม. ฝ่ายเราทำลายอาวุธยุทธโศปกรณ์ของข้าศึกได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ดังนี้ (กรกฎาคม 2507 ถึง มกราคม 2508)

1.	ปบค. 105 ม.ม.	8	กระบอก
2.	ป.ร.ส. 57 ม.ม.	2	กระบอก
3.	ป. 85 ม.ม.	3	กระบอก
4.	ปตอ. 37 ม.ม.	3	กระบอก
5.	รถถัง พีที-76	1	คัน

กำลังพลของ เอส อาร์. 1 ถึง 8 รวมแล้วประมาณ 2,200 นาย ถอนกำลัง
กลับในเดือน ก.พ. 2512

ประวัติหน่วยบิน "FIRE FLY" (AIR COMMANDO SQDN.)

เขียนโดยสปอทไลท์

ราวต้นปี พ.ศ. 2504 สถานการณ์ในราชอาณาจักรลาว ถูกคุกคาม
จากลัทธิคอมมิวนิสต์โดยเข้ามาทางเวียดนาม ซึ่งมีจีนแดง และรัสเซียให้การ
สนับสนุน เป้าหมายคือ คาบสมุทอินโดจีนทั้งหมด สหรัฐอเมริกาได้เฝ้าติดตาม
สถานการณ์อยู่ตลอดเวลา จึงได้ยื่นมือเข้าช่วยด้วยการส่งกำลังพล เครื่องบิน
ยุทธโศปกรณ์ต่างๆ เข้ามาตั้งฐานทัพในประเทศไทยเพื่อผลักดันเข้าศึกมิให้ยึด
ราชอาณาจักรลาวได้ ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นที่มาของนักบินกล้าตายชุดแรกของ
ประเทศไทย

เสื่ออากาศไทย 4 ท่าน พร้อมเครื่องบินแบบ ที-6 อีกจำนวนหนึ่ง
เข้าไปโจมตีทิ้งระเบิดเพื่อผลักดันกองกำลังเวียดกง ที่เข้าตีหลายเมืองของราช
อาณาจักรลาว เริ่มตั้งแต่ 2 มี.ค. 2004 ถึง 19 ต.ค. 2504 รวมเวลาปฏิบัติ
ภารกิจพิเศษในราชอาณาจักรลาวประมาณ 7 เดือนเศษ

ประสบการณ์ที่เรียน และซื้อไม่ได้ด้วยเงินอย่างนี้จะไปหาได้ที่ไหน น่าเสียดายเหลือเกิน!!!

*** "บก.ควบคุมทางยุทธวิธี ที่บ้านห้วยตม สั่งให้กำลังทางอากาศ ที-28 ลงสนับสนุนเต็มที่ นักบินของเราแต่ละคนช่วยกันยันเข้าศึกไว้ได้ เครื่องบิน ที-28 บิน (LOAD) บรรทุกอาวุธ กระสุน จากฐานยอดธง (ล่องแจ้ง) ออกปฏิบัติงานตลอดวัน สามสัปดาห์ จึงยันไว้อยู่ หมดลูกกระสุน ระเบิดไปไม่รู้จักเท่าไรก็คุ้มกันนี้ที่พวกเราไปตรวจการณ์ และสั่งการทางวิทยุดับเครื่อง และทหารราบนั้นก็อยู่คนละลูกเขากับเข้าศึก ล่องล่องเห็นตัวกันแหละ ดูเครื่องบิน ที-28 บินทำงานแล้วส่งสาร นักบินเป็นกำลัง เวลาดีดลงยิง และปลดระเบิด ก็พุ่งหัวลงมาสวยมาก แต่เวลาดีดขึ้นเรามองดูหัวมันไม่ค่อยจะยกขึ้นเลยเสียงแพร่ด ๆ ๆ ตกท้องช้าง บินเกือบจะชนกับสันเขา กว่าที่จะยกหัวเปิดขึ้นได้ไอ้พวกเราที่อยู่ข้างล่างก็ใจหายใจคว่ำ กลัวจะพุ่งไปเพราะให้ท้องพวกข้างล่างนานเหลือเกิน มานึกถึงบ้านเราตอนนั้นบ้านเราที่ ที-28 นี่แหละเป็นหลักจะรบกับเขาไหวหรือ อึดเป็นเรือเกลือกอย่างนั้นบอกตรงๆ ว่าส่งสารนักบินจริงๆ ผลของยุทธการที่บ้านห้วยตมสำเร็จได้ด้วยดี นายพลวังเปาก็หัวเราะปากกว้าง คราวนั้นถ้าไม่ได้ ที-28 ช่วยก็น่ากลัวเหมือนกัน"

เป้าหมายของเครื่องบิน ที-28 ในระยะปีพ.ศ. 2507-2508 นั้นส่วนใหญ่เป็นการปฏิบัติการกิจบินขัดขวาง และทำลายการรุกของข้าศึกตามถนนสาย 7 จากทุ่งไหหินไปทางตะวันออก จนถึงบ้านหนองแฮท (Nong Het) เฉพาะปี พ.ศ. 2509 เท่านั้นที่ปฏิบัติการกิจสนับสนุนหน่วยกำลังภาคพื้นดินอย่างใกล้ชิดเป็นส่วนใหญ่

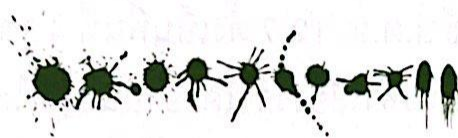
การปฏิบัติงานของนักบิน ที-28 ของเรานั้น รู้สึกสงสารจับใจ พวกเขาเหล่านั้นทำงานเพื่อส่วนรวมของคนไทย เพื่อสกัดกั้นไม่ให้ฝ่ายตรงข้าม ข้ามโขงมายังฝั่งไทยด้วยชีวิตเป็นราชพลีแท้ๆ และเพื่อให้คนในเมืองหลวงได้มีเวลาพักผ่อนได้อีกนานเท่านั้น เครื่องบิน อาวุธ คู่มือคู่กายพวกเขาก็แสนจะล้าสมัย

และวารสารของสมาคม

จพวกมันพอดิ !!!

เห็นสนามบินล่องแจ้ง ก็ถอนหายใจโล่งอกว่า น้ำมันคงพอดี ลดระดับลงเพื่อลงจอด เมื่อล้อแตะรันเวย์ใบพัดของเครื่องบินก็หยุดพัดชี้ได้ ไม่หมุน แสดงว่าน้ำมันหมด ถ้าหมดก่อนนี้ก็คงไม่มีผู้บัญชาการทหารอากาศที่ชื่อ พล.อ.อ. กันต์ พิมานทิพย์ และนายกสมาคมนักรบนิรนาม 333 ในปัจจุบัน เพราะท่านคือ ท้าวบุญสิงห์นักบินผู้้น ซึ่งเกือบตกเป็นเชลยศึก หากว่าน้ำมันหมดก่อนที่ล้อเครื่องบินแตะพื้นรันเวย์ ???

บี.ไอ. – บี.เอ.

B.I. – B.A.

กองพันทหารราบ – กองพันทหารปืนใหญ่

(BATTALION INFANTRY – BATTALION ARTILLERY)

เรื่อง หัวหน้าเกศา (พล.ต.สุวัธ ขาวสำลี)

เรียบเรียง / ย่อ สพอทไลท์

ในปี พ.ศ. 2513 สงครามเวียดนามขยายตัวออกไปไม่หยุดยั้ง เวียดนามเหนือเปิดฉากการรุกใหญ่ และรุกเข้ามาในประเทศลาวด้วย จากนั้นก็ให้การสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ลาวเองตกอยู่ในภาวะคับขัน ขบวนการปลดปล่อยประเทศลาว โดยมีกำลังหลักของเวียดนามเหนือ รุกคืบหน้าสู่พื้นที่ภาคที่ 2 โดยมีล่องแจ้งที่เป็นฐานบัญชาการการใหญ่ของนายพลวังเปา และของอเมริกันเป็นเป้าหมายสำคัญ เพื่อรุกต่อถึงเวียงจันทน์ และประเทศไทย ด้วยสาเหตุนี้ รัฐบาลไทยภายใต้การสนับสนุนของสหรัฐอเมริกาที่มีความผูกพันทางการทหารกันอยู่ จึงตัดสินใจส่งทหารประจำการ 1 กรมผสม เข้าช่วยเหลือ เมื่อรัฐบาลลาวร้องขอ เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ จะต้องป้องกันภัยอันตรายจากการรุกรานของคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือเอาไว้ให้ได้ในพื้นที่นอกประเทศไทย

กรมผสมที่ 13 อยู่ที่อุดรธานี เป็นหน่วยที่มีความพร้อมมากที่สุดในครั้งนี้ จึงได้รับคำสั่งให้เคลื่อนย้ายกำลังในนามหน่วยใหม่ว่า หน่วยรบเฉพาะกิจ วี.พี. มีภารกิจทำการยึดป้องกันเมืองล่องแจ้ง และข้าทองให้ได้ภายใน 90 วัน

ทั้ง 3 กองพันทหารราบ และ 2 กองพันทหารปืนใหญ่จากลพบุรี และน้ำพอง เริ่มภารกิจ 17 มี.ค. ถึง 19 เม.ย. 2513 จึงแล้วเสร็จ

หน่วย บี.เอ. 13 เคลื่อนย้ายทางอากาศ จากกองบิน 2 (บน.2) ลพบุรี เข้าประจำที่ล่องแจ้ง

หน่วย บี.ไอ. 13 เคลื่อนย้ายกำลังทางอากาศจากสนามบินน้ำพอง เข้าประจำที่มั่นเมืองล่องแจ้ง 28 มี.ค. 13 และย้ายไปประจำที่เมืองข้าทอง วันที่ 30 เม.ย. 13

หน่วย บี.ไอ. 14 และหน่วย บี.เอ. 14 เคลื่อนย้ายทางอากาศจากสนามบินน้ำพอง ถึงเมืองล่องแจ้ง 10 พ.ค. 13

บี.ไอ. 14 เคลื่อนย้ายกำลังไปประจำที่มั่นที่ ภูล่องมาด

บี.เอ. 14 เคลื่อนย้ายกำลังไปประจำที่มั่นที่ เมืองข้าทอง

หน่วย บี.ไอ. 15 เคลื่อนย้ายกำลังจากสนามบินน้ำพอง ถึงเมืองล่องแจ้ง เมื่อ 10 พ.ค. 13 เคลื่อนย้ายกำลังไปยึดสนามบินบ้านนา เมื่อ 29 ต.ค. 13

กองกำลังข้าศึก

กำลังทหารเวียดนามเหนือที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่มีดังนี้. กรม 174 เวียดนามเหนือที่ทำการกรมบริเวณทางใต้ภูฏด ปฏิบัติการบริเวณเมืองสุย เมืองเชียงแตด ห้วยกีนิน ถ้ำหินเหิบ น้ำจอง ทางทิศเหนือ บ้านนา บริเวณชายทุ่งไหหินด้านตะวันออกเฉียงใต้ กรม 148 เวียดนามเหนือที่ทำการกรมบริเวณภูเก็ง ปฏิบัติการบริเวณ ภูเซอ ภูแท่น พัน ทชล.46 บริเวณห้วยกีนิน และเมืองสุย ขนส่งเสบียงให้กับทหารเวียดนามเหนือกองพัน ดักกงที่ 27 (แซปเปอร์) ปฏิบัติการบริเวณถ้ำหินเหิบ ห้วยกีนิน ทิศเหนือบ้านนา

ทหารเวียดนามเหนือเข้าโจมตีหน่วย บี.เอ. 14 ที่เมืองข้าทอง

15 มิ.ย. 2513 ประมาณ 20.00 น. ได้ยินเสียงปืนดังขึ้น 1 นัดทางด้านทิศใต้ของข้าทอง สอบถามไม่ใช่เสียงปืนจากฝ่ายเรา เวลา 23.30 น.

ตรวจการณ์พบการเคลื่อนไหวผิดสังเกต ตรวจการณ์อีกครั้งพบข้าศึกจำนวนประมาณ 20 คน คาดว่าเป็นหน่วยกล้าตาย(แซปเปอร์) เมื่อข้าศึกเข้ามาถึงลวดหนาม ผบ.ร้อยจึงสั่งยิงข้าศึกหยุดการเคลื่อนไหว และถอนตัวกลับไปตั้งศพไว้ 5 ศพ เวลา 01.45 น. ของวันที่ 16 มิ.ย. 13 ข้าศึกกระดมยิงด้วยจรวดขนาด 122 มม. ขณะเดียวกันกำลังข้าศึกประมาณ 30 คนเข้าโจมตีทางด้านเหนือเปิดฉากการปะทะกันอย่างรุนแรง ฝ่ายเรากระโดด 2 ลูก ข้าศึกถอนตัวไปตั้งศพไว้ 8 ศพ ฝ่ายเราเสียชีวิต 1 นาย บาดเจ็บ 4 นาย ยึดปืนอาร์การ 47 ได้จำนวน 4 กระบอก เครื่องยิงจรวดอาร์ พี จี (เบย์ 40) ได้ 2 เครื่อง พร้อมลูกจรวด 5 ลูก ดินระเบิด 100 แท่ง และกระสุนอาร์การอีกจำนวนมาก ฝ่ายข้าศึกเสียชีวิตทั้งหมด 13 นาย

ทหารเวียดนามเหนือเข้าตีหน่วย บี.ไอ. 14 ที่ภู่องมาด

เวลา 00.45 น. ของวันที่ 20 มิ.ย. 13 ข้าศึกเปิดฉากการโจมตีด้วย ค. 120 ฝ่ายเราตอบโต้ด้วยปืนใหญ่ 105 มม. จากฐานยิง ซิบร้า (ZEBRA) เวลา 02.10 น. ข้าศึก 1 กองร้อยสนับสนุนด้วย ค.120 มม. และจรวดอาร์ พี จี เข้าโจมตีประมาณ 1 ชั่วโมง ฝ่ายเราต่อต้านอย่างรุนแรง ข้าศึกถอนตัวไปทางทิศตะวันออก ฝ่ายเราเสียชีวิต 2 นาย บาดเจ็บเล็กน้อย 2 นาย ข้าศึกเสียชีวิต ทั้งศพได้ 9 ศพ ปืนอาร์การ 3 กระบอก ระเบิดมือ 11 ลูก ดินระเบิด ที.เอ็น.ที. 42 แท่ง เครื่องยิงจรวดอาร์พีจี B-40 1 กระบอก

ทหารเวียดนามเหนือเข้าตี หน่วยบี.ไอ. 15 ที่บ้านนา (LS-15 ลิ้มไชท์-15)

26 พ.ย. 13 เป็นช่วงฤดูหนาวอากาศหนาวเย็นมาก ข้าศึกส่งหน่วย แซปเปอร์(กองพันดักกง 27) ประมาณ 150 คนเข้าโจมตี หน่วย บี.ไอ. 15 และ บี.เอ. 13 ฐานปืนพันเซอร์ (PUNCHER) ข้าศึกโจมตีด้วย ค.120 มม. ค.82 มม. และจรวดชนิดต่าง ๆ พร้อมด้วยปืนใหญ่จากทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ของทุ่งไหหิน จากนั้นก็เป็นกำลังภาคพื้นดิน ได้รับการสูญเสียมากทั้ง 2 ฝ่าย ฝ่ายเราเสียชีวิต 13 นาย บาดเจ็บสาหัส 30 นาย เล็กน้อย 7 นาย บังเกอร์เสียหาย 8 แห่ง เอ็ม.16 เสียหาย 30 กระบอก ข้าศึกเสียชีวิต ทั้งศพไว้ 45 ศพ อาร์การ-47 15 กระบอก เครื่องยิงจรวดอาร์พีจี-40 3 เครื่อง ลูกระเบิด 10 ลูก ดินระเบิดอีกจำนวนมาก

การเข้าตี ปี.ไอ.-14 ครั้งที่ 2

1 ธ.ค. 13 ข้าศึกกำลังประมาณ 50 คน (หน่วยแซปเปอร์) สนับสนุนด้วย ค.82 เข้าตีที่ทำการกองพันในระยะปะชิดถึงขั้นตะลุมบอน ผลการสู้รบฝ่ายเราเสียชีวิต 8 นาย บาดเจ็บสาหัส 4 นาย เล็กน้อย 7 นาย วิฑูฬ พ็อาร์ชี 25 เสียหาย 11 เครื่อง เอชที 2 เสียหาย 3 เครื่อง ยึดปืนอาร์การ-47 ได้จำนวน 4 กระบอก คีมตัดลวด 3 อัน ลูกกระเบิดขว้าง และดินระเบิดจำนวนมาก ข้าศึกทิ้งศพไว้ 6 ศพ หน่วย ปี.ไอ. - ปี.เอ. ที่ใกล้จะจบภารกิจ ในเดือนเมษายน รอกำลังทหารเลือพราน (BC. - BATTALION COMMANDO) เข้ามาผลัดเปลี่ยนก็ถูกข้าศึกใช้อาวุธหนักยิงระยะไกล ทั้งปืน ค.120 จรวด 122 และปืนใหญ่ยิงทำลายขวัญ และสามารถสังเกตุเห็นปืน ปตอ. ถูกเสริมมาใช้ยิงเครื่องบินในพื้นที่ ทิศเหนือของทุ่งไหหินหน่วย

ปี.ไอ.15 และ ปี.เอ. 13 ถูกข้าศึกใช้กำลังจำนวนมากโอบล้อม และโจมตีด้วยอาวุธหนักมากขึ้น ทางหน่วยเหนือจึงส่งกำลังทหารเลือพรานจำนวน 2 กองพัน เข้าช่วยกดดันข้าศึก เพื่อให้หน่วย ปี.ไอ.15 และปี.เอ.13 ถอนตัวออกเพื่อเดินทางกลับประเทศไทย

ในขณะที่กองกำลังทหารเลือพรานรุกคืบหน้าใกล้ที่ตั้งของ ปี.ไอ.15 และปี.เอ.13 ห่างเพียง 2-3 ก.ม. ข้าศึกก็ระดมยิงทั้ง 2 กองพันด้วยอาวุธหนัก ๆ ชนิด พร้อมเข้าโจมตีด้วยกำลังทหารราบ ถึงขั้นตะลุมบอนกัน ผลการสู้รบหน่วย ปี.ไอ.15 ร้อย 2 ต้องเสียที่มั่น และหน่วยละลาย กำลังส่วนที่เหลือถอนตัวไปยังสนามบินบ้านนา แต่ก็สามารถต่อต้านข้าศึกไว้ได้กองกำลังทหารเลือพราน ปี.ซี.605 ที่เข้าช่วยเหลือกดดันข้าศึก เกิดการผิดพลาดในการเข้าไปให้เครื่องบิน เอฟ 4 ซี (แฟน ทอม) ทั้งระเบิดติดที่ กลายเป็นถล่ม ทก.พันตัวเอง ทั้งผบ.พันและฝ่าย..นายการเสียชีวิตทำให้แผนการปฏิบัติการยุทธการต้องเปลี่ยนแปลง

ปี.ไอ. 15 และปี.เอ.13 จึงถอนตัวออกในเวลากลางคืน ภายใต้การระวังป้องกันของหน่วย ปี.ไอ.14 ที่ถูกล่อมาด การถอนตัวตั้งแต่ เวลา 24.00 น. และถึงล่องแจ้งด้วยความปลอดภัย

กองกำลังทหารเสือพราน บี.ซี.606 เคลื่อนกำลังเข้ายึดพื้นที่เนิน 1663 ที่ภู่องมอด และสนามบินบ้านนา จนถึงเดือน ก.ค. 14 จึงย้ายเข้าสู่ทุ่งไหหิน จก.วี.พี. หรือกรมผสมที่ 13 (บี.ไอ. -บี.เอ.) มีกำลังพลในสนามรบ ตั้งแต่ มี.ค. 13 จำนวน 2,981 นาย ปฏิบัติการรบเป็นเวลา 10 เดือน เหลือกำลังพล 2,825 นาย เสียชีวิตในการรบ 59 นาย ป่วย 89 นาย ส่งกลับ 15 นาย ปฏิบัติภารกิจจนถึงเดือน เม.ย. 14

กองพันอู่โอมพิเศษ (ทหารเสือพราน)
B.C. (BATTALION COMMANDO-BC)
การยุทธ ณ ทุ่งไหหิน

เรื่อง : พล.ต. สุวัธส ขาวสำลี "หัวหน้าเกศา"

กองกำลังอาสาสมัครทหารเสือพราน (ทสพ.) หรือชื่อภาษาอังกฤษ "BATTALION COMMANDO" (BC) ซึ่งเปลี่ยนจาก SPECIAL GUERRILLA UNIT (SGU) เป็นกองกำลังอาสาสมัครที่มีการฝึกจากหน่วยทหารอเมริกัน หน่วยรบพิเศษ (SPECIAL FORCE) กรีน บาร์เรต ที่เข้ามาทำการฝึกหน่วยอาสาสมัครทหารเสือพรานที่เขาไม้ป้องปราจีนบุรี, ลาดหญ้า กาญจนบุรี (พล.ร.9 ในปัจจุบัน), น้ำพอง ขอนแก่น และหนองแสง อุบลราชธานี กองกำลัง ทสพ. ได้เข้าผลัดเปลี่ยนทดแทนหน่วยผสม ผส.13 ซึ่งเข้ามาปฏิบัติภารกิจหยุดยั้งการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ตามนโยบายของรัฐบาลตามข้อตกลงความร่วมมือทางทหารกับสหรัฐอเมริกา โดยทางอเมริกาเป็นผู้สนับสนุนด้านค่าใช้จ่ายและอาวุธกระสุนต่างๆ ในเดือนธันวาคม 2513 โดยรับภารกิจต่อจาก ผส.13 (BI. 13 14 15) ในพื้นที่บ้านนา ภู่องมอด หินตั้ง ข้าทอง และล่องแจ้งในนาม บก.จก.วี.พี. (V.P.TASK FORCE) หรือจก.สิงหะตั้งอยู่ที่ล่องแจ้ง

ในการดำเนินการยุทธรัน ทาง ท.ช.ล. (ทหารชาตลลว) ภาค 2 (S.G.U.) และทหารม้งของนายพลวังเปา จะเป็นกองหน้าเข้าตล้าคืกรุกคืบหน้าทางฝ่ายเรา ทสพ. จะเข้ายึดพื้นที่ และสนับสนุนทาง ท.ช.ล. และทหารม้งของนายพลวังเปา

เดือนมิถุนายน ปี.ซี. 604 เข้ายึดพื้นที่ด้านใต้ของทุ่งไหหิน บริเวณภูห้วง
ปี.ซี. 635 ตั้งฐานยิงที่ภูห้วง ชื่อฐานคอบบร้า (COBRA)
มีปืน 105 ม.ม.
ปี.ซี. 609 เข้ายึดภูเท็งด้านตะวันออกของทุ่งไหหิน คูม
เส้นทางหมายเลข 4

เดือนกรกฎาคม ปี.ซี. 610 เข้ายึดภูเขอทางด้านตะวันตกของทุ่งไหหิน
มีฐานปืนตติงเรย์
ปี.ซี. 603 เคลื่อนกำลังจากภูล่องมาตเข้ายึดบ้านโดน
สนามบินลาดห้วง
ปี.ซี. 635 ตั้งฐานยิงมัสแตง (MUSTANG) มีปืนใหญ่
105 ม.ม. 2 กระบอก และปืนใหญ่
155 ม.ม. 4 กระบอก เพื่อยิงสนับสนุนการรุกของ ท.ช.ล.
ปี.ซี. 607 เข้ายึดพื้นที่บ้านโดน และลาดห้วง โดยเป็น
กองกำลังค้มกันฐานยิง "มัสแตง" ร่วมกับปี.ซี. 603
ปี.ซี. 606 เข้ายึดพื้นที่ด้านทิศเหนือบริเวณภูเก็ง และ
ค้มกันให้ฐานปืน "คิงคอง" ของปี.ซี. 635 มีปืน ค.42
ปืนใหญ่ 105 ม.ม. จำนวน 2 กระบอก และปืนใหญ่
155 ม.ม. อีก 2 กระบอก
ปี.ซี. 608 เคลื่อนกำลังจากข้าทอง เข้ายึด และสนับสนุน
ค้มกันฐานปืน "คิงคอง" ร่วมกับปี.ซี. 607

เดือนพฤศจิกายน ปี.ซี. 610 เคลื่อนกำลัง 1 กองร้อยเข้ายึดภูแท่น เพื่อ
 ค้ำกันให้ฐานปืน "แพนเธอร์" มีปืน ค.42 และปืน
 105 และ 155 ม.ม. เพื่อสนับสนุนการยิงของฐาน
 ปืนคิงคอง

ทาง ท.ช.ล. ภาค 2 ปฏิบัติการด้านเหนือของทุ่งไหหิน บริเวณเมือง
 เชียงขวางและคังไซ แต่ได้รับการต่อต้านอย่างเหนียวแน่นไม่สามารถจะรุกคืบ
 หน้าไปได้เช่นกัน

กองกำลังของข้าศึกประกอบด้วย กองพลที่ 312 มีกรม 141, กรม
 165 และกรม 209 "แซปเปอร์" กองพลที่ 316 มีกรม 148, กรม 174 และ
 กรม 335 พร้อมกรมปืนใหญ่และรถถังคอยสนับสนุนโดยตั้งเผชิญหน้าตลอด
 แนวทางด้านทิศเหนือและด้านตะวันออกของทุ่งไหหิน

นอกจากกำลังดังกล่าวแล้ว ข้าศึกได้เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกัน
 ทางอากาศโดยมีกองพันปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน 176 ประกอบด้วย ปตอ.
 12.7 ปตอ. 14.5 และปตอ. 37.5 ชนิดลากจูงซึ่งสามารถยิงต่อสู้กับเครื่องบิน
 ขับไล่แฟนทอม (เอฟ-4 ซี) ของอเมริกา เข้ามาสนับสนุนโดยตั้งฐานยิงหลาย
 ลิบแห่งทั่ว บริเวณทุ่งไหหินด้านเหนือและตะวันออก

ข้าศึกเริ่มปะทะกับทาง ท.ช.ล. 2 กรม ซึ่งเป็นแนวหน้า ระหว่าง ปี.ซี. 606
 และ 608 ในบริเวณภูเก็ง วันที่ 14 ธ.ค. 14 เริ่มยิงปืน ค.120 และ
 ปืนใหญ่ยิงมายัง ปี.ซี. 606 กับ 608 ประปรายเป็นครั้งคราว แต่ใช้กำลังกดดัน
 และระดมยิงทาง ท.ช.ล.หนักขึ้น ในที่สุด ท.ช.ล. ทั้ง 2 กรม ก็ถอนตัวอย่าง
 รวดเร็ว ทำให้ ปี.ซี. 606 , 608 พร้อมฐานปืนใหญ่คิงคองต้องเผชิญหน้ากับ
 ข้าศึกโดยตรง

วันที่ 18 ธ.ค. 14 เวลา 05.00 น. ข้าศึกเริ่มระดมยิงด้วยอาวุธหนักทุก
 ชนิดทั้งปืน ค.120 ปืนใหญ่ 85, 120, 130 ม.ม. จรวด 122 ม.ม. เข้าใส่ทั้ง
 ปี.ซี. 606, 608 และฐานปืนคิงคอง ซึ่งฝ่ายเราก็ติงปืนใหญ่จากฐานคิงคอง
 และ ค.42 ตอบโต้ข้าศึกอย่างรุนแรง ข้าศึกทำการยิงอย่างต่อเนื่อง และกำลัง

ทหารราบเริ่มเคลื่อนเข้าเกาะฐาน บี.ซี. 606, 608 ในเวลากลางคืนฝ่ายเราใช้กำลังทางอากาศเข้าสนับสนุน แต่ก็ถูก ปตอ. 12.7, 14.5 และ 37.5 มม. ของข้าศึกต่อต้านอย่างหนักเช่นกัน

วันที่ 19 ธ.ค. 14 เวลา 08.00 น. ข้าศึกเริ่มโจมตีหนักขึ้นด้วยกองทหารราบและสนับสนุนด้วยรถถังทุกฐานของ บี.ซี. 606 โดยเคลื่อนกำลังจากทางตะวันออกเฉียงเหนือฝ่ายเราพยายามต้านข้าศึกตลอดทั้งคืน สูญเสียกำลังพลและบาดเจ็บเป็นจำนวนมากอากาศเริ่มปิดกำลังทางอากาศมาสนับสนุนได้ไม่เต็มที่ และทาง ปตอ.ของข้าศึกก็ทำการยิงต่อสู้อย่างหนาแน่นมาก โดยเฉพาะ ปตอ. 37.5 ที่ยิงแตกอากาศได้ในระยะสูง ทางฐานปืนคิงคอง ที่พยายามยิงต้านด้วยปืนใหญ่ 105 มม. และ 155 มม. แต่ก็ถูกกดดันด้วยอำนาจการยิงด้วยปืน รถถัง 85 มม. และปืนใหญ่ 130 จรวด 120 มม. ฐานปืนคิงคองยิงต่อสู้จนกระสุนหมด และถอนตัวเป็นหน่วยสุดท้าย หลังจาก บี.ซี. 606 ต้องถอนตัว เมื่อเวลา 05.30 น. ของวันที่ 20 ธ.ค. 14 ไปรวมกันที่ฐานปืนคิงคอง และบ่ายหน้าเข้าสู่ภูเข้เมื่อฐานปืนคิงคองกระสุนหมด รถถังข้าศึกพร้อมด้วยกำลังทหารราบเข้าตีรุกไล่

ส่วนบี.ซี. 608 ก็เหตุการณ์เช่นกัน ข้าศึกระดมกำลังทหารราบ พร้อมรถถังเข้าตีกระหน่ำหลังจากที่ใช้อำนาจการยิงปืนใหญ่ทุกขนาดพร้อมจรวด 122 มม. แล้วเมื่อเวลาประมาณ 01.00 น. ของวันที่ 20 ธ.ค. 14 ข้าศึกโหมกำลังจำนวนมาก เข้าตีถึงขั้นแตกหักและตะลุมบอนกับบี.ซี. 608 สูญเสียและถูกจับเป็นเชลยจำนวนมาก จึงต้องถอนตัวออกทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ แต่ก็ต้องปะทะกับกองกำลังของข้าศึกที่ดักรออยู่จึงตกอยู่ในวงล้อมต้องกระจายตัวออกเป็นหน่วยย่อยมุ่งสู่ภูเข้ และบ้านนา ภูเข้ ตามแต่ความสามารถที่จะฝ่าวงล้อมออกไปได้

การรบในเขตภูเก็ง และเมืองพัน ที่ฝ่ายเราสูญเสียเป็นจำนวนมาก แต่ก็ตอบโต้และทำลายข้าศึกได้เป็นจำนวนมากเช่นกันข้าศึกใช้อำนาจการยิงที่เหนือว่า และใช้กำลังพลจำนวนมากเข้าตีหนุ่เนื่องทำให้ฝ่ายเราต้องเสียที่มั่นให้แก่ข้าศึกทุกฐาน ฐานปืนคิงคองนั้นได้ต่อสู้อยู่อย่างทรหด ใช้ปืนใหญ่

ยิงตรงเข้าใส่รถถังของข้าศึกที่ดาหน้าหนุนเนื่องเข้าตีฝ่ายเราแต่กระสุนหมดเสียก่อนจึงต้องถอนตัวออกไปเป็นหน่วยสุดท้าย

การยุทธทางด้านภูเทือง

วันที่ 18 ธ.ค. 14 เวลา 07.00 น. ข้าศึกได้เริ่มใช้ ป.85 ป.130 ยิงทำลายที่มั่น บีซี-605, 609 และยิงข่มฐานโล่อันที่ภูเทืองที่อยู่ทางด้านตะวันออกของทุ่งไหหิน จนไม่สามารถยิงโต้ตอบได้ ข้าศึกจำนวน 3 กรม ที่ไล่ติดตามกองกำลัง ท.ช.ล ซึ่งหนีไปอยู่ด้านหลังแล้วได้ทำการโอบล้อมและห่มกำลังโจมตี บีซี-609 พร้อมกับการสนับสนุนการยิงจากอาวุธหนัก แต่ยังสามารถต้านการโจมตีของข้าศึกไว้ได้ บีซี-605 ที่อยู่ทางด้านตะวันตกก็ถูกข้าศึกล้อมแลตรึงอยู่กับที่ที่ไม่สามารถจะมาช่วยได้เช่นกัน

วันที่ 19 ธ.ค. 14 เวลา 10.45 น. หลังจากที่ข้าศึกใช้ปืนชนิดต่างๆ ยิงถล่ม บีซี-609 ร้อย 1 อย่างหนัก ได้โหมโจมตีด้วยกำลังจำนวนมาก จนถึงขั้นตะลุมบอนประชิดตัว บีซี-609 จึงต้องถอนตัวมาทางด้านตะวันตกและได้ทำวีรกรรมขอปืนใหญ่จากฐานยิงสตรีงเรย์ ที่ภูเขายังแตกอากาศกลางฐาน ทำให้ ฝอ.3 บีซี-609 ทำหน้าที่ ผน.พันแฟ็กบิงโก และผน.ร้อย 3 เสียชีวิต แต่ก็ทำให้ข้าศึกจำนวนมากสูญเสียและบาดเจ็บเช่นกันนอกจากนั้นยังเป็นผลทำให้ข้าศึกไม่สามารถห่มกำลังเข้าตี บีซี-605 แลไล่ล่ากำลังของ บีซี-609 ที่ถอนตัวออกไปตามเส้นทาง-ลาดแสน-ภูผาไซ-บ้านหินตั้ง นักบินแอร์อเมริกา (กัปตัน บันลือ) ที่บินผ่านฐานในวันรุ่งขึ้นแจ้งว่ามองเห็นศพนอนตายอยู่เกลื่อนฐานทั้งฝ่ายเราและฝ่ายข้าศึก

การยุทธทางด้าน บ้านโตน

วันที่ 18 ธ.ค. 14 เวลา 05.00 น. ข้าศึกเริ่มระดมยิงด้วย ปืน, จรวด-อวน, ที่มั่น บีซี-603, 607 และฐานยิงมัสแดงอย่างหนักทั้งกลางวัน และกลางคืน

เพื่อตรึงไม่ให้ส่งกำลังไปช่วยหน่วยอื่นได้

วันที่ 19 ธ.ค. 14 เวลา 05.30 น. ข้าศึกกระดมยิงที่มั่นและใช้กำลังทหารราบ นำด้วยรถถังกว่า 10 คันเข้าโจมตี ทำให้ บีซี-603 ต้องถอนตัวออกไปทางตะวันออกของบ้านโดนไปรวมตัวที่ฐานยิงมัสแตงแต่ก็ถูกข้าศึกติดตามไล่โจมตีพร้อมรถถัง ทำให้ทหารเสียชีวิตจึงถอนตัวไปทางบ้านทาง บ้านคองมุงสู่บ้านนา ในเวลา 23.00 น. ฝ่ายเราสูญเสียเป็นจำนวนมากจากการเข้าตีและซุ่มโจมตีระหว่างถอนตัว บีซี-607 ซึ่งอยู่ทางด้านเหนือของบ้านโดน ก็ถูกโจมตีในลักษณะเดียวกัน คือยิงถล่มด้วยอวน. ปืนใหญ่ จรวด รถถัง และกำลังพลจำนวนมาก จึงต้องถอนตัว

วันที่ 19 ธ.ค. 14 เวลา 22.00 น. มุ่งหน้าสู่เมืองปาง ภูลองมาด ฝ่ายเราสูญเสียจำนวนมาก บาดเจ็บ สูญหาย เสียชีวิต จากการเข้าโจมตีของข้าศึกและถูกซุ่มโจมตีระหว่างถอนตัว และข้าศึกใช้รถถังร่วมปฏิบัติการรบด้วย

การยุทธทางด้าน ภูเซอร์

บีซี-610 และฐานยิงสติงเรย์ ถูกข้าศึกโจมตีด้วย อวน. ปืน จรวด ตั้งแต่ วันที่ 18 ธ.ค. 14 เพื่อตรึงมิให้ยกกำลังและยิงสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านบีซี-609 และ 605 ที่ภูเทิงได้สะดวก

วันที่ 19 ธ.ค. 14 ข้าศึกเพิ่มการยิงมากขึ้น เพื่อตรึงมิให้ยังช่วยทางบีซี-605, 609 ทางภูเทิง ซึ่งฐานปืนสติงเรย์ ก็ยังปืนใหญ่แตกอากาศตามคำขอของบีซี-609 จึงทำให้ข้าศึกสูญเสียจำนวนมากทั้งเสียชีวิตและบาดเจ็บ

วันที่ 20 ธ.ค. 14 เวลา 19.00 น. ได้ถอนตัวตามคำสั่ง ฉก.วี.พี. มุ่งไปทางบ้านคองภูลองมาด การสูญเสียน้อย เพราะไม่มีข้าศึกคอยดักรุมโจมตีขณะถอย

การยุทธทางด้าน ภูห้วง

วันที่ 18-20 ธ.ค. 14 ปีซี-604 และฐานยิงคอบบร้า ซึ่งอยู่ทางใต้ของ
ทุ่งไหหินสถานการณ์ไม่รุนแรงมาก ข้าศึกใช้จรวด ปืน และจรวดยิงข่มไม่ให้ยิง
ช่วย และมีกำลังทหารราบเกาะอยู่ไม่มากถอนตัวตามคำสั่ง จก. วี.พี. ในวันที่
20 ธ.ค. 14 เวลา 19.00 น. เพื่อลดการสูญเสียมุ่งหน้าไปทางเมืองโปด ภูล่อง
มาด โดยไม่มีการสูญเสีย

ข้าศึกยึดครองทุ่งไหหินได้อย่างสมบูรณ์ ในวันที่ 20 ธ.ค. 14 เพราะ
กำลังที่เหนือกว่า สนับสนุนด้วยปืนใหญ่ 85, 122, 130 จรวด 107 และ 122 ม.ม.
ที่ได้ผลมากที่สุดคือรถถัง ซึ่งทำให้ฝ่ายเราขวัญเสียและประกอบกับอากาศปิด
(เต็มไปด้วยหมอก) เครื่องบินไม่สามารถช่วยเหลือในการโจมตีได้เพราะมอง
ไม่เห็น ข้าศึกมีการเตรียมการเป็นอย่างดี และโหมกระหน่ำโจมตีอย่างหวังผล
ด้วยกำลังที่เหนือกว่าในทุกด้าน เช่นเดียวกับการโจมตีภูผาที่หน่วยเรดาร์ของ
อเมริกัน ที่อาศัยทัศนวิสัยที่เลว เครื่องบินไม่สามารถสนับสนุนการโจมตีได้
จึงใช้กำลังพลจำนวนมากพร้อมกับอำนาจการยิงที่เหนือกว่าและมีประสิทธิภาพ
สูงการประสานงานที่ดี ทำให้สามารถยึดฐานที่มั่นฝ่ายเราได้สำเร็จ

ไหหิน ในพื้นที่ทุ่งไหหิน (P.D.J)

ทัศนียภาพจากทุ่งไหหิน

ทัศนียภาพจากทุ่งไหหิน

ผู้นำการโจมตีทางอากาศหน้า FAG - FORWARD AIR GUIDE

การรบในประเทศลาว ในช่วงปี พ.ศ.2514 ถึง พ.ศ.2518 ภายใต้การสนับสนุนของสหรัฐอเมริกาในนามโครงการ "สกาย" (SKY PROJECT) ซึ่งควบคุมดำเนินการโดย หน่วยสืบราชการลับ ซี.ไอ.เอ. (CIA - CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY) ร่วมกับทางไทยในนามหน่วยผสม 333 เป็นสงครามแรกที่เจ้าหน้าที่พลเรือนเข้าร่วมปฏิบัติการรบกับทางทหาร (อาสาสมัครทหารเสือพราวน) ที่ออกไปปกป้องประเทศจากภัยลัทธิคอมมิวนิสต์ในประเทศเพื่อนบ้าน (ลาว) ในขณะนั้นเจ้าหน้าที่พลเรือนมีหน้าที่ในตำแหน่ง ผู้นำการโจมตีทางอากาศยานหน้า หรือ "แฟ็ก" (FAG - FORWARD AIR GUIDE) ร่วมกับ ตำรวจพลร่ม หรือ พารู (PARU - POLICE AERIAL REINFORCEMENT UNIT) จากกองกำลังการสนับสนุนทางอากาศ และทหารเสือพราวนซึ่งมีกำลังพลอยู่ในประเทศลาวทั้ง 3 พื้นที่ทางเหนือ คือ

1. พื้นที่เชียงลม ภายใต้การบัญชาการของ จก.ราทิกุล
2. ภาคกลาง ล่องแก่ง ภายใต้การบัญชาการของ จก.สิงหะ และได้เปลี่ยนเป็น จก.กองกำลังพิเศษ วิ.พี.(V.P.TASK FORCE)

3. ทางใต้ จก.ผาลุก เป็นผู้รับผิดชอบ

เจ้าหน้าที่ "แฟ็ก" จึงทำงานอยู่ทั้ง 3 พื้นที่ ร่วมกับทางทหารเสือพราวน - พารู ภายใต้การอำนวยการของเจ้าหน้าที่สกาย (ซี.ไอ.เอ.) ประสานกับทาง จก.ต่าง ๆ และกองพันทุกกองพันในสนามรบทั้ง 3 พื้นที่ และเป็นหน่วยลบทบที่มีเอกภาพในการปฏิบัติงาน ในฐานะเป็นผู้ช่วยนำกำลังทางอากาศ (เครื่องบิน) เข้าโจมตีทั้งระเบิดซ้ำศึก และช่วยเหลือการดำเนินการส่งกลับผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ,ป่วย,ตายจากการรบ ทางเฮลิคอปเตอร์ กลับสู่แนวหลังหรือประเทศไทย นอกจากนี้การขนส่งเสบียงอาหาร อาวุธ กระสุน จากแนวหลังสู่

แนวทางโดยทางเฮลิคอปเตอร์ หรือเครื่องบินโดยตรงนอกจากที่กล่าวแล้ว
 ช่างต้น “แฟ็ก” ยังต้องรายงานสถานการณ์ไปยังหน่วยเหนือทุกวันถึงสถาน
 ภาพของอาวุธ กระสุน ดินฟ้าอากาศ สถานการณ์ทางการรบ การเคลื่อนไหว
 ของข้าศึก โดยรายงานตรงสู่ “บราวน์เดอร์คอนโทรล” (BOUNDER CONTROL)
 ซึ่งเป็นแม่ข่ายการสื่อสารภาคพื้นดินขึ้นตรงต่อ สกาย เคสออฟฟิซเซอร์ เจ้าหน้าที่
 ซี.ไอ.เอ. และอีกทางหนึ่งคือ รายงานตรงสู่ “สถานีลอยฟ้า” (ABCCC – AIRBORNE
 COMMAND CONTROL CENTER) ทั้งสภาพอากาศ เมื่อเกิดการปะทะกับ
 ข้าศึก หรือเมื่อข้าศึกเข้าโจมตี การเคลื่อนไหวของข้าศึก เช่น กำลังรบเคลื่อนพล
 หรือกองคาราวานส่งเสบียงทางรถ เพื่อขอกำลังทางอากาศเข้าโจมตีทิ้งระเบิด
 ทำลายข้าศึก ในเวลากลางวันภาคกลางที่ล่องแจ้ง เครื่องบินจะมีนามข่าว่า
 “คริกเก็ต” (CRICKET) ส่วนเวลากลางคืนจะมีนามข่าว่า “อัลลีแคท” (ALLY CAT)
 ทางภาคใต้ที่ปากเซ เวลากลางวันเรียกว่า “ฮิลบอโร” (HILL BORO) ส่วนกลางคืน
 เรียกว่า “มูนบีม” (MOON BEAM) สถานีบังคับการลอยฟ้าจะทำการประสาน
 ทางเมืองไทย และเวียดนามในการส่งกำลังทางอากาศเข้าสนับสนุน และรวม
 ถึงการสั่งการต่าง ๆ

“แฟ็ก” จะประจำอยู่ทุกกองพัน และในบางสถานการณ์ก็ต้องประจำ
 กองร้อย ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และพื้นที่ จึงเป็นผู้ประสานงานกับทาง ผบ.พัน
 เป็นผู้สั่งการไปยังทหาร ทั้งในการรบ, ส่งเสบียงอาหาร, อาวุธ กับการโจมตี
 ทางอากาศ ในการปฏิบัติการต่างๆ นั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ในการ
 ช่วยตรวจการณ์ชี้เป้า และอื่นๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน “แฟ็ก” ออกคำสั่ง
 โดยตรงไม่ได้

ก่อนจะมาเป็น “แฟ็ก” ได้ก็ต้องผ่านการอบรม เข้าเรียนก่อนซึ่งจะต้อง
 มีพื้นฐานหลายประการ ภาษาอังกฤษต้องสามารถพูดอ่านได้เข้าใจ และแปล
 ได้ถูกต้อง ต้องมีพื้นฐานทางทหารมีความรู้แตกฉานทั้งด้านอาวุธยุทธโปกรณ์
 และยุทธวิธีต่างๆ นอกจากนี้ยังต้องประกอบด้วยความกล้าหาญ อดทน ปรับ
 ตัวให้เข้ากับสถานการณ์ได้ตลอดเวลา รักษาสติในการนำหน่วย (LEADERSHIP)
 ดังนั้นแฟ็กส่วนใหญ่จึงมาจากหน่วยงานดังต่อไปนี้

1) จากลุ่มแปลประจำหน่วยฝึก "แบเรต์เขียว" (SPECIAL FORCE) ในการฝึกทหารเสือพรานที่จะเข้าไปปฏิบัติการในประเทศลาวนั้น อาสาสมัครและเจ้าหน้าที่โครงการจะได้รับการพิจารณาอบรมในยุทธวิธีการรบแบบกองโจร (SPECIAL GUERRILLA UNIT - S.G.U.) ซึ่งหน่วยรบพิเศษของอเมริกัน (US..SPECIAL FORCE) เป็รครูฝึกโดยผ่านลุ่มแปลชาวไทย ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากผู้ที่เคยทำงานกับทหารอเมริกัน ทั้งทหารบก และทหารอากาศมาก่อนจากทุกพื้นที่ (อุตะเภา - นครราชสีมา - อุตร - นครพนม) หรือผู้ที่ทำงานกับบริษัทเอกชนต่างๆ ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก

ค่ายฝึกที่เป็นหลักใหญ่คือ กาญจนบุรี ลาดหญ้า (พล.ร.9 ปัจจุบัน) เขาไม้ปล้องปราจีนบุรี น้ำพองขอนแก่น น้ำพุงสกลนคร และพิษณุโลก (PITS CAMP) สำหรับฝึกเพิ่มเติมให้กับทหารชาวม้งของท่านนายพลวังเปา

2) จากผู้ที่ปฏิบัติงานสนามในประเทศลาว คือผู้ที่ปฏิบัติงานด้านการหาข่าวในประเทศลาว ซึ่งมีอยู่ทุกในพื้นที่ในลักษณะทีมหาข่าวร่วมกับทหารลาว โดยมีอเมริกันเป็นผู้ควบคุมหน่วย และจากหน่วยส่งกำลังบำรุงทางอากาศ A.D.S. (AIR DELIVERY SERVICE) คือการส่งอาวุธ กระสุน อาหารโดยการทิ้งร่มลงทางอากาศตามพื้นที่ที่กำหนด หน่วยนี้จะเป็นผู้เก็บ-พับ และติดร่มกับสิ่งของที่ข่นขึ้นเครื่องบินไปทิ้งตามจุดที่กำหนด อีกส่วนหนึ่งเป็นพลเรือนไทยที่ทำหน้าที่เป็นลุ่มแปลให้กับหน่วยอเมริกันในพื้นที่ต่างๆ ในลาว ในการฝึกอบรมแบบกองโจร การหาข่าวให้กับชาวเขาเผ่าม้งของนายพลวังเปา และชาวลาวแต่ละพื้นที่เรียกว่า "นายภาษา" คือครูลุ่ม หรือนายครู

3) ในช่วงสถานการณ์ที่ข้าศึกรุกหนัก ฝ่ายเราส่งกำลังเพิ่มเติมเข้าสู่สนามรบ โดยเฉพาะภาคกลาง ล่องแจ้ง หุ่งไหหิน บ้านนา ชำทอง เจ้าหน้าที่แพ็กไม่เพียงพอแต่เดิมมีกองพันละ 1 คน แต่เนื่องจากแต่ละกองพันมีพื้นที่รับผิดชอบมากขึ้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องส่งไปประจำกองร้อย เพื่อสามารถชี้เป้าในการโจมตีทางอากาศได้ จึงให้ทางกองทัพบกที่ประจำอยู่ในพื้นที่การรบ คัดทหารหรืออาสาสมัครที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษ เข้าฝึกอบรมเป็นการเร่งด่วน และเมื่อจบภาคเรียนแล้วได้เข้าประจำเป็นเจ้าหน้าที่แพ็ก โดยโอนย้ายหน่วยขึ้น

ตรงกับทางสกาย SKY โดยตรง

การฝึกอบรบ (FAQ TRAINING COURSE)

การฝึกอบรบจะดำเนินการโดย (CCT - COMBAT CONTROL TEAM) เป็นหน่วยงานของทหารอากาศอเมริกัน ซึ่งเป็นหน่วยรบพิเศษ เช่นเดียวกับ US SPECIAL FORCE หรือ แบเรตต์เขียวของทหารบกอเมริกัน มีประสบการณ์ในการรบ และการแทรกซึมหลังแนวเพื่อรายงานข่าวซึ่งเป่าในการโจมตีทางอากาศในหลายประเทศมาก่อน การฝึกอบรมนี้อาจใช้เวลาทั้งหมด 10 วันจะเป็นการเรียนในห้อง แผนที่ได้ะทราย ยุทธวิธีต่างๆ การควบคุมการโจมตีทางอากาศ การประสานการติดต่อกับเครื่องบินชนิดต่างๆ เฮลิคอปเตอร์ พร้อมสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน และความสามารถในการปฏิบัติงาน ทั้งการทิ้งระเบิด และการใช้อาวุธต่างๆ ทั้งปืนกลอากาศ จรวด ให้เหมาะสมกับเป้าหมายที่ให้เครื่องบินเข้าโจมตีแ่งจุดที่ตั้งของปืนต่อสู้อากาศยาน (ป.ต.อ.) รถถัง หรือเป้าหมายอื่นๆ

เมื่อเรียนในห้องเรียนจนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงออกไปปฏิบัติการจริงในสนาม โดยพื้นที่ปฏิบัติการอยู่ในเขตอำเภอนองบัวลำภู โดยจะมีเฮลิคอปเตอร์มารับผู้เข้าอบรมไปอยู่บนยอดเขา มีตำรวจ ต.ช.ด. เป็นหน่วยคุ้มกันขณะทำการฝึก เพราะเป็นพื้นที่สีแดง (เขต ผกค.) การฝึกเป็นของจริง โดยทิ้งระเบิดลงสู่เป้าหมายที่กำหนดบนพื้นดิน เครื่องบินชนิด ที-28 จะเข้าทิ้งการโจมตีตามการชี้เป้า และควบคุมการโจมตีของผู้เข้าอบรม โดยมีครูฝึกจะคอยแนะนำ และควบคุมการโจมตีอยู่ตลอดเวลา จนได้ทำการฝึกอบรบครบทุกคน เมื่อเสร็จการฝึกภาคสนาม ก็เป็นการติชมการปฏิบัติงาน และแนะนำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละบุคคลให้ปฏิบัติให้ถูกต้องหลังจากนั้นก็ถือว่าเป็นการจบการฝึกอบรบ และจะตั้งชื่อพราง (CALL SIGN) ของแต่ละบุคคล ซึ่งชื่อพรางเหล่านี้จะถูกส่งไปยังหน่วยบินรบ (AIR FORCE) หน่วยบินสนับสนุนในการส่งกำลังบำรุงทางอากาศคือ ซี-130, ซี-123 TWIN OTTER, CALIBU PORTER, HELICOPTER หน่วยที่สำคัญ 2 หน่วยคือ FAC ซึ่งเป็นหน่วยบิน แอล-18, 19, 20 หรือ 21 ซึ่งมีชื่อเรียกว่า "เรเวน" เป็นเครื่องบิน

ตรวจการณ์ใบพัดเดี่ยว เป็นเครื่อง CESINA มีความคล่องตัวคล้ายเครื่องบินร้อน นักบินเป็นชาติอเมริกันมีประสบการณ์มากในการตรวจการณ์หาเป้า และชี้เป้า ให้เครื่องบินโจมตีเป้าหมาย และเป็นผู้ตรวจการณ์ทางอากาศหน้า และควบคุมการโจมตีชี้เป้า กับ เอฟ-4, เอฟ-5, เอฟ-5อี ซึ่งเป็นเครื่องบินไอพ่น และใช้การติดต่อโดยวิทยุ ซึ่งทาง แพ็ก ภาคพื้นดินมีเครื่องวิทยุคลื่นสูงสุดเพียง VHF, F.M. และอีกหน่วยคือ ABCCC - AIRBORNE COMMAND CONTROL CENTER ซึ่งเป็นสถานีลอยฟ้า (หอบังคับการ) ควบคุมการปฏิบัติการทั้งหมดในลาว และประสานกับทางเวียดนามในการจัดส่งเครื่องบินเข้าโจมตีเป้าหมายตาม คำขอจากแพ็กภาคพื้นดิน หรือแพ็กทางอากาศ (REVEN - ปากหมา) แพ็ก ภาคพื้นดินต้องรายงานเหตุการณ์ โดยปกติในเวลาเช้าระหว่าง 06.00 น. ถึง เวลา 07.00 น. ถึงสถานการณ์รอบที่ตั้งของข้าศึก และเมื่อถูกข้าศึกโจมตีเป็นกรณีพิเศษ

และขอสนับสนุนในการส่งทหารที่บาดเจ็บกลับไปรักษาตามสายแพทย์ และรายงานในสิ่งที่จำเป็นการคาดการณ์เพื่อเป็นประโยชน์ในการประเมินการเคลื่อนไหวของข้าศึก ABCCC จะบินทำการตลอด 24 ชั่วโมง ในตอนกลางวันจะมี 1 เครื่องคือ

CRICKET AND ALLY-CAT

ในตอนกลางคืนเครื่องบิน ซี-130 ซึ่งได้รับการปรับปรุงให้เป็นสถานีลอยฟ้าจะควบคุมโดยนายทหารอเมริกัน ยศนาวาอากาศโท (WING COMMANDER) และมีนายทหารจำอากาศอยู่บนเครื่องทั้งหมด 19 คน นักบินอีก 2 คน รวม 21 คน จะทำการบินตลอดเวลาทั้งในภาคกลางล่องแจ้ง และภาคใต้ปากเซ ซึ่งจะมีอีก 2 ลำคือ ในตอนกลางวันจะเป็น ฮิลโบว์ และในตอนกลางคืนคือ มูนบีม

หน้าที่การปฏิบัติงานของ แพ็ก

หน้าที่ของแพ็กที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำวัน คือการรายงานสถานการณ์ของข้าศึกในการเคลื่อนไหว หรือการปฏิบัติการโจมตี หรืออื่นใด และเหตุการณ์

ภายในกองพัน กองร้อย หรือในหน่วยที่ประจำอยู่ในตอนเช้า 06.00 - 07.00 น. และตอนเย็น 18.00 น. - 19.00 น. รายงานต่อ คริกเก็ต หรือ อัลลี แคท สถานีลอยฟ้า และขณะเดียวกันก็รายงานถึงศูนย์ปฏิบัติการของแพ็กกล่องแจ้งและเบอร์ดอร์คอลโทรล ซึ่งเช่น

เดียวกับทางฝ่ายทหารจะต้องรายงานเข้าสู่ บก. ฉก. สิงหะ (ในภาคกลาง) ฉก.ราทีกุล (ในภาคเหนือ) และ ฉก.ผาสุก (ภาคใต้) เมื่อสถานการณ์ฉุกเฉินมีการโจมตีจากข้าศึก การรายงานด่วนถึงสถานีลอยฟ้าจะได้รับการติดต่อจากเครื่องบินที่จะมาทำการโจมตีข้าศึก เมื่อเครื่องบินเข้าเขตที่ตั้ง นักบินจะต้องขอรายละเอียดที่ตั้งของข้าศึก จำนวน อาวุธที่ใช้ในการโจมตี และรายละเอียดอื่น ๆ ที่จำเป็นเมื่อชี้เป้าหมายแล้วเครื่องบินจะเริ่มเข้าทำการโจมตี ซึ่งทางแพ็กภาคพื้นดินต้องเป็นผู้ควบคุมการโจมตีการให้ใช้อาวุธ ชนิดของระเบิด เท่าที่เห็นสมควร และจะต้องแจ้งให้นักบินทราบถึงผลการโจมตีปรับเปลี่ยนการโจมตีให้ตรงเป้าหมายและคาดการณ์ความเสียหายของข้าศึก เมื่อจบการโจมตีการนำส่งผู้บาดเจ็บหรือตายจากการสู้รบ แพ็กต้องรายงานไปยังสถานีลอยฟ้า หรือศูนย์ควบคุมการปฏิบัติงาน เบอร์ดอร์คอลโทรล เพื่อขอสนับสนุน ฮ.มารับผู้บาดเจ็บ หรือผู้ที่เสียชีวิต

การสนับสนุนด้านอาวุธ และกระสุน เสบียงอาหาร จะกระทำได้โดยการทิ้งร่มลงโดยใช้เครื่องบิน ซี-130 , 123 หรือ คาลิบู หรือปอร์ทเตอร์ แล้วแต่กรณี หรือสถานการณ์ และความเหมาะสม หรือจะใช้ ฮ.ขนส่ง โดยใช้สะลิง

หัวเสียบียง หรืออาวุธ หรือกระสุน นักบินจะต้องติดต่อกับแฟ็กในพื้นที่ปฏิบัติการ และแฟ็กจะเป็นผู้ให้พิกัด หรือให้การแนะนำควบคุมการลงส่งของ หรือทิ้งร่ม เครื่องบิน และ ฮ. จะไม่ส่งของ หรือทิ้งของให้ถ้าหากไม่ได้รับการติดต่อยืนยันจากแฟ็ก และถ้าหากแฟ็ก ไม่สามารถตอบรหัส หรือยืนยันตัวเองได้ทั้งเครื่องบิน และฮ. ก็จะไม่ส่งของให้ หรือไม่ลงจอดอย่างเด็ดขาด ซึ่งเป็นกฎที่ทางนักบินยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

การรบในประเทศลาว จึงเป็นสงครามแรก ที่พบ เรือนได้เข้าร่วมปฏิบัติการรบกับทางทหาร ซึ่งต่างกับสงครามอื่น ๆ ที่ทหารไทยไปร่วมรบในต่างประเทศ ผู้นำการโจมตีทางอากาศหน้าหรือแฟ็ก จึงเป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมอยู่ในการรบ

ทั้งพารู (ตำรวจพลร่ม) ทหารเสือพราน ทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ซึ่งร่วมอยู่ในสงครามเดียวกันในทุกพื้นที่ในประเทศลาวแฟ็กเป็นหน่วยสมทบที่มีเอกภาพในการปฏิบัติงาน ในฐานะเป็นผู้ช่วยในการโจมตี หรือสกัดกั้นการเข้ารุกของข้าศึก เป็นผู้ช่วยเหลือในการส่งกลับผู้บาดเจ็บ ป่วย หรือตายในขณะการรบ อัตราการเสี่ยงจึงเท่ากับทหารเสือพราน และมากกว่าในบางครั้ง เมื่อควบคุมการโจมตีทางอากาศเพราะต้องสามารถเห็นเป้าหมาย และปรับการโจมตีที่กระเปิดของเครื่องบินได้ตลอดเวลา จึงต้องอยู่ในที่ๆ อาจจะถูกข้าศึกยิงได้ตลอดเวลา ทั้งจากปืนเล็ก หรือสะเก็ดจากอาวุธหนักน่านาชนิดของข้าศึก

ผู้นำการโจมตีทางอากาศหน้า สูญเสียชีวิตในการปฏิบัติงานจำนวนหลายคน ทั้งจากการปะทะกับข้าศึกชั้นแตกหัก หรือตะลุมบอน เมื่อข้าศึกเข้ายึดฐานปฏิบัติการ โดยอาวุธหนักของข้าศึกจากเครื่องยิงระเบิด จรวด และปืน

ใหญ่ และถูกจับเป็นเชลยศึกเมื่อฐานปฏิบัติการถูกข้าศึกยึดได้ และต้องถอนตัวออกพร้อมทหารเลือพราน ซึ่งจะมีบันทึกไว้เป็นรายบุคคลในแต่ละพื้นที่ และสถานการณ์

ผู้นำการโจมตีทางอากาศหน้า จึงเปรียบได้กับทหารคนหนึ่งที่มีภาระหน้าที่พิเศษในการปฏิบัติงาน แม้ในการปฏิบัติ งานจะขึ้นตรงกับทาง ซี.ไอ.เอ.ของอเมริกา (สกาย) แต่ก็ต้องประสานโดยตรงกับทาง ผบ.พัน /รอง หรือ ผอ.3 ตลอดเวลา จึงทำหน้าที่ฝ่ายประสานการยุทธ ขบวนการเคลื่อนไหวของข้าศึกก็จะได้รับข้อมูลจากทาง ซี.ไอ.เอ. เคสออฟฟิชเซอร์ พร้อมกับการสนับสนุนทางอาวุธ และกระสุนซึ่งแฟ็กจะต้องทำหน้าที่รายงานความต้องการของกองพันที่ประจำอยู่ว่า ใช้ในการปะทะกับข้าศึกไปเท่าใดในแต่ละวัน ความต้องการเพิ่มเติมของกระสุนแต่ละชนิดพร้อมทั้งขวัญและกำลังใจของทหารว่าอยู่ในสภาพพร้อมรบหรือไม่ สิ่งที่ต้องแก้ไข หรือความต้องการเร่งด่วนอื่นใด(ถ้ามี) แฟ็กจึงมีความรับผิดชอบสูงในการปฏิบัติงานนอกเหนือจากการรายงานประจำวัน แฟ็กเป็นที่รู้จัก และยอมรับของนายทหาร และอาสาสมัครทหารเลือพราน และเป็นสงครามเดียวที่มีผู้นำการโจมตีทางอากาศ “แฟ็กพลเรือน” ในสงครามเกาหลี หรือเวียดนาม แฟ็กจะเป็นทหารในหน่วยนั้นๆ โดยประสานกับทางนักบินทั้งไทย และอเมริกัน หน่วย สกาย ซึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบในสงครามลาว เป็นผู้ช่วยออกค่าใช้จ่ายให้ทางทหาร และพลเรือนที่เข้าปฏิบัติงานในลาว โดยสายงานแล้ว แฟ็กต้องขึ้นกับทางสกายโดยตรงในการบังคับบัญชา แต่ว่าในทางปฏิบัติ แฟ็ก ต้องทำงานประสานกับ กองร้อย หรือ บก.กรม ตลอดเวลา และรายงานความเคลื่อนไหวต่างๆ ในทุกด้านให้ทางสกายทราบ ในบางครั้งก็เป็นภาวะที่อยู่ในความอึดอัด ตรงเกินไปก็ไม่ได้ มีผลกระทบต่อตนเอง จากผู้ร่วมอยู่ในฐานะปฏิบัติการเดียวกัน รายงานไม่ตรงความจริงหรือเท็จเพื่อเหตุผลใดๆ ก็ตาม หากทางสกายทราบก็จะโดนพิจารณาปลดทันที

“แฟ็ก” ผู้นำการโจมตีทางอากาศหน้า จึงมีสถานภาพเช่นเดียวกับทหารคนหนึ่งในการเสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย ในบางครั้งอาจจะมากกว่า เพราะต้องเข้าป่าและประสานกับทางเครื่องบิน โจมตีทิ้งระเบิด หรือกราดกระสุนปืนจาก

เครื่องบินเข้าสู่เป้าหมาย ซึ่งแฟกผู้ชี้เป้าหมายจะต้องอยู่ในพื้นที่ที่สามารถจะเห็นการโจมตี เพื่อปรับตำแหน่งกระสุนตก หรือระเบิดให้เข้าสู่เป้าหมายได้อย่างถูกต้อง เสาอากาศจะเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่ข้าศึกจะระดมยิงเป็นอันดับต้นๆ การกินอยู่หลับนอนก็เป็นเช่นเดียวกับทหารทั่วไป เมื่อฐานถูกโจมตีก็มีโอกาสบาดเจ็บ-ตายได้เช่นเดียวกันกับทหารทุกคน ถ้าหากถูกโจมตีหนักจนไม่สามารถรักษารฐานที่มั่นได้ ก็ต้องถอนตัวออกจากที่ตั้ง เช่นเดียวกับทุกๆ คนในฐาน แต่อันตรายจะมากกว่าเพราะต้องถือหรือสพายวิทยุซึ่งเป็นเป้าหมายอันดับหนึ่งของข้าศึกที่จะต้องทำลายให้ได้ ดังนั้นจึงมีแฟกที่เสียชีวิตขณะปฏิบัติหน้าที่ไปหลายคน ซึ่งจะได้เกิดวีรกรรมของท่านเหล่านั้นในท้ายเรื่อง และมีแฟกถูกจับไปเป็นเชลยศึก แต่กลับได้เมื่อมีการแลกเปลี่ยนเชลยศึกเมื่อสงครามสิ้นสุดลงในเดือนกันยายน 2519

จึงไม่เป็นที่แปลกใจเลยที่แฟกหลายคนจะไม่คืนกลับสู่สนามรบเมื่อกลับมาพัก หรือลาออกเพราะได้งานที่ดีกว่า และไม่ต้องเสี่ยงชีวิตในช่วงต้นปี 2514 ถึง 2515 แฟกจะแบ่งกันเป็นทีม ทีมหนึ่งจะมีอเมริกัน เคสออฟฟิซเซอร์ เป็นผู้ดูแล มีแฟกที่เป็นหัวหน้าทีม TEAM LEADER หรือ OPERATION ASSISTANT ลูกทีม 6-7 คน ต่อ ทีมรับผิดชอบ 3-4 กองพัน ที่ บาวนด์เคอร์ คอนโทรล หัวหน้าแฟก หรือรองหัวหน้าเป็นผู้ดูแล มีอเมริกันเคสออฟฟิซเซอร์ เป็นผู้รับผิดชอบต่อแฟกทั้งหมด ในปี 2516 ได้ปรับเปลี่ยนเป็น กรม ร.201, 202, 203 ตัวอเมริกันเคสออฟฟิซเซอร์ (C/O - CASE OFFICER) ขึ้นแนวหน้า ไม่ได้จึงปรับ เปลี่ยนให้มี (FIELD LIAISON OFFICER (FLO)) ทำหน้าที่แทน มีกรมละ 1 คน รองลงมาคือ OPT. ASST. ดูแลทีมจนจบภารกิจของแต่ละกรม แฟกหลายคนได้สร้างวีรกรรมในการรบต่อสู้จนนาทีสุดท้าย ก่อนจะเสียชีวิต เจกเช่นทหารเลื้อยพราง หรือพารูโดยทั่วไป รวมทั้งถูกจับเป็นเชลยศึก ผู้เขียนจึงขอถือโอกาสนี้เกิดเกียรติวีรบุรุษผู้กล้าไว้ในท้ายเรื่องดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. BLUE BOY นายชุมพล ศาละวัน เสียชีวิตในการรบที่นาคัง
2. PINGO นายปริญญา อินทรเชื่อน เสียชีวิตบนฐาน บี.ซี.609 พร้อม
อินทนิลผู้ทำการแทนผบ.พัน ด้วยการขอปืนใหญ่แตกอากาศกลางฐานที่ภูเทือง
3. PRESSURE-02 นายพิสัณห์ สุวรรณมาโจ ถอนตัวจากฐานไลอ้อน
และ ถูกซุ่มโจมตีขณะมุ่งหน้าสู่ บ้านหินตั่ง
4. DRAGONFLY นายพิษณุ สภาพรวงศ์กุล เสียชีวิตบนฐานเดลต้า
แยงกี้ เหนือสนามบิน-ข้าทอง ถูกยิงระยะประชิดด้วยอาร์ก้า (BC 608)
5. WAR EAGLE นายคมสันต์ ไพรวลัย เสียชีวิตบนฐานชาลีวิสกี้บน
สกายไลน์ขณะเข้าศึกเข้าโจมตี (BC 617)
6. BASE-PAY นายสัญญาณ บุญเรืองรอง เสียชีวิตระหว่างถอนตัวจาก
ชาลีแทงโก้บนสกายไลน์มุ่งสู่ล่องแจ้ง (BC 617)
7. HAMMER นายสง่า แก้วอาสา เสียชีวิตโดนกับระเบิดในหุบเขาข้า
ทองขณะสำรวจบริเวณรถถัง ที-34 ของข้าศึกที่ถูกทำลาย โดยเครื่องบินขณะ
เข้าโจมตีข้าทอง

8. SPIKE นายสุบิน เป้าคำ เสียชีวิตเช่นเดียวกันกับนายสง่า
9. EASSY RIDER นายทวอ ัญญลักษณ์ เสียชีวิตบนฐานโรมิโอเอค
โค่นเนินซิปร้าด้วย ค.82
10. MOUSE TRAP นายยุทธนา ลามตระกูล เสียชีวิตที่ภูแท่น ปี.ซี.
619 สู้แบบประจัญบานกับข้าศึกจนวินาทีสุดท้าย
11. KNIFE นายสงัด ชัยประดิษฐ์ เสียชีวิตที่ปากเซ ด้วยจรวด 122 ม.ม.

บันทึกการปฏิบัติงาน

หน้าที่-ความเป็นมาของแฟ็ก (โดยสังเขป) โดย นายปรีชา นิธิสุภา
(SPOTLIGHT)FIELD LIAISON OFFICEGM.203

FAG ORGANIZATION CHART

(MILITARY REGION-2)

ABCCC

AMERICAN

RAVEN

C.O. - CASE OFFICER

(FAC-L-19)

CHIEF FAG.

BOUNDER CONTROL

ASST. CHIEF FAG.

OPERATIONS ASISTANT

FAG-FM

FAG-FM

FAG-FM

(OPS ASST.)

PRC 25

PRC 25

PRC

2FAG

FAG

FAG

FAG-VHF

FAG-VHF

FAG-VHF

BC-606 BC-607

BC-608 HT-2

HT-2 HT-2

OPERATIONS ASSISTANT

(OPS ASST.)

FAG

FAG

FAG

BC-616

BC-617

BC-618

เมื่อปรับเปลี่ยนเป็นกรม 201, 202, 203

GM-201, 202, 203
FIELD LIAISON-OFFICER

OPERATIONS ASST

OPS. ASST

FAG FAG FAG

BC-606 BC-608 BC-622

รายชื่อกำลังพล PARU ที่เสียชีวิตระหว่างปฏิบัติการในลาว

1. ร.ต.ต. สงวน	เอมรัฐ	13 พ.ค.2504
2. ร.ต.ต. ประเสริฐ	เดชวงจันทร์	13 พ.ค.2504
3. ร.ต.ต. ช้อย	สุภาแพ่ง	1 ต.ค. 2504
4. ร.ต.ต. วิเชียร	เจริญธรรม	24 ธ.ค. 2504
5. พลฯ เสมือน	ยศปัญญา	2 ก.พ. 2505
6. ร.ต.ต. เเม่ดีจ	คุ้มสอาด	13 พ.ค. 2505
7. ร.ต.ต. วิสุทธิ	พันอำไพ	13 พ.ค. 2505
8. ร.ต.ต. ศักดิ์สิทธิ์	เพชรเจริญ	 2505
9. ร.ต.ต. เจริญ	โตประดิษฐ์	13 พ.ค. 2507
10. ร.ต.ต. มยุระ	บุญยเกตุ	20 ม.ค. 2508
11. ร.ต.ต. ชัดติยะ	อมรฉัตร	27 ก.พ. 2508
12. พ.ต.ท. เดชา	อดุลยรัตน์	6 มี.ค. 2509
13. ร.ต.ต. คัด	สุทธิกลับ	13 เม.ย. 2509
14. พลฯ ค่าย	สุขผล	14 พ.ค. 2510
15. ร.ต.ต. อมร	ผ่องผิว	1 ต.ค. 2512
16. ส.ต.ท. ณรงค์	จำนงค์	3 เม.ย. 2514
17. ส.ต.อ. วีระ	เพ็งคุ้ม	30 เม.ย. 2514
18. ส.ต.ท. วัชร	บาฤณี	6 ธ.ค. 2514
19. ร.ต.ต. อาทร	วิชัยคำ	29 ม.ค. 2515
20. ร.ต.ต. ธวัชชัย	ยิ้มเจริญ	26 ก.พ. 2515
21. พ.ต.ท. วิฑูรย์	วิฑูริระคานต์	
	<u>เขลยศึก</u>	
1. ร.ต.อ. เจริญ	เพ็งเกษม	
2. ส.ต.ต. สง่า	แจ่มประวิทย์	

.. รายชื่อเชลยศึก (2504 - 2517) ..

ลำดับ ชื่อ-นามสกุล	ทีม/กองพัน	ถูกจับที่	วันที่ถูกจับ
1. จ.ส.ท.ชัยชาญ หาญนาวิ	ทีม เอ็ด(H)	สนามบินบวมลอง	21 พ.ค. 08
2. พารุ เจริญ เพ็งเกษม	ทีม15/2536	นาคัง LS-25-36	7 มี.ค. 12
3. ส.ต.นราดล หวังชม	EC 614/ปากเซ	(ฐานตानी) กม.16 (ปากเซ)	17 ต.ค. 15
4. พลฯ คมสัน แวงชัยภูมิ	BC.603	ลาดห้วง	22 ธ.ค.14
5. ทสพ.บุญยัง นาคสินธุ์	BC.603/1	ลาดห้วง	25 ธ.ค. 15
6. ทสพ.บุญส่ง วรรณเลิศ	BC.603/2	ลาดห้วง	22 ธ.ค.14
7. ทสพ. บรรจง คุณานันท์ (ทชล)	BC.603/1	ภูเขอ	22 ธ.ค.14
8. จ.ส.อ.ประสิทธิ์ อุทกนันท์	BC.603/2 (รองผบ.ร้อย)	ภูเขอสนามบิน แก่งไก่อ	22 ธ.ค.14
9. ส.ต. เพลิน ประทุมสูตร	BC 603/อวน.	สนามบินลาดเสน	20 ธ.ค.14
10. ส.อ. เรือน วันรอด	BC 603/2 (ผบ.มว.)	สนามบินลาดเสน	22 ธ.ค.14
11. ทสพ. ชลอ กุดนิค	BC 603/1 (แตก 20 ธ.ค.14)	บ้านน้ำชา หน้าสกายไลน์	11 มี.ค.15
12. ทสพ.อรุณ เดชะนากุล	BC 606/1	ข้าทองใกล้ สนามบิน	11 มี.ค.15
13. ทสพ.เจลิยว การสมเพียร	BC 606/1 (ภูเก็ง)	ข้าทองใกล้ สนามบิน	9 ม.ค.15
14. จ.ส.อ.ทวี นิธิยุสุข	BC 606/3 (แตก 20 ธ.ค.14 ภูเก็ง)	ข้าทอง	9 ม.ค.15
15. ส.อ.ดำรง แจ้งเรือง	BC 606/2 (แตก 20 ม.ค.14 ภูเก็ง)	ใกล้แม่น้ำจิม	2 ม.ค.15
16. จ.ส.อ.ไพบุลย์ คำตา	BC 606/3 (แตก 20 ธ.ค.14 ภูเก็ง)	สนามบินบริเวณ ข้าทอง	9 ม.ค.15
17. ส.ท.พิพัฒน์ ไชยชนะ	BC 606/2 (แตก 11 มี.ค.15)	บ้านน้ำชา	13 มี.ค.15
18. ทสพ. วิชัย สิทธิสงค์	BC 606/1 (แตก 20 ธ.ค.14 ภูเก็ง)	สนามบินข้าทอง	9 ม.ค.15

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ทีม/กองพัน	ถูกจับที่	วันที่ถูกจับ
19.	ทสพ.ไสว สงสุรินทร์	BC 606/1 (แตก 20 ธ.ค.14 ภูเก็ต)	บ้านนา	21 ม.ค.15
20.	ส.อ.สงวน แก้วมูลคำ	BC 606/3 (แตก 20 ธ.ค.14 ภูเก็ต)	เมืองพัน	20 ธ.ค.14
21.	ทสพ.อำนาจ เงินกร	BC 606/2 (แตก 11 มี.ค.15 ชำทอง)	สนามบินชำทอง	13 มี.ค.13
22.	ส.ต.อาจ เกวียนสูงเนิน	BC 608/2	ถ้ำดำลิ่ง	11 ธ.ค.15
23.	ส.ต. เอกชัย บุราณลือ	BC 608/2 (แตก 20 ธ.ค.15)	เมืองพัน-ทุ่งไหหิน	21 ธ.ค.15
24.	ทสพ.เฉลิม บุตรสาดี	BC 608/2 (แตก 20 ธ.ค.14 ภูเก็ต)	บริเวณชำทอง	9 ม.ค.15
25.	ทสพ.นิเวศน์ สงบแท้	BC 607/3	หน้าสกายไลน์ ล่องแจ้ง	
26.	ทสพ. นิตยั ตริมา	BC 608/2 ชำทอง	บริเวณสนามบิน (แตก 11 มี.ค.15 ชำทอง)	12 มี.ค.15
27.	ส.ต.ณรงค์ ยิงอินทร์	BC 608/2 (แตก 20 ธ.ค.14 ภูเก็ต)	บริเวณชำทอง	9 ม.ค.15
28.	ทสพ.ทอง คำแก้ว	BC 608 (แตกภูหินตั้ง)	บริเวณถ้ำดำลิ่ง	11 ธ.ค.15
29.	ทสพ.ทน ศรีจันทิก	BC 608 (แตกภูหินตั้ง)	บริเวณถ้ำดำลิ่ง	11 ธ.ค.15
30.	ทสพ.ทองกลาง บุญใส	BC 608/1 (แตก 11 มี.ค.15)	บริเวณชำทอง	11 มี.ค.15
31.	ทสพ.ดา มีใจดี	BC 608/1	บริเวณสนามบิน ชำทอง	11 มี.ค.15
32.	ทสพ.บุญโชค สารเชื่อนแก้ว	BC 607/2	ทุ่งไหหิน	19 ธ.ค.14
33.	ส.อ.ปลิว จิมมัจฉา	BC 608/1 (แตก ภูเก็ต)	บริเวณสนามบิน เมืองพัน	21 ธ.ค.14
34.	ส.ต. ประธาน ตริบุษ	BC 608/2 (แตก ภูเก็ต)	บริเวณชำทอง	9 ม.ค.15
35.	จ.ส.อ. เผื่อ ศิริพัฒน์	BC 608/2 (แตก ภูเก็ต)	บริเวณสนามบิน เมืองพัน	21 ธ.ค.14

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ทีม/กองพัน	ถูกจับที่	วันที่ถูกจับ
36.	ทสพ.ไพบุลย์ ธโนปจัยรัตน์	BC 608/2 (แตกข้าทอ)	เชิงเขาสกายไลน์	12 มี.ค.15
37.	ส.อ.แพะ ไม่ย่อท้อ	BC 608/1 (แตก ภูเก็ง)	สนามบินเมืองพัน	21 ธ.ค.14
38.	ทสพ.เรือง ม่วงศรี	BC 607เอ (แตกบ้านหินตั้ง)	บริเวณถ้ำดำลิ่ง	21 ธ.ค.15
39.	ส.อ.ลำดวน ใจกล้า	BC 608/2 (แตก ภูเก็ง)	สนามบินเมืองพัน	21 ธ.ค.14
40.	ทสพ.วิโรจน์ จำปาเรือง	BC 608/1 (แตก ภูเก็ง)	สนามบินเมืองพัน	21 ธ.ค.14
41.	ส.ต.สงกา สาราบุตร	BC 608/2	สนามบินข้าทอ	11 มี.ค.15
42.	ส.ต.สำรอง ศรีโบราณ	BC 608 (แตก 21 ธ.ค.14 ภูเก็ง)	เมืองพัน-ทุ่งไหหิน	21 ธ.ค.14
43.	ส.ท.สำราญ สิทธิพงษ์	BC 609/3	ภูเท็ง	19 มี.ค.14
44.	ทสพ.ปีใหม่ เรืองสุวรรณ	BC 609/3	ภูเท็ง	19 มี.ค.14
45.	ทสพ.พินัน พูลสมบัติ	BC 609/1	ภูเท็ง	20 ธ.ค.14
46.	จ.ส.อ.สัจจา สุขทอง	BC 609/3	ภูเท็ง	20 ธ.ค.14
47.	จ.ส.อ.กระจ่าง มหารักษ์ิต	BC 606	ข้าทอ	
48.	ส.ต.เจริญศักดิ์ เพ็ญวงศ์	BC 609/บก.	ภูเท็ง	19 ธ.ค.14
49.	ส.อ.ณรงค์ มุสิกปาน	BC 609/1	ภูเท็ง	20 ธ.ค.14
50.	ทสพ.พล กามา	BC 610/อวน. (แตกข้าทอ 18 มี.ค.15)	ข้าทอ	18 มี.ค.15
51.	ทสพ. มณฑล ปรีดากุล	BC 610/บก.พัน. (แตกข้าทอ 18 มี.ค.15)	ข้าทอ	18 มี.ค.15
52.	ทสพ.เต็ม นินโพนชม	BC 617/3	สกายไลน์	16 พ.ย.15
53.	บุญยิ่ง กองนาค	BC 619/3 (แตกทุ่งไหหิน)	เมืองพัน	25 ธ.ค.15
54.	ส.ท.บุญรักษ์ คำเสน	BC 617/3	ท่าเวียง	15 เม.ย.16
55.	ทสพ. บุญจันทร์ คำวงศ์	BC 616/3	ทุ่งไหหิน	5 ต.ค.15
56.	ทสพ.ปรีชา ปลิวมา	BC 616/3	สนามบินลาดเสน LS-276	26.9.15
57.	ทสพ.ประกิจ ทิพย์สุวรรณ	BC 618/3	ฐาน TI กับป่าดง- ใกล้ทุ่งไหหิน	26 ต.ค.15
58.	ทสพ.ประดับ ไหมหอม	BC 617/2	ฐาน TI กับป่าดง- ใกล้ทุ่งไหหิน	3 พ.ย.15

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ทีม/กองพัน	ถูกจับที่	วันที่ถูกจับ
59.	ทสพ.วิรัตน์ พงษ์ฉาย	BC 616 (ทุ่งไหหิน)	ทุ่งไหหิน	26 ต.ค.15
60.	ทสพ.วีระศักดิ์ กุลจิตร	BC 617/3 (ทุ่งไหหิน)	ฐาน TI-บ้านนา	14 พ.ย.15
61.	ส.อ.คำปาน เชื้อปาน	BA 635 (ฐานคิงคอง)	บริเวณ บ้านนา	21 ธ.ค.14
62.	ส.อ.ไพฑูรย์ ไชยทอง	BA 635 (ฐานคิงคอง)	บริเวณ บ้านนา	21 ธ.ค.14
63.	ทสพ.วันดี พรหมวาส	BA 635/อวน.	บริเวณ บ้านนา	29 ธ.ค.14
64.	ทสพ.ไพบุลย์ พรหมสุคนธ์	BC 617/บก.พัน	ใกล้เมืองท่าเวียง	14 เม.ย.16
			ทุ่งไหหิน	
65.	จ.ส.อ.วีระยศ ยศสงคราม	BC 606/2 (แตกทุ่งไหหิน)	บริเวณข้าทอง	9 ม.ค.15
66.	ทสพ.สงกรานต์ ศรีนวลเพ็ช	BA 635/อวน. (แตก ภูเก็ง20 ธ.ค.14)	บริเวณสนามบิน	26 ธ.ค.14
			บ้านนา	
67.	ส.อ.สมพงษ์ หาญแสง	BA 635/อวน. (แตก ภูเก็ง20 ธ.ค.14)	บริเวณสนามบิน	21 ธ.ค.14
			เมืองพัน	
68.	จ.ส.อ.วีรพงษ์ เชี่ยวชาญ	BC.610/3 (ภูเขอ)	ทางเหนือบ้านนา	24 ธ.ค.14
			200ม.	
69.	จ.ส.อ.สุชิน แก้วศรีปราชญ์	BC.610/1 (ลาดห่ม)	ตะวันตก	21 ธ.ค.14
			ฐานยิงมัสแดง	
70.	พลฯสังวาลย์ ออย่าลืมดี	Bl. ร.พัน3/2 (บ้านนา)	บ้านนา	เม.ย.14
71.	จ.ส.อ.ทวี กลางมณี	BC.606/1(DX) (แตก11 มี.ค.15)	หน้าสกายไลน์	14 มี.ค.15
			(พร้อม FAG-Crowbar)	
72.	ทสพ.ทองสุข ทิพยะกัน	BC.606/2 (แตก11 มี.ค.15)	หน้าสกายไลน์	14 มี.ค.15
			(พร้อม FAG -Crowbar)	
73.	ทสพ.ทองพูล สุวรรณ	BC.611/2 (เชียงใหม่)	บ้านน้อยคุณ	18 ส.ค.14
74.	ทสพ.บุญมา แยมวงศ์	BC.611/2 (เชียงใหม่)	บ้านโคกเมย	25 ส.ค.14
			แขวงไชยะบุรี	
75.	นายสุบรรณ บุญฤทธิ์	แฟ็ก BC 606/2 ฐานเติลต้า ชูล (DZ)	ข้าทอง	14 มี.ค.15
			(แตก 11มี.ค.15)	
			ถูกจับหน้าสกายไลน์	
			บ้านน้ำชา	

.. พลเรือน ..

1. ถูกจับที่ ปากงาว-เชียงของ ไปค้าขาย 1 คน
2. ถูกจับที่ นาคัง ลิมาไ้ท์ 36 ทำงานให้ คุณสุนทร แสงศิริพันธ์ 1 คน
3. ถูกจับที่ นาคัง ลิมาไ้ท์ 36 ทำงานให้ พารู เป็นช่างไฟฟ้า 1 คน
4. ถูกจับที่ อ.ดงเหิน สุวรรณเขต 13 คน ในข้อหาสายลับ

.. รายนามผู้เสียชีวิตในสมรภูมิ ..

พ.ต.เฉลิม ประสงค์ทรัพย์	ร.ท.ดิเรก เวชสิทธิ์นิรภัย	ร.ต.ชัยสิทธิ์ ผูกบุญเขต
พ.ต.ชาญ รักเรือง	ร.ท.สมเกียรติ วัฒนาวิน	ร.ต.ทนุ ผดุงการณ
พ.ต.สมศักดิ์ นนทวาทิต	ร.ท.ชูเกียรติ สินคำเจริญ	ร.ต.ปัญญา วิสุทธิเทพ
พ.ต.ศรีรัตน์ นิลรัตน์ ณ	ร.ท.เจริญ พลัง	ร.ต.ประสิทธิ์ วาระกุลนัย
อยุธยา	ร.ท.ชลอ ทองกระจ่าง	ร.ต.ศฤงคาร สิริโรหิจจ
พ.ต.บุญเดิม จวนานนท์	ร.ท.ชิน บั๊นงา	ร.ต.สมิตร ประดิษฐ์มาตุกา
พ.ต.ภูวณ มีอาสา	ร.ท.ชาญณรงค์ ศรีสุพรรณ	ร.ต.อภิชาติ ธรรมทิมนะ
พ.ต.เรือง แรมรุต	ร.ท.บำรุง รักษาจำพงษ์	ส.อ.เณร ละออง
พ.ต.สมควร กาญจนการ	ร.ท.ประคอง ทองดีเลิศ	ส.ต.ณรงค์ แผลงสำฤทธิ์
ร.อ.สุรจิตต์ ชินวัตร	ร.ท.พิทักษ์ รักถาวร	ร.ท.ดิเรก เวชสิทธิ์นิรภัย
ร.อ.จีระศักดิ์ ศรีสุบัติ	ร.ท.มนู สุริเย	พลฯ ดอกไม้ ดวงไชย
ร.อ.เฉลิม แสนสวัสดิ์	ร.ท.โรม ชัยมงคล	พลฯ ดี บุศราคำ
ร.อ.ชุมพล วณิชกรกิจ	ร.ท.วีระชาติ นุนนาค	ร.ต.เดช สุขดี
ร.อ.ณรงค์ มลิแก้ว	ร.ท.สมพงษ์ พันธกระหัด	พลฯ เตื่อง เข้มม่วง
ร.อ.บุญช่วย แสงผล	ร.ท.สำราญ ขุมมิ	พลฯ ดัด พรหมบุตร
ร.อ.วิสุทธิ พงศาวลี	ร.ท.สนั่น สุภาพงษ์	ส.ต.เด่น ชันถม
ร.อ.วิชัย เดชโยธิน	ร.ท.สงัด ชาวเพชร	ส.ต.ดำรงค์ จิตต์กาวิ
ร.อ.สนั่น สุวรรณนา	ร.ท.สมัย สมรรณใจจร	ส.ต.ดุสิต สมานพงษ์
ร.อ.สงกรานต์ ชำนาญศรี	ร.ต.เดช สุขดี	พลฯเดช วงอุสพา
ร.อ.ถนัด ปิ่นพงษ์	ร.ต.คำรพ แสงจันทร์ไทย	ส.อ.ดำรงค์ แจ้งเรือง

พลยดี บุญศรี
 พลยดวง สุดสง่า
 พลยดวง อินทรบำรุง
 พลยแดง ไช้ทอง
 พลยดำรง อาณา
 พลยแดง หีบแก้ว
 พลยดำรง พันธุ์ชื่น
 พลยเดือน ศรีเมือง
 พลยดำรงศักดิ์ พระวัดถัก
 พลยดอน นาคประคอง.
 ส.ต.ดำรงค์ คล้ายนุ่น
 ส.อ.दनัย จันทรนิม
 จ.ส.อ.เดช ดินาน
 พลยเด่น นาทิ
 พลยดอกหมาก แสงจันทร์
 พลยเดือน คงศักดิ์
 พลยดีกฤษณ์ แสงพุ่ม
 พลยแดง คึกเสือนานา
 ส.ต.เดช กำแหงรส
 ส.ต.ดร ศรีภักดี
 พลยดำรง ไสภาพา
 ส.อ.เด่นชัย เกษแก้ว
 ส.ต.ดำรงค์ จิตตลาาริน
 พลย โดน ทวะลี
 จ.ส.อ.ดำ สัมคม
 พลยดำรง ไชยกำเนิด
 พลยดิ่ง สร้อยอุดม
 ส.อ.เต็มศักดิ์ ศรีเชื้อ
 พลยเต็ม นิลตระการ
 พลยดี กอนวงศ์

พล.ตุลา พลยทองแย้ม
 พลยด้อย ศรีใจวงศ์
 พลยต้น ประดู่ค
 พลยดู่ พิบูลย์
 พลยต้น บุญเก่า
 พลยตาล ชาศรี
 พลยเต็ม ศรีอ่วมบุญ
 พลยดี เกิดแก้ว (ในนามหล่อ
 สะอาดพบ)
 พลยตาล ชาศรี
 พลยโต สิงห์ชัย
 พลยต้น นันทโสด
 พลยตรี ประเชิญเชื้อ
 พลยด้อย อินทร์
 ส.ต.ตาล วันนา
 พลย แต่ง วงศ์ชัย
 ส.อ.ทัต วงษ์พานิช
 ส.ต.ดี ภูเม่น
 พลยเต็ม ปัจจุบัน
 พลยดี ภูเอี่ยม
 พลยเต็ม จิตจง
 พลย ดิน จันทะวงศ์
 พลยถนอม ทองจุ่น
 พลยถ่าย จันทรหอม
 พลย ถนอม สังแสง
 ร.อ.ถนัด ปิ่นพงษ์
 ร.อ.ถัก วงศ์ไพศาล
 ร.อ.ถุงเงิน งามเสงี่ยม
 ร.อ.ถนอม วงษ์แก้ว
 ร.อ.ถม เชื้อพนม

พลยดิน เย็นใจ
 พลยถกลาง สุบรรณหงษ์
 ส.อ.ถนอม พวงศรี
 พลยถอย เสวกมารี
 พลยถาวร ทุ่งทอง
 พลยถุง วิเลปะทะ
 พลยถนอม ศรีโชค
 พลยถวัลย์ ม่วงอากาศ
 พลยถนัด บุตรลี
 พลยถวิล เลียนเดียง
 ส.อ.ถวิล คำรก
 พลยถนอม ปลาหมอ
 จ.ส.อ.ทองคำ สุขสบาย
 พลยทองอินทร์ ธรรมเลนา
 พลยทวิ เทียมทัน
 พลยทองสา จำปาวัน
 พลยทองอินทร์ เขาวราช
 พลยทองสุข สังข์เกตุ
 พลยทองจักร แสงงาม
 ส.อ.เที่ยง คิธรรมย์
 ส.อ.ทองสุข สมชื่อ
 พลยเทือง สุขประเสริฐ
 พลยที่ เรียบร้อย
 พลยทองขำ ทองเพชร
 พลยท้วม กาญจนเกตุ
 พลยทองพูน เจริญใหม่
 ส.ต.ทองแดง จันทรชะลาลี
 พลยทองดี นึกถึง
 พลยเทา ศรีม่วง
 พลยทวิ ศรีบุญ

พลาทองเริ่ม ทองศรี	จ.ส.ท.ทศพร นานนท์	พลาทวาย ชื่นแสง
พลาทราย น้อมนาม	ส.อ.ทอง คงดี	พลาทองคำ เล็กยิ้ม
พลาทองพูน สุวรรณ	ส.ต.ทวีป บุญมี	พลาฯ ทวี รัตนจันทร์
พลาฯ ทองสุข เพ็งธรรม	ส.ต.ทองพูล นาคำภา	จ.ส.อ.ทวาย อินศรีชื่น
พลาฯ ทองอินทร์ ศิลปชัย	พลาทอง อุทธิยา	ส.อ.เทิดเกียรติอมรพันธุ์วงศ์
ส.ต.ทองใบ สุวรรณชาติ	ส.ต.ทวี บัวบุญ	พลาทรงศักดิ์ คำพิทักษ์
ท.ทองเหมาะ วงทองชุก	พลาเกิดศักดิ์ อินทุทรัพย์	พลาเขียว เขียนด้วง
พลาฯ ทรงศักดิ์ สุขกล้า	ส.ต.ทองคำ รัชมาศ	ส.อ.ทอง เริ่มไยดี
พลาฯ ทวาย จักรปาน	พลาทองบ่อ พลณวิล	พลาทองพูล เวชบรรพต
พลาฯ เขียม ทองคำ	พลาฯ ทา สังวาลย์เพชร	ส.อ.เทอดหล้า พงษ์ตรีเพชร
พลาทองคำ พูลพันธ์	ส.อ.ทิม เขียนแก้ว	ส.อ.ทองดี ยมศรี
พลาฯ ทองดี สัตย์ใจเที่ยง	พลาทิวา ทองสุรินทร์	พลาการ ดุสุโดด
พลาทวน แสงเงิน	พลาทวิ รัตนแสง	จ.ส.อ.กฤษณรงค์ ดอกจันทร์
พลาฯ เขียง เพชรเกลื้อ	พลาทวิ ย้งรัตน	พลาเกษม ทับทิมทอง
พลาฯ แท่น นาคมทอง	ส.ต.ทองสา สว่าง	พลาเกื้อ เจริญวงศ์
พลาทวิ ชมโสม	ส.ต.ทองหล่อ แดงโชติ	จ.ต.แก้ว เขียววิศกุล
พลาฯ เขียบ สาสิงห์	พลาทวิ สิงห์คำ	พลาทองเหรียญ ศรีเงิน
พลาฯ ทวน ชอบชม	ส.ท.ทิมล ทิพย์มณี	พลากระจำง กลึงพัก
พลาทวิ รูปสม	พลาฯ ทา มุลธิ	ส.ท.กำจัด สุขกาย
ส.ต.ทองใส โคตรแสนลี	พลาฯ เขียง สระทองหลวง	พลา กิ่ง ภูสุวรรณ
พลาฯ ทองคุณ ไชยมาตร	พลาฯ เทพ รอดวิเศษ	พลาแก่น ฤทธิ์จันทร์
พลาฯ ทวี เข้ายแก้ว	(ถึงแก่กรรมระหว่างการลา	พลา กี่ แสนสามเมตร
พลาทองสุข เขมวัตร	พักตามวาระ ไม่ได้เงินทาง	พลา ก้อน อินทร์จอหอ
พลาทองหล่อ เพชรครุฑ	อมส.)	พลาเกษม ทับทิมไทย
จ.ส.ท.ทา บุญอุ้ม	ส.ต.ทองหล่อ แดงโชติ	พลาเกียรติศักดิ์ สุวรรณโรช
จ.ส.ท.ทวน พึ่งล้อม	ส.ต.ทองอาจ สัยเหตุ	พลาเกล้า สมพันธ์
จ.ส.ท.ทองสุข ศรีสุวรรณ	จ.ส.อ.ทวิ ทวีวิทยาการ	พลาภาจ ภูมิรัตน์
จ.ส.ท.เทศ เพชรตะกั่ว	พลาทองแดง ทองอ่อน	ส.ท.ไกรลาส นนทผล
จ.ส.ท.ทศพร นานนท์	พลาทวาย ธรรมนันต์	ส.ต.กำจัด เสี่ยงเลิศ
จ.ส.ท.ทวิ ระวีวัฒนวิศิษฐ์	พลาทองคุณ วงศ์พนัส	พลาไกร ยศสมบัติ

พลฯเกรียงศักดิ์ สุดสะอาด	ร.ต.คำรพ แสงจันทร์ไทย	พลฯเคลื่อน คนไว
พลฯกมล ศรีหามผล	พลฯเคนสา ดอนโหนองชา	ส.ต.คำดี บุญอาจ
พลฯก้อน คล้ายแพร	ส.ต.เคน คำบอนพิทักษ์	พลฯคำพูน น้อยมลิวัลย์
พลฯโกสิย์ อ้วนไทร	ส.ต.คำหล้า ศรีเมือง	ส.ต.เคน คณะวาปี
พลฯก้านก่อง ทอนอาบแก้ว	พลฯคะนอง ทัพพนุ	พลฯคำบาง คำเวียงคำ
พลฯแก้ว ขาปา	พลฯเคลื่อน พิมพ์เสนาะ	พลฯคำบุญ รักชาติ ในนาม
พลฯโกสินทร์ สุรสิทธิ์	พลฯเคลื่อน เต๊ะอู่ย	นายบุญโฮม สารีรูป
พลฯกวี คลองยุทธ	ส.ต.คลัง แดงนุ้ย	พลฯคำ เล็กยิ้ม
นายการ เทพบั้ง	พลฯคำสาย จันทรอ่อน	พลฯคำภา เอกวูร
พลฯไช แก้วอุดร	พลฯคาน ใจภักดี	พลฯคงฤทธิ์ บำเพ็ญผล
พลฯขุน ศรีมณีรัตน์	พลฯคำพันธ์ เป้าสูง	พลฯคงศักดิ์ เชื้อนแก้ว
ส.ต.ชั้น หอมน่าน	พลฯตลาด พิมพ์ศิริโรเวฐน	พลฯคำพา กิจขยัน
พลฯ ขวัญชัย อินทร์แป	พลฯคุณ ชันแข็ง	พลฯคุณ ศรีไพร
พลฯชิต มะลิวรรณ	พลฯดำวรรณ ใจแน่น	พลฯคอยรี ชุ่นฮวด
พลฯขาว บุตรโคตร	พลฯคำมาย ไทยทองกลาง	พลฯคล้าย ศรีทองอ่อน
พลฯขำ โรภาสม	พลฯคำมี มายา	พลฯคำนึ่ง พลธร
พลฯชม ต่ายห้วง	พลฯคำตา อ้วนพรหมมา	พลฯคำพันธ์ อินทะสอน
พลฯเข้มพร หงษาวงศ์	พลฯคำนึ่ง แซ่แต้	พลฯเคลือบ พงษ์พันธ์
พลฯเขียว ครองสนั่น	พลฯไครวฐ วงษ์คำจันทร์	พลฯคำพันธ์ สอนใจ
ส.ต.เข้มทอง รักษาชน	ส.อ.คนอง เทียงโต	พลฯคำพู บนดาล
พลฯขุน ทองทางดี	พลฯคำ สายจันทรอ่อน	พลฯคมกฤษ จันระบัด
ส.อ.คำแสง ผาสุก	พลฯคือ เมืองสัมผัส	พลฯคำหมื่น โพธิ์ทองไฮ
พลฯคำ กรรณลา	พลฯคำกอง ไชยหาบุตร	พลฯคำจันทร์ ว่องไว
ส.อ.คำนวน นวลอนันต์	ส.ท.คำมี จำปาเทศ	พลฯคำพัน จันทรสิงห์
ส.อ.คำหล้า สังข์ทอง	พลฯคำ บรรณลักษณ์	พลฯคณิง โพธิ์มา
ส.อ.คำฟอง ใจชื่น	พลฯคำพวน ทองพาลี	ส.ต.งาม ปลอดภัย
ส.อ.คุณ คนยัง	ส.ต.คำใบ บุตรด้วง	พลฯเงิน ศรีขุนพล
พลฯคีน บุญสืบ	พลฯคำพูล เชิงกาญจะ	พลฯเงิน จันทนา
ส.อ.คุณ สาสูงเนิน	พลฯคำไพร เสตสิงห์	ส.อ.จำนงค์ ราษฎร์
พลฯคณิง โพธิ์มา	ส.ต.คล้าย หุ่นจันทน	พลฯเจียรศักดิ์ สิทธิจักร

พลฯแจ่ม คงพลปา

ส.อ.จ่าย อยู่ดี

พลฯจุล ดมหอม

ส.อ.จำลอง ธรรมชน

พลฯใจ จินแฉ้ว

ส.ต.เจือ จำอินทร์

พลฯจรรยา วงศ์กรม

จ.ส.อ.เจริญ เนมียะวงศ์

พลฯจิระพงษ์ สวัสดิ์เกียรติ

พลฯจำนงค์ แยมศรี

พลฯจันทร์ วันเพ็ชร

พลฯเจือ สมหมาย

พลฯ จรรยา ลำเนา

ส.ต.เจริญ ทองละมูล

พลฯเจน สิงหประเสริฐ

พลฯจำนงค์ คุณยศยิ่ง

พลฯจำเนียร รัตนปรานี

พลฯ จำปี ศรีสรวย

พลฯจำนง กิ่งกุล

ร.อ.จิระศักดิ์ ศรีสุบัติ

พลฯจอมศรี มาตราข

พลฯจำริด ชันทอง

ส.ต.จำลอง สุวรรณฤทธิ์

ส.ต.จันทร์ วรรณวนา

พลฯจอน นุ่มดี

พลฯเจน ศรีเงิน

ส.ต.เจริญศักดิ์ เพ็ญวงษ์

ส.ท.จำลอง ศรีโชติ

พลฯจุก แก้วกล้า

พลฯจรัญ จันทร์เลิศ

พลฯจินดา สนิทมาโร

พลฯจำเนียร ช่วยโสภา

พลฯเจริญ ช้อยฉิมพลี

พลฯจรรยา จันทร์เล็ก

พลฯเจือ พุ่มนง

พลฯจำนง สุนทรารุณ

พลฯจุฬา พูลวัน

พลฯ จำลอง บุญยืน

ร.ท.เจริญ พลัง

พลฯยบ อินทรศร

พลฯจำรัส จูบางยาง

ส.ต.จำลอง พลฤทธิ์

ส.ต.จำรัส ประกอบกิจ

พลฯ จำรัส สุวรรณวงศ์

พลฯจันท์ บุญจันทร์

พลฯจรัส กล่อมวงษ์

พลฯจำนง อ่อนคล้าย

ส.อ.จำลอง บุญกระจำ

พลฯจอมศรี มาตราข

พลฯเจริญ ไช้ทา

พลฯจิตร บุญราศรี

พลฯจงจิตร วงศ์สุวรรณ

พลฯจิตร คำมี

จ.ส.อ.เจริญ เอี่ยมศิริ

จ.ส.อ.จำเนียร นิลกระจำ

ส.อ.จำแลง บุญจันทร์

ส.อ.จ่าย อินทร์คำ

จ.ส.อ.เจริญ ปิ่นทองพันธ์

ส.อ.จรรยา เรืองสว่าง

ส.อ.จำรัส สุวรรณวงศ์

ส.อ.จิระพงษ์ สาลีพันธ์

ส.ต.จินดา ฤงเงิน

ส.ต.จอม จันทน์เทศ

พลฯจรรยา ศรีหาวัตร

พลฯเจริญ พุทธบุตร

พลฯเจริญ เอี่ยมเก็บ

พลฯจรรยา รอดช้าง

ส.ท.จำรัส บุญชา

พลฯจันดี สุระชน

พลฯเจริญ อ่อนเกตุ

พลฯเจริญ เตยสระน้อย

พลฯเจริญ จิตรกลาง

พลฯจอน มลเหล่า

พลฯจรรยา อัมริก

ส.อ.จินดา เขยประดับ

พลฯจำนง ศรีสวัสดิ์

พลฯเจียน สีเขียวสด

พลฯจรรยา บุญศรี

พลฯจำรัส สังข์ทอง

พลฯแจ่ม เอ็มโอด

พลฯจำรัส ชุมทอง

พลฯจอน ดีด้านกลาง

พลฯจรรยา สมมิตร

พลฯจิระพันธ์ ศุภวรรณ

พลฯจำปี มานิตย์

พลฯจำรุณ พงษ์ราช

ส.อ.จุมพจน์ ไรจนกิตติ

พลฯจรรยา แก้วศรีรัตน

พลฯจำลอง รุ่งวงษา

ส.ต.จำลอง สุขกลิ่น

ส.ต.เจื้อ อี้พุก
 พลฯจรัญ อ่อนตา
 พลฯเจริญ บุญธรรม
 ส.อ.จรินทร์ แจ่มกระจ่าง
 พลฯจำเริญ ฝนงาม
 พลฯจุมพล กิมากรณ์
 พลฯจำเริญ เจ็ดศิริ
 พลฯจรัญ กันทะเสน
 พลฯจรัญ เรืองศรี
 พลฯเจวียน ศรีหัวโทน
 ส.ต.เจलय อุทรัพย์
 พลฯฉัตร อินทรา
 พลฯเฉลิม กระตุนาค
 พลฯฉุ่น ชูลิทธิ
 พลฯเฉลิม สุขสมโภชน์
 พลฯเฉลิม กรมมัน
 ส.อ.ฉวย อาจประสพ
 ส.อ.ฉ่อน บุรณะโกคา
 พลฯ เฉลิม ไสวณัน
 พลฯเฉลิม ยาทา
 ส.ต.เจलय อุทรัพย์
 ส.ต.แจ่ม ปันกุล
 พลฯเฉลียว ธรรมนิก
 พลฯเฉลิม น้ำจันทร์
 ส.อ.เฉลิม สกลทหาร
 พลฯจกวรรณ สีหาบุตร
 ส.อ.ฉลาก สายบุญเที่ยง
 พลฯไฉน พัลพันธ์
 พลฯเฉลียว ภาคทอง
 พลฯฉาบ สอนมะพลับ

พลฯ เฉลิม สุทรส
 พลฯเฉลิม บุษบรรณ
 ส.อ.ฉลาก อินทร์มี
 ส.อ.ฉวย พันธุ์สนธิ์
 พลฯฉ่อน ชูโสม
 พลฯฉาบ งามเลิศ
 พลฯฉ่อน นักใจธรรม
 พลฯฉลาก เชื้อแพทย์
 พลฯเฉลียว สุภาแพ่ง
 พลฯเฉลียว ใจบุญนอก
 พลฯเฉลียว ดาวงษ์
 ส.อ.ฉวย ดิษฐา
 ส.อ.ฉลอง พุทธปัญญา
 ส.อ.ฉลาด โอตะคาร
 พลฯ เฉลิม สิกขาพรหม
 ร.อ.เฉลิม แสนสวัสดิ์
 ส.ต.เฉลิม เจนรัมย์
 พ.ต.เฉลิม ประสงค์ทรัพย์
 พลฯเฉลียว เอื้องปาน
 ส.ต.ฉวย ทองมณี
 ส.ต.แจ่ม ปานทะนนท์
 ร.อ.เฉลิม แสนสวัสดิ์
 พลฯเฉลิม คำหาญ
 พลฯฉิม ศรีมันตะ
 พลฯเฉลิม เจนรัมย์
 ร.ท.ชัช สุวรรณรัตน์
 พลฯ ชู ศรีรัตน์
 ส.อ.ชัยเลิศ วงษ์เกษมศักดิ์
 พลฯชิน ปิลา
 ส.อ.ช่วย ศรีลำไต้

ส.ต.ชัยณรงค์ อุ่นคำ
 พลฯ เชียง มุมทอง
 พลฯชื่น ศรีทอง
 พลฯชม มนทอง
 พลฯชูชาติ บุญละ
 ส.ต.โชติ พารุ่ง
 พลฯ ชนัด นิลเนาวรัตน์
 ส.ต.ชุมพล ชมภูพื้น
 พลฯชุมพล กรานแก้ว
 ส.ต.เชิดชัย กุหลาบเหลือง
 ส.ต.ชูศักดิ์ กันทะวงศ์
 พลฯชัชวาล กฤษณสุวรรณ
 พลฯชะอม แซ่มซ้อย
 พลฯชรินทร์ บัวแย้ม
 ส.อ.ชาญ ปรีชาจารย์
 ส.อ.ชาญ มั่นแปลง
 พลฯ ชูเชิด ทุนทับ
 ส.ต.เชาว์ จันทรสุนทร
 พลฯชูชาติ แสนคำวัง
 พลฯชิน ไบเงิน
 พลฯขับ ศรีสุข
 พลฯชัย ธีบุญเจริญ
 พลฯ ชื่น แตรวงษ์
 พลฯชื่น ราตรี
 ร.ท.ชูเกียรติ สิ้นคำเจริญ
 พลฯชัยยันต์ ชำนาญรบ
 ส.อ.ชัยรัตน์ แสงทอง
 ร.อ.ชุมพล วนิชกรกิจ
 พลฯเชาว์ สะอาดศรี
 พลฯชนะ ปัจจาพาย

พลฯชาญ บุญช่วย
 พลฯฐชาติ ประสิทธิ์กุล
 พลฯชะลอ นพธการ
 พลฯชุมแก้ว พรายแก้ว
 พลฯชอบ รักเพียร
 พลฯขบ เพชรคง
 พ.ต.ชาญ รักเรือง
 พลฯขวลิต บุญยัง
 จ.อ.ชอบ ศรีทิพย์
 จ.อ.ชำนาญ ทองศรีสุข
 ร.ท.ชลอ ทองกระจ่าง
 ส.ท.ฐชาติ วุฒิวิทย์
 ส.ท.ชุม สืบทรง
 ส.ท.ชิน ไทยเชื้อ
 ส.ท.ชาติรี ชาติรีพิทักษ์สกุล
 ส.ท.เชื่อน เทพทัตทิมา
 ส.ท.ไชยยันต์ ภูมิใจอด
 ส.ท.เชาว์ นาคเจริญ
 ส.อ.ชวน สามารถ
 ส.อ.เชาวลิต ชันธิวิไชย
 พลฯชาย เหล่ารอด
 ส.ต.ชอบ สุขทอง
 พลฯชาญชัย ทาเชื้อ
 พลฯโชติ สุกรี
 พลฯชิน หมายสนธิ
 พลฯชนะ สมสิงาม
 พลฯชวน แก้วโคราช
 ส.อ.ไชยยศ ชาติชัยรักษ์
 ส.อ.ชด บัวผัน
 ส.อ.ชล พิมพ์สวย

ส.อ.ชุมพล หินอ่อน
 ส.อ.ชัย ณ กองก่อน
 ส.อ.ชาติชาย คันทจันทร์
 จ.ส.อ.เชื้อ วงจีน
 พลฯชะลอ จัลดานนท์
 ส.ท.ชลอ กำจร
 พลฯเชาว์ สาดรา
 ร.ท.ชิน ปันงา
 ส.ท.ชลอ สงข์เพ็ง
 ร.ต.ชัยสิทธิ์ ผูกบุญเชิด
 พลฯ ชาติ ศรีอ่อน
 ร.ท.ชาญณรงค์ ศรีสุบรรณ
 พลฯชวน พันธุ์ศรี
 พลฯ ชะลอ ละออง
 พลฯชาญ บำรุงวงศ์
 พลฯชาติ แสนทวีสุข
 พลฯขุน ชอบทางดี
 พลฯชิด ปราบสาร
 พลฯช้าง อินทะ
 จ.ส.อ.ชัยวัฒน์ ปานเอน
 พลฯชวน หมวกอยู่
 พลฯชวน อุณหอม
 พลฯชุมพล พุกษา
 ส.ต.เข้า ยาทิพย์
 พลฯ ชม คล่องชอบ
 จ.ส.อ.ชื้อม บัวบาล
 ส.ต.ชื่อน โตอนันต์
 จ.ส.อ.ชุมพร ผิวเพ็ง
 พลฯชาญ เรือนงาม
 พลฯชัง เสริมศรี

พลฯ ชู คุณโท
 พลฯชาญชัย ชวนประกิจพงษ์
 พลฯฐเชิด ห้วยอร่าม
 พลฯชัย แนนชัยภูมิ
 จ.ส.อ.ชัยยศ เป้าเปี่ยมทรัพย์
 พลฯชัย ปัญญา สมบัติดี
 พลฯชัยพร จักรพงษ์
 พลฯช่วย แสงผล
 พลฯชุม แก้วเพิ่ม
 พลฯชาติชาย วันชัย
 พลฯชม รวดเงิน
 พลฯชาย สีภาชัย
 พลฯแซม รักงาม
 พลฯณรงค์ ถนอมพันธ์
 พลฯณรงค์ พลแดง
 พลฯณรงค์ วิสุทธิกิจจา
 ส.ท.โกวิทย์ เอ็งจันทร์
 พลฯ กิตติ คิณนาม
 พลฯกองศรี ขุนเทพ
 ส.ต.กมล เอื้อสามาลัย
 พลฯแกะ แก้วอำไพ
 พลฯกำเหนิด วรรณะ
 พลฯกิตติ ดวงคำบัน
 พลฯแก่น หงษ์ทอง
 ส.อ.เกรียงศักดิ์ บัวโต
 พลฯ โกศล เข้มทอง
 พลฯ เกษม ศรีสวัสดิ์
 ส.ต.กล้า ทองแจ่ม
 พลฯกระจ่าง สังข์ทอง
 จ.ส.อ.กุศล โกมุทมาศ

พลา กอ พวงทอง

ส.ต.แก้ว มิดชิด

ส.ต.ไกรวัลย์ ริมา

ส.ต.กล่อม พันธุ์รัตน์

ส.ต.กิติ สืบสาย

ส.ต.กล่อม มะลิซ้อน

พลาภัณฑา กุมารสิทธิ์

พลาภาณุ ศรีไทย

ส.อ.กิง สว่างจิต

พลากุล แสงสิงห์

พลากลม จันทร์โพนอ่อน

พลาเกียรติ กรกิจโคกกรวด

พลากระจับ สะดวกดี

พลากิจจา แซ่หย่ง

พลากำจร ทองไวย

พลาโกวิท ประเสริฐชาติ

พลาโกมินทร์ สุนทร

พลากลม ชูโถมงาม

พลากุล เจริญกระแจะ

พลาเกรียงศักดิ์ จินดารัตน์

พลากลิ่น สอนแสน

พลากลม คำชัยโย

พลาไกรวธ วรรษคำจันทร์

พลากุล แสงสิงห์

พลากลม พุ่มจันทร์

พลาทวี ครอบยุทธ

พลาภัณฑา คำทานุช

พลาแก้ว สมวิชัย

พลาทศเทพ สร้างสุขดี

พลาทองใบ สนประเสริฐ

พลาทองคำ ขำศิริ

ส.ต.ทัพไทย อินตะสม

ส.อ.ทองหล่อ รัตนโชคไชย

พลาทองดี ศรีสุมาลย์

พลาทองเหมาะ ไทยงาม

ร.ต.ท.นุ ฝดุงการณ

พลาทองใช้ แซ่น้ำ

ส.อ.ทองหล่อ ขาตะวะสุ

พลาทองคำ หอมตะโก

ส.ต.ทองแสน ลุนชัยภา

พลาทองแดง แก้วทน

ส.ต.ทวีศักดิ์ ภูนาเหนือ

พลาทน ปิ่นแก้ว

พลาทวีช ประชุมรักษ์

พลาทองสุข ดำรงสิทธิ์

พลาแทน รอดทุกข์

พลาทองคุณ เต็มวิถี

ส.อ.เทิดไท พันธมิตร

พลาทองปอน บุรีแสง

พลาทองเลื่อน สิงหะ

พลาทองพูน เจริญใหม่

พลาทองเตา แก่นกงพาน

พลาทองใส โคตรแสนดี

พลาทองชัย แป้นสุวรรณ

พลาทองชัย สำราญสุข

ส.ต.ธวัช พึ่งโพธิ์

พลาทองชัย ศรีประทุมภรณ์

ส.อ.ธรรมบุญ ธนะสิทธิ์

ส.อ.ธวัช โตอะดิเทพ

ส.อ.ธฤติ บุญประเสริฐ

ส.ต.ธวัช พึ่งโพธิ์

พลาทองชัย ศรีประทุมภรณ์

ส.อ.ธรรมบุญ ธนะสิทธิ์

ส.อ.ธวัช โตอะดิเทพ

จ.ส.อ.ธฤติ บุญประเสริฐ

ส.ท.ธีระ ทองใบ

พลาธวัช ทองวิจิตร

พลาทองชัย ขำวงศ์

ส.ท.ธีร คำวิสัย

พลาธวัช สอนแสง

ส.อ.ธวัชชัย ผลัดธนะ

จ.ส.อ.ชนะชัย นาคนิล

พลาธรรมบุญ ชัยนันท์

พลาทองชัย สอสูงเนิน

พลาธวัช พึ่งเดช

พลาทองชัย แป้นสุวรรณ

ส.ท.นิธย์ ดวงดาว

ส.ต.นิม คำเพชร

พลาณิพล นนทบุตร

พลาณิคม ไรจน์ณรงค์

ส.อ.น้อม ทองวิเชียร

พลาณ้อม สำราญสุข

ส.ต.นาวัน ทุมฝ่าย

พลาหนู บุกมา

พลาหนู ศรีจันทร์ชัด

ส.อ.หนูทัศน์ คงอาษา

พลาหนู หลานเศรษฐา

พลาหนู ใจองอาจ

พลาณิวัฒน์ ถาวรศิริ

พลาเนียด พรหมลิต

ส.อ.นคร ขวัญอ่อน
 พลา นิยม มั่นอ่อน
 ส.อ.นิศย์ สมบัติแก้ว
 พลา นวม บุญรักษ์
 พลา นิพนธ์ จันทศรี
 พลา นิศยศักดิ์ เพ็ญสวัสดิ์
 ส.ต.นิศย์ ไพเราะ
 ส.ต.นพรัตน์ วาทิน
 ส.ต.เนือง วิพันธ์เงิน
 พลาฯ นาวา จิตรเจริญ
 พลา น้อย แพนใหญ่
 ส.อ.นิพนธ์ พรหมนิล
 ส.ต.น้อย ประวัง
 พลา นิด ม่วงศรี
 พลา นาม กระเดื่องทอง
 พลา นวล เงินแก้ว
 พลา นา เพ็งพันธ์
 ส.ต.น้อย เจริญมา
 พลา นริน รอดประเสริฐ
 พลา นวน ม้าดีค
 ส.อ.นรินทร์ ทิพย์ระน้อย
 พลา น้อย โพธิ์ภิรมย์
 พลา น้อย ศรีชุม
 พลาฯ น้อย ศรีมุกด์
 พลา นิพนธ์ สุขเกษม
 พ.จ.อ.นาวิ พุฒฉาน
 พลาฯ นิรันดร์ ณะนา
 พลาฯ นิคม เย็นเมือง
 พลา หนูจันทร์ ปัตตานี
 พลา หนูเคลือบ คำศักดิ์

พลา หนูจันทร์ เพาหา
 พลา หนูเวียง กรรณเชิงชัย
 ส.ท.บาศรี รุ่รอบดี
 พลาฯ บุญศรี ภูนาสูง
 พลา บัวศรี ผั้นจะโป๊ะ
 พ.ต.บุญเดิม วจนาพันธ์
 พลา บุญมา บุญเจริญ
 พลา บุญมี คำสี
 ส.อ.บุญ สิงห์สาร
 พลา บัวเรียน กองคำ
 พลา บุญยัง อ่อนละออ
 พลา บุญเขียน พรสีระ
 ส.อ.บัวจันทร์ โพธิ์กุล
 พลา บุญแปลง สิทธิโชติ
 พลา บุญ ช้อนกลิน
 ส.อ.บุญธรรม ศรีภักดี
 พลา บุญแถม พระเลิศแก้ว
 พลา บุญสม แสงจันทร์
 พลา บุญมา บัวจันทร์
 ส.อ.บุญส่ง โทบุบล
 พลาฯ บุญเกิด คำวัง
 ส.อ.บุญมี เทียมพล
 พลา บุญรอด เสกแสงทอง
 พลา บุญทรัพย์ วงศ์สุนา
 ส.อ.บุญเพ็ง นวลบุตรดี
 ส.ต.บุญหัน ตลาดเงิน
 ส.ต.เบญ ใจขาน
 พลา บุญถึง โนจากุล
 พลา บุญช่วย หรั่งฟัก
 ส.ท.บุญทอง ยอดทอง

ส.ต.บุญส่ง อิ่มเลี้ยง
 พลาฯ บัวไข พงษ์เวียงจันทร์
 จ.ส.อ.บุญซงค์ ฟองเหม
 พลา บุญมา ราชมนตรี
 พลา บุญล้อม ชนะชัย
 พลา บุญเหลือ เดชสงษ์
 ส.ต.บุญมา แยมวงศ์
 พลา บรรจง จันทรเรือง
 พลา บุญสืบ ทับทอง
 พลา บุญรอด มากบุญดี
 ร.อ.บุญช่วย แสงผล
 พลาฯ บุญมี เกตุทองค์
 พลา บุญช่วย เคลิ้มไย
 ส.ต.บัญชา ดิษฐราชา
 ส.อ.บวร รักอาจ
 พลา บำรุง อินทรสิงห์
 พลา บุญชู ตะเพียนทอง
 พลา แบน รสศรี
 พลา บุญไทย ดาวไชย
 พลา บรรทม สุขเย็น
 พลา บุญช่วย พลเสน
 พลา บุญช่วย มีมงคล
 พลา บำรุง ใจแก้ว
 ร.ท.บำรุง รักษาจำพงษ์
 ส.อ.บรรพต อวยพร
 ส.ต.บุญยืน ปราณี่
 พลา บุญส่ง สืบมา
 พลา บุญรัตน์ สุตินภาค
 พลา บุญเรือง บุญเคลิ้ม
 พลา บุญมา ใจบุญ

พละบุญสาม ถาวรระ
 พละบุญรณ ฐ้อย
 พละบุญนะ แก้วชัยสุน
 พละบัณฑิต อรุณภาค
 พละบัญญัติ พูลสินทรัพย์
 พละบุญมี วรพล
 พละบิว พวงเพชร
 พละบุญนาถ เรืองอัน
 พละบุญเลิศ โพธิโสภา
 พละบุญส่ง แซ่อึ้ง
 พละบรรจฐิธ ตะนวมงคล
 พละบัวลี กรมกลาง
 พละบรรจง ม่วงอ่ำ
 พละบุญมี บุญมากกลาง
 พละบุญยืน ใจมั่น
 พละบุญเลิศ ไชยโยธา
 พละบัณฑิต วงศิลา
 พละบุญเสริม ใจดี
 พละบุญรอด คันริโก
 พละบุญธิร ศรชัย
 พละบุญนาถ เงินเรืองโรจน์
 พละบุญมา สุปิ่นะ
 พละบุญล้อม แสงดาวตา
 พละบุญส่ง เกตุสุวรรณ
 พละบุญชู บุญธรรม
 พละบุญล้อม แสงดวงตา
 พละบุญเลิศ มีเป้า
 พละบุญรอด จันทรประคอง
 พละบุญส่ง ผึ้งเจริญ
 ส.ต.บุญจันทร์ แข็งขัน

พละบิน ค่วงเว
 พละบำรุง สกลสวน
 พละบัวผัน พันทุระ
 ส.ต.บรรจง พิมพ์แดง
 พละบาน อึ้งหวล
 พละบุญถม พิณชัย
 พละเบิ้ม แก้วนิล
 จ.ส.อ.บุญลือ ณ เชียงใหม่
 จ.ส.อ.บุญยืน สภาดล
 จ.ส.อ.บุญส่ง มั่งมี
 จ.ส.อ.บุญมี ผาสุก
 ส.ต.บุญส่ง เกตุสุวรรณ
 ส.ต.บุญชู บุญธรรม
 พละบุญส่ง งามสัจฐาน
 ส.ท.บรรจบ ศิริเทพ
 ส.ท.บุญเลิศ แปลงทอง
 ส.ท.บรรจง ศรีโกมุท
 ส.ท.บุญหลาย ข้างาม
 ส.ท.บัญญัติ ศาลางาม
 พละบุญจันทร์ สุขเหลือง
 ส.อ.บุญเลิศ วรรณวิโรจน์
 ส.ต.บุญหนา เกาพิลาศ
 พละบัวพา แก้วโพธิ์ทาง
 ส.อ.บุญนำ เนติกุล
 ส.อ.บรรพต ธุระทอง
 จ.ส.อ.บุญส่ง อุดรี
 ส.อ.บุญส่ง หาญยุทธ
 พละบุญตา สหพันธ์บัว
 พละบุญสอน สิทธิจันทร์
 พละบุญธรรม ยืนยง

พละบุญมี องอาจ
 พละบัว สมสี
 พละบุญมา อินทะสร้อย
 ส.ท.บุญธรรม ทวีทรัพย์
 พละบุญจันทร์ แพงพา
 พละบุญชู แสงตะวัน
 พละบุญนาถ ศรีบาทุม
 พละบุญรอด มีคำแสน
 พละบรรจง วันมา
 พละบุญล้ำ สอนเดน
 พละบัวลี คนกล้า
 พละบรรจง จันทรพา
 พละบุญสืบ ตาสุนะ
 พละบุญชอบ นิมิตรน้อม
 พละชัน กาดิ๊บ
 พละบุญช่วย ปานตัน
 จ.ส.อ.บุญธรรม คัมภีระ
 ส.อ.บุญมา บรรทมจิต
 พละบุญช่วย บุญมาทัน
 ส.ต.บรรจง นันทไช
 พละ บุญส่ง ดวงดี
 พละบุญนาถ นกน้อย
 พละบุญส่ง จำปากุล
 พละบุญเชิง ชินบัว
 พละบรรจบ ไพรวงค์
 พละบุญส่ง นาคมาศ
 ส.ต.บัวภา ศรีชะ
 พละบุญชู วงศ์ทองดี
 พละบุญยัง ชลพิทักษ์
 พละบุญธรรม ลาวิลาศ

พลาบุญโสม ภาจันดี

พลาบุญมา ยาวิชัย

พลาเบิ้ม พุ่มเทียน

พลาบุญรอด คำเสนาะ

ส.อ.บุญเสริม บุญเหลือ

พลาบุญมี มั่งมี

พลาบุญมา ศรีปัญญา

พลาบรรจง แสงจริง

พลาบุญจันทร์ สระแก้ว

พลาบุญมี อุบัน

พลาบุญงาม บ่อเงิน

พลาบุญธรรม จันทรเต็ม

พลาบุญรอด ขาสีขัง

ส.ต.บุญยัง คงมีสุข

ส.อ.บุญทัย ปานไย

พลาบัว เกตุตะมะ

พลาปิยะ แก้วประเสริฐ

พลาบุญยัง คานา

พลาบุญหลาย ทับสี่แก้ว

พลาบานเย็น วงศ์ขันทอง

พลาบุญรักษ์ จักรดาเป่า

พลาบุญทรัพย์ วงศ์สุนา

พลาบุญเชิด จินบัว

พลาบุญจันทร์ ณะชัย

ส.อ.ปาย กลิ่นบุญ

ส.ท.บุญรอด พรหมชาติ

พลาบุญช่วย แก้ววิชิต

พลาเบิ้ม ศรีสุข

ส.อ.บุญทัน ปานไย

ส.ต.บุญล้ำ พรชัย

ส.ต.บัญญัติ พูนเพิ่ม

พลาบัน มิเล

พลาบัวพันธ์ พันธุ์ศรี

พลาบุญสง อิ่มผิง

พลาบุญมี กัณฑ์มาลา

พลาบุญสงค์ ล้านภูเขียว

พลาบุญชวน กาวิชัย

พลาแบน รสศรี

อ.ส.บุญสง ผ่องแผ้ว

ร.ท.ประคอง ทองดีเลิศ

พลาประหยัด คำยา

พลาประสาน รถมะฐา

พลาประสิทธิ์ อินกลม

พลาปริดา ใจช่วง

พลาเบิง ชีแพง

พลาประดิษฐ์ สายกลิน

พลาประเสริฐ ใจศิริ

ส.ต.ปรีชา ขาหอมขึ้น

พลาประภาส นูรณะ

พลาประคอง โพธิ์พา

พลาประยงค์ คุณมี

พลาปราโมทย์ สาขามูระ

พลาประสาท เนินทราย

จ.ส.อ.ประดิษฐ์ กองมณี

พลาปัด ยืนหาญ

พลา ปรีชา นูวัติ

พลาประยูร มะลิซ้อน

พลาประสิทธิ์ พิทักษ์กุล

พลาประดิษฐ์ บุตรงาม

พลาแป ทองมาก

พลาประนอม ทาตะวงศ์

พลาประยงค์ ไชยแสง

ส.อ.ปรีชา เนตรสาน

พลาประกิจ เกสัชชา

ส.ต.ประสิทธิ์ ยาประกัลป์

พลาประกอบ แมงกลาง

ส.ต.ประนอม สนิทบรรเลง

พลาประสิทธิ์ จะรา

ส.ต.ประยงค์ พิมยะชิต

พลาประจบ คนเทศ

พลาประเสริฐ พงษ์สมบุญณ์

พลาประทุม เปี่ยมอบ

พลาปลอด จันทวัฒน์

ส.ต.ประสิทธิ์ สุขทอง

พลา ประเสริฐ ยะประดิษฐ์

พลาประทุม ภิญโญ

พลาปริดา เขียวไทย

พลาปิ่น หมวดเทศ

จ.ส.อ.ประเทียง เสริมสมัค

พลาประเสริฐ บุญโชค

ร.ต.ปัญญา วิสุทธิเทพ

พลา ประเสริฐ อินเตีย

พลา ประกอบ ศรีคู่

พลาประทวน สมพงษ์

พลาประสิทธิ์ สงวนไทย

ส.อ.ประสิทธิ์ แสงรัตนภรณ์

พลาประดิษฐ์ มูรินทร์

พลา ปุ้ย ทองเพ็ง

ส.ต.ประพันธ์ บุญเสริม

ส.ต.ประยูร อำพันธ์

ส.ต.ประภาส แยมนาคักดี
 พลฯปรีชา พ่วงพิศ
 ส.อ.ประวิง เณรฑู
 ส.อ.ปี่ใหม่ เรืองสุวรรณ
 พลฯ ปรีชา ธรรมฤดี
 พลฯเปลี่ยน แสนผล
 พลฯประโยชน์ มณีวรรณ
 พลฯปรีชา หันสังข์
 พลฯปัญญา ธรรมฤดี
 พลฯประมาณ ภิญญทรัพย์
 พลฯ ประเสริฐ จงแจ่ม
 พลฯประสิทธิ์ อุปปัดชา
 พลฯประไพ มณีรัตน์
 พลฯประนอม แต่งทอง
 พลฯประจวบ สุขม่วง
 พลฯประสิทธิ์ แสงแก้ว
 พลฯประเจต เบี้ยวบานเกิด
 พลฯปิ่น อิมทน
 พลฯประดิษฐ์ ชิวเสวี
 พลฯประสิทธิ์ มากลั่น
 พลฯประภัสสร ลือสาร
 พลฯประมวณ แก้วอด
 พลฯเป้า สงเจริญ
 พลฯประจวบ แยมรุ่ง
 พลฯป๋อง แก้ววรรณ
 พลฯประเสริฐ สงศรีจตุร
 พลฯประหยัด คงวิหาร
 พลฯเป้า สงเจริญ
 พลฯประดิษฐ์ รามจาดู
 พลฯประสิทธิ์ เฉลยทัศน์

พลฯประเทือง ทองคำ
 พลฯประยูร จิตรโสภา
 พลฯประสิทธิ์ ราชภักดี
 พลฯประเทือง จินจิตรมัน
 พลฯ ประเสริฐ มีสะอาด
 พลฯปรีชา วงศ์สวัสดิ์
 พลฯเปาะ แซ่เจ็ง
 พลฯประจวบ กรเจริญ
 พลฯประยูร น้อยกลัด
 พลฯเบิง พันแก่น
 พลฯประเสริฐ นาดแก้ว
 พลฯ เป็น กันเหตุ
 พลฯประสิทธิ์ เสนาไทย
 พลฯประเสริฐ พุ่มชูแสง
 จ.ส.อ.ประเสริฐ ศรีสุข
 ส.อ.ประจวบ ปันจัตุรัส
 ส.อ.ปราโมทย์ พิมายน้อม
 ส.อ.ปราณี แน่นหนา
 ส.อ.ประกอบ ธงไชยงค์
 จ.ส.อ.ประหยัด บริสุทธิ์เพชร
 ส.อ.ประสิทธิ์ ชนะสิงห์
 พลฯประเสริฐ สองสี
 พลฯประมวณ โคมรัมย์
 พลฯปาน ผลเวช
 (ในนามฉลวย จิตตเย็น)
 พลฯปอ บุศตร
 พลฯประจักษ์ ชุ่มชื่น
 พลฯประวัติ ผิวงาม
 พลฯประทีป กาญจนารัตน์
 พลฯประสาธ สุขวัชรปาน

พลฯประสิทธิ์ บุญจิตร
 จ.ส.อ.ประดิษฐ์ บุญแข็ง
 พลฯป๋อง สาหรี่
 พลฯประดับ ไหมหอม
 พลฯประสาธ สงว่างค์
 พลฯปลาน เขียนดี
 พลฯประยงค์ จ้อยแพง
 พลฯประเสริฐ กวางทอง
 พลฯประหยัด พันธุ์รัตน
 พลฯประชวน เสือคุ้ม
 พลฯประยูร พุทธทอง
 พลฯประสาธ พูลสวัสดิ์
 พลฯประวัติ จันทรสาຍ
 พลฯประเสริฐ รัตนสกุล
 พลฯประมาณ สิ้นปรุ
 พลฯประยูร จุนหอม
 ส.ต.ปึก หนูโธสง
 พลฯประจวบ ค่ายชัยภูมิ
 พลฯปราโมทย์ เสาวรส
 พลฯประสิทธิ์ ชำห้วยแย้
 ส.ต.ประดิษฐ์ ชัยสุวรรณ
 พลฯสะอาด เชื้อผู้ดี
 พลฯไป ศรีลาศักดิ์
 พลฯประสิทธิ์ ผิวอ้วน
 ส.อ.ประดิษฐ์ เพ็ชรคำ
 พลฯประวาท วงษ์บุตร
 พลฯประนอม คนใหม่
 พลฯประเสริฐ บุญอยู่
 ส.อ.ประจักษ์ แก่นสาร
 ร.ต.ประสิทธิ์ วระกุลนัย

ส.ต.ปรง ภูญโญรัตน์	พลาผูก ผาเอก	พลาพนา ทิพนีย์
จ.ส.อ.ประจวบ แสงสุบิน	พลาผ่อง บัวพรม	พลาไพโรจน์ อ้าทองคำ
พลาประเทือง อิมจิตร	พลาผดุง ขอบอยู่กลาง	จ.ส.อ.พิชัย ฐูปทอง
พลาประชุม มัวสูงเนิน	พลาผล กันหะสิงห์	ส.ท.ไพรัช จตุรัตน์
พลาปัญญา อินวูล	พลาผั่น สมบัติบุญ	ส.อ.พละ สุขชาติ
พลาประสิทธิ์ ดิษฐเกษร	(ในนาม อุดม สมบัติบุญ)	ส.ต.เพ็ญ ใจขาน
พลาเปี้ย สิทธิยูโน	ส.อ.เผด็จกิจ ศรีสุข ตายโดย	ส.อ.พีระพันธ์ ไสภณรัตน์
พลาประเสริฐ ป้อมสิน	ประมาณ ไม่ได้รับเงินทดแทน	ส.ต.ไพฑูรย์ ทัดทาน
พลาประเสริฐ มลแก้ว	ส.อ.ผ่อง สมองชาติ	พลาเพชร ศรีสันต์
พลาปิยะ วิริยะ	ส.อ.แผน สระพรม	พลาเพ็ง ดวงบุตร
ส.ท.ปรีชา จาดเทียน	พลา ผ่อง เหมือนโพธิ์	พลาเพียร คุ่มครอง
ส.ต.ประสงค์ หนูจำแสง	พลาผ่อง วารินทร์	ส.ต.ไพศาล บำรุง
ส.ต.เปี้ย สิทธิยูโด	ส.อ.เผียน เมืองจันทร์	พลาพร โกมล
พลาประสิทธิ์ อ่อนแสง	พลา ผล กำพรว้า	พลาไพฑูรย์ เจริญสินคำ
พลาประมาณ ปรีเปรม	พลาผอย ใจภักดี	ส.อ.พินิจ คำสีสุข
จ.ส.อ.ประสิทธิ์ ธรรมรังษี	ส.อ.พันธศักดิ์ ท้าวพา	พลาพิกุล สุขเกษม
พลาประดิษฐ์ เพชรคำ	ส.ต.พลศักดิ์ มิตรจันทร์	ส.ท.เพี้ยน สุขสวัสดิ์
พลาประหยัด ประสิทธิ์	พลาพิมพ์พา ปินะเก	ส.ต.ไพรัตน์ เลิศสิงห์ไตรภพ
พลาประนอม บำรุงถิ่น	ส.อ.พุทธา ชำนิยติ	พลาเพ็ง อินดี
พลาประสิทธิ์ จันทรมินทร์	ส.อ.พัลลภ ใจธรรม	ส.อ.พงษ์ศักดิ์ พุทธผดุง
พลาประยูร บริเอก	พลาพรโร สุวรรณไตร	ส.ต.พานิช แซ่ไคว่
พลาปิยะ แก้วประเสริฐ	พลาพรหมมา โพธิ์แก้ว	พลาพิมพ์ แจ่มยวง
ส.อ.ประเสริฐ อภัยวงศ์	พลาพาน สุขใส	พลาพร พิศพันธ์
พลาประจักษ์ แก่นสาร	พลาพร สายหล้า	พลาเพียร เกษรสุวรรณ
พลาปลิว พรหมโชติ	พลาพนม	พลาพยอม ทิวเลิศ
พลาประชุม รัตนประภา	จ.ส.อ.ไพรัตน์ มาลัยกรอบ	พลาพันธ์ ติดสันโดด
ส.ต.ประยูร สมบูรณ์	พลาเพี้ยน เอี่ยมทอง	พลาพูนศักดิ์ กองโพธิชัย
พลาผลึก สุวรรณตรัย	ส.ต.พุฒิรงค์ ยอดขวัญ	พลาไพรัช ไกรแก้ว
ส.ท.เผือก ศรีเสน	ส.ต.พนม ทองาม	พลาไพบุลย์ หาญมานพ
พลาเผย ราชบัวพันธ์	พลาพร แก้วชาอย่าง	พลาไพจิตร พันธุ์บุตร

พลฯไพศาล เชี่ยวชาญนา
 พลฯเพี้ยน เกิดแก้ว
 พลฯพล มากบุญชร
 พลฯพลอย อินทรสุข
 ส.ท.พิบูล งามสมโส
 พลฯเพิ่ม วงษ์ยอด
 พลฯไพศาล อยู่สมสุข
 พลฯเพ็ง ใจดี
 พลฯพโยม อัมรินทร์รัตน์
 พลฯพา สังวาลย์เพชร
 พลฯโพธิ์ ศรีนวล
 พลฯพิพัฒน์ สดพิบาล
 พลฯพัฒนะ เจริญศิลป์
 พลฯพรหมมินทร์ สว่างวงศ์
 พลฯพิมพ์า พงษ์สุวรรณ
 พลฯไพโรจน์ เปี่ยมพันธ์
 พลฯไพบุลย์ กาทอง
 พลฯพนม ดวงโต
 พลฯพูลชัย ปาลกะวงศ์
 ณ อยู่ธยา
 ส.ต.เพชร ทองคำ
 พลฯพรวน เดชกล้าหาย
 ส.อ.พบุลย์ วงศ์พรหมศรี
 ร.ท.พิทักษ์ รักถาวร
 พลฯพิชัย ยั่วบางยาง
 พลฯพยอม เมณฑกุล
 พลฯพิศิษฐ์ พิลาชัย
 พ.จ.อ.พัลลพ กล่อมจิตต
 พลฯพนม ศรีพรหม
 พลฯ ไพฑูรย์ พันธุ์จันทร์

พลฯพลอย เพชรแก้ว
 พลฯไพศาล คำสิงห์
 จ.ส.อ.เพลิน รอบรู้
 พลฯพรอมมา มินชา
 พลฯไพบุลย์ อินทร์จันดา
 ส.ต.พรเทพ ดิยะสูตร
 ส.ท.พนม นະที่
 ส.ต.พรต บัวแดง
 พลฯพาน กรจันทิก
 ส.ต.พิเชษฐ เกตุเล็ก
 ส.ท.พยนต์ เพชรตรัส
 พ.ต.พโยม ปัดโชติสิงห์
 ส.ต.พิบุลย์ พงษ์พุกษ์งาม
 พลฯไพบุลย์ ต่ายสินธ์
 พลฯไพรินทร์ เทียนพก
 พลฯไพธาน วรรณ
 จ.ส.อ.พร อำนาดิน
 พลฯพนม คงเพชร
 พลฯพิเชษฐ นรสิงห์
 พลฯเพี้ย กระใจแก้ว
 พลฯไพรัช ชูศรี
 ส.ท.พีระพงษ์ อาษานอก
 พลฯเพชร ทศนิยม
 พลฯพงษ์สถิตย์ แก้วสิงห์
 พลฯพินิจ ดุละลัมพะ
 พลฯพิมพ์า พงษ์สุวรรณ
 พลฯไพบุลย์ พรหมสุคนธ์
 จ.ส.อ.พงศ์ศิลป์ รุ่งโรจน์
 ส.ต.พิมพ์ ไชยชาติ
 พลฯพลอย เจริญเขต

พลฯฟอง เจริญพร
 พลฯภา ดวงเดือน
 ส.ต.ภิรมย์รัตน์ แสงกระโทก
 พลฯภักดี ศรีเฉลิม
 ส.ต.ภูมิ พันธยา
 จ.ส.ท.ภูวนัย พันธมะพร้าว
 พ.ต.ภูวษ์ มีอาสา
 พลฯภา มีตาต
 พลฯภา ศรีมาลา
 พลฯภิเชก ศรีจันทร์
 พลฯภู เทียมทัด
 พลฯมิน สิมมา
 ส.ต.มิ่ง หอมจันทร์โต
 จ.ส.อ.มาลัย รัตนพันธ์
 จ.ส.อ.มนัส โชติกวีรัชกิจ
 ส.อ.มนตรี แสนดอนคู่
 พลฯ มนุ คล้ายแสงอรุณ
 พลฯมุกดา การุณ
 พลฯมานะ มาเจริญ
 ส.อ.มนัส กำเนิดเพชร
 จ.ส.ท.มานิตย์ อัมพรศักดิ์
 พลฯ มานิตย์ สายทอง
 พลฯหม่อม พระธนะ
 ส.ต.หมกเฮง พ่วงแพร
 พลฯมานิตย์ สายทอง
 พลฯมงคล เชี่ยวเปี่ยม
 พลฯมนัส แสงขำ
 พลฯมรกต มกรรณ์
 พลฯมานพ ให่ห้วยทราย
 ส.ต.มานะ ชูศิริรักษ์

ส.อ.มังกร สุนทรพิทักษ์
 ส.อ.มงคล ทับสายทอง
 พลายมงคล คำแก้ว
 พลายมณโฑ คุชายุทธ
 ร.ท.มณู สุริเย
 ร.ท.มนัสสุขเจริญ
 ร.ท.มงคล อินทร์อ่อน
 ร.ท.มนตรี ชาคริตนันท์
 จ.ส.อ.มาลัย แยมปัญชร
 จ.ส.อ.มานะ จิมเอียด
 พลายมิ่ง เตชะตน
 พลายมนต์ทา จันทรหอมมวณ
 พลายมงคล แดงเผือก
 จ.ส.อ.มนัส วรรณบุชา
 จ.ส.อ.มณูญ รุ่งเรือง
 พลายมนัส แก่นบุปผา
 พลายมอญ คุ้มพิลา
 พลายมูล คำอ้อย
 จ.ส.อ.มณูญ รุ่งเรือง
 พลายมรัตน์ วิเศษ
 พลายเมธ สืบดี
 พลายมนัส ดาวว
 พลายมโน ยกทรัพย์
 พลาย มณี แสนศรี
 พลายมนัส อินทรสุริยะ
 พลายไมตรี ปูทอง
 พลายมงคล คำภูมิ่ง
 พลายม่วง สมนปรุ
 พลายมี เชนชาญ
 พลายมานพ เขือกเย็น
 (ในนามพลาถาวว อุ้นทองใบ)

ส.ท.มานพ ก้านตรี
 ส.อ.เมธี แก้วสะอาด
 พลายมนัส อยู่ดี
 พลายมานิตย์ สิงโต
 พลายมงคล กิตติยา
 พลายมานิตย์ เรืองกิจ
 พลายมนัส วิภาครัตน
 ส.ต.มนตรี งามแสงศิริ
 จ.ส.อ.มนตรี จันทรพงศ์
 พลายมานิช ยาทิพย์
 พลายหมึก บอนสันเทียะ
 ส.ต.หมง อยู่สินธุ์
 ส.ต.หมอง เผือกจันทรทิก
 พลายใหม่ จอมเปล่ง
 พลายงยุทธ นุชแยม
 ส.ต.ยง ฉับเชื้อ
 ส.ต.ยุทธยง ไชยสาร
 ส.ต.ยืนยง เอี่ยมเหม
 ส.ต.เยื้อ สุขศรี
 ส.ต.เย็น ตาชม
 ส.ต.ยงยุทธ สังประไพ
 ส.ต.เย็น พันธเหตุ
 พลายงยุทธ รัตนประสิทธิ์
 พลายยงค์ ขจรเกียรติ
 ส.อ.ยุทธ ทองประเสริฐ
 ส.ต.ยง จิมเชื้อ
 ส.ต.ยุทธศิลป์ พรหมพิมาล
 ส.ต.ยิงยศ จินดาวัฒน์
 จ.ส.อ.โยธิน สิงห์ชา
 ส.ต.แยม สบายกาย

พลายเย็น โคกประยูร
 พลายยุทธ นุชพิ
 จ.ส.อ.ย้วน จันทรชูศรี
 พลายยอด ชมสุวรรณ
 ส.ต.โยธิน ถนอมลาภ
 พลายยุทธ รอดคำแหง
 พลายเอย จิมเชื้อ
 ส.อ.ยุทธพงศ์ สุดหอม
 ส.อ.ยงยุทธ ศรีสำลี
 พลายแยม เรืองฤทธิ์
 พลายแยม สำนวณจิตร
 พลายหยัน มีเงิน
 พลายหยด สุพรรณนอก
 พลายหยด จันทรตั้ง
 พ.ต.เรือง แรมรุท
 พลายรักษา หงษ์นารี
 พลายเรือน จำปา
 พลายแรม คามิน
 พลายระจัน สมณา
 พลายระนู ศักดิ์ศรี
 จ.ท.รักษ์ ฤาชา
 พลายโรย ศรีนุตรดา
 พลายร้อหีบ หมัดอาหิม
 ร.ท.โรม ชัยมงคล
 พลายรัตน์ สุขเจริญ
 พลายรอด กันเทนา
 พลายเรือน จัตรทอง
 พลายรัตน์ อินทร์รักษา
 พลาย เรือง อามาตร์มูลศรี
 พลายไร ทองอ่วมใหญ่

พลฯเรียม เย็นแมน
 พลฯเริ่ม สิงห์โตเจริญ
 พลฯเรียง แกร่ง
 จ.ส.อ.เรืองวิทย์ จำเริญจิต
 พลฯเรือน เทพทัตทิมน
 พลฯรุณ มีบุญ
 พลฯรอบ หาญวิจิตร
 ส.อ.ระเบียบ ผดุงโภชน
 พลฯระยอง มีจันเพชร
 พลฯริน สมศรี
 พลฯรัศมี พิมล
 พลฯระเบียบ มาอยู่
 พลฯเรียน ศรีแก้ว
 พลฯรักกุล เมืองดี
 ส.อ.เรืองเนตร ชินหาร
 พลฯเรียน เกียสุพรรณ
 พลฯเรียน เกตุมังกูญ
 พลฯรักษ์ คำแสน
 อส.รวย กันหา
 พลฯเหรียญ ร่มโพธิ์
 พลฯเหรียญ กุมพิรพงษ์
 พลฯเหรียญ คชเดช
 พลฯเหรียญ แรมสูงเนิน
 พลฯลือ เพชรลอย
 ส.ท.ล้ำ อุษณินทร์
 พลฯเลิศ ขอยิ้มกลาง
 ส.ต.เล็ก สารภี
 ส.ท.ลั่น ถ้ำกระโทก
 ส.ต.ละเอียด เลิศพันธ์
 พลฯลั่น ดุดสุภาพ

พลฯเลียง นวลพรหม
 พลฯล้ำ นวลแก้ว
 พลฯลพ ศรีงาม
 พลฯล้ำพู บุญเหลือ
 พลฯเลาะ มากมา
 พลฯเลย แสงแก้ว
 พลฯเล็ก ปิ่นประดับ
 พลฯลับ มีเกาะ
 พลฯเล็ก สมบัติบุรณ
 พลฯเล็ก ยางวิจิตร
 พลฯละออง สุขแจ่ม
 พลฯลั่นทม ทวีฤทธิ์
 พลฯละม่อม คลรินทร์
 พลฯลำดวน พานรอง
 พลฯเลียม จิตรไพศาล
 พลฯลำดวน เขียวฮวด
 ส.อ.ลาก กล้าหาญ
 ส.อ.เลาะ เอี่ยมสะอาด
 ส.อ.ล้อม เรืองนางรอง
 ส.อ.เลย วันทอง
 พลฯสวน จุ่มเจียง
 พลฯลอย คำลุน
 พลฯลำพอง อุดมเพ็ญ
 พลฯ ลี สามนอก
 พลฯเล็ก แก้วเกตุ
 พลฯเลียง เกษมจิตร
 จ.ส.อ.เลื่อน สังกิตติวรรณ
 พลฯลอย หนูอัน
 พลฯเลื่อน พิมพ์พา
 พลฯลอน พระพรหม

พลฯเลียม แจกกลาง
 พลฯไล่ อิ่มสุข
 พลฯเล็ก ฤทธิ
 พลฯเลียง เข้มเพ็ชร
 พลฯเล็ก อินทร์คำ
 จ.ส.อ.ล้ำ พุฒสงคราม
 พลฯสอย กุยกัย
 พลฯหลง พูลสวัสดิ์
 พลฯลอย คำสุน
 พลฯล้ำ สัจจันทร์
 พลฯเหลือ สาแก้ว
 พลฯเหลือ เกนประจ
 พลฯเหลือณ แจ่มดี
 ส.ต.หลิม เฉลาพล
 ส.ต.เหลียม ลำไมรี
 ส.ต.ล้ำ เข้มทอง
 ส.ต.หลี่ จินดากุล
 ส.ต.เหลียม ศรีสุข
 พลฯหลาด วรรณแก้ว
 พลฯแหลม กลิ่นศรีสุข
 พลฯเหลือ บุตรจันทร์
 พลฯหลาว มั่นสกุล
 พลฯหลาว เสมเหลา
 จ.ส.อ.วีระพันธ์ พงษ์เจริญ
 ส.อ.วิชัย ดำรงค์ดี
 จ.ส.ท.วีระพงษ์ ดุลยสุข
 ส.อ.วิเชียร คำวันดี
 ร.อ.วิสุทธิ พงศาวิ
 พลฯวิลาศ ปะกิ่ง
 จ.ส.อ.วัชรชัย วัฒนภักดี

ส.อ.วิชัย อ่อนอก
 ส.ต.ไวย ไตรพรหม
 พลาวิโรจน์ อินทร์เพชร
 พลาวิก บุญมี
 พลาวิจิต แสงฉายสุภกรณ์
 พลาวิจิตร หาญวิลัย
 พลาวิเชียร แซ่ตัน
 ส.ต.วงศ์ เป็นใจ
 พลาวิรัตน์ เนตรพระฤทธิ์
 พลา วินัย แสงภูวพงษ์
 พลาวิชัย ถนอมพันธ์
 พลาแว สวยสม
 พลาวรรณ วรรณกุล
 พลาวันชัย ศรีจันทร์ทัพ
 ส.ต.วิน ทุมฝ่าย
 พลาวิโรจน์ บริบูรณ์
 พลาวิระพงษ์ สวัสดิเกียรติ
 พลาวิเชียร จิตต์มานนท์กุล
 จ.ส.อ.หวั่น ดอกเทียน
 ส.ต.ท.วัชร บาดิษฐ์
 พลาวินัย ทองพูน
 ส.อ.วิจิต พงษ์เวช
 พลาวิรัช เทียงเอม
 ส.ต.วิชัย ระดมกิจ
 พลาวิสัย อินทรบำรุง
 จ.ส.อ.วิระพงษ์ เชี่ยวชาญ
 พลาวิรัตน์ คงเจริญ
 พลาวิมล พานสัมฤทธิ์
 พลาวัฒนา วงแหวน
 ส.ต.วิจิต อินทรสงเคราะห์

ส.ต.ไวย ภูดินทราย
 ส.ต.วิเชียร จิ่งทองคำ
 พลาวิจิตร มิ่งมิตรวัน
 พลาวิโรจน์ อ้นชัยยะ
 พลาวัลรวย พิชนะ
 พลาวิชัย สอนเดือน
 นายวิชัย ใจรักเรียน
 พลาวิเชียร ศรียาตะบุตร
 พลาวิระวิทย์ ระลึกดี
 ส.ท.วิรุฬ เปรมวงษ์ศิริ
 พลาวุฒิภาพ โฆษจันทร์
 ส.อ.วิชัย สุวรรณภาค
 พลาวิรัช แสนสุข
 พลาแว แสงฉิม
 ส.อ.วิระพงษ์ สุนาร์ักษ์
 ส.อ.วิเชียร รอดลำภา
 ส.อ.วงศ์ พรหมรินทร์
 ส.อ.วินัย กันยานุช
 ส.อ.วิรัช สีนปรุ
 ส.อ.วิระชัย พิทักษ์
 ส.อ.วินัย สุขมาก
 ส.อ.วิระพงษ์ สาลิพันธ์
 ส.อ.วัน ชมเพชร
 ส.อ.วิชัย พูกัน
 ส.อ.วิระ แสงประทุม
 ส.อ.วิเชียร พรหมศรี
 ส.อ.วินัย พยัคชาติ
 ส.อ.วินัย ชิงแก้ว
 ส.อ.วัชร ว่องวิทย์การ
 ส.อ.วินัย รอดประเสริฐ

ส.อ.วณิช ทองมีสิทธิ์
 ส.อ.วรเทพ จันทรเจริญ
 ส.อ.วิศิษฐ์ศักดิ์ ดวงศรี
 ส.อ.วิระศักดิ์ กาญจนะทวี
 ส.ท.วิวัฒน์ อุทรา
 ส.ท.ไวย พรหมโชติ
 พลาวิจิต ภูระยา
 พลาแว สีนปรุ
 ส.อ.วน ขำจันทร์
 ส.อ.วิชีพ ผลไชย
 ส.ท.วินัย ดิษฐบรรจง
 พลา วิเชียร อัมพวัน
 ร.ท.วิระชาติ บุญนาค
 จ.ส.อ.วิรัช พุ่มะทน
 พลาวิระพงษ์ พิมพ์เสน
 ร.อ.วิชัย เดชโยธิน
 จ.ส.อ.วิชัย สอนพรหม
 จ.ส.อ.วิชัย หวังชนะ
 พลาวิชัย เกิดเหมาะ
 ส.ต.วิสูตร นารอด
 พลาเวช คุ่มแขก
 พลาวิชัย แสงสว่าง
 พลาวิบูลย์ เกตุโสภิต
 พลาวิฑูรย์ทองเหลี่ยม
 พลาวันเกิด พูลสวัสดิ์
 พลาวิรุณ จันทรหอม
 พลาวัฒนา วาสะศิริ
 พลาวิชัย วาลูกา
 พลาวิระศักดิ์ สมจันทร์
 พลาวรกุล โลนากุล

พลยวิชัย สาวฤทธิ
 พลยวินัย แก้วเพรา
 พลยวิเศษ อุทกภัย
 พลยวันชาติ พูลสุขเสริม
 พลยวิจิตร พิจารณ์
 พลยวิเชียร สายวงศ์
 พลยวันดี เนื้อเย็น
 พลยวงศ์ วิสิทธิ์วงศ์
 พลยวีระ ชินอวด
 พลยวิชิต แซ่ถั่วย
 พลยวิสุทธิ สังข์พิชัย
 พลยวิชิต กลิ่นจันทร์
 พลยวิก ศิรินทร์
 พลยวิน ลาวัน
 ส.อ.วิชัย มูลเชียงใต้
 พลยวิทยา ยิ้มชาติ
 พลยวีระเวช โชติวิสุทธิ
 พลยวอน ชาวสาน
 พลยวิมล สมบัติ
 พลยวิเชียร สุทธิวงศ์
 พลยวิฑูรย์ เพ็งแพง
 พลย วรวิทย์ จันทรวิจิตร
 จ.ส.อ.วิจิตร บรรณาอนุพันธ์
 พลยวันเสริฐ พูลสวัสดิ์
 พลยวิชัย ชนะชัย
 พลยวิเชียร จันผ่อง
 พลยวิญญา สุวรรณนิคม
 ส.ต.วิเชียร ไคนโสภา
 พลยวิเชียร จิตตมานนทกุล
 พลยวิชัย พุกกัน

พลยเชาว์ ตาดเจริญ
 พลยหวาน แม่นนาเกล็ด
 พลยหวีด อันฉ่ำ
 พลยหวาน ละเอียด
 พลยเหวี่ยง ธรรมรักษา
 พลยห้วน อันอินทร์
 ส.อ.ศักดิ์ดา นาสวน
 ร.ต.ศฤงคาร สนิโรหิจจ์
 พลยศรีนวล คัพโส
 พลยศรีไฉ จันจาง
 พลยศรีจันทร์ ราชมาลา
 พ.ต.ศรีรัตน์ นิลรัตน์ ณ อยุธยา
 ส.ต.ศรี ทับธานี
 พลย ศรีสวัสดิ์ เหมฤดี
 พลยศิริ แท่งหอม
 พลยศรี เพชรคง
 พลยศิริ กรัสกะพงษ์
 พลยศิริ เกียรติเรือง
 พลยศักดิ์ชัย ทรัพย์สิน
 พลยศิลป์ชัย นิรมล
 พลย ศรีมูล กลิ่นฟุ้ง
 ส.ต.ศิริ ปินกุล
 พลย ศิริชัย พูลนิม
 ส.ต.เคียร บุญนะ
 ส.อ.ศรีปราชญ์ ไมคกุล
 พลย ศรีนวล จันทระอักษร
 พลย ศรี ศิริประทุม
 พลยศिला บุญสมศรี
 จ.ส.อ.ศิริวัฒน์ เทพศิริ
 พลย สอน ศรีแวว

พลยศรี ประเชิญเชื้อ
 พลยศรีใจ ชำมิ
 พลยศักดิ์ ทนชัย
 ส.ท.ศักดิ์ดา บัวขาว
 ส.ต.ศุภชัย เสถียรธรรมกิจ
 ส.ต.ศรีไทย ฝ่ายเผือก
 พลยศรีทนต์ น้อยเจริญ
 พลยศิลป์ชัย พืชทองหลวง
 พลยศักดิ์ เชื้อนแก้ว
 ส.อ.สนาม ปลื้มธรรม
 จ.ส.อ.สุวรรณ สมวัน
 พ.ต.ศรีรัตน์ นิลรัตน์ ณ อยุธยา
 ส.อ.สุรพิน แสงวงมคง
 จ.ส.อ.เสริญพงษ์ พลาบุญย์
 จ.ส.อ.สุชิน อาจรักษา
 ส.อ.สมพร ศรีสันดา
 พลยสมหมาย สอนละ
 พลยสมาน ศรีสุธรรม
 พลยสุรินทร์ นันทระเพชร
 พลยสุบัน ศรีผาง
 จ.ส.อ.สวัสดิ์ อวิโรจน์
 ส.ท.สมชาย ศรีโบรส
 ส.ท.สวัสดิ์ ภิรมย์ราบ
 พลยสังหาญ แพโสภา
 ส.อ.สมเพชร อินทสงเคราะห์
 พลยสุพล บุญจันทร์
 พลยสามเรือน โสประดิษฐ์
 พลยสำลี พรหมภักดี
 พลยสมาน คมะนะ
 พลยสมปิ่น จันทะนะ
 พลยสุวรรณ คำบอน

พลยสามัญ มาลาศรี
 พลยไสว ชำนาญวงศ์
 พลยสุต สืบเพ็ง
 พลยสา นามบุญเรือง
 ส.อ.สวัสดิ์ ใจแก่ง
 พลยสมนึก นามวงศ์
 พลยสงัด สุตสุวรรณ
 พลยสมจิตร ศรีจันทร์
 พลยสมนึก บำรุงภักดี
 พลยสม มาตรสาธา
 พลยสง่า เหล่าไชยสงค์
 ส.ต.สมพงษ์ คงแพ
 ส.ท.เสถียร เมืองบาล
 พลยสาน ดียิ่ง
 พลยสว่าง ประสพศรี
 พลยสมโภชน์ ขอสุข
 พลยสุพร มีแสง
 พลยสังวาลย์ ออย่าลิมดี
 พลยสิน ดำเนินงาม
 พลยสมหมาย เหล็กกล้า
 พลยสุชาติ รัตนโคตร
 ส.ต.สนิท ดาราคร
 ส.ต.สอาด ไบศรี
 ส.ต.สุนทร ราชบุรีเจริญ
 พลยสีลา พรหมสาขา ณ
 สกลนคร
 พลยสมพา ศิริดล
 พลยสำเนา ยืนยง
 พลยแสง สุนทอง
 ส.ต.สิงหน อุดมสมัคร

ส.ต.สำเร็จ สังข์มณี
 พลย สำรอง เพ็งคำมา
 พลยสำรวย ทองประไพ
 ร.อ.สงกรานต์ ชำนาญศรี
 ส.อ.สมพงษ์ สว่างสุวรรณ
 จ.ส.อ.สุกรรณ์ โสมศรีแพง
 ส.อ.สมจิตร ธรรมชน
 พลยสวัสดิ์ สุวรรณประดิษฐ์
 ส.อ.สนั่น อินทรพาณิชย์
 ส.ต.สำรอง บุตรดีวงศ์
 ส.ต.สังเวียน กาญจนจันดา
 พลยเสนาะ นาคแดง
 พลยสมนึก ทองไพจิตร
 พลยแสงว แสงดิน
 พลยสมจิตร จันทรราช
 ส.ต.สง่า ธรรมประดิษฐ์
 พลยสัญญา ภาวะภูตานนท์
 จ.ส.อ.แสงว กลิ่นหอม
 ส.ต.สุชาติ แตงอ่อน
 ส.อ.สมบัติ ผลมาก
 ส.ต.สุวัฒน์ เศรษฐวณิชย์
 พลยสมัคร นพรัตน์
 พลยสุวิทย์ เอื้อเพื่อ
 พลยสิน วิเชียรราชชัย
 ส.อ.สุชิน เทศทิม
 ส.ต.สวาท ราชสุภา
 พลยสมบัติ สีเสื่อ
 พลยสมชาย น้อยสกุล
 พลยสวัสดิ์ มีทอง
 ส.ท.สุมิตร ปิ่นเกษ

พลยสีมา เกียนเกาะ
 พลยสายบัว เนตรเล็ก
 พ.ต.สมควร กาญจนกร
 พลยสมพงษ์ มณีคุ้ม
 พลยสมปอง ฤทธิไกร
 พลยสำลี ผาบล
 ส.อ.สุรไทย บุญรวม
 ร.ต.สุมิตร ประดิษฐ์มาตุกา
 พลยสงัด พินิจกุล
 พลยสำรวม สุขดี
 พลยสม เกาขุพันธ์
 จ.ส.อ.สละ อรรควัตร
 ส.อ.สา แก้วบุตรดี
 พลย สนั่น พัฒนคุ้ม
 พลยเสวียน บุญถ่าน
 พลยสมพงษ์ ชัยจิตร
 พลยสกล สุทธิวาริ
 พลยสมาน เณรทอง
 พลยเสถียร ลอยประสิทธิ์
 พลยสงบ จั่นเผือก
 พลยสมจิตร บุญยะ
 ส.ท.ไสว เจริญวัย
 พลยสะอาด มีศรี
 ส.อ.สาคร ไพโรสิงห์
 พลยสุวัช ผาสุก
 พลยสมชาย บุญแจ้ง
 พลยเสมอ น้ำทรัพย์
 พลยสุดใจ ก้อนทอง
 พลยสุข จิมพันธ์
 พลยสมัย กันตัด

พลฯเสถียร ศรีวะรมย์

พลฯไสว รามัญวงศ์

ส.ต.เสริญ อาจศิริ

พลฯสมพงษ์ นวลตา

ส.ต.สิงห์ บุญตะนัย

ส.ต.สิงห์สลาย ศิลปมูล

ส.อ.สำเร็จ คำทองคำ

พลฯสุนทร ดีใจมา

พลฯสมนึก บุตรทะยัด

ส.ท.สมนึก สายพิมพ์

พลฯสมศักดิ์ สุขวรรณ

พลฯเสถียร วิเศษศรี

พลฯสุวิทย์ อ่อนน่วม

พลฯสมโภชน์ ไชดั่ง

พลฯลำลี ปทุมมี

ส.อ.สุมิตร สมภพ

ส.ท.สำราญ ศรีकरण

จ.ส.อ.สำรวย กลิ่นพิพัฒน์

พลฯสมชาย สุคันธวัฒน์

ส.ต.สุรพล ก้อนชัยภูมิ

พลฯสำรวย ชื่นจิตร

พลฯสมใจ คำดี

จ.ส.อ.สมคิด ชมพู

ร.อ.สนั่น สุวรรณา

พลฯสุกักร์ ราชกิจร

พลฯสุกักร์ จันทรงสี

ร.ท.สมเกียรติ รัศมีนาวัน

พลฯสมบุญณ์ ไกรยราช

พลฯสมัย มั่นคง

พลฯสมชาย ภาคีย์

พลฯสมัย ปิระกัງ

จ.ส.อ.เสงี่ยม งามเสงี่ยม

ส.อ.สงกรานต์ แหยมแก้ว

ร.ท.สมพงษ์ พันธุ์กระหัด

ส.ต.สุวัฒน์ ลวดทอง

ส.ท.สมพงษ์ ประเสริฐเวทย์
มนต์

พลฯสำเร็จ คำชัย

พลฯสุวิทย์ ดิษฐ์เนตร

พลฯสำเร็จ สัมเกลี้ยง

พลฯสายพิน พาลี

พลฯสว่าง อังคะพนมไพร

นายสมาน เคนมา

พลฯเล็ง พินนา

ส.ต.เสมอ รองเพ็ง

พลฯเสรี คีสินธุ์

ส.ท.สุข พื้นสะอาด

ส.ท.สมพร พงษ์ช่างแสง

จ.ส.อ.สังเวียน พยุงหอม

พลฯเสียม ยอดศิริ

พลฯ สุวรรค์ คำมูล

พลฯเสมอ แดงพรม

พลฯเสริม หวังสุข

พลฯแสง ชุนกาญจน์

ส.ต.สมทรง เปรมภักดิ์

พลฯสำเร็จ มณีนิล

พลฯเสนีย์ สุขสด

พลฯสำรวย ธรรมา

พลฯสนั่น ผิวบาง

พลฯสมัน สุวรรณโน

พลฯสุวรรณ ลีพันธ์

พลฯแสง สมศรี

พลฯสมนึก เพ็ชรรัตน์

พลฯสำราญ จันทรโชติ

พลฯสัมฤทธิ์ ปิยะบุตร

พลฯสำรวย นพเทศ

ส.ต.เสนาะ วงษ์จำปา

ส.ต.เสริม เอี่ยมลำอาจค์

ส.ต.สมบุญ เครือวงษา

ส.ต.สำภา ยิ้มแพร

พลฯสะอาด จิตรพริ้ง

พลฯสุทัศน์ ทวีรัตน์

พลฯเสมียน จันทรสิงค์

พลฯสมาน เนตรน่วม

พลฯสันติภาพ เมฆสุนทร

พลฯสมาน โพธิพันธ์

ส.ต.สำราญ สุทธิพงษ์

ส.ต.สมศักดิ์ บุญส่ง

ส.ต.สมควร สัตย์บัณฑิต

ส.อ.สมพอง ใจทำดี

ส.ต.สงวน อีธรรมะ

พลฯสังวาลย์ ชนะกาลี

ส.อ.สมปอง สมานพันธ์

ส.ท.สมศักดิ์ เกตุแก้ว

ส.อ.สว่าง กาลสรณ์

ส.อ.สมคิด เทียผิ้ง

พลฯสมจิตร ชาติ

ส.ต.สำรวย อยู่เบิก

ส.ต.สิริวัต แทนกลาง

พลฯเสงี่ยม ทรัพย์สำเนียง

พลฯสุวรรณ พรสง่า	จ.ส.อ.สมหมาย วันตะคุ	พลฯสิงห์ ดอนจันทร์ดี
พลฯสุวรรณ ชินวงศ์	จ.ส.อ.สมพงษ์ ศรีทอง	พลฯสามารถ ปลอดภัย
พลฯสงบ อมูทสี	จ.ส.อ.ไสว แสงวันทอง	พลฯสำเนียง พูนพันธ์
พลฯสุพร คล้ายสนิท	จ.ส.อ.สุพิศ มั่นใจ	พลฯสุคนธ์ บุญรอน
พลฯไสว สงข์ทอง	จ.ส.อ.สมใจ ทิพย์มุสิก	พลฯสัญญา ขามขำ
พลฯส้มโอ ชัยราย	จ.ส.อ.สมาน สาละคำ	พลฯเสน สมบูรณ์
พลฯสำรวย มีชานา	จ.ส.อ.สุทิน สุขศรี	พลฯสมจิตร อุ้ม
พลฯสมพร แม้นสุทธิ	จ.ส.อ.สุบิน กลิ่นเทพเกษตร	จ.ส.อ.สวาทดี พูนชัย
พลฯสำเร็จ ไกรสรสิทธิ์	จ.ส.อ.สงบ ใจยวน	ส.อ.สะอาด บัวบาน
พลฯสุรชาติ สุวรรณา	จ.ส.อ.สนาม เกษร	พลฯ สี แสงใสแก้ว
พลฯสมพงษ์ บุญชู	จ.ส.อ.สำเนียง คำแดง	ส.อ. สนิท แจ่มกระจ่าง
จ.ส.ท.สุเทพ ธารานิต	จ.ส.อ.สุบิน แก้วเกตุ	จ.อ.สมพงษ์ เฟื่องทอง
จ.ส.ท.สนิท ชื่นชอบ	จ.ส.อ.สุรศักดิ์ ภูมิสุวรรณ	จ.อ.สุรินทร์ ไนลักษณ์
ส.อ.สุเจตน์ เคลืออยู่	จ.ส.อ.สมศรี จันทร์ศรี	จ.ส.อ.สุรสิทธิ์ สุทธิเลิศ
ส.อ.สมภาพ ผมงาม	จ.ส.อ.สมพงษ์ หวานฤดี	จ.ส.อ.สุจินต์ ศิริमानนท์
ส.อ.สมจิตร ศีร์วังษ์	จ.ส.อ.สนอง เทพเทพา	จ.ส.อ.สมจิตร มาเขียว
ร.ท.สำราญ ชุมมิ	จ.ส.อ.ไสว เกษทวี	พลฯสมใจ สนสาชา
ร.ท.สี นาจันทร์	จ.ส.อ.สง่า กองจร	ส.อ. สมชาย โพธิ์พาดพิง
ร.ท.สุนันท์ ยอดทอง	จ.ส.อ.สะอาด จักรเวน	ส.อ.สนิท แสงแก้ว
ส.ท.สถาพร ชาติญาโน	ส.ต.สมพงษ์ สมบูรณ์	ส.อ.สุวรรณ บุญพร
ส.ท.สำราญ แจ่มจรัส	ส.อ.สุรชาญ แก้วนิล	ส.อ.เสียม มณีจักร
ส.ท.สอย พลนิกร	พลฯ สำรวย หอมทอง	ส.ต.สมชาย ระเบียบไธสง
ส.ท.สาย กาลิคุณ	พลฯสมเกียรติ จันทร์บุตร	ส.ต.สุพร วัชรอ่อน
ส.ท.สำเร็จ ชัยกุล	พลฯสมหมาย คำหวาน	พลฯสุพล วงจันทร์
จ.ส.อ.สำผัส แจ่มใสดี	พลฯสมพงษ์ อุทัยฉาย	ส.ต.สมนึก พักเมฆ
จ.ส.อ.สมัคร ทองอินทร์	พลฯสมาน ยิ้มเจียม	พลฯสี หม่อนตะคุ
จ.ส.อ.สด พรหมจันทร์	พลฯสำริด อินทชา	พลฯแสง รัตนวรินทร์
จ.ส.อ.สุบิน สุภฤกษ์	พลฯสุรินทร์ บุญอุป	พลฯสินลา สายแก้วเกิด
จ.ส.อ.สมบูรณ์ งามเหลา	พลฯสง่า กองจร	พลฯสุวรรณ ชาวชัยนาท
จ.ส.อ.สนาม เพ็งแสง	พลฯสมเทียม ทองนา	พลฯสุรกิจ ประชุมรักษ์

พลฯสมพงษ์ กรมปาน

พลฯสระ กลิ่งทะเล

พลฯสง บวญบุญ

พลฯสมบุรณ์ มั่งมูล

พลฯแสง จะโรรัมย์

พลฯสุรินทร์ พึ่งจินดา

พลฯสมพงษ์ เออชูชื่น

พลฯสงบ อุ่มขำ

พลฯสมพงษ์ สอสูงเนิน

ส.ต.สมพงษ์ สมบุรณ์

ส.อ.สำราญ ยมดิษฐ์

พลฯแสง ไปคอน

ส.อ.สมศักดิ์ พึ่งเจริญ

พลฯไสว พิลาวลย์

พลฯสมัคร ทองจันทิก

พลฯสายัณห์ ธิญญเจริญ

จ.ส.อ.สุฤทธิ์ เพชรล้ำ

พลฯสุทิน บุญดี

พลฯสนิท กันทาทอง

พลฯสุพรรณ ยมโพธิ์ทอง

พลฯสุนทร เจนดง

ส.ต.สมบุรณ์ เนียมหอม

ส.อ.สมชาย ระเบียบไธส

ส.ต.สนิท สอนคืบ

พ.ต.สมศักดิ์ นนทวาทิต

พลฯสวัสดิ์ ทดสระร้าง

พลฯสง่า มีคล้าย

พลฯสะอาด วงศ์สุวรรณ

พลฯสมโภชน แฝ่งประเสริฐ

ส.ต.สง่า กลิ่นหอม

พลฯสมัคร ดวงมานนท์

ส.ต.สง่า บุญแจ้ง

พลฯสมัย ปานแสน

พลฯสมนึก นายะพันธ์

พลฯสมหมาย เปรมใจ

พลฯสุรเดช ทะยอมใหม่

พลฯสุขุม ณ พิมาน

พลฯสมาท มีบ้านเก็ง

(ศรีธรรมนา)

พลฯสวัสดิ์ เต็มหอม

ร.ท.สนั่น สุภาพงษ์

พลฯสนัด โสภา

พลฯสมจิตร ชุมแก้ว

พลฯสีไทย ฝ่ายเผือก

พลฯสว่าง คำงาม

พลฯสำราญ อรุณรัตน์

พลฯสมพงษ์ เมฆสุวรรณ

พลฯสดปาน สัมฤทธิ์

พลฯสุพรรณ เพชรบุรณ์

พลฯสินลา ลายแก้วเกิด

พลฯสุชิน ประสพเพิ่ม

ส.อ.สมควร ไชยศรีหา

พลฯสมควร ทองธุลี

ส.ต.สมมาตร พลอยรักษา

พลฯ สุเทพ ใจหาญ

ส.อ.สมภาร คักดิ์สถาพร

พลฯสมัย ต้นพันธ์

พลฯสวน กุมแก้ว

พลฯสมพาน หลักจันทร์

จ.ส.อ.สุชาติ ประทุมเขตต์

พลฯสีลา บุญสมศรี

พลฯสงวน คำมาเขียว

ส.อ.สมควร ไชยสีหา

พลฯสำราญ มาตรโพธิ์

พลฯสมพอง ชีโพธิ์

ส.อ.สมศักดิ์ อิมจิตร

ส.อ.สุบิน พรหมวรรณ

ส.อ.ศิริ พึ่งมา

ส.อ.สมศักดิ์ โคมเฉลา

ส.อ.เสนาะ พวงรัตน์

ส.อ.สมุทร เคนวิเศษ

ส.อ.สมบุรณ์ จิตรอุทัย

ส.อ.สุจิตร กลิ่นกุล

ส.อ.สว่าง หนองห้าง

ส.อ.สนอง หลาบขาว

ส.อ.สม อ่อนตา

จ.ส.อ.สุเทพ ศิริมณฑา

พลฯสวิง เผดสูงเนิน

พลฯสนั่น ผจญจิตร

พลฯสุบิน ยุติธรรม

ร.ท.สงัด ชาวเพชร

พลฯ สายัณต์ แกมเกตุ

จ.ส.อ.สนธิ์ สัมพรต

พลฯสมบัติ คงนุ่ม

ส.อ.สุชาติ แก้วกล้า

พลฯสุดใจ สมพงษ์

พลฯ สุชาติ วงศ์รัตน

พลฯสุรินทร์ ระลึกชาติ

พลฯเสนาะ ชื่นเนียงยนต์

พลฯสมยศ จันทรคำ

พลาสมบุรณ์ สมหวัง
 พลาเสาร์ สุธิดา
 พลาเล้ง ม่วงศักดิ์
 พลาสมัย ประสิทธิ์
 พลาสุบิน ยุติธรรม
 พลาสิ มอดตะคุ
 พลาสมศักดิ์ ปันงา
 พลาสุชาติ ตรองสำราญ
 พลาแสง รัตนวารินทร์
 ส.ต.เสถียร พรหมมาท้าว
 ส.ท.สมพร ห่อยดา
 ส.ต.สมนึก สุมทรวานนท์
 พลาสมคิด สุนทรสถิตย
 พลาสุนันท์ บัวชูก้าน
 ส.ท.สมชาติ อ่อนน้อม
 พลาสมบัติ คงพุ่ม
 พลาสุทัศน์ ราชสันเทียะ
 ส.ต.สุพจน์ สงวนหมู่
 พลาเสริมศักดิ์ เสนีย์วงศ์
 จ.อ.สวิง เกิดแสง
 ส.ต.สมพงษ์ หงษ์เทศ
 พลาสำลี คำลึงค์
 ส.ต.เสริม โสธาคำแสน
 พลา สุนทร หัดทอง
 พลาสุพรหม พรหมา
 พลาสุชาติ สุขขาว
 พลาสวัสดิ์ พรโคกสูง
 จ.ส.อ.แสง ชื้อสัตย์
 พลาสมนึก ภูธรชัย
 พลาละ ศรีเอี่ยม

พลาสุรินทร์ จันทรพงษ์
 พลาสิน ผุยพรหม
 ส.อ.เสนอ มณีวงศ์
 ส.ต.สุทัศน์ ศรีสุวรรณ
 พลาแสง ชามใหญ่
 พลาสง่า หวังเรียบกลาง
 พลาสมพงษ์ ประดิษฐ์ขวัญ
 พลาสำเนียง พลอยประดับ
 ร.ท.สมัย สมรรณใจจร
 พลาสันต์ เนียมเพื่อง
 พลาสมชาย แพร่หลาย
 พลาไสว ศรีวงษ์
 พลาแสง และยา
 พลาสมพงษ์ ปกจะบก
 พลาสุนทร จันทรศรี
 พลาสวัสดิ์ เสกศรี
 พลาสงวน ภิศา
 พลาณรงค์ สวัสดิ์
 พลาสมบุรณ์ เกียนฤชัย
 พลาสมาน บุญบาง
 พลาสน นาคกรอง
 พลาสมพร ทองดี
 พลาสุวัฒน์ ทองดินนอก
 พลาเสวก ชูเทียน
 พลาสมพงษ์ มีนาค
 พลาสง่า คงชูชีพ
 พลาสมโภช จัปประยงค์
 พลาสำรวจ เนียนสิทธิ์
 ส.ท.สนม รอดงาน
 พลาสุคำ น้อยหม่อ

พลาสง่า ไทยทอง
 ส.ต.สุวรรณ ศิลลา
 พลาสง่า ไทยทอง
 ส.ต.สุวรรณ ศิลลา
 พลาสมบัติ แยมมณี
 ส.ต.สมบัติ บุญวงศ์
 พลา สวัสดิ์ ราชวงศ์
 พลาไสว วังอาจ
 ส.อ.สายหยุด พุ่มสุวรรณ
 พลาสำราญ ต้นแซม
 พลาสวน พนิกรณ์
 พลาสิ ศรีพัฒน์
 พลาสมาน เนื่องขันศรี
 จ.ส.อ.สุทินน์ เศรษฐบุตร
 พลาสลาย วงษ์สุวรรณ
 พลณสร้อย รัตนคนดี
 พลาเสนอ หมั่นธรรม
 พลาสมพงษ์ ทัดวงษ์
 พลาสง่า แก้วกัลยา
 พลาสมเกียรติ วรรณศรี
 พลาสัญญา วงศ์ลี
 พลาสุนันท์ กลิ้งจันทร์
 พลาสายันต์ ธีบุญเจริญ
 พลาสุพรรณ ดิษฐม
 ส.อ.โสภณ โชคเหมาะ
 พลา สนั่น บุญทอง
 พลาสมพงษ์ ภาคฤทธิ์
 ส.อ.สมพด ประทุมมา
 พลาสุนทร โตเอิบ
 พลาสมศักดิ์ ศิลามาตร์

ส.ท.สันต์ สบายรูป
 พลฯสมเจตน์ วงษ์บรม
 พลฯสนั่น เงินนิ่ม
 พลฯเสน ลามุงคุณ
 จ.ส.อ.สมนึก ศรีชู
 ส.อ.สมจิตต์ ประทุมวัน
 พลฯสมบัติ คำตอนสาร
 พลฯสุทนต์ สีลาเสา
 พลฯสุวิทย์ ปิยภาคย์
 ส.อ.ไสว วงค์แย้ม
 พลฯสด ปานสัมฤทธิ์
 พลฯสมชาย โกษากุล
 พลฯสมคิด รสขเอม
 ร.อ.สุรจิตต บินวัตร
 พลฯสุจิตน์ บินวัตร
 พลฯสุจิตน์ บุญปลูก
 พลฯแสงว หาญโสภ
 จ.ส.อ.สำราญ เนตรพวง
 ส.อ.โสม คุณมี
 ส.อ.สนั่น นาคด้วง
 พลฯสม นุ่มภักดิ์
 พลฯสุทิน เกษษา
 จ.ส.อ.สิทธิพร ยิ่งไชย
 ส.อ.สุข ดวงแก้ว
 ส.ต.สุภพัฒน์ โพธิ์กัณฑะ
 ส.ต.สงเสริม สิงห์อาจ
 พลฯ สนิท ดาราคร
 อส.ไสว ระวังอาจ
 ส.ต.สุรศักดิ์ ภูมิสุวรรณ
 อส.สุรัชย์ สุรัตนกุล

พลฯสอน ศิริแว
 ส.ต.สุข พันสะอาด
 พลฯเลี่ยม บุญนะ
 พลฯ เสมอ แต่งพรหม
 ส.ต.สังเวียน กาญจนคม
 พลฯสมนึก ประทุมมา
 พลฯหอม เอกรัมย์
 จ.ส.อ.หวัจ พุ่มพ่าย
 พลฯหวล สมสิทธิ์
 พลฯหวล แดนโกชน
 พลฯหวล พันสืบ
 พลฯหาญ กล้าเพชร
 พลฯหอม ยืนยง
 จ.ส.อ.อ้อม เชิดสุขประชา
 พลฯอ้วน ไหล่ศรี
 ส.อ.อนันต์ วุฒิเสน
 พลฯอารีย์ สุขสม
 พลฯอุดม นอนใจ
 พลฯอำพล อ่อนทุม
 พลฯอ้วน โพธิ์สิงห์
 พลฯแอก ยืนยง
 พลฯอ้าย อวดดี
 พลฯอำนวย อนุสนธิ์
 จ.ส.อ. อุดมศักดิ์ ชินบุตร
 จ.ส.อ.อรัญ ปานพรหม
 พลฯอำนวย สัมฤทธิ์
 ส.อ.อนงค์ จีวรพรหม
 พลฯ อภิชัย จันทรพวง
 พลฯเอี่ยม อ่อนทะเล
 พลฯอาจ สุภี

พลฯอำคา ระโหฐาน
 ส.อ.อ้วน วงษ์วัง
 พลฯอ้น อาจศรี
 พลฯเอียง บุตรทรัพย์
 พลฯองอาจ พุ่มสะอาด
 ส.ต.อำนาจ บุญกลิ้ง
 พลฯเอื้อน คงวิจิต
 พลฯอดุลย์ ศรีบุญเรือง
 พลฯอิม คุณคำ
 พลฯอารมณ บวรจศิลปี
 พลฯอำพล พงษ์พูล
 ส.ท.อุทัย
 ส.ต.อัมพร ชีวิตมัว
 ส.ต.อภิรักษ์ พูลสมบัติ
 ส.ต.อำนาจ นิตนายน
 ส.ต.อำพล จันเรือง
 ส.ต.องค์ โพธิสม
 ส.ต.อ้อด เอี่ยมสง่า
 ส.ต.อำนวย แสภู
 ร.ต.อภิชาติ ธรรมทิมนะ
 ร.ต.อนันต์ ริมใหญ่
 พลฯอัมพร ชมป้อม
 พลฯอาจ สอนพงษ์
 พลฯอุดม ชันลับ
 พลฯเอี่ยม มีมิ้งขวัญ
 พลฯอินทรี ปันทำดี
 พลฯอินทร์ ชีจันทร์ดา
 พลฯอ้าย มะโนใจ
 พลฯอุดม ปัญญาวงศ์
 พลฯอนันต์ เกิดด้วง

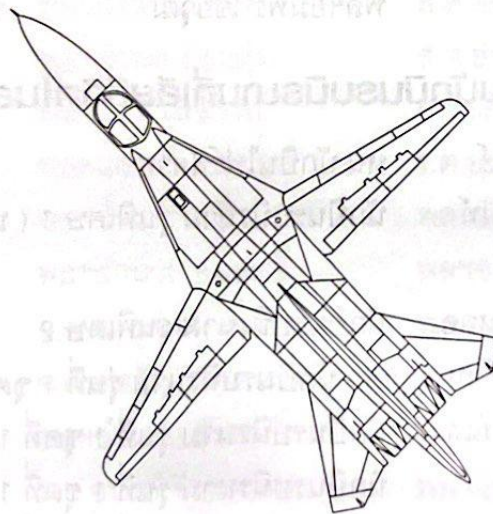
จ.ส.อ.อนันต์ ทันไกร	(ในนามนายถวิล ชัยก)	พลฯอ้วน คำบุญมา
จ.ส.อ.อ้าย ใจคำ	พลฯอร่าม ศุภวารโยธิน	พลฯอุบล นงคราญ
จ.ส.อ.อินตา พรหมปัญญายืน	ส.ต.อุดม มูลน้อย	พลฯแอ่น ไธสนธ์
จ.ส.อ.อัมพร อัดตะมียานันท์	พลฯเอื้อน คงวิจิต	ส.ต.อภัย เสนาพรม
ส.อ.อรุณ รวบรวมพร้อม	พลฯองอาจ ณ เชียงใหม่	ส.ท.อรรณพ อภัยพลชาญ
พลฯอุดม แยมย้อม	พลฯอุดร ยิ้มพวง	พลฯ องอาจ มนตรีโพธิ์
พลฯอุดม พุทธป้อม	พลฯอุทัย ปรางชัยภูมิ	ส.อ.องอาจ เพ็งลี
พลฯอุทร พลเชื้อ	ส.ท.อวยชัย ดวงสุวรรณ	พลฯอารีย์ สิทธิเวช
พลฯอิง นักเจริญ	พลฯอรรถพร ฤทธิ	พลฯอำไพ อ้อมนอก
พลฯอินแก้ว สนธิกุล	ส.ท.เอี้ยด พุ่มไทร	พลฯอนุรักษ์ สาริมา
พลฯแอ๊ด พลจันทร์	พลฯอาจ ยี่จ่อหอ	พลฯอำนาจ แต่งแดน
พลฯอุดม ขำเกษม	พลฯอำนาจ ศรีสุระ	พลฯอุไร แก้วสีทา
จ.ส.อ.อนุวิทย์ ปาปะกับ	ส.อ.อุทัย วิสุทธิศักดิ์	พลฯเอียง กุลใจเตน
พลฯอุดร นาคประกอบ	พลฯอำนาจ วงศ์รอด	พลฯ ไสม หมื่นหาญ
จ.ส.อ.เดช ดีนาน	พลฯอุทัย เหล็กเมือง	พลฯไธ้ ขาวชม
พลฯอนันต์ ชิดสร้อย	พลฯอรุณ ดิษฐผดุง	พลฯฮะ แสงอินทร์
พลฯอำไพ สร้อยวงศ์	พลฯอุดม สมนึก	พลฯเข้า วารินทร์
พลฯอินปาน ทำดี	พลฯอัมพร ไชยวุฒิ	พลฯ ไฮ ชยบัน

.. รายงานนักบรรณนิรนามที่เสียชีวิตในสมรภูมิลาว ..

น.ท.ธวัชชัย วิริยะพงษ์	หน.นักบินไฟร์ฟลาย
จ.อ.ปิยะพร คัมพิรานนท์	นักบินรบนิรนาม รุ่นพิเศษ 1 (บ. T-6)
ร.อ.เอื้อน รัตนพานิช	
พ.อ.ท.สมเกียรติ นาคหล่อ	นักบินรบนิรนาม รุ่นพิเศษ 2
พ.อ.อ.ธีระ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา	นักบินรบนิรนาม รุ่นที่ 1 ชุดที่ 1 24 พ.ค.07-6 ธ.ค. 07
พ.อ.อ.อาจหาญ สว่างแสง	นักบินรบนิรนาม รุ่นที่ 1 ชุดที่ 1 24 พ.ค.07-6 ธ.ค. 07
จ.อ.ประสพ คงวิจิตร	นักบินรบนิรนาม รุ่นที่ 1 ชุดที่ 1 24 พ.ค.07-6 ธ.ค. 07
พ.อ.อ. ชัยรัตน์ อาทิตย์	นักบินรบนิรนาม รุ่นที่ 1 ชุดที่ 2 2 ก.ค.07-6 ม.ค.08
พ.อ.อ. ไสภณ ดาราชาติ	นักบินรบนิรนาม รุ่นที่ 1 ชุดที่ 1 2 ก.ค.07-6 ม.ค.08
พ.อ.อ.ช้อน สมพินิจ	นักบินรบนิรนาม รุ่นที่ 3 ชุดที่ 2 28 ก.ค.08- 29 มี.ค.09

ร.ท.พูนสุข ปะกะบุตร	นักบินรบนาม รุ่นที่ 3 ชุดที่	28 ก.ค.08-29 มี.ค.09
พ.อ.ท.แอลบ จันพงษ์	นักบินรบนาม รุ่นที่ 4 ชุดที่ 1	7 ธ.ค.08-7 มิ.ย.09
ร.ต.อำนาจ เจริญพงษ์	นักบินรบนาม รุ่นที่ 4 ชุดที่ 2	14 ก.พ.09-15 ส.ค.09
ร.ต.ประสิทธิ์ พุ่มโพธิ์	นักบินรบนาม รุ่นที่ 5 ชุดที่ 1	14 มิ.ย.09-7 ม.ค.10
ร.อ.อุดม อติชาติ	นักบินรบนาม รุ่นที่ 6 ชุดที่ 1	9 ธ.ค.09-9 มิ.ย.10
น.ต.เจริญ ลิ้มบุญช่วย	นักบินรบนาม รุ่นที่ 7 ชุดที่ 1	1 มิ.ย.10-10 ธ.ค.10
ร.อ.ภูมิ อุดทน	นักบินรบนาม รุ่นที่ 7 ชุดที่ 2	17 ธ.ค.10-17 มิ.ย.11
ร.ท.ถนอม พวงเดช	นักบินรบนาม รุ่นที่ 8 ชุดที่ 1	16 ธ.ค.10-26 มิ.ย.11
ร.ท.ภิญโญ โพธิ์ไพโรจน์	นักบินรบนาม รุ่นที่ 8 ชุดที่ 2	9 เม.ย.11-9 ต.ค.11
ร.ท.รุ่งเรือง มีบุญญา	นักบินรบนาม รุ่นที่ 9 ชุดที่ 2	9 ต.ค.11- 4 เม.ย.12
ร.ท.เกื้อกูล ภูเกียรติ	นักบินรบนาม รุ่นที่ 10 ชุดที่ 1	13 ธ.ค.11-18 มิ.ย. 12
ร.อ.จรินทร์ รินอินทร์	นักบินรบนาม รุ่นที่ 12 ชุดที่ 1	19 ม.ค.13 -19 ก.ค.13

รายชื่อ แฟ้ม-ผู้นำการโจมตีทางอากาศ (FAG-FORWARD AIR GUIDE)
ที่เสียชีวิต ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ในสนามรบ

1. BLUE BOY นายชุมพล สาละวัน เสียชีวิตในการรบที่เมืองนาคัง ลีมาใช้ท36 (LS-36) เดือน ก.พ. 2512 (1969)
2. PINGO นายปริญญา อินทรเชื่อน เสียชีวิต ที่ฐาน บี.ซี.609 พร้อมอินทนิล ผอ.3 ทำการแทน ผบ.พัน ด้วยการขอปืนใหญ่ แดกอากาศกลางฐาน เมื่อ 19 ธ.ค.2514 ณ ฐานภูเทืองทุ่งไหหิน
3. PRESSURE-02 นายพิสัณห์ สุวรรณมาโจ ถอนตัวจากฐานไล่ออน และถูกข่มโจมตีขณะมุ่งหน้าสู่ บ้านหินดั่ง
4. DRAGON FLY นายพิษณุ สถาพรวงศ์กุล เสียชีวิตบนฐานเดลต้าแยงกี้ เนื้อสนามบินข้าทอง ถูกยิงระยะประชิดด้วยอาร์ก้า (BC 608)
5. WAR EAGLE นายคมสันต์ ไพรวัดย์ เสียชีวิตบนฐานชาลิวิสกีบนสกายไลน์ ขณะเข้าศึกเข้าโจมตี (BC 617)
6. BASE-PAY นายสัญญาณ บุญเรืองรอง เสียชีวิตระหว่างถอนตัวจากชาลิแทงไกบนสกายไลน์มุ่งสู่ล่องแจ้ง (BC 617)
- 7 HAMMER นายสง่า แก้วอาสา เสียชีวิตโดนกับระเบิดในหุบเขา ข้าทองขณะสำรวจบริเวณรตถึง ที่-34 ของข้าศึกที่ถูกทำลายโดยเครื่องบินขณะเข้าโจมตีข้าทอง
8. SPIKE นายสุบิน เบ้าคำ เสียชีวิตเช่นเดียวกันกับนายสง่า
9. EASSY RIDER นายทวรุ ธัญญลักษณ์ เสียชีวิตบน ฐานโรมิโอเอค โคเนนชิบร้าด้วย ค.82
10. MOUSE TRAP นายยุทธนา กามตระกูล เสียชีวิตที่ภูแท่น บี.ซี.619A สู้แบบประจัญบานกับข้าศึกจน วินาทีสุดท้าย
11. KNIFE นายสัจด์ ชัยประดิษฐ เสียชีวิตที่ปากเซ ด้วยจรวด 122 ม.ม.

" inw 333 "**แม่ทัพใหญ่ - ผู้ปิดทองใต้ฐานพระ**

การรบในประเทศลาว ทั้งฝ่ายเวียดนามเหนือ และฝ่ายสหรัฐอเมริกา ต่างก็ทราบกันดีว่า แขวงเชียงขวางคือหัวใจของประเทศลาว ใครยึดได้จะได้ครองความได้เปรียบทั้งด้านการเมืองและการทหาร ดังนั้นสมรภูมิต่อที่เมืองलोंแจ้ง และทุ่งไหหินจึงเต็มไปด้วยการสูญเสียอย่างมากมายมหาศาลจากการสู้รบ ระหว่างฝ่ายรัฐบาล ซึ่งมีทางสหรัฐฯ ให้การสนับสนุน ด้านกำลังเงินอาวุธ เครื่องบินรบ กับขบวนการประเทศลาวซึ่งมีฝ่ายเวียดนามเหนือให้การสนับสนุน และช่วยเหลือทุกด้านอย่างเต็มที่

กองพลทหารราบที่ 312 และกองพลทหารราบที่ 316 โดยมีนายพล ใจเหวียนเกียบ เป็นแม่ทัพ มีนายพล ตาน และดาวรุ่งจากเวียดนามเหนือซึ่งขณะศึกกับฝรั่งเศสยึดค่ายเดียนเบียนฟูได้ นายพล เหงียน หูอัน เป็นผู้บัญชาการวางแผนเข้าตี และยึดทุ่งไหหิน ซึ่งมีฝ่ายทหารเลิพรานตั้งรับอยู่ 8 กองพันทหารราบ และ 6 ฐานปืนใหญ่ ใช้เวลาเพียง 4 วัน ในการเผด็จศึก โดยทุ่มกำลังพล

อำนาจการยิงจรวด ปืนใหญ่ขนาด 130 ม.ม. นับ 10 กระบอก พร้อมด้วยรถถัง 10 คัน อำนาจการยิงจากอาวุธหนักทุกขนาด จึงสามารถยึดได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว

ในขณะที่ฝ่ายเรามี "นายเทพ" หรือ "เทพ 333" หรือ พล.ต.อ.วิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ เป็นแม่ทัพ "นายทน" คือ พล.ท.ธนดิษฐ์ วิสุทธิเทศ เป็นรอง "นายแสน" คือ พล.อ.จุไท แสงทวีป เป็น ผบ.กองกำลัง วี.พี. ได้เคลื่อนกำลังเสริม โดยมี บี.ซี.616 ที่เนินซิปรำ และบี.ซี.618 ที่สันสกายไลน์ ในขณะที่ทหารของ พันมิตร นายพลวังเปา ก็ถอนทหารมั่ง กรมที่ 21 และ 31 กลับมารักษาพื้นที่เมืองซำทอง - ล่องแจ้ง

ทางเวียดนามเหนือ และขบวนการประเทศลาว ก็รุกไล่ตามติดเข้ามาล้อมซำทอง และล่องแจ้งไว้ เคลื่อนปืนใหญ่ และอาวุธหนักเข้ามาติดตั้งเพื่อให้สามารถที่จะยิงถล่มทั้งล่องแจ้ง และซำทอง อันเป็นฐานที่ตั้งปืนใหญ่ และสนามบินของฝ่ายเราได้ โดยเคลื่อนพลเกาะติด ปรับพื้นที่รอบบริเวณซำทอง ล่องแจ้ง และเริ่มยิง ต่างฝ่ายต่างเสริมกำลัง ข่าศึกเกาะติดมากขึ้น ฝ่ายเราก็ส่งกลับน้ำพองเพื่อปรับกำลังใหม่ และ เพิ่มเติมน้ำพองให้เต็มจำนวน กองพัน บี.ซี.617 ถอนมารักษาสกายไลน์บนเนินกลาง (CW) บี.ซี.618 อยู่ทางด้านตะวันออก (CA) และบี.ซี.616 อยู่ทางด้านตะวันตกสุด เนินซาลี ซาลี (CC-CG) เป็นการวางกำลังป้องกันขั้นที่สอง เพื่อป้องกันล่องแจ้งฐานบัญชาการใหญ่ ทั้งของไทยและของนายพลวังเปา ถ้าฐานนี้แตก ก็หมายถึงว่า ถึงเวียงจันทน์ และนั่นก็คือ การแพ้ของฝ่ายโลกเสรี

ทางเวียดนามเหนือ ทำการหยั่งกำลัง และข่มขวัญไปในตัวโดยการยิงลูกยาวด้วยปืนใหญ่ขนาด 130 ม.ม.ในเย็นวันที่ 31 ธ.ค. 14 ถึงวันที่ 1 ม.ค. 15 ด้วยกระสุนกว่า 300 นัดมาถูกกองกระสุนฝ่ายเราที่วางกองอยู่ข้างสนามบิน และตกกลางคืนก็ส่งกำลัง หน่วยแซปเปอร์ ที่มีการฝึกอย่างดี และมีความสามารถสูง เข้าระเบิดคลังแสงของนายพลวังเปา ที่เก็บกระสุนชนิดต่าง ๆ ที่หัวสนามบินอีกด้วย เสียงระเบิดดังกึกก้องต่อเนื่องไป 3 วัน สร้างความเสียหาย

เป็นอย่างมาก เครื่องบินลงจอดที่สนามบินไม่ได้ ต้องส่งเสบียงอาหารโดยการ
ทิ้งร่มจากเครื่องบิน การส่งกลับสายแพทย์ต้องใช้ ฮ. ขนย้ายไปฐานสำรองของ
บ้านนาซู่

ข้าศึกยังคงยิงอาวุธหนักเข้าสู่ช่องแจ่งทุกวันเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ ใน
ขณะที่ส่งกำลังเข้าประชิดข้าทองมากขึ้น ทางกรมข่าวรายงานว่าข้าศึกหาสถานที่
ทำโรงพยาบาลสนาม เริ่มขึ้นหลายจุด เพื่อเตรียมการโจมตีใหญ่ อากาศก็
เริ่มปิด หลายครั้งมากในแต่ละวัน จึงเป็นโอกาสให้ข้าศึกลำเลียงกำลังพล เเสบียง
อาวุธ กระสุนได้สะดวกมากขึ้น สามารถเห็นได้ในเวลากลางคืนจะมีแสงไฟ
หน้ารถเป็นขบวนเป็นทางยาว กำลังทางอากาศก็ไม่สามารถทำการโจมตีได้
เมื่อวันที่ 10 มี.ค. 15 ทางฝ่ายข่าวกรองแจ้งเตือนว่า ข้าศึกจะทำการโจมตีใน
พื้นที่ข้าทองทั้งหมด เมื่อถึงเวลา 17.00 น. ข้าศึกก็เริ่มโจมตีด้วยอาวุธหนัก
พร้อมกันทุกฐานที่มั่น อากาศก็ไม่ดีขึ้นมีหมอกลง หลังจากถล่มด้วยอาวุธ
หนักแล้วก็หยุด ก็มีเครื่องบิน บินไปบินกลับ ก็โจมตีทั้งปืนเล็กและอาวุธหนัก

ตีเป็นระลอก ไม่หยุด จนกระทั่งวันรุ่งขึ้นอากาศเริ่มเปิดในตอนสาย เครื่องบินสามารถทำการโจมตีได้บางส่วน หลังจากที่ข้าศึกทำการโจมตีใหญ่ ในเวลา บ่าย 2 โมง ปี.ซี.606 และ608 ก็ต้องถอนตัวออกจากที่ตั้ง เพื่อลดความเสียหาย ปี.ซี.610 ก็ยังคงต่อสู้อย่างเหนียวแน่น แต่ก็ยืนหยัดสู้อยู่ได้จนถึงวันที่ 18 มี.ค. 15 ก็ต้องถอนตัวเพราะข้าศึกใช้รถถังวิ่งขึ้นบนฐานถึง 2 คัน

สนามบินข้าทอง ปี 1969

ศึกสกายไลน์ – ล่องแจ้ง

SKY LINE - LONGTIEN BATTLE

ข้าศึกทั้ง 4 กรม (GM.141, 335, 148 & 209) และกำลังรถถังเริ่มเข้าโหมกระหน่ำโจมตีพร้อมการยิงจากระยะไกล (ลูกยาว) ด้วยปืนใหญ่ 130 ม.ม. จรวด 122 ม.ม. และปืนใหญ่ 85 ม.ม.ฟิลด์กัน และรถถัง เข้าสู่สันสกายไลน์ และล่องแจ้ง เป้าหมายใหญ่ คือกองบัญชาการของนายพลวังปาว และกองบัญชาการกองกำลังวี.พี.ของไทย หลังจากยึดข้าทองได้อย่างเด็ดขาดในวันที่ 18 มี.ค. 2515 โดยรถถัง 5 คัน พร้อมกำลังพลบุกขึ้นไปฐานพัน ปี.ซี. 610 ซึ่งต่อสู้อย่างเหนียวแน่นตั้งแต่ 10 มี.ค. 2515 แต่ก็ต้องถอนตัวในที่สุด

สกายไลน์ คือ แนวป้องกันสุดท้ายของกองบัญชาการล่องแจ้ง ทั้งของนายพลวังปาว และกองกำลังวี.พี.ของไทย หากสูญเสียปราการแห่งนี้ ก็คงจะถึงเวียงจันทน์ในไม่ช้า นั่นหมายถึงความปราชัยของฝ่ายโลกเสรี ด้านตะวันตกสุดของสันสกายไลน์ ปี.ซี.616 รับผิดชอบฐานชาลี ชาลี (CC) และชาลี กอล์ฟ (CG) ถัดลงมาเป็นชาลีเอคโค (CE) คุมเส้นทางจากข้าทอง มีปี.ซี.603 เป็นผู้รับผิดชอบ ฐานชาลีบราโว (CB) อยู่กึ่งกลางระหว่างยอดสูงสุด ชาลีวิสกีกับชาลีเอคโค พันปี.ซี.605 เป็นผู้รับผิดชอบ และกองพันประจำฐาน 224 จากสวีเดน เป็นผู้ยึดและรักษาฐานชาลีวิสกี (CW) และชาลีอัลฟา โดยมีปี.ซี.618 ยึดฐานด้านตะวันออกสุดของสกายไลน์ คือ ฐานชาลีแทงโก้ (CT) และชาลีเดลต้า (CD)

ทุกฐานตลอดแนวสกายไลน์ถูกกดดันด้วยกาวยิงระยะไกลของข้าศึกด้วยอาวุธนานาชนิด การโจมตีแบบฉาบฉวยด้วยกำลังพลก็มีเป็นระลอกตามสภาพของอากาศ สร้างความตึงเครียดให้กับฝ่ายเรา โดยเฉพาะเวลาที่หมอกลงจัด ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน เพราะข้าศึกทราบดี และฉวยโอกาสที่กำลังทางอากาศไม่สามารถสนับสนุนภาคพื้นดินได้ ฝ่ายเราจึงต้องตื่นตัวและระวังตัวตลอดเวลา

วันที่ 28 มี.ค. 2515 ปี.ซี.603 และ 605 รายงานว่ารถถัง ที-34 ของข้าศึกบุกขึ้นมาตามถนนชำทอง - ล่องแจ้ง และเปิดฉากยิงเข้าใส่ทั้ง 2 กองพัน ขอให้หน่วยเหนือช่วยสนับสนุนทั้งการยิงปืนใหญ่ และกำลังทางอากาศด้วย ในขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 2 ทุ่มเศษ นายเทพ นายทน นายแสน และคณะเสนาธิการ ได้สั่งการให้เครือข่ายวิทยุของ ฉก.วี.พี. นามย่อว่า สิงหะ ให้ถ่ายทอดคำสั่งนายเทพ ถึงผู้บังคับกองพันทุกกองพัน ห้ามถอนตัวออกจากฐานที่มั่นโดยเด็ดขาด ผู้ใดขัดขึ้นคำสั่งจะถือว่าหนีทัพต่อหน้าอริราชศัตรู ซึ่งมีโทษถึงประหาร ในขณะเดียวกันให้ทางบาวน์เดอร์คอลโทรล เครือข่ายของแฟ็ก (FAG) ประสานสถานีลอยฟ้า ขอเครื่องบินเข้าสนับสนุนโดยด่วน ซึ่งทั้งแฟ็กประจำกองพัน บุสเตอร์ และวิสกี 01 ได้รายงาน และขอการสนับสนุนไปแล้ว ทางบาวน์เดอร์จึงขอปฏิบัติการเร่งด่วนอันดับ 1 (FIRST PRIORITY) ซึ่งก็ได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดี และรวดเร็ว โดยมีทั้งสเปคเตอร์ เครื่องซี-130 ติดปืนใหญ่ 105 ม.ม. และเครื่องบินแอล-119 "สตรีทเกอร์" ซึ่งติดปืนปราบรถถัง คอนวอย ขนาด 40 ม.ม. กำลังเดินทางเข้าพื้นที่อย่างเร่งด่วน

ในขณะเดียวกันกับที่ทางภาคพื้นดินรายงานว่ กับระเบิดรตถึงที่วางไว้ทำงานได้ผล รตถึง ที-34 คันหนึ่ง แทร็คพังเคลื่อนที่ไม่ได้ แต่ก็ยังระดมยิงไปที่กองพัน บี.ซี.603 และ605 อยู่ พร้อมกำลังภาคพื้นดินก็เข้าโจมตีด้วยปืนเล็ก จึงมีเสียงป็นดังระงมไปทั่วทั้งสกายไลน์ ผ่านไปเกือบชั่วโมงทางเครื่องบินก็รายงานว่ ทำลายรตถึงไปได้ 2 คัน คันที่ 3 หนีไปได้ หรือตกเขาอย่างหนึ่งอย่างใด เพราะถ้ารตถึงลุดเข้า ไปในกองพัน บี.ซี.603 และ605 ได้ ฝ่ายเราก็จะตกอยู่ในสถานการณ์ลำบากเพราะทหารราบนั้นไม่ชอบรตถึงเอาเสียเลย โดยเฉพาะเจ้าที-34 ที่มีสมรรถนะภาพสูง และการยิงทำลายที่รุนแรงของปืนประจำรตถึงขนาด 85 ม.ม. จนบังเกอร์กระจุย จึงไม่ต้องพูดถึงทหารราบ

นายเทพ ที่ควบคุมอารมณ์ได้อย่างดีตลอดเวลา ได้พูดกับแฟ็ก และนายทหารที่ยืนอยู่บริเวณที่ทำการของบาวน์เดอร์คอลลโทรล ความว่ "พวกน้องๆ ทั้งหลายขอให้ทุกคนจงมีความภูมิใจ และเข้าใจว่ที่เราออกมารบนอกประเทศในครั้งนี้ ไม่ใช่การมารบเพื่อเงิน แต่ทุกคนที่ได้เสี่ยงชีวิต เสียสละชีวิตครั้งนี้ เพื่อประเทศไทย เป็นการปิดทองหลังพระ ถ้าเราทั้ง 30 กองพันไม่ออกมาตั้งรับ มารบในพื้นที่ประเทศลาว ทั้งภาคเหนือ ที่เชียงลม ภาคกลางที่ล่องแจ้ง - หุ่งไหหิน และภาคใต้ที่ปากเซแล้ว ขณะนี้เราเองอาจจะต้องรบกับข้าศึกในบ้านของเรา ตั้งแต่ น่าน หนองคาย นครพนม อุบลฯ หรืออาจจะลิกเข้าไปมากกว่านั้นก็เป็นได้ ขอให้ทุกคนจงมองดูสภาพความ

เสียหายของบ้านเรือน เรือกสวนไร่นา สัตว์เลี้ยง การอพยพ ของชาวลาว ชาววัง ครอบครัวที่แตกแยก พลัดหลง บาดเจ็บ เสียชีวิต เสียอวัยวะต่างๆ และสูญเสียทรัพย์สิน เสียขวัญ หวาดกลัว ลูกเด็กเล็กแดงกระจองอแง ถ้าพวกเราไม่มารบอยู่ตรงนี้ในเวลานี้ เหตุการณ์นี้อาจจะเกิดขึ้นในบ้านเรา แล้ว หรือในระยะเวลาอันใกล้ อีกประการหนึ่งในการมารบครั้งนี้ ก็ได้รับการสนับสนุนจากมิตรประเทศคือ สหรัฐอเมริกา นับตั้งแต่ค่าใช้จ่ายในการฝึกให้อาวุธ กระสุน เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง ในการปฏิบัติการรบก็ให้การสนับสนุน ทั้ง เฮลิคอปเตอร์ เครื่องบินเล็ก-ใหญ่ ในการขนส่งลำเลียงกำลังพล อาวุธ กระสุน อาหาร การเคลื่อนย้าย การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ การโจมตีทางอากาศ ด้วยเครื่องบินรบทุกประเภท ซึ่งถ้านับเป็นจำนวนเงินก็เป็นจำนวนมหาศาล ผลดีที่ทางประเทศเราจะได้คือ การฝึกกำลังพลให้มีประสบการณ์ในการรบ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในประเทศเราที่สำคัญที่สุด ถ้าเราไม่มีมิตรประเทศอย่างอเมริกามาสนับสนุน เราคงต้องเผชิญหน้ากับหมีขาว (รัสเซีย) หรือหมีแดง (จีนคอมมิวนิสต์) ซึ่งเป็นผู้อยู่เบื้องหลัง และให้การสนับสนุน ขบวนการประเทศลาว และเวียดนามห์ (เวียดนามเหนือ) ที่มีกองกำลังที่เข้มแข็งมากด้วยประสบการณ์ และความชำนาญในการรบ ซึ่งความมุ่งหมายของทั้งสองประเทศ คือเข้ายึดครองเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และปกครองโดยระบอบคอมมิวนิสต์ โดยมีประเทศไทยเป็นด่านหน้าที่สำคัญ และต่อไปคือ มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

ขอให้ทุกคนจงภูมิใจว่า ในชีวิตหนึ่งได้ออกมาทำการรบเพื่อประเทศชาติ เพื่อพี่น้องของเรา แม้จะไร้ซึ่งการยกย่อง ไม่มีชื่อเสียง ไม่มีวีรบุรุษ เพราะเป็นสงครามที่ไม่เปิดเผย แต่เราทุกคนก็รู้อยู่แก่ใจดีว่า เราได้ทำ และทำแล้ว คือการปกป้องประเทศชาติให้พ้นภัย”

จากคำพูดของนายเทพ หรือ พลตำรวจเอกวิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ ต่อหน้าผู้นำการโจมตีทางอากาศหน้า(แพ็ก)และบรรดานายทหารเสนานิการ หน้าถ้ำกองบัญชาการใต้สนามบินล่องแจ้ง หลังจากพันวิฤติในคืนวันที่รถถังที่-34 บุกสกายไลน์ (28 มีนาคม 2515)

หลังเที่ยงคืนของวันนั้น เครื่องบิน บี-52 ที่ทิ้งระเบิดลงระหว่างหุบเขา แนวสกายไลน์ ต่อเนื่องขึ้นตามร่องเขา ตะวันออกเฉียงเหนือสู่ ภูเขาไซ บ้าน หินตั้ง และในหุบของข้าทอง จากนั้นข้าศึกก็เจียบหายไป รุ่งขึ้นจากการดักฟัง ข่าวของทางซี.ไอ.เอ. ปรากฏว่า ผู้บัญชาการกองพลลูก บี-52 ถล่มเสียชีวิต จากการทิ้งระเบิด กรม 174 กรม 148 และกรม 335 เสียหายไม่สามารถ ทำการรบได้ ข้าศึกเริ่มถอนตัวกลับทุ่งไหหิน และทางตอนเหนือของเมืองเชียง ขวาง และฝ่ายเราสามารถตรึงข้าศึกไว้ที่ทุ่งไหหิน-เชียงขวาง จนสงบศึก

นี่คือชัยชนะของท่านแม่ทัพ “เทพ 333” และคณะ เพราะ พล.อ. เหยียน หู อัน ซึ่งได้เคยชนะยึด เดียน เปียนพู ตีภูผาที่สถานีเรดาร์ของอเมริกัน พร้อม สังหารเจ้าหน้าที่เทคนิคระดับสูงเสียชีวิต 11 คน ตีเมืองนาคัง ฐานที่มั่นเหนือ ทุ่งแตก และโจมตีต่อมายึดเมืองสุย และโจมตียึดทุ่งไหหินได้ภายใน 4 วัน (18 - 21 ธ.ค. 15) อีกทั้งใช้เวลาเพียง 1 สัปดาห์ (10 - 13 มี.ค. 15) ยึดเมือง ข้าทองได้สำเร็จ แต่ก็ไม่อาจยึดเมืองล่องแจ้งได้

ในเวลาต่อมา นายพล เหยียน หู อัน คนนี้คือ ผู้นำทัพเข้ายึดไซ่ง่อน ของเวียดนามใต้ได้ และเป็นผู้ลดธงเวียดนามใต้ลง และเชิญธงของเวียดนาม เหนือขึ้นแทน

พล.อ. เหยียน หู อัน ได้ถูกยอมรับว่าเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง เปี่ยมด้วย ความสามารถและความกล้าหาญ ส่วนของแม่ทัพไทย “เทพ 333” กับคณะ และนายพลวังเปา ที่มีกำลังพลเพียง 8,000 คน ก็สามารถต่อสู้กับ เวียดนามเหนือที่ใช้กำลังพลถึง 27,000 คน พร้อมปืนใหญ่ 130 มม. และรถ ถังได้ แต่ก็แก้เก้อว่าเป็นเพราะ ภูมิประเทศที่ยากต่อการส่งเสบียงและกำลัง บำรุง นี่คือนามยกออกของ พล.อ. เหยียน หู อัน

จากความทรงจำ

สปอทไลท์

ยุทธการเมืองกาสิ – ศาลาภูณ

(ลิมาโชท์ 153 LS-153) – (ลิมาโชท์ 260 LS-260)

ในช่วงเดือนธันวาคม 2515 ข่าวการหยุดยิงในเวียดนาม และในลาวมีออกมาเป็นระยะๆ ฝ่ายเราก็โหมโจมตี เพื่อจะยึดพื้นที่คืนให้ได้มากที่สุด โดยส่งกองกำลังพลโจมตีเพื่อยึด หุ่งไห่หิน ซึ่งได้รับการต่อต้านอย่างเหนียวแน่นของข้าศึก กำลังส่วนหนึ่งเข้าโจมตีกวาดล้าง ยึดภูผาไซ ภู่องมาด บ้านหินตั้ง เป็นช่วงเวลาแห่งการรุกไล่ข้าศึก ทั้งกำลังพื้นดิน และทางอากาศ ข้าศึกขยายแนวการสู้รบโดยเข้าไปโจมตี ศาลาภูณ อันเป็นทางสามแยกถนนสาย 13 – 4/7 ยุทธศาสตร์สำคัญ ที่เข้าสู่ เมืองหลวงพระบางทางตะวันตกเฉียงเหนือและถ้าหากลงด้านใต้ศาลาภูณ ก็จะเป็นเมืองกาสิ ที่จะเข้าสู่เมืองวังเวียง และเวียงจันทน์ เพราะฉะนั้นแยกศาลาภูณ ถนนสาย 13 เชื่อมกับถนนสาย 4/7 ที่มาจากเมืองสุย และเชื่อมต่อไปยังหุ่งไห่หินได้ ทางกองกำลังพิเศษ วี.พี. (ถก.พิเศษ วี.พี.) ที่ล่องแจ้ง จึงจกกำลังใหม่ โดยแบ่งออกเป็น 3 กรม ทหารราบ คือ

- กรม.ร. 201 เข้าตีเมืองสุย
- กรม.ร.202 เข้ายึดบ้านหินตั้ง ภูผาไซ และภู่องมาด
- กรม.ร.203 เข้าตีเมืองกาสิศาลาภูณ

ปลายเดือนธันวาคม 2515 กองกำลังประเทศลาว ผสมกับกองกำลังเวียดนามเหนือ โจมตีกองกำลังทหารชาติลาวที่รักษาศาลาภูณแตก และรุกไล่ลงทางใต้สู่เมืองกาสิ ทางกองกำลังพิเศษ วี.พี. จึงมีคำสั่งให้ กรม.ร. 203 อันประกอบไปด้วย บี.ซี. 617 และบี.ซี.618 เคลื่อนกำลังไปเมืองกาสิ ในวันที่ 9- 10 ม.ค. 2516 โดยใช้เฮลิคอปเตอร์ชินุก (CH – 47) ขนกำลังทั้ง 2 กองพันไปลงเหนือเมืองกาสิไป 5 กิโลเมตร โดย ทก.กรม.ก.203 ตั้งอยู่ที่เมืองกาสิ เพื่อร่วมประสานกับกองกำลังทหารชาติลาวในเบื้องต้นนายพล.อ.กฤษสิทธ์ อกภัย ซึ่งเป็นเสนาธิการทหารของลาว และนายพล.จ.อาด สะพังทอง แม่ทัพภาค 5

เป็นผู้ประสานการวางแผนที่จะตั้งรับ และเข้าตีข้าศึกต่อไป ทางฝ่ายไทยนอกจากฝ่ายอำนวยการ กรม.ร.203แล้ว ทางฝ่ายเสนานิการ บก.ล่องแจ้ง และหัวหน้าเพชร ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (คือจอมพลถนอม กิตติขจร) ในขณะนั้นได้มาร่วมประชุมด้วย

กรม J. 203 BC. 617 . 618 ยึดครอง PT - 76 ของข้าศึกที่เมืองสี ใต้ 2 คัน

ในวันที่ 12 มกราคม 2516 ในขณะที่ทั้งกองพัน บี.ซี. 617,618 กำลังจัดกำลังปรับภูมิประเทศเพื่อทำบังเกอร์หลุมบุคคล อยู่ ณ รดงของข้าศึก 3 คัน ฝั่งฝ้าหมอกที่ลงจัดในตอนเช้า ไล่ยิงทหารชาติลาวที่ถอนมาจากศาลาญาคูณโดยไม่รู้ว่ ทหารเสือพราน 2 กองพันตั้งอยู่ ณ ที่นั้นด้วย ฝ่ายทหารชาติลาวก็วิ่งหนีกระเจิดกระเจิง ในขณะที่ข้าศึกไล่ยิงด้วยความยำเใจ เพราะกำลังทหารราบ ย่อมสู้รถถังไม่ได้อยู่แล้ว ทั้งบี.ซี. 617,618 เพิ่งจะปรับกำลังจากค่ายน้ำพอง ขอนแก่น และมีหน่วยล่ารถถังประจำอยู่กับกองพัน มีอาวุธต่อสู้รถถัง คือจรวดเอ็ม 72 สำหรับทำลายรถถังโดยตรง จึงช่วยกันระดมยิงพร้อมด้วยอาวุธประจำกาย เอ็ม.16 เอ็ม.79 ปืนค. ยิ่งจุดหมายคือรถถังทั้ง 3 คันนั้น ปรากฏว่ รถถังทั้ง 2 คัน ถูกทำลายจนเสียหายไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ และอีกคันหนึ่งยิงโดนถังน้ำมันระเบิด จับข้าศึกเป็นเชลยได้ 1 คน เสียชีวิตอยู่คาร์รถถังอีก 3 คน ทั้งหมดเป็นเวียดนามเหนือ ส่วนรถถังอีกคันหนึ่งหลบหนีไปได้ ทำให้ขวัญ

และกำลังใจของทหารเพิ่มมากขึ้น เพราะทั้ง 2 กองพันโดนศึกหนักมาตลอด ตั้งแต่แนวรบที่ สกายลายน์ และได้สูญเสียผู้บังคับกองพัน บี.ซี. 617 หัวหน้า ภูวงค์ ที่เนินเขาชาลีวิสกี้ โดยถูกขุมโจมตีระเบิดไปช่วยผู้ใต้บังคับบัญชาที่ถูกล้อม หัวหน้าสมน ผ.บ.พัน บี.ซี 618 ที่เนินเขาชาลีอัลฟา โดยถูกลูกยาว ค.82 ของข้าศึกพร้อมทหารอีกหลายคน จากนั้นก็รู้สึกเข้าโจมตียึดทุ่งไหหิน คืบที่ สนามบิน ลาดเสน คังโค้ ไม่สำเร็จจนต้องถอยกลับ ปาดง และมาปรับกำลัง ใหม่ที่ ข้าทอง ภูผาไซ แล้วจึงถูกส่งมาที่เมืองกาสิ

การถล่มรถถังได้ และขับไล่ข้าศึก 1 กองพันที่เป็นกำลังหนุนเข้าโจมตี ถอยกลับไป สร้างขวัญและกำลังใจให้กับเหล่าทหารเสือพรานทั้ง 2 กองพัน เป็นอย่างมาก ทาง บก. กกล พิเศษ วี.พี. มอบรางวัลให้ กองพันละ 20,000.00 บาท พร้อมคำชมเชยมาที่ทางกรม ร. 203 ทางสกาย - มอบเบียร์มา 20 ลัง เป็น ของขวัญที่สามารถทำลายรถถังได้ ทางข้าศึกยังคงยิงรบกันมาเป็นครั้งคราว ซึ่งโดยฝ่ายเราตอบโต้ข้าศึกจนต้องถอนตัวกลับไปทุกครั้งที่เข้าโจมตี โฉบฉวย (RAIDS) จึงมีแต่การยิงก่อกรวนด้วยอาวุธหนักโดย ค.82 จรวด 122 มม. แต่ก็ ไม่สามารถทำลายขวัญฝ่ายเราได้

กำลังทหารชาติลาวได้ปรับกำลังใหม่ และตกลงกับฝ่ายไทยว่า จะเป็น ผู้เข้าตีนำหน้าตามเส้นทางสาย 13 โดยทหารชาติลาว กรมที่. 31 จากเมืองกา สิ สู่ศาลาคุณ และกรมที่.11 จะตีจากทางด้านเมืองหลวงพระบางมุ่งสู่ศาลา คุณ กองกำลังฝ่ายไทย กรม.ร.201 เข้ายึดเมืองสุย จะเป็นการคุมเส้นทาง 4/7 จากเมืองสุย และทุ่งไหหิน ป้องกันการส่งกำลังทหาร และอาวุธ เสี่ยงให้ กับข้าศึก ที่ยึดศาลาคุณอีกทางหนึ่ง พร้อมกำลังทางอากาศจะช่วยสนับสนุน การโจมตีทิ้งระเบิด แล่งรวมพล และการส่งกำลังบำรุง เมื่อข้าศึกโดนกดดัน ทั้ง 3 ทาง จึงต้องถอนตัวออกไปทางตะวันออก จี.เอ็ม. (กรม).31 จึงรุกไล่ ออกไปถึงน่าน 9 กิโลเมตร ห่างจากแยกศาลาคุณไปทางตะวันออก โดย ยึดภูสูง จุดยุทธศาสตร์สำคัญไว้ โดยมีการต้านทานจากข้าศึกเบาบางมากใน ราวกลางเดือน มกราคม 2516 มีคำสั่งจาก กกล.พิเศษ ให้กรม.ร.203

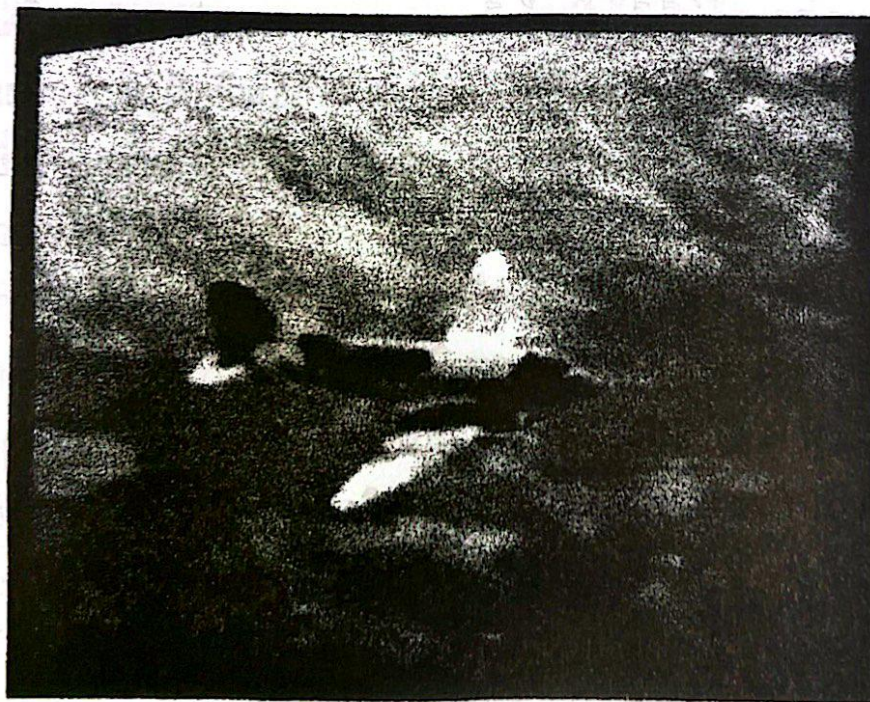

เคลื่อนย้ายกำลังพลไปทดแทนรักษาพื้นที่ จี.เอ็ม.(กรม).31 ตามที่ได้ตกลงไว้กับ นายพล กุประสิทธิ์ อภัย ปี.ซี.618 เป็นกองพันแรกที่เคลื่อนที่จากที่ตั้งบริเวณเมืองกาสิไปศาลาญาคูน พร้อม ทก.กรม.ร.203 โดยใช้ ฮ.ชินุก (CH-47) มาทำการขนทหารพร้อมยุทโธปกรณ์ไปลงที่สนามบิน ลิมาไซท์ 260 (LS -260) ซึ่งอยู่ทางใต้ของแยกศาลาญาคูน ประมาณ 1 กิโลเมตร ติดถนนสาย 13 ในขณะทำการเคลื่อนย้าย ปี.ซี. 618 อาสาสมัครทหารเลวพราน ปี.ซี.617 ซึ่งมีส่วนหนึ่งของทหารเก่าที่ยังไม่จบภารกิจ และร่ำศึกมาตั้งแต่สกายลายน์ ต่อเนื่องการเข้าตีทุ่งไหหินและประสบความสูญเสียมาตลอด กับการพบประสบการณ์รถถังไล่เหยียบ ที่ทุ่งไหหิน มาพบรถถังที่เมืองกาสิอีกแม้จะยึดได้ แต่ความผิงใจยังมีอยู่ ประกอบกับกำลังใหม่ที่เข้ามาทดแทนซึ่งฝึกจากน้ำพองเพียง 3 เดือน ได้ยันทหารเลวพรานเก่าเล่าให้ฟัง ก็จินตนาการความกลัวก็เกิดขึ้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ โครง ซึ่งเป็นประจำการ ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ใหม่ การปกครองจึงทำได้ไม่ดีพอ ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ เมื่อรู้ว่าจะต้องเคลื่อนย้ายเข้าไปยึดศาลาญาคูน จึงไม่ยอมไป กำลังบางส่วนลงจากฐาน มุ่งหน้าไปเมืองกาสิ เพื่อที่จะเข้าสู่ วังเวียงซึ่งเป็นที่ตั้งกำลังบำรุงในขณะนั้น เมื่อทหารไม่มีวินัย และมีอาวุธครบมือ ก็เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง ทั้งผู้บังคับกองพัน ผบ.ร้อยและระดับผู้นำทั้งหมดพยายามเหนี่ยวรั้งก็ไม่เป็นผล ทางฝ่ายอำนวยการกรม หัวหน้าพันสี ผอ. 3 กรม หัวหน้าเชียม ผอ.2 และรอง ผบ.กรม. รองธงทอง เพื่อไม่ให้เดินทางต่อไป ซึ่งต้องใช้เวลาในการพูดให้เข้าใจ และเชื่อฟังคำสั่ง แต่ทั้งหมดยืนยันจะไม่ไป ศาลาญาคูน เด็ดขาด ในขณะเดียวกันทาง บก. กกล.พิเศษ วิ.พี. ได้รับรายงาน รอง ผบ. หัวหน้าเต็ม และ สธ. 3 จึงเดินทางมาสมทบในการเจรจา ในที่สุดก็ตกลงจะให้เคลื่อนย้ายกำลังกลับลงแจ้ง โดยสับเปลี่ยนกับ ปี.ซี.619(นาวิกโยธิน) ที่ ชำทอง ให้ปี.ซี. 619ไปศาลาญาคูนแทน แต่กรรมวิธีที่จะส่งทหาร ปี.ซี.617 กลับไปชำทอง เป็นไปด้วยความลำบากกว่าจะปลดกระสุนออกจากกระบอกปืน เอ็ม.16 เก็บลูกกระเบิดมือและอาวุธอื่นๆ ได้ก็กินเวลานาน เพราะทุกคนจะไม่ยินยอม ส่วนทาง ฮ.ชินุก

ที่มาชนย้ายก็ให้ถอดแมคคาซีน พร้อมเคลียร์กระสุนออกจากลำกล้องก่อนขึ้นเครื่อง ระเบิดมือก็ให้เก็บใส่กล่อง พร้อมสวมลวดนิรภัย หรือเอาเทปรัดก่อน ที่ต้องทำเช่นนี้ ก็ทราบในระดับอำนาจการว่า จำเป็นเพื่อป้องกันการจี้เครื่องบินกลับประเทศไทย เพราะกำลังส่วนใหญ่ อยู่ในความเครียด ความกลัว จึงอาจจะทำอะไรที่ไม่อาจคาดคิดได้ จึงต้องป้องกันไว้ก่อน กว่าจะเรียบร้อยเป็นงานเหนื่อยหนักไม่เฉพาะผู้เขียน แต่รวมถึงฝ่ายอำนาจการทุกท่าน เพราะต้องทำงานแข่งกับเวลา ข้าศึกเกาะติดไม่ห่าง โชคดีที่ไม่มีการโจมตีด้วยอาวุธหนักแต่อย่างใด เพราะถ้ามีการควบคุมกำลังพล ซึ่งจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะอ่อนวินัยอยู่แล้ว ประสบการณ์ของผู้เขียน เมื่อตอนแตก ข้าทอง จาก ปี.ซี.606 และ 608 เวลาที่ทหารเสียชีวิต - เครียด - กลัว - และอยู่ในสถานการณ์คับขันข้าศึกรุกไล่ตามติด ปะทะกันตลอดเวลา ไม่ว่า ฝ่ายอำนาจการ ผ.บ.พัน รองหรือ ผ.บ.ร้อย ผ.บ.หมวด จะออกคำสั่งให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้าตามยุทธวิธี ก็ไม่มีใครยอมปฏิบัติ แต่เมื่อลูก ค.82 อาร์.พี.จี. ของข้าศึกตกลงมาลงกลุ่ม ทุกคนก็จะแตกฮือวิ่งออกไปทุกทาง อย่างไรทิศทางด้วยความตื่นกลัว "ตื่นว่ว ตื่นควายยังยอหยุด" ตื่นคนไม่มีอะไรหยุดได้ ตัวใคร ตัวมัน โชคดีที่ไม่เกิดขึ้น เพราะถ้าเพียงกระสุน ค.82 หรือ อาร์.พี.จี. ตกมาสักนัดเดียว ก็คงจะโกลาหลกันน่าดูแน่นอน

ในที่สุดการสับเปลี่ยนก็จบลงไปด้วยดี ปี.ซี.619 ขึ้นไปรักษาศาลาญคุณ โดยอยู่รอบสนามบิน และคุ้มครองฐานปืนใหญ่ 155 ม.ม. โกลด์ฟิงเกอร์ ปี.ซี. 626 ถูกส่งมาเพิ่มเติมอีก 1 กองพัน เคลื่อนย้ายจากภูผาไซไปยึดภูสูง อยู่ทางตะวันออกของศาลาญคุณไป 9 กิโลเมตร ติดกับนาน่าน ที่ข้าศึกยึดครองได้อย่างเหนียวแน่น ในขณะที่กำลังทั้งหมดมาถึง และดัดแปลงภูมิประเทศ ทำหลุมบุคคล - บุคคลต่อเนื่อง บังเกอร์อยู่นั้น ข้าศึกก็เริ่มต้อนรับเราโดย...จุดหมายที่ ทก.กรม. และปี.ซี.619 ที่รายล้อมรอบสนามบิน ด้วยปืนใหญ่ขนาด 122 ม.ม. และจรวด 122 ม.ม. เป็นร้อยนัด แต่ไม่ได้ทำอันตรายฝ่ายเราแต่อย่างใด เป็นการยิงทำลายขวัญฝ่ายเรามากกว่า ฐานปืนใหญ่ โกลด์ฟิงเกอร์ ตอบโต้ด้วยปืนใหญ่ 155 ม.ม. ตามคำสั่งของฝ่ายอำนาจการ ข้าศึกก็เสียบ

สงบ เมื่อ “นกกกระเต็น” แอล-19 เครื่องตรวจการณ์และชี้เป้า ซึ่งนักบินชาตินิรนาม เป็นนักบินได้เข้ามาตรวจการ พร้อมส่งเครื่องบิน ที-28 มาถล่มแถวนา น่าน ที่ตั้งของข้าศึก ทำให้ข้าศึกต้องหยุดยิงไป แต่ในตอนกลางคืนยังมองเห็น แสงไฟจากรถพุ่งตรงมาทางที่ตั้งของข้าศึกทางตะวันออก ซึ่งสร้างความกังวลให้ กับผู้การกรม และเสนาธิการกรม เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่ามีการส่งกำลัง บำรุง อาวุธ กระสุน และกำลังพลเข้ามาเพิ่มเติมจะทำให้ขวัญของทหาร ที่อยู่ แนวหน้าประจัญกับข้าศึกเสียขวัญ จึงสั่งให้ออกลาดตระเวนรอบที่ตั้ง และ สังเกตการณ์เคลื่อนไหวของข้าศึก พร้อมรายงานมายังกรมเพื่อเตรียมการตอบโต้ “นกกกระเต็น” ซึ่งมาทำหน้าที่แทน “ราเวน” ก็บินมาตรวจการณ์ให้ทุกวัน ตามคำขอ เมื่อพบข้าศึกก็จะเริ่มโจมตีทางอากาศด้วยเครื่องบิน ที-28 “เจ้าผาขาว” เป็นชื่อโค๊ดของเครื่องบิน มีการประทะกันประปรายเมื่อลาดตระเวนรอบฐาน หรือจุดที่เห็นการเคลื่อนไหวของข้าศึก

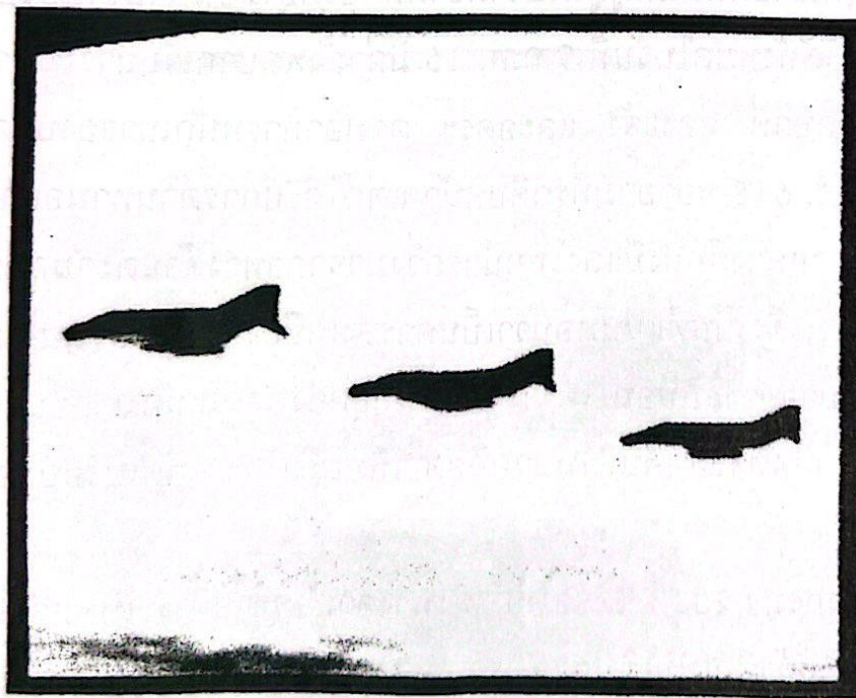
วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2516 ข้าศึกประมาณ 1 กองพัน เข้าตี บี.ซี. 626 ที่สูงโดยการกระหน่ำยิงด้วยปืนใหญ่ 122 ม.ม. จรวด 122 ม.ม. ค.82 และ กำลังพลบุกยิงกระหน่ำด้วยปืนเล็ก ตามยุทธวิธีของฝ่ายเวียตนามเหนือ และ

ขบวนการประเทศลาว ทหารเสือพราน ปี.ซี. 626 ซึ่งปรับกำลังใหม่จากน้ำพอง ประกอบกับเห็นแสงไฟของรถข้าศึก ก็กลัวว่าจะเป็นรถถัง จึงถอนตัวในตอน กลางคืนไปรวมกับ ปี.ซี. 618 , 619 ที่ศาลาญาคูณ เครื่องบินสนับสนุนการ โจมตีทางอากาศ "สปุกกี้" เข้ามาในพื้นที่สูง และกราดปืนกลอากาศเข้าใส่ ข้าศึกทำให้ข้าศึกหยุดการติดตามโจมตี ปี.ซี. 626 ในขณะที่ถอนตัว การสูญเสียจึงน้อยมาก

วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2516 กรม.ร.203 ได้สั่งให้ ปี.ซี.618 ที่ศาลาญาคูณ เคลื่อนกำลังเข้าตีเพื่อยึดที่มั่นในบริเวณภูสูงคืน โดยมีปืนใหญ่ 155 มม. จากฐานยิง "โกลด์ฟิงเกอร์" ยิงสนับสนุนการโจมตี มีเครื่องบินตรวจการณ์ "นกกกระเต็น" เฝ้าบินสังเกตการณ์เคลื่อนไหวของข้าศึก และใช้กำลังทาง อากาศฝูงบิน ที-28 "เจ้าผาขาว" ที่ระเบิดใส่ที่มั่นของข้าศึก พร้อมกำลังของ ปี.ซี.618 รุกเข้ายึดที่มั่นที่ภูสูงคืนจากข้าศึก ซึ่งต้องถอนกำลังกลับไปฝ่ายเรา ยึดพื้นที่คืนได้ทั้งหมดในวันที่ 9 ก.พ. 16 มีกำลังพลบาดเจ็บบ้างไม่มากนัก ก็ ส่งกลับไปรักษาที่ ล่องแจ้ง และอุดรฯ ตามอาการหนักเบาของบาดแผลใน การสู้รบ ปี.ซี. 618 พยายามที่รุกคืบหน้า แต่ก็ได้รับการต้านทานอย่างเหนียว แน่น ในเวลากลางคืนยังมีแสงไฟหน้ารถวิ่งมาจากทางด้านตะวันออก (เมือง สุย) เป็นขบวน ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าเป็นการส่งเสบียง อาวุธ กระสุน และกำลัง พลเพิ่มเข้ามาอย่างแน่นหนา เพราะช่วงการหยุดยังเริ่มมีหนักมากขึ้น ข้าศึกจึง พยายามเปิดศึกที่จะยึดพื้นที่ให้มากที่สุด เพื่อให้ได้ความได้เปรียบก่อนมีการ หยุดยิง

ทรงกรม.ร.203 ได้ขอให้กำลังทางอากาศช่วยทิ้งระเบิดถล่มเส้นทาง เพื่อสกัดไม่ให้ข้าศึกเพิ่มเติมกำลังพล อาวุธ กระสุนเข้ามาในพื้นที่ และสิ่งที่ เป็นกังวลมากที่สุด คือรถถัง ซึ่งหากรถถังปรากฏขึ้น ขวัญของทหารเสือพราน เราจะเสีย และจะคุมกันไม่อยู่อีก ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาแล้วใน หุ่นไหหิน และใน ศึกข้าทอง ที่ผู้เขียนก็อยู่ในเหตุการณ์ ทางสกาย - เคสออฟฟิซเซอร์ มร. จังยาร์ด (Junkyard) ได้นำเสนอหน่วยเหนือตามคำขอ เอฟ111 จึงได้มาถล่มเส้น

ทาง หลังจากที่เจ้าหน้าที่ สกาย (ซี.ไอ.เอ.) ได้นำภาพถ่ายทางอากาศมาให้ดู ประกอบแผนที่ว่า เราจะทิ้งระเบิดเส้นทางในจุดไหนบ้าง กำหนดเสร็จโดยเห็นชอบทั้งสองฝ่าย ในเวลากลางคืน เอฟ 111 จำนวน 3 ลำก็ทิ้งระเบิดได้ในเส้นทางที่เลาะริมเขา ในขณะที่ข้าศึกกำลังลำเลียงเสบียง อาหาร อาวุธ กระสุน และกำลังพล ข้าศึกเสียหายมากพอสมควร ถนนถูกตัดขาด เจ้าหน้าที่สกายนำภาพถ่ายทางอากาศมาให้ดู หลังจากที่เครื่องบินทิ้งระเบิดไปแล้ว เป็นระยะทางยาว และยากที่จะซ่อมแซมคืน จากความเสียหายของถนนที่ปรากฏในภาพซึ่งก็เรียกขวัญและกำลังใจของทหารเสือพรานทุกกองพันให้กลับคืนมา และมีความมั่นใจมากขึ้น บี.ซี. 618 ส่งหน่วยลาดตระเวนออกไปรอบฐาน และมีการจัดหน่วยซุ่มโจมตี (Ambush) หน่วยระวังภัย (Outpost) ในเวลากลางคืนช่วยสกัดข้าศึกไม่สามารถเข้ามาเกาะติดฐานได้

ข่าวเรื่องสัญญาณหยุดยิง สงบศึกก็มีมาตลอด ผู้เขียนได้รับการถ่ายทอดจาก หัวหน้า ซี.ไอ.เอ (เคสออฟฟิศเซอร์) ว่า เฮนรีคิสซิงเจอร์ กำลังเจรจาอยู่ที่ฝรั่งเศส กับฝ่ายเวียดนามเหนือ และน่าจะบรรลุข้อตกลงหยุดยิงแน่นอน เพราะ

ฉะนั้นในช่วงนี้ต้องชิงความได้เปรียบในการยึดพื้นที่เพิ่มเติม และรักษาที่ยึดได้
แล้วให้ได้ เพื่อความได้เปรียบเพราะเมื่อมีสัญญาหยุดยิงแล้ว จะทำได้ลำบาก
เพราะกำลังสนับสนุนทางอากาศจะน้อยลงมิได้ที่เท่าจำเป็น ให้สำรวจเรื่อง
อาวุธ กระสุนของทุกหน่วยให้สั่งเพิ่มให้มีปริมาณมากพอที่จะป้องกันตัวเองให้
ดำเนินจัดเก็บกระสุนให้เป็นระเบียบ และปลอดภัยโดยเฉพาะกระสุนปืนใหญ่
155 และ 105 มม. ซึ่งมีอย่างละ 2 กระบอกที่ฐานโกลด์ฟิงเกอร์ เพื่อไว้ยิง
สนับสนุนในช่วงเวลาที่กองกำลังทางอากาศยังไม่ถึง หรืออากาศปิด ซึ่ง
ฐานปืนใหญ่ โกลด์ฟิงเกอร์ ก็ตอบสนองเป็นอย่างดี โดยจัดเก็บไว้เป็นระเบียบ
และปลอดภัย จึงให้หน่วยทำการยิงทั้งกลางวัน และกลางคืนเพื่อทำยอดการ
เบิกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ บางระยะการรับฟังข่าววิทยุเสียงจากปักกิ่ง ซึ่ง
“ขบวนการประเทศลาว” ดำเนินการร่วมกับทางการจีน และเวียดนามเหนือ
มีการพูดถึงสหยาภูมิ (ภูมิ วงศ์จิตร) สหายหนูปัก (บ้างหนูฮัก) สหายไกรสอน
(ไกรสอน พรหมวิหาร) บ่อยครั้งมากในช่วงก่อนจะมีเจ้าสุภานุวงศ์ และพันเอก
เดือน ที่เป็นฝ่าย “ขบวนการประเทศลาว” และเป็นหัวหน้าเท่านั้น นับว่า
เป็นการเปลี่ยนแปลงการนำในขบวนการประเทศลาวอย่างเจียบๆ ซึ่งทั้งหมดเกิด
จากอิทธิพลของเวียดนามเหนือซึ่งสนับสนุนคนที่มีเชื้อสายเวียดนาม หรือเอน
เอียงในทางเวียดนามเหนือในพื้นที่ศาลาญาคูน กำลังฝ่ายซ้ายศึก ประมาณ 21
กองพันราบ ปืนใหญ่ 1 กองพัน ที่ประจันหน้ากับฝ่ายเรา 1 กรม (3 กองพัน
ทหารราบ 1 กองร้อยปืนใหญ่) กำลังส่วนใหญ่ของซ้ายศึกเป็น ขบวนการประเทศ
ลาว แต่ผู้บังคับกองพัน และรองผู้บังคับกองพัน (ฝ่ายการเมือง) จะเป็นเวีย
ตนามเหนือ บางกองพันรวมไปถึงผู้บังคับกองร้อย(จากปากของเชลยศึก) และ
การบังคับบัญชา ระเบียบวินัยจะเข้มข้นมาก ถ้าหากทหารคนใดผิดคำสั่ง หรือมี
ท่าทีจะหลบหนีจะถูกสอบ หากว่าหนีจะถูกยิงทั้งทันที มีการอบรมทุกเช้าให้
เกลียดชัง จักรวรรดินิยมอเมริกา และผู้รับใช้ (หมายถึงทหารไทย) และทหารลาว
ฝ่ายนิคมกษัตริย์ เป็นการล้างสมองอยู่ทุกวัน ที่จำเป็นเพราะทหารของขบวนการ
ประเทศลาว ตรากรำกับการรบมาเป็นเวลาหลายปี สูญเสีย บาดเจ็บไปก็

มาก เกิดความเบื่อหน่าย และไม่มีโอกาสเยี่ยมครอบครัว หรือรู้ข่าวของครอบครัวเลย ดังนั้นเมื่อมีโอกาส จะเข้ามาบอตัวหรือหนีทัพทันที ประกอบกับในบางครั้งก็ประสบความอดอยาก เพราะการส่งกำลังบำรุงทำไม่ได้ ทางขบวนประเทศลาว ภายใต้การควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของฝ่ายเวียดนามเหนือ จึงต้องมีการปลุกขวัญให้เกิดความเกลียดชังศัตรูไม่เคยยี่ดได้จากที่ใดเลยในสภาพสมบุรณ์ รวมน้ำหนักกระสุนที่ยี่ดได้กว่า 40 ตัน ทางหน่วยเหนือสั่งให้ทำลายทิ้งเพราะจำนวนมากเกินกว่านำมาเก็บรักษาไว้ ขนมาแต่จรวด 122 ม.ม. สั่งให้บก.ฉก. วี.พี. ที่ล่องแจ่งเพื่อส่งกลับกองทัพเพื่อการศึกษาบางส่วน ทางหน่วยเหนือได้มอลรางวัลให้ 10,000.00 บาท

FLD.SPOTLIGHT ถ่ายที่เมืองลาวในสมัยสงคราม 122 มม. ยี่ดได้

ภาพ 122 มม. ของรัสเซียได้ที่ทุ่งหญ้าสูงๆ จำนวนทั้งหมด 50 นัด

ในตอนเย็นเวลา 16.00 น. ชุดลาดตระเวนของ บี.ซี.618 ได้ประทะกับข้าศึกที่มอดักชุมใจมดี ฝ่ายเราขอปืนใหญ่ยิงสนับสนุน และต่อสู้ด้วยอาวุธประจำกาย คาดว่าข้าศึกก็ได้รับความเสียหายจึงถอนตัวไปเราปลอดภัย ในวันต่อมา ก็มีการประทะ และยี่ดอาวุธกระสุนได้มากเพิ่มขึ้น กรมร.203 ให้ทุกกองพันออกลาดตระเวนกวาดล้างในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เพื่อกดดันข้าศึกไม่ให้ลุกล้ำเข้ามาในพื้นที่รับผิดชอบ มีทหารขบวนประเทศลาวเข้ามาสวามิภักดิ์

รวม 8 นาย ส่งตัวให้ทาง ทชล. ภาค 5 และนำส่งที่ ผาขาว 2 คน เพื่อทำการ
 สอบสวนหาข่าว บี.ซี.619 นำทีมโดย ผอ. 3 กองพัน นำทหาร 1 หมวด พร้อม
 เจ้าหน้าที่แพ็ก ซูเปอร์สตัด (Super Stud) ออกลาดตระเวนโดยลงไปใน
 หุบเขา และไม่สามารถติดต่อทางวิทยุได้เป็นเวลาหนึ่งอาทิตย์จึงได้กลับมาที่ฐาน
 ท่ามกลางความเป็นห่วงของทางกองพันและกรม ทุกคนปลอดภัยดี และไม่
 พบการเคลื่อนไหวของข้าศึกในหุบเขาก็กว้างใจไปด้านหนึ่ง แต่ไปพบถ้ำซึ่งมีความ
 ยาวประมาณ 800 เมตร สามารถบรรจุทหารได้ 1 กองพัน เป็นที่ซ่อนอย่างดี
 พบกระสุนอาร์ก้า และอาร์พีจี จำนวนหนึ่ง และแคร่นอนไม้ 2 แคร่ มีสาย
 โทรศัพท์วางอยู่หน้าถ้ำ ข้าศึกปรากฏตัว 2 คนในขณะนั้น และยิงปืนเล็ก และ
 อาร์พีจีใส่ชุดลาดตระเวน และวิ่งหนีไปหลังจากฐานปืนใหญ่โกลด์ฟิงเกอร์ยิง
 ปืนใหญ่ 105 และ 155 ม.ม. สนับสนุนตามคำร้องขอจากหน่วยลาดตระเวน
 ทาง SKY (ซี.ไอ.เอ.) มีคำสั่งห้าม เคสอพฟิตเซอร์ อเมริกัน ขึ้นแนวตั้งแต่วัน
 หดยิง และผู้เขียนได้เลื่อนขั้นเป็น ฟিলด์เลียของออฟฟิซเวอร์ ทำหน้าที่แทน
 รับผิดชอบ กรม ร.203 ในทุกๆด้าน ทั้งการส่งกำลังบำรุง อาวุธ กระสุน การ
 รายงาน ตรงสู่บก. ที่ล่องแจ้ง ประสานงานทางกรม ทางกองพันดูแลทีมแพ็ก
 ทั้ง 6 คน โดยเลื่อนให้ ฟลายรอด ขึ้นเป็นผู้ช่วยฝ่ายยุทธการ COOPERATION
 ASSISTANT แทนผู้เขียน

ทางสกาย (SKY) ก็มีนโยบายลดจำนวน ซี.ไอ.เอ. พร้อมทั้งจำ
 นวนแพ็ก(FAG - ผู้นำการโจมตีทางอากาศ) ทั้งๆที่ในความเป็นจริงการสู้รบก็
 ยังคงดำเนินเป็นปกติ บางครั้งจะรุนแรงกว่าก่อนมีสัญญาหยุดยิงกำลังพลของ
 ทหารเสือพรานก็อยู่ในแนวโน้มของการลดลงเช่นกัน ทางด้านภาคใต้ที่ปาก
 เซ ฝ่ายเวียดนามเหนือก็ยกกำลังพล 1 กองพลพร้อมรถถังและปืนใหญ่เข้า
 โจมตีที่ราบสูงโบโลเอนส์ เมืองปากเซ (ปากช่อง) ในวันที่ 22 ก.พ. 16 บี.ซี.
 601 และบี.ซี.627 ทนการกดดันของข้าศึกไม่ได้ ต้องถอนตัวไปอยู่บ้านริค
 แสดงให้เห็นเจตนาของข้าศึกที่วางแผนการในการยึดพื้นที่ไว้เป็นอย่างดี และ
 หุ้มเทกำลังพลเข้าดำเนินการ และทำสำเร็จสมความมุ่งหมายกับเป้าที่วางเอาไว้

ในระหว่างการรบที่ยังดำเนินไปที่เหมือน หรือหนักกว่าปกติ ทางศาลา
ภูคุณก็มีหัวหน้า "เพชร" (พล.ท.ไพฑูรย์ อิงคตานวัฒน์) ที่ปรึกษาทางทหาร
ของรัฐมนตรีกลาโหม (จอมพลถนอม กิตติขจร) ได้ขึ้นมาที่ศาลาภูคุณ และ
ประจำอยู่ 3 เดือน ท่านเป็นนายทหารที่เป็นนักรบเต็มตัว แม้ขณะนั้นมียศเป็น
พลตรี และเป็นที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม ซึ่งความเป็น
จริงท่านอยู่ที่เวียงจันทน์ หรือหลวงพระบางได้อย่างสบายๆ แต่ด้วยความเป็น
นักรบท่านก็มาอยู่ในแนวหน้าและออกตรวจเยี่ยมทหารในแนวหน้าเป็นประจำ
แม้ในขณะที่มีทางประทะ หรือข้าศึกยิงปืนใหญ่ถล่มฐานพวกเราอยู่ ในบาง
ครั้งท่านจะเป็นคนสั่งปืนใหญ่ให้ยิงโต้ตอบด้วยตนเอง หัวหน้าเพชร ขึ้นไป
ตรวจแนวหน้า เห็นเลี้ยวร่องเท้าของทหารไม่อยู่ในสภาพที่ดี ก็สั่งให้ขอขึ้นไป
ทางหน่วยเหนือ ตัวท่านเองก็พูดกับ มิสเตอร์แพทแลนดีร์ หัวหน้าสกาย (ซี.ไอ.เอ.)
ก็ได้การตอบรับเป็นอย่างดี ของทุกอย่างส่งมาตามคำขอ เร็วกว่าปกติตาม
จำนวนที่ขอไป ทั้งกระสุนปืนใหญ่ 155 ม.ม. 105 ม.ม. และปืน ค. กระสุน
เอ็ม.16 และทุกชนิดที่ขอก็จะได้รับอนุมัติตามคำขอ สร้างขวัญและกำลังใจให้
กับทางกรม.ร.203 และทหารเลือพรานทั้ง 3 กองพันเป็นอย่างมาก ผู้การกรม
ร. 203 หัวหน้าจวน (พ.อ.ยง ศรีนพคุณ) ย้ายกลับล่องแจ้ง และให้หัวหน้า พันยง
(พอ.ยุทธอนา รูปขจร) ขึ้นมาทำหน้าที่แทน)

ในการปฏิบัติการในลาวซึ่งเป็นโครงการปิดลับ จึงไม่มีการเรียกยศ และ
ชื่อจริงในระกัับผู้บัญชาการ ก็จะเรียกว่า "นาย" ตามด้วยโค๊ด และ "หัวหน้า"
ในระดับเสนาธิการ และผู้บังคับบัญชา ตามด้วยชื่อโค๊ด ฉะนั้นผู้เขียนจึงขอ
เรียกหัวหน้าเพชรว่า นายเพชร เพื่อเป็นการให้เกียรติท่าน และความเป็นจริง
ในสนามรบ

นายเพชรสั่งให้ทาง ฝอ.3 กรม หัวหน้าพันสี เรียกผู้บังคับบัญชาเข้าประชุม
ร่วม เพื่อชี้แจงวางแผนทั้งการรุกและการถอย ซึ่งเป็นครั้งที่ 2 ที่ได้รับทราบ
และเห็นการเตรียมการถอนตัว เมื่อสถานการณ์ถูกกดดันและเห็นว่าจะไม่สามารถ
รักษารฐานไว้ได้ ตลอดมามีการสั่งให้สู้ตาย ห้ามถอย และก็เป็นดังนั้นคือ ตาย

และบาดเจ็บ เสียหายยับเยิน นับแต่ทุ่งไหหิน จนมาถึงยุทธการชำทอง ในการรุกก็วางแผนให้ทุกกองพัน เข้าตีเป้าหมายตามที่กำหนด โดยมีอาวุธหนักประจำกองพัน และปืนใหญ่ 155 ม.ม. 2 กระบอก 102 ม.ม. 2 กระบอก จากฐานยิงโกลดฟิงเกอร์ ยิงสนับสนุนเบิกทาง และให้ทหารราบเข้าตีตามจุดกำหนด คือใช้อำนาจการยิงข่มขู่เข้าศึกในขณะที่ภาคพื้นดินรุกเข้าสู่เป้าหมาย ในกรณีนี้ที่ข้าศึกเข้าตีฝ่ายเราด้วยกำลังพลจำนวนมากสนับสนุนด้วยอาวุธหนัก จนไม่สามารถต้านรับได้ ให้ถอนตัวไปยังจุดนัดพบที่ 1 รวบรวมกำลังเพื่อกลับเข้าตี หากข้าศึกรุกไล่ตามตีด้วยกำลังอาวุธที่เหนือกว่าก็ให้ถอนตัวไปยังจุดนัดพบที่ 2 ที่กำหนดไว้ และรวบรวมกำลังเพื่อตีโต้อีกครั้ง เพื่อรักษาชีวิตกำลังพลให้มากที่สุด จึงเป็นนิมิตที่ดีผู้บังคับกองพันทุกคนต่างดีใจ เพราะทุกคนต่างรับทราบและมีประสบการณ์ที่ให้อภัยตาย ถ้าถอนตัวออกมาอาจโดนขึ้นศาลทหารว่า “หนีทัพต่อหน้าอริราชศัตรู” ซึ่งโทษสูงถึงประหารชีวิต เพราะเป็นยามศึกสงคราม ขวัญและกำลังใจของผู้ใต้บังคับบัญชาจึงดีมาก พร้อมทั้งยุทธปัจจัยต่างๆ ก็ได้จากการสนับสนุนจากหน่วยเหนืออย่างดี ทั้งเสื้อผ้า รองเท้า อาหาร และการรักษาพยาบาล

ทั้ง 3 กองพันส่งหน่วยลาดตระเวนในเวลากลางวัน ก็ปฏิบัติงานได้ผลมาก ยึดอาวุธ กระสุนของข้าศึกเป็นจำนวนมากเท่ากับเป็นการตัดกำลังข้าศึกในอันที่จะเข้าโจมตีฝ่ายเรา ตามที่ทางข่าวกรองแจ้งมาให้เตรียมพร้อม ข้าศึกมีเป้าหมายที่จะยึดศาลาญาคูณ ยุทธศาสตร์สำคัญของทางแยกที่จะไปสู่หลวงพระบาง และเวียงจันทร์

ในตอนกลางคืนก็ส่งหน่วยระวังป้องกัน (Outpost) เป็นหน่วยข่มใจมตีในตัวออกปฏิบัติการทำให้การเคลื่อนไหวของข้าศึกที่จะมาเกาะติดฐาน หรือสอดแนมความเคลื่อนไหวฝ่ายเราได้ยากลำบาก และในตอนกลางคืนยังมีปฏิบัติการทางอากาศเข้าโจมตีตามการร้องขอเมื่อเป็นการเคลื่อนไหวของข้าศึกเป็นครั้งคราว ส่วนถนนที่ให้ F-111 โจมตีทำลายเส้นทางนั้นข้าศึกซ่อมเสร็จภายใน 2 สัปดาห์ เพราะในตอนกลางคืนแสงไฟวิ่งเป็น

ขบวนในการส่งกำลังบำรุง ความสามารถของเวียดนามเหนือในการสร้างทาง
มีความสามารถสูงมาก ผู้เขียนมีประสบการณ์ตอนอยู่ข้าทอ ที่ข้าศึกตัดถนน
ขึ้นเขาให้รถถังจอด บี.ซี. 606 จนเราแตกกระเจิง และรถถังเหล่านั้นก็เข้า
เหยียบ บี.ซี 610 จนต้องถอนตัว รถถังข้าศึกลุยต่อถึงสกายไลน์ ก่อนที่จะโดน
ทำลาย เครื่องบินตรวจการณ์ฝ่ายเราพยายามบินเข้าไปตรวจดูตามที่เราแจ้ง
แต่ก็ประสบกับการป้องกันอย่างเหนียวแน่นโดย ป.ต.อ. ขนาด 12.7 กระหน่ำ
ยิงหลายกระบอก ต้องบินไปในระดับสูงซึ่งก็ยากที่จะตรวจการได้ ครั้งหนึ่ง
นายเพชร จะกลับล่องแจ้ง เพื่อไปอุดรฯ ผู้เขียนจึงขอเครื่องบินปอร์ตเตอร์มา
รับ หลังจากบินขึ้นนายเพชรได้ให้นักบิน บินไปทางตะวันออก ซึ่งเป็นที่ตั้ง
ของกองกำลังข้าศึก ที่บริเวณน่าน ทางนักบินเรียนท่านว่า มี ป.ต.อ. 12.7
ม.ม. ของข้าศึก ตามที่ได้รับแจ้งก่อนขึ้นบิน แต่นายเพชรก็ยืนยันให้บินไป จะ
รับผิดชอบเอง และจะพูดกับแพทแลนตรี ถ้าหากมีอะไรเกิดขึ้น ปรากฏว่า เมื่อ
เข้าเขตข้าศึก ป.ต.อ. 12.7 ม.ม. ก็ระดมยิงโดนปีกเครื่องบินนัดหนึ่งทะลุ ทาง
ใต้ท้องเฉี่ยวอเมริกันเคลออฟฟิชเซอร์ที่ดูแลพวกม้ง ที่ปีกโดนยิงทะลุน้ำมัน
ไหลออก นักบินจึงบินกลับทันที หลังจากที่ได้รับแจ้งให้ผู้เขียนทราบว่ายิง แต่
ก็กลับถึงล่องแจ้งโดยปลอดภัย เป็นเรื่องเล่าขานกันในหมู่นักบินถึง นายพล
สรวมหมวกกระรอก เหมือนเสือพราน (เดวี คล็อกเกร็ด) ในหนังสือเรื่องความ
กล้าหาญที่เสี่ยงบินเข้าไปในเขตยึดครองของข้าศึก

ผู้เขียนต้องติดตามนายเพชร ขึ้นแนวเพื่อตรวจเยี่ยมทหารในแนวหน้า
ตลอดที่อยู่ด้วยในบางครั้งก็ต้องจัดเครื่องบิน หรือ เฮลิคอปเตอร์ ติดตามไป
หลวงพระบางเพื่อประสานงานกับทาง ทส. ภาค 5 และฝ่ายการข่าวของเราที่
หลวงพระบาง ทุกครั้งที่ไปซื้อข้าวหมูแดง และกับข้าวมาฝากฝ่ายอำนวยการ
ที่ กรม.ร.203 ทุกครั้ง และนายเพชร จะเป็นคนทำอาหารเอง และนายจะนั่ง
ร่วมวงอาหารทุกครั้ง พร้อมเล่าเรื่องต่างๆ ให้กับพวกเราฟังในเรื่องการรบที่
นาคัง ที่อยู่กับนายพลกองแล การเข้าตีภูวด ตอนที่อยู่เมืองสุย และเกร็ดส
ครามอื่นๆ เพราะนายเพชรเดินทางไปทุกภาคของลาว จึงทราบเรื่องต่างๆ ด้วย

ตนเอง เป็นความรู้ทั่วไปให้กับพวกเราที่ได้รับฟังในระหว่างทานอาหาร และ
หลังอาหาร

คณะสหกรณ์การเกษตร 1205 อำเภอเมือง 15 - 201 อำเภอ

ภาพที่ 1 คณะ 1205 อำเภอเมือง 15 - 201 อำเภอ
ภาพที่ 2 คณะ 1205 อำเภอเมือง 15 - 201 อำเภอ

กรม ร. 203 ยึดพื้นที่ศาลาญาคูณ จนถึงเดือน ธันวาคม 2516 จึงได้
รับคำสั่งให้มอบพื้นที่ให้กองกำลังทช.และม้ง ของนายวังเปาดูแลรับผิดชอบ
รักษาพื้นที่ต่อไป ในบางบางระยะที่ยึดครองพื้นที่ศาลาญาคูณได้ทำหน้าที่และ
มีผลงานในการกวาดล้างยึดอาวุธ ยุทโธปกรณ์ ทำลายข้าศึกได้เป็นจำนวน
มาก มีทหารฝ่ายขบวนการประเทศประเทศลาวเข้าสวามิภักดิ์จำนวน 8 คน
ซึ่งทางกรม ร.203 ส่งมอบให้ทช.ภาค 5 เพื่อกรรมวิธีในการไต่สวนหาข้อมูล
จากเฉลยศึก กรม ร.203 ได้ปฏิบัติหน้าที่ได้สำเร็จสมบูรณ์ ได้รับคำชมเชย
จากทุกฝ่าย อันประกอบด้วยซี.ไอ.เอ. ทาง ทช.ภาค 5 และนายพลวังเปา ผู้
เขียนเองขอเทิดเกียรติของท่านนายทหารทั้งฝ่ายอำนวยการกรมและทาง
กองพันเท่าที่มีอยู่ในบันทึก ณ ที่นี้

หน.พันยง	ผบ.กรม ร.203	(พล.ต.ยุทธนา รูปขจร)
หน.องทอง	รอง ผบ. กรม ร.203	(พ.อ.สนั่น เทียนทอง)
หน.พันสี	ผอ. กรม ร. 203	(พล.อ.ประเสริฐ พรรคเจริญ)
หน.เชียม	ผอ.2 กรม ร.203	(พล.ท.พิทยา ศิลากร)

และผบ.พัน BC.618, BC 619, BC 626

BC.618 ผบ.พัน หน.ฉัตรไชย (ร.อ.ทรัพย์ ศรีจันทร์)

BC.618A	ผบ.พัน	หน.ชินวุธ	(พ.ต.มงคล วงศ์เกรียงไกร)
	ผอ.3	หน.ชัยพร	(พล.ต.ทศพร นิยมคำ)
BC.619	ผบ.พัน	หน.ธนะเดช	(พล.ร.อ.สุพันธ์ ศุภสมุทธร)
	รอง ผบ.	พันฉัตรแก้ว	(ร.อ.บรรจง สุวรรณกาลี)
	ผอ.3		(น.ต.ศิรินาถ จันทร์เรืองฤทธิ์)
BC.626	ผบ.พัน	หน.มรรค	(พ.ต.ประสิทธิ์ เขมะรุจิ)
	รองผบ.พัน	หน.มณฑก	(ร.อ.หาญ ดิยะโคตร)

ปืนใหญ่ฐานโกลด์ฟิงเกอร์ (Gold Finger) BA.636

FAG ประจำกรม ร. 203 ประกอบด้วย

Spotlight	ประจำ ทก.กรม.	(Field Liaison Officer)
Flyrod	ประจำ ทก. กรม	(Operation Assistant)
Popcorn	ประจำ บก.พัน	
Appleple	ประจำ บก. พัน	
Supperstud	ประจำบก.พัน	ผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนทั้ง 3 กองพัน
Sunburn	ประจำ บก. พัน	
Subway	ประจำ บก.พัน	

พ.อ.สมชาย ธรรมะดี US-200 ๓๓๓๓

เรื่องและบท
โดย สปอทไลท์

นักบินรบเดนตาย

เรื่อง ร.อ. วีระ ฉิมม่วง

เรียบเรียง : สปอทไลท์

ผมขอนำบันทึกจากความทรงจำที่ครั้งหนึ่งได้เคยไปร่วมในการรบของสงครามลับ ในการปกป้องประเทศชาตินอกประเทศกับเพื่อน ๆ พี่ ๆ และผู้บังคับบัญชาในหน่วย นักบินรบนิรนาม ที่มีชื่อเรียกว่า "หน่วยบินหิ่งห้อย" (Fire Fly) ในช่วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2507 - 2513 ซึ่งฝ่ายคอมมิวนิสต์ขยายอิทธิพล รุกเข้ามาในประเทศลาว ยึดครองพื้นที่ไป 2 ใน 3 ของประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายต่อไปคือ ประเทศไทย, มาเลเซีย, สิงคโปร์ โดยการร้องขอจากรัฐบาลลาว และการสนับสนุนของสหรัฐอเมริกา ที่ให้เครื่องบินรบ ที-28 (T-28) แต่ไม่มีนักบิน นักบินจากกองทัพอากาศไทยจึงไปร่วมในการรบในสงครามลับในครั้งนั้นผมและเพื่อน ๆ พี่ ๆ หลายคน ก็ทำตามกรรมวิธี คือ ทำหนังสือลาออกจากกองทัพอากาศไทย และเป็นอาสาสมัครนักบินรบไทยในหน่วย "ไฟร์ฟลาย" ขึ้นบินเครื่องบินโจมตีทิ้งระเบิด ที-28 ในสมรภูมिरบที่ฝ่ายเวียดนามเหนือ (เวียดกง) ผสมกับลาวแดง (ขบวนการประเทศลาว) ซึ่งเป็นหัวหอกในการรบท่ามกลางการสนับสนุนจาก รัสเซีย และจีนแดง ในด้านอาวุธยุทโธปกรณ์ทั้งปืนใหญ่ รถถัง จรวด และป.ต.อ. (ปืนต่อสู้อากาศยาน) ซึ่งมีตั้งแต่ขนาด 12.7 มม. - 14.5 มม.

และ 37.5 ม.ม. ที่มีอนุภาพสูงแตกอากาศในระยะสูง(ระเบิดกลางอากาศในระยะที่กำหนด) ซึ่งเป็นอันตรายต่อเครื่องบินมาก จากสะเก็ดระเบิดที่ระเบิดกระจายเป็นรัศมีกว้างมาก ยากต่อการหลบเลี่ยง แรงอัดอากาศจากการระเบิดก็ทำให้เครื่องบินวูบวาบ รู้สึกได้ต้องรีบบินออกให้ห่างในทันทีผมออกบินปฏิบัติการโจมตีทั้งระเบิดตามคำสั่ง และการประสานงานกับแฟ็ก (FAG) หรือ ผู้ชี้เป้า ซึ่งจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมายโดยใช้เครื่องบิน แอล-19 (เซชิน่า) จะยิง "จรวดคว้น" ไปยังเป้าหมาย หรือปรับระยะจากจุดที่ "จรวดคว้น"

ระเบิดไปยังจุดที่เป็นเป้าหมาย เพื่อให้โจมตีทั้งระเบิดขอย้อนไปในปี 2509 ที่ผมได้ประสบกับเหตุการณ์ระทึกขวัญ ซึ่งในขณะนั้นก็คิดว่าไม่รอดชีวิตแน่นอน เพราะถึงขั้นต้องสละเครื่องบิน และกระโดดร่มเอาชีวิตรอด เอาละครับตามผมมา และร่วมกันในเหตุการณ์ใจวันนั้น จำได้ว่าเป็นวันที่ 14 มิถุนายน 2509 ก็ได้ขึ้นบินตามปกติ โดยมี น.ต.อนันต์ ทองอนันต์ เป็นนักบินหัวหน้าชุด พร้อม นักบินรบผู้กล้าอีก 12 นาย ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติการกิจโจมตีทั้งระเบิด เพื่อทำลายเป้าหมายในพื้นที่ที่ข้าศึกยึดครองอยู่ โดยจะมี "เครื่องบินชี้เป้า" (FAC) จะรอประสานและชี้เป้าหมายให้ เราเริ่มออกบินในเวลา บ่ายโมงกว่า ๆ จากสนามบินวัดไต่ เชียงจันทร์ พร้อมติดอาวุธเต็มอัตรา มี ร.ท. วิเชียร เนียมเปรม เป็นหัวหน้าหมู่บิน อีเกิ้ลเรด (EAGLE RED) โดย ร.ต. ประสิทธิ์ พุ่มโพธิ์ เป็นหมายเลข 2 และผม (วีระ จิมม่วง) เป็นหมายเลข 3 ในขณะที่อีก 3 หมู่บิน ประกอบไปด้วย "อีเกิ้ลไวท์" (Eagle-White) "อีเกิ้ลบลู" (Eagle-Blue) และ "อีเกิ้ลกรีน" (Eagle Green) บินเกาะหมู่ตามกันมา ร.ท. วิเชียร หัวหน้าหมู่ อีเกิ้ลเรด บินนำไปตามลำน้ำริมซึ่งอยู่ทางตะวันตกของสนามบินล่องแจ้ง ต้องบินลัดเลาะตามลำน้ำริมไปเพราะอากาศมีเมฆมากและลอยต่ำ ผ่านข้าทองก็บินตัดขึ้นทางทิศเหนือ จนถึง ลิมาไซต์ 108 เมืองสอย ที่อยู่ทางเหนือของทุ่งไหหิน "แพ็ค" นักบินชี้เป้า นั้นบินรออยู่ที่ ลิมาไซต์ 36 "นาคัง" เครื่องบินชี้เป้าในวันนั้นเป็นนักบินไทยชื่อ ร.ท. ประกอบ สุขหวาน เมื่อประสานกับทางวิทยุได้แล้ว เครื่องบินชี้เป้าก็บินนำหมู่ไปยังเป้าหมายโดยมีทิศทาง 180 องศา จากสนามบินนาคัง ลิมาไซต์ 36

เครื่องบินบินผ่านเชิงขวาง บ้านบาน จนถึงภูสะอ้าน ลีมาไซท์ 2 ห่างจากนาคัง ประมาณ 40 ก.ม. ในขณะเดียวกันก็อธิบายให้ทราบถึงเป้าหมายว่าเป็นสะพานข้ามลำธาร ต้องทำลายให้สิ้นซาก เพื่อสกัดกั้นการส่งกำลังบำรุงของฝ่ายข้าศึก เมื่อลูกหมูได้รับทราบถึงภารกิจ และเป้าหมายเรียบร้อยแล้ว หัวหน้าหมูก็บอกให้จัดหมูปบิน เป็นชั้นบันได เพื่อเตรียมการเข้าโจมตีทันที

เครื่องบินของผมนั้นบรรทุก ระเบิด 250 ปอนด์ 4 ลูก จรวดอีก 2 กระบอก (1 กระบอกมี 6 ลูก) กระสุนปืนกลอากาศขนาด 7.62 อีก 400 นัด เครื่องบินขึ้นไปยังจรวดคว้นไปยังเป้าหมายคือ สะพานข้ามลำธาร นักบินนำหมูก็ปักหัวดิ่งลงยังเป้าหมาย เมื่อได้รับระยะก็ปลดระเบิดทิ้งลงยังเป้าหมาย ลำอื่นๆ ก็กระทำตามคนละ 2 เที้ยว หลังจากทิ้งระเบิดครบแล้วทุกลำก็เปลี่ยนเป็นการโจมตีด้วยจรวดขนาด 2.75 นิ้ว อีกคนละ 1 เที้ยวยังบริเวณเป้าหมาย เพื่อโจมตีกำลังพลของข้าศึกที่กำลังวิ่งหาที่กำบังหลังจากโดนระเบิดถล่มฐานที่มั่นในบริเวณนั้น หัวหน้าชุดหมวดบินวิทยุให้ทุกลำลงโจมตีด้วยการยิงปืนกลอากาศขนาด 7.62 อีกคนละเที้ยว ที่หมายคือ บริเวณที่

เห็นข้าศึกวิ่งหาที่กำบัง พร้อมนำหมูลงกราดยิง ตามด้วยลูกหมู ข้าพเจ้าก็ตามเป็นลำที่ 3 เมื่อปักหัวดิ่งลงเป้าหมายก็กราดยิงไปยังบริเวณที่เห็นข้าศึกบางส่วนกำลังวิ่งหาที่กำบัง เพราะโดนยิงจากเครื่องบิน 2 ลำก่อนหน้านี้ เมื่อ

กราดยิงเสร็จก็ดึงเครื่องเชิดหน้าขึ้นเพราะภาระกิจเสร็จสิ้น เพื่อนำเครื่องไต่ระดับเข้าหาหัวหน้าหมู่บ้าน

ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงเครื่องยนต์ดังผิดปกติ มองออกไปทางด้านหน้า มีควันขึ้นจากฝาครอบเครื่องยนต์ ข้าพเจ้าก็พยายามดึงเครื่องไต่ระดับหาระยะสูงขึ้น และมุ่งไปทางทิศเหนือ เพื่อจะไปยังสนามบินที่ใกล้ที่สุดคือ นาคัง ลิมา ไซท์ 36 ที่พวกเรายึดครองพื้นที่อยู่

ในขณะที่เดียวกันก็ติดต่อกับหัวหน้าหมู่บ้าน รายงานความผิดปกติซึ่งได้รับคำตอบว่า ผมถูกข้าศึกยิงด้วยปืนต่อสู้อากาศยาน (ป.ต.อ.) ในช่วงเวลานั้น ผมไต่ระดับบินขึ้นไปอยู่ประมาณ 6,000 ฟิต มุ่งตรงไปทางสนามบินนาคัง แต่กำลังเครื่องยนต์เริ่มอ่อนลง เครื่องบินก็เริ่มลดระดับต่ำลง ต่ำลง เหลือ 5,500 ฟิต 5,000 ฟิต และอ่อนลงไปเรื่อย ๆ เครื่องยนต์ก็เสียงอ่อนลง ผมจึงตัดสินใจรายงานขอสละเครื่องบินไปยังหัวหน้าหมู่บ้าน ที่ระดับความสูง 3,000 ฟิต ซึ่งเครื่องต้องตกแน่นอน พร้อมกันนั้นก็ปลดสายรัดตัวออก เอียงเครื่องบินไปทางซ้าย และดึงคันบังคับฉุกเฉิน (Emergency) เปิดฝาครอบห้องนักบิน เพื่อจะติดตัวออกจากเครื่องโดยอัตโนมัติ แต่ขณะที่ลุกขึ้นยืนเพื่อจะกระโดดออก ลมกระโชกเข้ามา พัดดันตัวผมหลุดออกจากเครื่องบินโดยไม่ทันตั้งหลักที่จะกดปุ่มกระตุกร่วมแต่อย่างใด แต่เดชะบุญที่ตัวผมหลุดไปกระแทกส่วนหนึ่งส่วนใดของเครื่องบินทำให้ได้สติกระตุกร่วมก่อนจะลอยละลิวลงสู่พื้น มารู้สึกตัวอีกครั้งเมื่อร่วมถ่างออกแล้ว และตัวเองกระทบกับยอดไม้ก่อนจะตกลงสู่พื้นดินข้างลำธาร

เมื่อถึงพื้นดินผมจึงรีบปลดสายร่ม ถอดหมวกนักบินทิ้งไปทันที รีบปีนขึ้นเนินหาที่สูงซึ่งเป็นป่าต้นอ้อ เพื่อหาที่ซ่อนตัวเพราะอยู่ในเขตแดนยึดครองของข้าศึก ใช้ตัวล้มลงหลบต้นอ้อเพื่อเปิดเป็นช่องให้นักบินที่จะมาช่วยเหลือได้มองเห็น ในขณะที่เดียวกันก็หยิบเอากระเป๋า “เครื่องช่วยยามคับขัน” (Survival kit) สำหรับนักบิน ซึ่งจะมีของเครื่องใช้ในยามคับขันเพื่อช่วยตัวเอง เลือกลูกปืนที่สำคัญคือ กระบอกสำหรับส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือเพื่อบอกตำแหน่งของตนเอง และปืนปากกาสำหรับยิงลูกแฟลร์ (Pen Gun) ซึ่งมีลูกแฟลร์ 2 ลูก ใส่กระเป๋าสลัด ส่วนของอื่น ๆ เอาโยนทิ้งไปหมดตั้งสติได้เห็นเครื่องบินวนอยู่

เหนือศีรษะขึ้นไป คงเป็นเครื่องที่มาบินคุ้มกันให้ เพื่อให้นักบินแน่ใจว่ายังมีชีวิตอยู่จึงรีบเอาลูกแฟลร์ขึ้นใส่ปืนปากกายิงขึ้นไปนัดแรก เมื่อเครื่องบินวนกลับมาจึงยิงนัดที่สอง เพื่อให้เขาหาตำแหน่งที่ซ่อนตัวอยู่ง่ายขึ้น จากนั้นก็เอาระจกส่งสัญญาณออกมาส่องให้กระทบกับแสงอาทิตย์ ให้นักบินรู้ตำแหน่งและรอความช่วยเหลืออยู่

เวลาผ่านไปเกือบ 30 นาที ผมดูนาฬิกาเป็นเวลา 14.30 น. เวลาผ่านไปเร็วมาก แต่ตัวเองดูว่ามันช้าเหลือเกิน กลัวข้าศึกมันจะบุกมาจับตัวเสียก่อน อธิบายความรู้สึกในเวลานั้นไม่ถูกเลย จะขยับตัวมากก็กลัวจะเกิดเสียงดังได้แต่คอยว่าเมื่อไหร่หน่วยช่วย เหลือจะมาถึง มั่นใจว่าเขาคงเห็นลูกแฟลร์ที่ยิงขึ้นไปแล้ว

ในขณะที่กำลังกระวนกระวายใจ หูก็ได้ยินเสียงใบพัดตัดอากาศ ป๊อป ๆ ๆ ๆ ๆ โกล่เข้ามา ๆ ใจเริ่มดีขึ้นเป็น ฮ.มาช่วยเราแน่ เออกระจกออกมาส่องหันไปในทางทิศที่ได้ยินเสียง ในที่สุดก็เห็น "เฮลิคอปเตอร์" จอลีกรีน เป็นเครื่องสำหรับช่วยนักบินโดยเฉพาะ (Rescue Helicopter) บินตรงมาที่ผม ยืนรออยู่ จึงเออกระจกส่งสัญญาณ ส่องไปที่ ฮ.จอลีกรีน อีกเพื่อให้นักบินแน่ใจ แต่แล้วผมก็ใจหายวูบ ฮ.จอลีกรีน บินตรงมาที่ผมแล้วก็บินผ่านหายไป ก็ได้แต่กระวนกระวายใจเหลือว้ายแลขวา ทำไม่เขาไม่รับเรา หรือเขาไม่เห็น เป็นไปไม่ได้ ก็เราส่งกระจกสัญญาณให้แล้ว

เวลาผ่านไปอีกเกือบ 20 นาที ด้วยความทรมานมันยังกับนานเป็นวัน กลัวก็กลัวข้าศึกโผล่มา จะเอาอะไรไปสู้กับมัน มีแต่มือไม่ได้เอาอะไรติดตัวมาเลย แล้วก็ต้องตกใจอีกครั้ง เมื่อมีเสียงปืนกลดังขึ้นและกระสุนกระทบพื้นไปรอบ ๆ ตัวผมใน ระยะห่าง แหงนมองขึ้นไปดูในท้องฟ้า จึงเห็นเครื่อง "สกายเรดเดอร์" (A-1E) ของอเมริกัน บินวนอยู่สองเครื่อง จึงเข้าใจได้ทันทีว่า เป็นเครื่องบินคุ้มกันให้ "ฮ.จอลีกรีน" ที่จะมาช่วยเหลืออีกชั้นหนึ่ง มีชื่อเรียกว่า "แคป" (Cap - Combat Air Patrol) ที่มีหน้าที่ทิ้งระเบิด หรือกราดยิงข้าศึกในบริเวณที่นักบินหลบซ่อนอยู่ เพื่อสะกดการเคลื่อนไหวให้ ฮ.จอลีกรีน ปฏิบัติการช่วยเหลือได้อย่างปลอดภัย

ในขณะที่กำลังตั้งใจที่มีเครื่องบินมากราดยิงรอบข้างให้ ก็มองเห็น "ส.จอลลี่กรีน" พุ่งตรงมาที่ยืนอยู่ และลอยตัวนิ่งปล่อยสลิงลงมาในตำแหน่งที่ผมยืนอยู่ และส่งสัญญาณให้ผมจัดการนั่งบนสมอของลวดสลิง เมื่อขึ้นนั่งแล้วก็เอาสายสลิงเกาะให้แน่น หลังจากนั้น ส.ก็ดึงตัวลอยขึ้น ทั้ง ๆ ที่ผมยังห้อยโถงเตงอยู่อย่างนั้น แทนที่จะกว้านตัวผมขึ้นไปบน ส.จอลลี่กรีนก่อน ส.ช่วยเหลือก็รีบบินออกจากพื้นที่ ในขณะที่เดียวกันก็ค่อย ๆ กว้านดึงตัวผมขึ้นไปในขณะที่เครื่องบิน เอ.วัน.อี. สกายเรดเดอร์ก็ยังทำการยิงรอบบริเวณนั้นต่อไป

ในที่สุดผมก็ถูกกว้านขึ้นไปที ห้องผู้โดยสารของ ส. จอลลี่กรีน โดยปลอดภัย ทั้งช่างเครื่อง (Flight Mechanic) พลปืน (Draw Gunner) และนักบินต่างหันมาแสดงความยินดี และบินมุ่งตรงไปส่งผมที่สนามบินล่องแจ้งทันทีที่ ส. จอลลี่กรีน ลงจอด นายพลวังเปา ได้มาต้อนรับ และให้ค้างที่ล่องแจ้ง 1 คืน เพื่อจะเลี้ยงรับขวัญที่ปลอดภัยจากการถูกข้าศึกยิงจนต้องสละเครื่องและโคตร่มลง ในเย็นวันนั้นมีเครื่องบินพอร์เตอร์ จะต้องไปส่งคนป่วยที่อุดรธานี โดยทางตำรวจพลร่ม(พารู) จะไปส่งด้วย ผมจึงขออนุมัติท่านนายพลวังเปาที่จะกลับเมืองไทยพร้อมกับทางพารู ซึ่งท่านนายพลก็อนุญาต ผมจึงเดินทางกลับอุดรฯ โดยปลอดภัยในเย็นวันนั้น

ได้พบท่าน น.ต.อนันต์ ทองอนันต์ และเพื่อนร่วมบินในวันนั้น ท่านบอกว่า "ถูกจำหน่ายมึงไปแล้ว ไม่เห็นร่วมมึงทางสักที" เช่นเดียวกับเพื่อนนักบินคนอื่นๆ ผมต้องขอขอบคุณนักบิน "ส. จอลลี่กรีน" หน่วย Rescue และเครื่องบิน เอวันอี-สกาย เรดเดอร์ ที่ช่วยให้ผมปลอดภัยจนมีโอกาสมาเล่าเรื่องในวันนี้

วีระ ฉิมม่วง

วีรกรรมภัทรวนิรนาม บก.333

สมรภูมิบ้านนา (ต่อ)

บทนำ

ผมพลตรีประจักษ์ วิสูตรกุล ก่อนอื่นต้องขอภัยพี่เสริฐและท่านภัทรวนิรนามทุกท่าน ที่ผมหายไปเป็นเวลานานหลายเดือนพอสมควร โดยไม่ได้เขียนเรื่องวีรกรรมภัทรวนิรนามสมรภูมิบ้านนาต่อซึ่งยังไม่จบ ผมสัญญากับพี่เสริฐ ว่าจะต้องเขียนให้จบให้ได้ ก่อนที่ผมจะแก้ตัวจนความจำเลอะเลือนไปกว่านี้ และเวลามันเคลื่อนไปรวดเร็วเหลือเกิน ขณะที่ผม 71 เต็มย่าง 72 แล้ว คงเหลือเวลาอีกไม่มากนักบนโลกใบนี้

ผมยังทำงานอยู่ในตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายระบบน้ำเพื่ออุตสาหกรรม บริษัท นวนคร จำกัด (มหาชน) จนปัจจุบันนี้ ด้วยความกรุณาของท่านประธานบริษัท พลเอกอัครเดช ศศิประภา และท่านประธานบริหาร พลเอกชัยณรงค์ หนูนุกัทธิ โดยเฉพาะหลังเหตุการณ์มหาอุทกภัยน้ำท่วม ปี 54 เป็นต้นมาผมต้องทำงานอย่างหนักจากแผนฟื้นฟูบริษัท นวนครฯ ตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย จนถึงปัจจุบันการฟื้นฟูเสร็จสิ้นสมบูรณ์เกือบ 100% แล้ว ทำให้บริษัทมีความมั่นคงเจริญกว่าหน้ามากกว่าเดิมและนักลงทุนมีความมั่นใจ และยังลงทุนขยายการลงทุนมากขึ้นกว่าเดิมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครต่อไป กอรปกับสถานการณ์บ้านเมืองหลังน้ำท่วมปี 54 จนถึงปัจจุบันไม่อยู่ในภาวะปกติ ทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ สังคมบ้านเมืองเกิดความไม่สงบสุขจากความแตกแยก แนวความคิดด้านการเมือง การโกงกินของฝ่ายการเมือง เกิดความรุนแรง ประชาชนสูญเสียชีวิตและบาดเจ็บล้มตายจำนวนมาก เศรษฐกิจทรุด บ้านเมืองมีแนวโน้มไปสู่จุดวิกฤติและล่มสลาย จนในที่สุดฝ่ายทหารคือคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้เข้ายึดอำนาจควบคุมสถานการณ์ จนทำให้บ้านเมืองเกิดความสงบสุขและเดินหน้าต่อไปได้ จนถึง

เวลานี้ ยังอยู่ระหว่างการควบคุมอำนาจของ คสช. และมีการประกาศกฎอัยการศึก เพื่อความสงบสุขและความเรียบร้อยของบ้านเมือง ผมดีใจที่น้องๆ ทั้งสามเหล่าทัพ บก เรือ อากาศ และตำรวจ ได้ออกมาทำหน้าที่ เพื่อประเทศชาติบ้านเมืองให้เกิดความสงบสุข สามัคคีปรองดอง จัดสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายที่ครอบงำประเทศมาเป็นเวลาสิบกว่าปี โดยนักการเมือง ให้มันหมดสิ้นไปจากประเทศของเราเสียที ทั้งนี้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทย และอนาคตของลูกหลานของเรา จะได้มีอนาคตที่ดี ไม่ต้องถูกดูถูกดูแคลนจากประเทศที่พัฒนาและเจริญแล้วเสียที ขอให้น้องๆอย่าได้หวั่นไหวต่อสิ่งใด ถ้าทุกเรื่องที่ทำ ทำเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชนส่วนรวมแล้ว นั่นคือหน้าที่ของเราของลูกหลานที่ต้องทำเยี่ยงบรรพบุรุษที่รักษาไว้จนถึงพวกเรา ผมเชื่อว่านักบรรณนิรนามทุกคน รุ่นพี่ รุ่นน้อง ที่เคยทำงานเพื่อชาติมาแล้ว ทุกคน ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และเสียชีวิตไปแล้ว กำลังเอาใจช่วยและขอให้น้องๆทำหน้าที่ให้สำเร็จจนทุกประการ ทั้งนี้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของชาติไทยเรา

ผมในฐานะที่เป็นรุ่นพี่ เป็นประชาชนคนไทยคนหนึ่ง ขอถือโอกาสเขียนความรู้สึกต่อเหตุการณ์บ้านเมืองที่ผ่านมา ลงในบทนำนี้ด้วยความโล่งใจสบายใจ และจะเขียนวีรกรรมของนักบรรณนิรนามในสมรภูมิต้านหน้าให้จบตามที่สัญญาากับพี่เสรีฯไว้ต่อไป

ด้วยรักและเคารพที่

พล.ต.

(ประจักษ์ วิสตุล)

1. ทบทวนเหตุการณ์จากตอนที่แล้ว

เพื่อเป็นการทบทวนเหตุการณ์จากตอนที่แล้ว ผมขอสรุปสถานการณ์เพื่อให้เหตุการณ์ติดต่อกัน ก็คือ ในช่วงของปลายเดือนมกราคม ผมและลูกน้องเดนตาย มว.1 BI-15 กว่า 20 นาย ซึ่งประจำอยู่บนเนินตรวจการณ์ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของบ้านนา ได้รับคำสั่งให้ถอยกำลังลงมาสมทบกับบก.พัน BI-15 เพื่อปิดแนวป้องกันด้านทิศใต้และทิศตะวันออกของกองพันที่ว่างลงของทหารแม้วของนายพลวังเปาที่หายไป เพื่อเสริมแนวป้องกันของกองพัน และระหว่างดัดแปลงพื้นที่ได้ถูกข้าศึกโจมตีด้วยอาวุธหนักทุกชนิดตั้งแต่เริ่มลงมาถึงพื้น บ.นา ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา แต่เราก็เร่งดำเนินการดัดแปลงพื้นที่เพิ่มความแข็งแรง จนสำเร็จตามคำสั่งท่ามกลางห่ากระสุนของข้าศึกที่ระดมยิงเราทุกวัน เว้นแต่ตอนกลางคืนที่เราสามารถทำอะไรได้บ้างอย่างอิสระ

ส่วนกลางวันวันไหนมี บ.ตรวจการณ์ของเรามาบินรอบๆพื้นที่บ้านนา และมีฝูงบินขับไล่มาโจมตีที่หมายที่ตรวจพบ ก็จะเป็นโอกาสที่เราจะได้เข้าไปเอาเสบียง กระสุน ยุทโธปกรณ์ต่างๆ ที่หน่วยเหนือส่งทางอากาศมาให้ รวมทั้งการส่งกลับคนป่วยด้วย และเป็นโอกาสเดียวที่ฝ่ายเราทำได้ หลังจาก บ.ตรวจการณ์คล้อยหลังบินกลับไป พร้อมกับ บ.โจมตีที่โจมตีจนระเบิดหมดแล้ว ทันทีที่สิ้นเสียง การโจมตีจากอาวุธหนัก แทบทุกชนิดของข้าศึกก็จะเริ่มต้นทันที สถานการณ์จะเป็นเช่นนี้แทบทุกวันและถ้าหากวันใดไม่มีการโจมตีจากบ.ของฝ่ายเรา ก็จะโดนข้าศึกถล่มโจมตีด้วยอาวุธหนักแทบทั้งวันเป็นระลอกๆ ฝ่ายเราแทบไม่ได้ตอบโต้เลย เนื่องจากเป็นเป้านิ่ง และถูก ป.ของมันทำลายลงไปเรื่อยๆ โดยเฉพาะอาวุธหนักและปืนใหญ่ และไม่มีการทดแทน

2. การเอาชีวิตรอดท่ามกลางห่ากระสุนและใช้ชีวิตแบบหนูในรูดิน

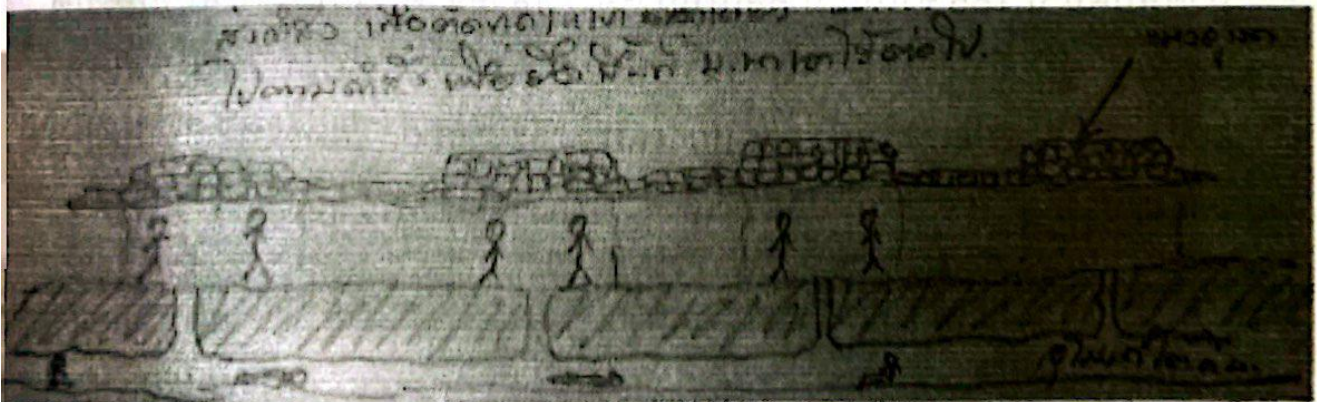
ผมและลูกน้องเดนตายที่ บ.นาเมื่อวันเวลาผ่านไป 2-3 สัปดาห์ ตั้งแต่เราลงมาอยู่ที่ บ.นา ฐานกองพัน น่าจะเข้าสู่ปลายเดือนกุมภาพันธ์แล้ว แต่ละวันผ่านไปด้วยความเครียดและแรงกดดัน จากการโจมตีด้วย ป. จากทุ่งไหหินที่ถล่มใส่พวกเราวันละไม่ต่ำกว่า 400-500 นัด ทำให้ฝ่ายเรามีการสูญเสีย

ทั้งบาดเจ็บและเสียชีวิต ทุกครั้งที่มันถล่มเรา ทุกคนที่ฐาน บ.นาต้องวัดดวงกันทุกวัน แต่ละวันที่ยาวนานและทรมานผ่านพ้นไปเมื่อความมืดเริ่มปกคลุม ถ้าเรายังมีลมหายใจอยู่ก็ถือว่าวันนี้รอดไปอีกวันหนึ่ง แต่วันรุ่งขึ้นยังไม่รู้อะไรจะเกิดขึ้นกับเรา

ผมและผู้ใต้บังคับบัญชาเริ่มเกิดความเคยชินจากการโจมตีของข้าศึกแล้ว เพราะอยู่ในสถานการณ์มาเกือบเดือน จนเกิดความชินและปลงต่อชีวิต แต่การดิ้นรนเพื่อเอาชีวิตรอดท่ามกลางห่ากระสุนก็ต้องทำกันต่อไป ตราบใดที่ยังมีลมหายใจอยู่ ผมและลูกน้องดัดแปลงพื้นที่ ทำแนวคูเวรหลุมบุคคล ลีกละมั้งคงตลอดแนวป้องกัน แนวลาดหนามสองชั้นป้องกันหน้าแนว และเครื่องกีดขวางทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ วางทุ่นระเบิด เคลโมไมน์ หน้าแนวป้องกันของหมู่ วางแฟลร์ระดมยิงเพื่อป้องกันการเจาะเข้ามาของข้าศึก ทุกคนมีประสบการณ์และจัดการกันเองโดยไม่ต้องสั่งการ นอกจากนั้นแต่ละหลุมบุคคล ทุกหลุมยังขุดลึกลงไปอีก 1 ชั้น เพื่อใช้หลบภัยเมื่อถูกข้าศึกถล่มด้วย ป. และยังมีการขุดเป็นอุโมงค์เชื่อมต่อกันหลุมต่อหลุม คลานไปพบกันได้คุยกันปรับทุกข์กันได้กลายเป็นอุโมงค์ไต่ดินที่อยู่ใต้แนวคูเวรอีกชั้นหนึ่ง ทุกคนมีห้องหลบภัยกรุด้วยผ้าร่มอย่างดี กันดินร่วงจากแรงสั่นสะเทือนของลูกระเบิด ผ้าร่มทั้งของมีประโยชน์อย่างมาก ใช้เป็นผ้าปูนอนและผ้าห่มได้เป็นอย่างดี การใช้ชีวิตของพวกเราท่ามกลางห่ากระสุนของ ป. และอาวุธหนักที่ถล่มเราที่ บ.นา ชีวิตส่วนใหญ่กินนอนอยู่ในแนวคูยิง โดยเฉพาะในเวลากลางวันเรากอดอยู่ในสายตาและการตรวจการณ์ของข้าศึกที่มีที่ตั้งยิงอาวุธหนักทั้ง ค. และ ปลรล. อยู่บนเนินสูงรอบๆ บ.นา ส่วนใหญ่จะอยู่ทางด้านทิศใต้และทิศตะวันออก ช่วงใดที่มีการโจมตีจาก ป. ของข้าศึก พวกเราส่วนใหญ่ก็จะมุดลงรูไปและหลบอยู่ในอุโมงค์ไต่ดินในแนวคู ซึ่งลึกลงไปอีกชั้นหนึ่ง เพราะมีความลึกมากพอที่จะหลบกระสุน ป.152 และ ป.130 ของข้าศึก นอกจากจะโดนแจ๊คพอตจริงๆ ที่กระสุนเจาะเข้าบริเวณตรงที่เราหลบอยู่ แล้วแรงระเบิดชุดพวกเรากะจุยตามเศษดินขึ้นมา ก็เป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้จริงๆ หรือไม่กระสุน

เจาะลงแล้วระเบิดใกล้อุโมงค์ที่เราหลบอยู่ ดินก็จะถล่มทับเรา แบบนั้นก็ถึงที่
เช่นเดียวกันไม่มีทางรอดเพราะไม่มีทางตะกุกตะกายออกมาได้ ก็ต้องยอม
มัน เราใช้ชีวิตเช่นหนูในรูดินอย่างนี้ด้วยความอดทน และเพื่อเอาชีวิตรอด เรื่อง
อื่นๆไม่ใช่เรื่องสำคัญสำหรับพวกเราอีกแล้ว เราประทังชีวิตทุกมื้อด้วยอาหาร
กระป๋องที่มี ซึ่งหน่วยเหนือส่งมาให้โดยการทิ้งร่ม น้ำไม่ต้องพูดถึง ไม่มี แต่
เราอาศัยน้ำจากผลไม้กระป๋องช่วยประทัง การลงไปเอาน้ำแทบเป็นไปไม่ได้
ในยามนี้และไม่มีใครอยากเสี่ยง ผมเห็นลูกน้องผมแต่ละคน ร่างกายซูบผอม
จากความเครียดและขาดสารอาหาร ทุกคนเป็นโรคผิวหนังทั้งตัวจากความสกปรก
ของร่างกายและจากการอาศัยอยู่ในอุโมงค์รูใต้ดินมากกว่าบนพื้นดิน มีทั้ง
ความอับชื้น ขาดแสงสว่าง ผมก็ไม่อยากจะเห็นตัวเหมือนกันเพราะรู้ว่าสภาพ
คงไม่ต่างจากลูกน้องของผมนัก เห็นใบหน้าของแต่ละคนเกรียมกร้านจากการ
ตรากตรำรำลึกจนถึงเวลานี้ยาวนานพอสมควร เหลืออีกไม่กี่เดือนจะครบปี
แล้ว ผมรู้ว่าสถานการณ์ตอนนี้เป็นรองข้าศึกแทบทุกด้าน ข้าศึกกำลังใช้แผน
กดดันและปิดล้อมเรา ตัดการส่งกำลัง เพื่อตัดขาดให้เราโดดเดี่ยว อย่างไรก็ตาม
ก็ตามเราต้องอดทนต่อไปตามคำสั่งเพื่อยึดพื้นที่ บ.นาไว้ต่อไป

3. การสูญเสียเนินตรวจการณ์สำคัญหนึ่งเดียวที่มีของฝ่ายเรา

เนินตรวจการณ์ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นยอดเขาสูงชัน และ
เป็นที่ตรวจการณ์สำคัญยิ่งเนินเดียวของฝ่ายเราที่มีอยู่ สามารถมองเห็นทุ่งไห
หินได้อย่างชัดเจน สามารถมองเห็นที่ตั้งปืนใหญ่ของข้าศึก เมื่อข้าศึกระดมยิง

มายังพื้นที่ บ.นา ซึ่งผมและลูกน้องเดนตายเคยอยู่และใช้ตรวจการณ์เข้าศึกตามที่เคยเล่าเหตุการณ์ไปแล้วหลายเรื่อง ขณะประจำอยู่บนเนินนี้ หลังจากที่ผมและลูกน้องดอนกำลังลงมาปิดแนวป้องกันฐาน บก.พัน ตามคำสั่งของผู้พัน เนินนี้ก็ยังมีพวกเราประจำอยู่แต่มีกำลังลดลง เหลือประมาณ 1 มว.พล. (+) และยังเป็นที่ยึดตรวจการณ์สำคัญของฝ่ายเรา

ในวันหนึ่งหลังจากที่ผมลงมาอยู่ในแนวป้องกันของฐานกองพัน BI-15 ที่บ้านนา และตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกเข้าศึกถล่มด้วย ป. แทบทุกวันจนชินกับเหตุการณ์แล้ว น่าจะเป็นปลายกุมภาพันธ์ เราถูกถล่มมาเกือบเดือนแล้ว จนชินกับเสียงปืนใหญ่และลูกระเบิดของมัน เมื่อมันยิงมาเราก็หลบลงรู แต่วันนี้มันเริ่มตั้งแต่อาหารเช้า 2, 3 ชุดลงพื้นที่บริเวณ บ.นา พวกเราชินแล้ว ต่างก็หลบลงรูหลบภัย รูใครรูมัน ใช้ชีวิตยามเข้ากินในรูหลบภัย ผมอยู่ที่คูเรดเห็น 2, 3 ชุดแรกที่มันยิงสังเกตดูกระสุนส่วนใหญ่ตกที่ฐานปืนพันเซอร์ของพีเกริกฯ บริเวณที่ตั้งปืนใหญ่เราชำรุดเกือบไม่เหลือแล้ว อาจมี 155 ม.ม. หรือเปล่า หรือชำรุดหมดแล้ว รู้แต่ว่าเหลือ 105 ม.ม. อยู่กระบอกเดียวเท่านั้น ซึ่งอยู่ในบังเกอร์อย่างดี ถนอมไว้ใช้ป้องกันฐานปืน หากถูกโจมตีด้วยกองกำลังภาคพื้นดิน ป. 155 ซึ่งเป็น ป.หลักในการยิงทำลายเข้าศึกถูกถล่มไปเกือบหมดแล้วและไม่มีการทดแทน ทางหน่วยเหนือคงคิดแล้วว่าการยกปืนมาทดแทนคงมีอันตรายและไม่คุ้มค่ากับการเสี่ยงและการสูญเสียต่อไปอีก เมื่อเห็นว่าไม่มีการยิงต่อต้านจากฝ่ายเราและไม่มี บ.ตรวจการณ์จากฝ่ายเราเพื่อการโจมตีทางอากาศ มันจึงหันไปถล่มเนินตรวจการณ์อย่างหนักทันที มันเริ่มยิง 2, 3 ชุดแรก 5-10 นัด มองเห็นชัดเจน กระสุนตกรอบเนินตรวจการณ์ ชุดดินกระจุยฝุ่นฟุ้งบริเวณยอดเนินเต็มไปหมดจนแทบมองไม่เห็นยอดเนิน จากการสังเกตการณ์ของผมน่าจะเป็นปืนขนาด 152 และ 130 ม.ม. โดยเฉพาะมันคงจะตั้งถ่วงเวลาด้วย เห็นยอดเนินถูกชุดกระจุยจากแรงระเบิด เสียงกรั่มๆ กรั่มๆ ตลอดเวลา โดยเฉพาะยอดเนินด้านหน้าที่หันไปทางทุ่งไหหินโดนหนักที่สุด ถูกถล่มอย่างหนัก เมื่อจะถล่มให้ยอดเขาหายไป เสียงกระสุนระเบิด

กรึ่มๆ ขุดดินกระจุย ผุ่นพุ่งขึ้นไปในอากาศตลอดเวลา แล้วพวกเราที่หลบอยู่บนนั้นจะอดทนอยู่ได้หรือไม่ แน่นอนแทบทุกคนคงจะหลบอยู่ด้านหลังเนินตามที่ผมเคยหลบ ข้าศึกยังคงยิงถล่มเนินตรวจการณ์ของฝ่ายเราเป็นชุดๆ อยู่ตลอดเวลา มันคงผสมด้วย ค.120 และ ค.82 ด้วย เพื่อกดดันพวกเรายกอดเนินอย่างหนักให้ทนไม่ได้ ผมไม่ทราบสาเหตุการถล่มเนินเป็นอย่างไร แต่เห็นด้วยตาว่ามันถล่มหนักเหลือเกิน แบบไม่ปราณีใดๆ ผมดูเวลา มันถล่มมาเกือบหนึ่งชั่วโมงแล้ว และในที่สุด จากกล้องส่องทางไกลของผม ก็มองเห็นพวกเราเป็นจุดเล็กๆ กำลังวิ่งลงมาจากเนินตรวจการณ์หลายสิบคน เป็นแถวตามกันลงมา ป. ของมันยังคงยิงถล่มต่อไป ผู้ตรวจการณ์ของมันคงจะรายงาน ผบ. มันแล้วว่า พวกเราถอนตัวลงมาแล้ว มันยังถล่มขุดสุดท้ายอีก 2,3 ชุด จากนั้นการถล่มเนินตรวจการณ์จาก ป. ของข้าศึกก็หยุดลง และผมเชื่อแน่ว่ามันคงส่งกำลังภาคพื้นดินเข้ายึดเนินตรวจการณ์ของเราทันที ซึ่งก็เป็นจริง หลังจากนั้นไม่ถึง 20 นาที ก็มีเสียงระเบิดเบาๆ กรึ่มๆ 2, 3 ครั้ง แต่ไม่ใช่กระสุนปืนใหญ่ และตามด้วยเสียงปืนเล็กยิงเป็นชุดอีก 2, 3 ชุด แล้วทุกอย่างบนเนินตรวจการณ์ก็เงียบลง เป็นอันว่าเนินตรวจการณ์สำคัญของเรา ถูกฝ่ายข้าศึกยึดไปเรียบร้อยแล้ว

4. การยิงทำลายกระสุน ยุทโธปกรณ์ และเสบียงอาหารของข้าศึกด้วยกระสุนปืนใหญ่นาปาล์ม

การเสียพื้นที่เนินตรวจการณ์ของพื้นที่ บ.นาให้กับข้าศึก ครั้งนี้เท่ากับเราเสียดวงตาที่มีอยู่เพียงข้างเดียวของเราในสมรภูมิ บ.นาไปแล้ว เราเหมือนคนสายตาสั้นแล้ว เรามองเห็นเพียงพื้นที่รอบ บ.นาเท่านั้น รวมทั้งเป็นการเสียฐานที่มั่นขนาด ร้อย ปล.(-) ด้านทิศตะวันตกที่มีเพียงฐานเดียวด้วย ทำให้พื้นที่ด้านตะวันตกเปิดโล่ง ข้าศึกทำอะไรก็ได้ในทิศทางด้านตะวันตกของพื้นที่ บ.นา ผมมั่นใจได้เลยว่าทิศทางด้านนี้ต่อไปอีก 2-3 วัน จะต้องเต็มไปด้วยอาวุธหนักของมัน ที่ตั้งพร้อมยิงถล่มเรา และเสริมแนวการปิดล้อมพวกเราให้กระชับยิ่งขึ้น ซึ่งทิศทางด้านตะวันตกเชื่อมต่อไปยังทุ่งไหหินได้และไม่ไกลมาก

นัก ง่ายต่อการเคลื่อนย้ายกำลังอาวุธ ยุทโธปกรณ์ มาจากฐานกำลังใหญ่ที่ทุ่ง
ไหหินของมัน

หลังจากที่ข้าศึกโจมตีเป็นตรวการณอย่างหนัก กดดันกำลังฝ่ายเรา
ต้องถอยกำลังลงมาอยู่ที่พื้นที่ บ.นา สถานการณ์ก็เงียบลง ข้าศึกหยุดการ
โจมตี และในช่วงเวลาบ่ายของวันเดียวกัน มี บ. ตรวการณของเราบินวน
บริเวณพื้นที่ บ.นาเพื่อตรวการณ หน่วยเหนือคงเป็นห่วงเราและคงทราบแล้ว
ว่าเราเสียที่มั่นเป็นตรวการณสำคัญไปแล้ว แต่ยังไม่เห็นฝูงบินขับไล่โจมตี
ทิ้งระเบิด แต่ในที่สุดก็เห็นฝูงขับไล่โจมตี 1 ฝูง น่าจะเป็นสกายเรดเดอร์ มา
บินวนในระดับเตรียมการโจมตี ต่อจากนั้นก็เห็นเครื่องบินลำเลียง C-123
บินเข้ามายังพื้นที่ บ.นา ไม่มีเสียง ป. จากข้าศึก ไม่มีการตอบโต้ใดๆจากการ
เข้ามาของฝ่ายเรา บ. C-123 บินเข้ามายังบริเวณพื้นที่ บ.นาในระดับต่ำและ
ทิ้งสัมภาระ กระสุน ป. ยุทโธปกรณ์ต่างๆให้เรา 2-3 เทียว แล้วก็รีบบินหายไป
ผมสังเกตเห็นสัมภาระส่วนใหญ่ลงสู่ที่โล่งบริเวณพื้นที่ บ.นา มีบางร่มไปตก
ในหุบลึก แต่เป็นส่วนน้อย ผมเห็นแพ็คหีบห่อขนาดใหญ่หลายร่มที่ทิ้งลงมา
กองอยู่ในที่โล่ง น่าจะเป็นกระสุน ป. และ ประส. ผสมกับยุทธปัจจัยอื่นๆ ทั้ง
อาหารกระป๋อง กระสุน ปล. เป็นลังๆ มากมาย เคลื่อนที่โล่งของสนามบิน ซึ่ง
อยู่ระหว่างฐานปืนใหญ่พันเซอร์ และฐานกองพัน BI-15 แต่ยังไม่เห็นพวกเรา
เข้าไปขนย้ายยุทธปัจจัยที่ทิ้งลงมา ยังไม่มีใครกล้าเสี่ยงไปเอา เพราะทุกคน
รู้สถานการณ์ดีว่าเราตกอยู่ในสายตาของข้าศึกตลอดเวลาในเวลากลางวัน
ผมเองก็ยังไม่ได้ส่งลูกน้องไปเอาของ คิดว่ารอให้หมดแสงก่อนดีกว่าที่จะเสี่ยง
ออกไปตอนนี้ เพราะยังไม่ไว้วางใจ ค. และ ประส. ของมันที่ตั้งกดหัวเราอยู่ ผม
ตั้งใจว่าจะให้ลูกน้องไปเอากระสุน ปล. มาตุนไว้ รวมทั้งระเบิดขว้าง พวกเค
โมไมน์และพลุระเบิดต่างๆ เอามาให้มากที่สุด รวมทั้งอาหารกระป๋องด้วย
โดยเฉพาะผลไม้กระป๋อง เนื่องจากมีน้ำผลไม้อยู่ด้วย เพราะขณะนี้เราไม่มีน้ำ
จืดเลยขาดแคลนน้ำมากที่สุดเราอาศัยน้ำในอาหารกระป๋องประทังการอดน้ำ
สถานการณ์ในขณะนี้ไม่มีคำสั่งใดๆ ใครกล้าได้กล้าเอาและไม่มีใครว่ากันแต่

ก็ยังไม่ปรากฏการขนย้ายสัมภาระใดๆ จากฝ่ายเรา ทุกคนรู้สถานการณ์ดี คงรอให้ใกล้ค่ำและหมดแสงสว่างก่อน เวลานั้น 4 โมงเย็น เหลืออีกชั่วโมงกว่าก็จะมืดแล้ว

ผมได้เรียก หน. หมู่ที่เหลือเพียง 2 หมู่ของผมมาสั่งการเตรียมจัดกำลังออกไปเอาสัมภาระยุทธโปกรณ์ตามที่ต้องการมาให้มากที่สุด โดยเฉพาะ กระสุน ปล. และระเบิดขว้างรวมทั้งอาหารด้วย ให้ออกไปตอนใกล้มืด ความมืดปกคลุมพื้นที่แล้วและอย่าได้ประมาท หากมีเหตุการณ์ให้รีบนำกำลังกลับเข้าแนวคูในที่ตั้งทันที ตามช่องทางออกหน้าแนว และจัดยามคอยเหตุที่ช่องทางออก พร้อมกำหนดสัญญาณผ่านให้ทุกคนรับทราบ การรับส่งหน้าแนวให้ปฏิบัติตามกฎอย่างเคร่งครัด เมื่อความขมุกขมัวเริ่มคืบคลานเข้ามา ดวงอาทิตย์ลับแนวสันเขาด้านทิศตะวันตกไปแล้ว อุณหภูมิเริ่มลดลง ความมืดดุ่มนเคลื่อนมารวดเร็วเหลือเกิน ผมเห็นลูกน้องพร้อมผู้หมู่เริ่มออกจากแนวคูเรดเช่นเดียวกับชุด ลว. ไปตามช่องทางออก ที่ทำไว้เพียงทางเดียวหน้าแนวลาดหนาม ผมตรวจการณ์อยู่ในหลุมบังเกอร์หน้าแนว จากแสงขมุกขมัวในความสลัวที่กำลังจะมีมืดมิดลง ผมเห็นเงาตะคุ่มของพวกเราหลายๆจุดในที่โล่งกำลังมุ่งไปสู่กองสัมภาระและยุทธโปกรณ์ต่างๆเป็นเงาตะคุ่มเป็นกลุ่มอย่างเร่งรีบ การค้นหาและขนย้ายยุทธโปกรณ์และสัมภาระของพวกเราเริ่มแล้ว ใครเอาอะไรได้ก็รีบเอาไป ตามที่ต้องการไม่มีกำหนดข้อห้ามใดๆ ทันใดนั้นเสียงปี่มยุบนเนินเขาสูงด้านทิศใต้ก็ดังขึ้น 2 ครั้งติดต่อกัน พร้อมทั้งเสียงกรึ่มๆ ของระเบิด จากความสลัวที่ยังพอมองเห็น มันระเบิดตรงบริเวณกลุ่มพวกเราที่กำลังขนลากสัมภาระกัน ทำให้กลุ่มของพวกเราแตกกระจายวิ่งกลับเข้าสู่แนวทันที มันคงเป็น ปรส.82 ที่เล็งตรงเมื่อเห็นเป้าหมายในความมืดที่กล้องติดศูนย์เล็งของมันยังพอมองเห็นเป้า ได้ถล่มใส่พวกเรา หลังจากนั้นก็มีเสียงระเบิดตามมาอีก เสียง ครี๊มๆ ครี๊มๆ ดังแน่นมาก น่าจะเป็น ค.82 ของมันที่ยิงมาพร้อมปรส. แต่เราไม่ได้ยินเสียงการยิง ผมถามคนของเรา ว่าพวกเรากลับเข้ามาหรือยังทราบว่ากลับเข้ามาแล้วแต่แทบจะไม่ได้อะไรมาเลย ได้ของมาบ้างเล็ก

น้อย เอาความปลอดภัยไว้ดีกว่า ผมสั่งให้ทุกคนประจำแนว เพียงจิตใจที่มัน
 ถล่มเราด้วย ปรส. และ ค. เพื่อจัดขบวนพวกเราไม่ให้ชนล้มภาระที่ทิ้งลงมา
 เสียงคำรามเหมือนฟ้าร้องด้านทิศเหนือบริเวณทุ่งไผ่ก็เริ่มดังขึ้น ครึมๆ ครึมๆ
 เป็นจังหวะ มันเริ่มถล่มเราด้วยปืนใหญ่แล้ว โดยไม่ต้องตะโกนสั่งพวกเรารีบ
 มุดจากคูเรดหลบเข้ารูดินรูใครรูมันทันที ชั่วจิตใจเสียงหวีดหวิวของกระสุนปืน
 ใหญ่ของมันก็แหวกอากาศ ตามกันมาเป็นชุดๆ เสียง แชดๆเมื่อมันข้ามหัวเรา
 ไปตกระเบิดข้างหน้า เสียงกรึมๆ ดังสนั่น พวกเราเคยชินกับเสียงปืนใหญ่ของ
 มันมานานแล้วตั้งแต่มาอยู่ที่ บ.นา จนรู้แล้วว่า ป.ขนาดอะไร 152 หรือ 130
 หรือจรวด และพอรู้ว่า ลูกปืนวิ่งข้ามหัว ตกหน้า หลัง ไกลๆ ใกล้ๆ ลูกไหนด้าน รู้
 หมดแต่ห้ามไม่ให้มันยิงมาไม่ได้ ได้แต่นั่งภาวนาตัวเกร็งไปตามเสียงกระสุน
 ที่แหวกอากาศมาเป็นชุดๆตลอดเวลา เสียงดัง กรึมๆ ดังต่อเนื่องจากทางทิศ
 เหนือตลอดเวลา ไม่มีท่าทีที่จะหยุดลง ผมหลบอยู่ในรูลึกลงไปจากพื้น คูเรด
 อีกประมาณ 2 เมตร และชุดซอนหักมุมเข้าไปอีกประมาณครึ่งเมตรเพื่อซุกตัว
 แบบนั่งได้เท่านั้น เพราะผมไม่ต้องการให้เป็นเป้าใหญ่ ต้องการให้เล็กที่สุด
 เพื่อให้มีเปอร์เซ็นต์ความเสี่ยงที่จะโดนน้อยที่สุด ผมนั่งกอดปืนคุดคู่ ข้างๆ มี
 พลั่วสนามพร้อมคิดว่าถ้ากระสุน ป.ของมันตกใกล้ที่ผมอยู่แล้วเกิดดินถล่มลง
 มาจากข้างบน ผมก็พร้อมที่จะใช้พลั่วตะกุกขึ้นไปข้างบนคูเรดได้ ผมไม่อยาก
 ตายในนรกใต้ดินอย่างเด็ดขาด มีสิ่งที่แปลกเกิดขึ้นในการระเบิดของกระสุน
 ป. ของมัน ที่ผิดสังเกต บางลูกที่ยิงถล่มมายังพื้นที่เราที่ บ.นา เป็นเสียงที่ไม่
 ดัง กรึมแบบเสียงระเบิดปกติของลูกปืนใหญ่ แต่มันระเบิดเสียงดัง บรีบ ๆ ซึ่ง
 ระเบิดแทรกอยู่กับเสียงระเบิดแบบปกติ เสียง กรึม แน่น ตามด้วยสะกิดของ
 ลูกปืนใหญ่ที่แตกระเบิดแหวกอากาศหวีดหวิวตามมาพร้อมคลื่นอากาศและ
 การสั่นสะเทือนของพื้นดินที่ตกใกล้ตกไกลตัวเรา และรู้ได้ทันทีจากประสบการณ์
 ที่เคยชินแล้ว จากเสียงระเบิดของลูกปืนใหญ่ข้างี้ที่ดัง บรีบ ผสมอยู่ในกระสุน
 ระเบิด หลังจากนั้นผมได้ยินเสียงปะทุเหมือนลักษณะไฟไหม้สิ่งของ เริ่มดังขึ้น
 ทั่วไปทั้งบริเวณพื้นที่ที่ทิ้งล้มภาระปะทุดังเปรี้ยะๆ ตลอดเวลา ในช่วงจิตใจที่ว่าง

จากการถูกระดมยิงจากข้าศึก ผมได้ขึ้นจากรูหลบภัยขึ้นมาสังเกตการณ์สถานการณ์ที่นอกบังเกอร์หน้าแนว เพื่อดูสถานการณ์ต่างๆ ด้วยความไม่ประมาท มันอาจส่งกำลังภาคพื้นดินเข้าโจมตีเราหลังจากถล่มเรามาหลายวัน และวันนี้มันถล่มเราหนักมาก แต่ภาพที่ผมเห็นหน้าแนวไกลออกไปข้างหน้า จนถึงฐานปืนใหญ่แพนเธอร์ มีสภาพเคลื่อนกราดไปด้วย กองสัมภาระที่ถูกระเบิดกระจัดกระจายเคลื่อนเต็มพื้นที่ไปหมด พร้อมกับกองไฟที่กำลังไหม้แตกปะทุเสียงดังเปรี้ยะๆ ตลอดเวลา กระดาษเต็มไปทั้งพื้นที่ว่าง บ.นา บางจุดมีการลุกไหม้อย่างรุนแรงจาผ้าร่มที่สัมภาระที่มีอยู่ทั่วไป ภาพของฐาน BI-15 บ้านนาขณะนี้เหมือนตกลูกอยู่ในรถที่เต็มไปด้วยกองไฟที่ร้อนและแตกปะทุ พร้อมทั้งจะลุกไหม้ทุกสิ่งในทีนั้น ทั้ง บ.นา เต็มไปด้วยกลุ่มควันไฟ ผสมกับอากาศร้อนจากอุณหภูมิที่ร้อนกว่าปกติ รู้สึกได้เมื่อมีกระแสน้ำร้อนพัดเข้าปะทะหน้าของผม นี่เราอยู่ในรถซัดๆ รถที่ บ.นา ระหว่างที่ตรวจการณ์ดูสถานการณ์ทันใดนั้น การระเบิดที่รุนแรงที่สุด ก็เกิดขึ้น เสียง กร๊ม ดังสนั่น รุนแรงก้องขึ้นไปในอากาศ สะเก็ดระเบิดจำนวนมากหวีดหวือขึ้นไปในอากาศ แรงซ็อกของคลื่นอากาศ ทำให้ผมรีบล้มตัวหมอบลงในคูเรดทันทีที่ไม่ใช่การระเบิดของกระสุนป. ที่มันยิงมา สัญชาติญาณและประสบการณ์ทำให้รู้ว่ามันเป็นการระเบิดของกระสุนปืนขนาดใหญ่มาก หรือกระสุนขนาดใหญ่ที่ระเบิดครั้งเดียวพร้อมกันหลายสิบนัด

ผมพอจะคาดเดาได้จากสถานการณ์ที่มองเห็นและเชื่อว่า การระเบิดต้องเกิดจากไฟที่ไหม้เป็นจุดๆ และมีความร้อนสูงผิดปกติที่มีอยู่เต็มพื้นที่ไปหมด และมีการลุกลามแตกปะทุไปทั่วบริเวณพื้นที่ และไหม้ไปติดแพ็คกระสุน สัมภาระต่างๆ ที่ฝ่ายเราทิ้งลงมา จนทำให้กระสุนทั้งแพ็คเกิดระเบิดขึ้นพร้อมๆ กัน มันถึงระเบิดรุนแรงผิดปกติ แน่แน่นอนแล้วว่าของขวัญที่มันส่งมาให้เราจากทุ่งไหหินเป็นของใหม่ ที่เสียงมันตกลงระเบิด บรีบ ต้องเป็นระเบิดแบบเผาผลาญความร้อนสูง ต้องเป็นกระสุนปืนใหญ่นาปาล์มแน่นอน เมื่อตกลงมาระเบิดจะแตกกระจายเป็นลูกไฟ น้ำเชื่อมเหลวความร้อนสูง ไหม้แตกปะทุไปทั่วทั้งบริเวณ

และมันยิ่งมาพร้อมกับกับกระสุนระเบิดเป็นชุดๆ เพื่อทำลายอาวุธยุทธโปกรณ์ของฝ่ายเราที่ บ. ทิ้งลงมาให้ เป็นการตัดกำลังฝ่ายเรา ให้ขาดแคลนยุทธปัจจัยทุกอย่างโดยสิ้นเชิง เพื่อให้เราอยู่ไม่ได้ ขาดยุทธปัจจัยและขวัญกำลังใจที่จะต่อสู้ และต้องถอนตัวออกจาก บ.นา หรือไม่ก็ถูกมันบดขยี้ด้วยกำลังภาคพื้นดินในที่สุด ผมพอเดาสถานการณ์ในอนาคตข้างหน้าได้ แต่เรายังต้องยึด บ.นาอยู่ต่อไปตามคำสั่ง

เสียงปะทุจากไฟไหม้ จากกระสุนระเบิดนาปาล์มของพวกมันเริ่มลุกไหม้ และแตกปะทุมากขึ้นลุกลามต่อไปทั่วทั้งบริเวณพื้นที่ บ.นา มองเห็นเปลวเพลิงลุกไหม้ อยู่ในกลุ่มควันหนาที่บัพทไปหมด ทำให้อากาศร้อนอบอ้าวและอุณหภูมิสูงขึ้น นรกซักๆ ในสายตาของผม และในพื้นที่นั้นก่อนที่ผมจะคิดอย่างอื่นต่อไป ก็เกิดระเบิดอย่างรุนแรงติดต่อกัน 2 ครั้ง กริมๆ ทำให้ผมต้องรีบหลบหมอบลงในคูเรด และคลานเข้าไปในรูหลบภัย ดินนี้ทั้งคืนเราคงต้องหลบอยู่ในรูหลบภัย และไม่สามารถออกไปทำอะไรข้างนอกได้ตามปกติ เพราะหลังจากนั้นการระเบิดก็เกิดขึ้นเป็นระยะๆ แล้วแต่กระสุนหรือกองกระสุนไหนจะถึงจุดระเบิดก่อนกัน จากความร้อนของไฟไหม้ความรุนแรงมากน้อยไม่เท่ากันแล้วแต่ขนาดของกระสุนและจำนวนที่มันระเบิด ไม่มีห้วงเวลาที่แน่นอนว่ามันจะเกิดระเบิดขึ้นตอนไหน ตอนนี้น่าคงไม่มีพวกเราหรือใคร บ้าออกไปนอกคูเรดอย่างแน่นอน ทุกคนเงียบ ฟังแต่เสียงระเบิดที่เกิดขึ้นเป็นระยะๆ หนักบ้าง เบาบ้าง มันจะระเบิดก็ข้างมัน เสียงสะเทือนระเบิดที่ปลิวว่อนสู่อากาศอาจตกมาโดนได้ถ้าอยู่ในคูเรด ฉะนั้นเพื่อความปลอดภัยไม่ประมาท อยู่ในรูหลบภัยดีที่สุด และคิดว่าดีเหมือนกันที่มีระเบิดระเบิดขึ้นทั้งคืน เป็นอันแน่ใจได้ว่าพวกมันก็คงเข้ามาหาเราในเวลานี้ไม่ได้เช่นกัน ผมนั่งหลบพักอยู่ในรูดิน ฟังปืนไวข้างตัว เสียงระเบิดจากการระเบิดของกระสุนปืนของเราที่ทิ้งลงมาที่ บ.นา ยังคงระเบิดต่อไปจนชิน ผมหลับไปโดยไม่รู้ตัว จากความอ่อนเพลียของสถานการณ์ในวันนี้

5. บทเรียนจากการรบ

1. การเสียที่มั่นทางทหารที่สำคัญ เป็นเนินสูงข่มด้านนอกของฐานที่มั่นใหญ่ บ.นา และเป็นเนินตรวจการณ์ที่สำคัญเนินเดียวของฝ่ายเราที่มองเห็นการปฏิบัติของข้าศึกที่ทุ่งไผ่หินได้นั้น นับเป็นข้อเสียเปรียบอย่างมาก และทำให้สถานการณ์ฝ่ายเราที่ บ.นา เลวร้ายยิ่งขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า จากการถูกจำกัดการตรวจการณ์ นอกจากนั้นยังทำให้แนวป้องกันด้านทิศตะวันตกซึ่งเป็นแนวสันเขาทอดยาวเปิดโล่ง ข้าศึกสามารถทำงานได้อย่างอิสระต่อฐาน BI-15 ที่ บ.นา

2. การส่งกำลังอาวุธยุทธโปกรณ์เป็นหลักการสงครามที่สำคัญ ฝ่ายใดที่สามารถทำได้อย่างอิสระถือว่าได้เปรียบอย่างมาก ฝ่ายใดถูกสกัดขัดขวางและทำลายถือว่าเสียเปรียบอย่างมากในทางตรงกันข้าม ที่สมรภูมิ บ.นา ข้าศึกพยายามทุกวิถีทางที่จะสกัดขัดขวางและทำลายการส่งกำลังของฝ่ายเราที่ บ.นา ให้ทำได้ยาก ด้วยการยิง ป.สกัดขัดขวาง ถึงแม้ทางเราใช้การส่งทางอากาศได้ ยุทธโปกรณ์ก็ต้องถูกทำลายด้วยกระสุนปืนใหญ่นาปาล์มของข้าศึกจนหมดสิ้น

3. สมรภูมิ บ.นา จำกัดด้วยภูมิประเทศ มีจุดอ่อนในการส่งกำลังบำรุง เพราะต้องใช้การส่งกำลังทางอากาศอย่างเดียว ไม่สามารถใช้การส่งกำลังโดยวิธีอื่นได้ เป็นข้อจำกัดที่ฝ่ายเราเสียเปรียบอย่างมาก ทำให้ข้าศึกวางแผนได้ง่ายในการขัดขวาง และทำลายการส่งกำลังของฝ่ายเรา ซึ่งตรงข้ามกับฝ่ายข้าศึกที่มีอิสระในการส่งกำลังเพราะพื้นที่เปิดกว้าง มีเส้นทางส่งกำลังหลายเส้นทางและทำได้ในเวลากลางคืน ฝ่ายเราไม่สามารถสกัดและทำลายได้

4. หน่วยเหนือพยายามส่ง บ.ตรวจการณ์ และส่งชุด บ.ขับไล่มาบินรอบพื้นที่ บ.นา มากขึ้นหลังเราเสียเนินตรวจการณ์ไป แต่ก็ทำให้สถานการณ์ดีขึ้นบ้าง เราพอทำอะไรได้บ้าง ในขณะที่มี บ.ตรวจการณ์และฝูงบินโจมตีบินรอบๆ พื้นที่ แต่ก็จำกัดด้วยระยะเวลาและสภาพอากาศ หลังจาก บ.ตรวจการณ์และบ.โจมตีกลับไป ทุกอย่างก็เลวร้ายก็จะกลับมาเหมือนเดิม

บทสรุป

เหตุการณ์ที่สมรภูมิ บ.นา ที่เลวร้ายลงเรื่อยๆ ตามที่ผมได้ฟื้นความจำเขียนต่อจากฉบับที่แล้ว ซึ่งหลังจากนั้น ฝ่ายเราที่ บ.นา ได้ถูกข้าศึกกดดันโจมตีด้วยปืนใหญ่ทุกชนิดจากทุ่งไหหินแทบทุกวัน ผมและลูกน้องเดนตายได้ดัดแปลงที่มั่นได้อย่างแข็งแกร่งและมั่นคงพร้อมรับการโจมตีจากข้าศึกทั้งด้วยป. และกำลังทางภาคพื้นดินแล้ว ด้วยการขุดอุโมงค์อยู่ใต้แนวที่มั่นอีกชั้นหนึ่ง ใช้ชีวิตอยู่ในอุโมงค์ใต้ดินเมื่อถูกโจมตีอย่างหนักด้วยปืนใหญ่ และในที่สุดเราก็ต้องเสียเนินตรวจการณ์ด้านตะวันตกเฉียงเหนือที่เป็นเนินสำคัญไป ทำให้พื้นที่ด้านตะวันตกเปิดโล่ง การส่งกำลังอาวุธยุทธโปกรณ์ทางอากาศจากหน่วยเหนือให้กับพวกเราที่ บ.นา ถูกทำลายด้วยกระสุนนาปาล์มของข้าศึกจนแทบไม่เหลือ บ.นา เต็มไปด้วยไฟนรกและการระเบิดของกระสุนปืนใหญ่ทั้งวันทั้งคืน โดยต้องอาศัยมุดอยู่ในอุโมงค์ใต้ดินเหตุการณ์จะเป็นอย่างไรต่อไป พวกเราจะเอาชีวิตรอดได้อย่างไรภายใต้สถานการณ์ หน่วยเหนือจะช่วยเราอย่างไร ซึ่งจะขอเล่าต่อไปในช่วงหน้า และจะเขียนนรกที่ บ.นาต่อให้จบตามที่สัญญาากับพี่เสริฐฯ ต้องขอขอบคุณพี่เสริฐฯ นักบรรณนิรนามทุกท่านทุกคน ด้วยเกียรติและศักดิ์ศรีของนักบรรณนิรนามอย่างจริงใจ ขอขอบคุณครับ

ด้วยรักและเคารพรักพี่

พล.ต.

(ประจักษ์ วิสูตรกุล)

หน.ใจ

ผบ.มว. 1 BI-15 ผู้เขียน

1. ทบพวนเหตุการณ์การรบ ณ สมรภูมิ บ.นา จากเหตุการณ์ที่ผ่านมา

หลังจากผมและลูกน้องเดนตาย 20 กว่านายลงจากเนินตรวจการณ์ด้านตะวันตก เพื่อมาเสริมแนวของกองพัน BI - 15 บ.นา และเข้าศึกเริ่มถล่มเราด้วยปืนใหญ่ทุกชนิดจากทุ่งไหหินอย่างหนักตั้งแต่นั้นมา เพื่อกดดันฝ่ายเรา และเราต้องเสียเนินตรวจการณ์ไปในที่สุด สถานการณ์เริ่มบีบคั้นกดดันฝ่ายเรามากขึ้นเรื่อยๆ หน่วยเหนือพยายามช่วยโดยการเพิ่มเติมการส่งกำลังกระสุน ยุทโธปกรณ์และเสบียงอาหารมาให้ด้วย การส่งลงด้วยร่มทางอากาศ แต่ก็ถูกข้าศึกทำลายด้วยกระสุนระเบิดและกระสุนปืนใหญ่นาปาล์ม ทำให้สิ่งอุปกรณ์ต่างๆ ที่ส่งลงมาระเบิดและเกิดไฟไหม้แทบไม่เหลือ มันเป็นเหตุการณ์ที่ผมเขียนเล่ามาจากตอนที่แล้ว

ผมและลูกน้องหลบนอนอยู่ในอุโมงค์ใต้ดินในคืนนั้น โดยแทบจะไม่มีใครโผล่ออกมารู้อินเลย นอนฟังเสียงระเบิดจากลูกกระสุนปืนของเราเองที่หน่วยเหนือทิ้งลงมาให้ ถูกไฟไหม้ประทุสะเกิดไฟน้ำเชื่อมจากระเบิดนาปาล์ม ลูกกลมไหม้ทุกอย่างในพื้นที่ บ.นา ผมฟังเสียงระเบิดของกระสุนเป็นระยะๆ ติดต่อกันหนักเบาจนชินแล้ว การอยู่ในรูดินลึกทำให้เสียงเบาลง มีแรงสั่นสะเทือนอยู่บ้าง แต่ก็มีคามมั่นใจว่ามันคงไม่โง่หรือกล้าหาญ บุกเข้ามาเหยียบเราในสถานการณ์เช่นนี้แน่นอน ในอุโมงค์รูดินมีแต่ความเงียบ คงจะปลงตกในชีวิตกันทุกคน เวรกรรม อันใดจึงทำให้เราหลายร้อยคนต้องมาตกอยู่ในนรกเดียวกันแบบนี้ อีกนานเท่าไรเราจะพ้นมันไปได้ ทำอย่างไรที่จะเอาชีวิตรอดกลับไป ผมนึกปลงและงีบหลับไปด้วยความอ่อนเพลียจากสถานการณ์อันเลวร้ายในวันและคืนนั้น

2. สถานการณ์นรก บ.นา หลังถูกถล่มด้วยปืนใหญ่แบบกระสุนระเบิดและกระสุนนาปาล์ม

ผมตื่นนอนเมื่อใดไม่ทราบ รู้ว่ามันสายมากจากแสงสว่างที่ลอดเข้ามาในอุโมงค์ ผมรีบคลานขึ้นไปดูสถานการณ์ข้างบนหน้าแนวในคูเรด ในยามเช้าของบ.นา เวลานี้ทุกอย่างยังคงเงียบสงบ แต่สภาพที่เห็นหน้าแนว เต็มไป

ด้วยซากของยุทธโธปกรณ์ กระจายเกลื่อนไปหมด ทั้งพื้นที่ว่างในสนามบินเต็มไปด้วยเศษซากวัสดุหลายแห่งที่ไฟยังลุกไหม้กรุ่นๆอยู่ กลุ่มควันและกลิ่นไฟยังปกคลุมพื้นที่ บ.นา ในตอนเช้าอากาศค่อนข้างเย็น ทำให้มีทั้งหมอกและควันไฟที่ลอยปกคลุมอยู่ในระดับต่ำ แม้สายแล้วแต่ทุกอย่างยังคงอยู่ในความเจียบ ไม่มีการออกมาเคลื่อนไหวหรือทำการใดๆจากพวกเรา ทั้งฐานกองพัน BI - 15 ฐานปืนใหญ่พันเซอร์ ผมตรวจดูความเสียหายของแนวป้องกันลวดหนาม 2 ชั้นของผม มีความเสียหายอยู่บ้าง 2-3 จุด จากแรงระเบิดของกระสุนป.ข้าศึก จึงรีบปลุกลูกน้องให้ออกมาจากภูหลบภัยทุกคน และให้ทุกคนประจำแนว ผมบอกให้จำบุญตรวจยอดและตรวจความเสียหายของแนวป้องกันและลวดหนาม และให้รีบจัดการซ่อมแซมโดยเร็วเท่าที่จะทำได้ถ้าพบความเสียหาย และอย่าเพิ่งไวใจในสถานการณ์ อาจมีกระสุนที่ยังไม่ระเบิด เกิดระเบิดขึ้น เพราะยังมีอีกหลายจุดที่ไฟยังไหม้อยู่ ยังไวใจอะไรไม่ได้ แต่ส่วนใหญ่น่าจะระเบิดไปหมดแล้วตั้งแต่เมื่อคืน ผมเห็นลูกน้องหลายคนออกไปหาของที่ยังเหลือและใช้งานได้ ทั้งกระสุน ปืนเล็ก เสบียงอาหารให้อามาตุนเก็บไว้ แต่ให้กระจายกำลังออกไป อย่าไปเป็นกลุ่มก้อน ไม่มีการปฏิบัติใดๆต่อฝ่ายเรา ทุกอย่างยังเจียบสงบ มันก็คงจะเหนื่อยล้าเช่นกัน รวมทั้งยุทธโธปกรณ์ของมันก็คงใช้กับเราไปจนเกือบหมด มันคงต้องส่งกำลังเช่นกันเพื่อถล่มเราเมื่อทุกอย่างพร้อมอีกครั้ง จึงเป็นโอกาสทองของเราที่จะทำอะไรได้บ้างในยามนี้

ในช่วงสายทางหน่วยเหนือได้ส่ง บ.ตรวจการณ์มาบินวนรอบ บ.นา ต่อจากนั้นก็ได้ยินเสียง บ.ขับไล่โจมตี น่าจะเป็นฝูงบินแพนทอมแหวกอากาศมาในระดับสูง ทำให้พวกเราอุ่นใจขึ้น เริ่มมีการโจมตีจากฝูงแพนทอมต่อที่หมายแล้ว ส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณทุ่งไหหิน ฝ่ายเราเริ่มตอบโต้ข้าศึกบ้างแล้ว ซึ่งเป็นหนทางเดียวที่กระทำต่อข้าศึกได้คือ การโจมตีทางอากาศเท่านั้น ผมสั่งให้ลูกน้องเร่งออกไปหาสิ่งของที่จำเป็นมาให้มากที่สุด เพื่อตุนไว้ใช้ในยามคับขัน เร่งซ่อมแนวป้องกันแนวลวดหนามให้แข็งแรงมันคงเหมือนเดิม ในห้วงเวลาที่ฝ่ายเรามีการโจมตีทางอากาศและมี บ.ตรวจการณ์บินตรวจการณ์อยู่

รอบๆพื้นที่ มีทหารพวกเรา ทั้ง บก.พัน และฐานปืน ออกมาค้นหาสิ่งของ
จำเป็นที่ยังเหลืออยู่ตามจุดต่างๆในระหว่างการโจมตีทางอากาศที่ยังมีอยู่
อย่างต่อเนื่อง เมื่อแผนท่อมกลับไป ก็มีฝูงสกายโรเดอร์มาแทน รวมทั้ง T-28
ด้วย ผลัดเปลี่ยนกันมา ทั้ง บ.ตรวจการณ์ก็มีบินวนอยู่ตลอดเวลา ผมเห็นมี
เครื่องบินลำเลียงบินมาวนรอบ บ.นาและลดระดับลงอย่างรวดเร็วเพื่อลงสนามบิน
ที่เห็นน่าจะเป็น “คาริบู” แต่ลำเล็กกว่า ผมเรียก “คาริบูน้อย” บ.ลำเลียงคา
ริบูน้อยลงแตะรันเวย์อย่างรวดเร็ว เสียงเบรกดังสนั่นของเครื่องยนต์ และแท็กซี
มาเกือบสุดสนามด้านทิศตะวันตก มันกลับลำทันทีโดยไม่ดับเครื่องยนต์ ท้าย
เปิดออก มีช่างเครื่องฝรั่งและ จนท.ไทย ของเรา 2-3 คนลงมาจากท้ายเครื่อง
มีการเร่งขยยุทธภัณฑ์บางอย่างลงมาอย่างรวดเร็ว ผมออกมาเดินสังเกตการณ์
นอกคูเรด และเดินเข้าไปดูใกล้ๆเพราะนานแล้วที่ไม่มี บ.ฝ่ายเรามาลงเลย มี
การขนคนเจ็บขึ้นเครื่องหลายคน พวกเราที่บาดเจ็บหลายคนจากลูกปืนใหญ่
ของข้าศึกที่โจมตีอย่างหนักมาเกือบเดือนแล้ว จะได้กลับไปรักษาตัวเสียที มี
การขนศพขึ้นเครื่องด้วย การปฏิบัติเป็นไปอย่างเร่งรีบ การที่ฝ่ายเรามีการ
ปฏิบัติการทางอากาศและมี บ.ลำเลียงมาลงในวันนี้ ทำให้ขวัญและกำลังใจ
ของพวกเราดีขึ้น อย่างน้อยก็ทำให้รู้ว่าหน่วยเหนือไม่เคยทิ้งเราและหาทางช่วยอยู่
ตลอดเวลา ผมสังเกตการณ์ดูอยู่ไม่ไกลจากเครื่องบิน การขนลงและลำเลียง
ขึ้นจบแล้ว เครื่องน่าจะเตรียมตัวขึ้น แต่เหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น มี
เสียงเอะอะขึ้นบริเวณใกล้เครื่องบินคาริบูน้อยตัวนั้น เห็น จนท. หลายคนที่มา
จากเครื่องวิ่งไปที่บริเวณใกล้ใบพัดเครื่องบินและหามคนบาดเจ็บออกมา
อย่างเร่งรีบนำเข้าเครื่องไปทันที จากนั้นแรมพ์ท้ายของเครื่องคาริบูก็ปิดโดย
เร็ว เครื่องบินเร่งเครื่องยนต์เต็มทีเสียงดังสนั่นไปตามรันเวย์ด้านทิศตะวันออก
แล้วเทคออฟไต่ระดับอย่างรวดเร็วเพื่อให้พ้นสันเขาด้านตะวันออกและลับ
สายตาไปในที่สุด ผมยืนอยู่ใกล้ๆหัวสนามบิน ซึ่งไม่ไกลเลยจากฐานที่มั่นของ
ผม การโจมตีทางอากาศของฝ่ายเรายังดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง บ.ตรวจการณ์
ของเรายังบินวนอยู่รอบๆ บ.นา ไม่มีการต่อต้านใดๆ จากข้าศึกทั้ง ค. ปรส.

และปืนใหญ่ แต่เกิดอะไรกับ จนท.ฝ่ายเราที่ลงมาจากเครื่องบินลำนั้น และผมมารู้ข่าวภายหลังจากพวกเราที่เป็นทหารของกองพัน ว่ามีคนของเราโดนใบพัดเครื่องบินพันศีรษะ น่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ที่มาจากเครื่อง จะหนักหนาสาหัสขนาดไหนไม่รู้ ผมยังงงๆต่อเหตุการณ์ แต่ก็นึกภาวนาในใจขอให้เพื่อนรอดเถอะ ผมมารู้ในภายหลังว่าคนที่โดนใบพัดเครื่องบินพันหัว เป็นรุ่นน้องด้วย แต่ไม่รู้ชื่อ รู้แต่นามสกุล "เมืองอ้อ" ก็ยิ่งตกใจ ได้แต่นึกในใจขอให้น้องรอดตายเถอะ ขอให้โชคดี แม้แต่พี่เองยังไม่รู้ว่าจะรอดไปเหยียบแผ่นดินไทยหรือไม่ ชีวิตคนเราอะไรก็เกิดขึ้นได้ทั้งนั้น ไม่มีใครรู้อนาคต

3. การยิงถล่มฝ่ายเราด้วยปืนใหญ่ตอนกลางคืนโดยการยิงถล่มและยิงรบกวนด้วย เป็นการทำลายขวัญและรบกวนฝ่ายเรา เพื่อไม่ให้พักผ่อนหลับนอน

หลังการโจมตีทางอากาศจากฝ่ายเราอย่างหนักในวันนี้ตั้งแต่เช้าจนถึงช่วงบ่ายจางลง ข้าศึกยังเจียบและยังไม่มีการโต้ตอบใดๆต่อฝ่ายเรา เปิดโอกาสให้พวกเราที่ บ.นา ออกมาทำอะไรได้บ้าง ซึ่งหาโอกาสแบบนี้ได้ยาก ผมและลูกน้องได้กระสุน ระเบิดมือ พร้อมเสบียงกระป๋องมาเพิ่มเติมอีกจำนวนหนึ่งในวันนี้ เมื่อ บ.นา เจียบลงอีกครั้ง ผมก็ทบทวนเหตุการณ์ จนถึงปัจจุบันขณะนี้ปลายเดือนมีนาคมแล้ว กำลังจะเข้าสู่เดือนเมษา มันอยู่ในช่วงของฤดูร้อนเต็มตัว และเป็นสถานการณ์ในช่วงที่ข้าศึกกำลังรุกหนักต่อฝ่ายเรา โดยเฉพาะฐานที่มั่น บ.นา ซึ่งเป็นแนวหน้าสุดในปัจจุบันของเรา ขณะนี้เราเหลือที่มั่นที่ บ.นา คือฐานใหญ่ของ บก.พัน BI - 15 ฐานปืนใหญ่พันเซอร์ ฐานกองร้อยสุรินทร์ และฐานกองร้อย BI - 15 โคราซ มี มว. 2 กับส่วนของกองร้อยร่วมกันอยู่ด้านตะวันออกเฉียงเหนือ ติดกับฐานกองพัน จนปัจจุบันฝ่ายเราสูญเสียกำลังคน อาวุธ ยุทโธปกรณ์ไปพอสมควรจากการโจมตีด้วยอาวุธหนัก ปืนใหญ่ และหน่วยภาคพื้นดินแซปเปอร์จากเหตุการณ์ที่ผ่านมา ตามที่ผมเล่าไปแล้ว โดยเฉพาะปืนใหญ่ของฝ่ายเรา แทบไม่เหลืออำนาจการยิงอีกแล้ว จากการทำลายด้วย ป.ของข้าศึก สถานการณ์ขณะนี้เราถูกกดดันและเป็นรองอย่างเห็นได้ชัด แต่เราต้องอดทนต่อไปเพื่อยึดพื้นที่ บ.นา ตามคำสั่ง

ในตอนเย็นใกล้จะค่ำลงในวันนี้ สถานการณ์ยังคงเงียบ ไม่มีการโจมตีใดๆจากข้าศึก มั่นใจดีมากที่หยุดให้เราได้พักผ่อนทั้งวัน ประมาณเวลาหกโมงเย็น ความมืดเริ่มคืบคลานเข้ามาสู่ บ.นา แล้วถ้าไม่มีเหตุการณ์ใดๆ คืนนี้คงได้พักผ่อนกันเต็มที่บ้าง ผมนึกเช่นนั้น แต่ความคิดฝันต้องดับลง เสียงดังครีမ် ครีမ် เหมือนฟ้าร้องด้านทิศเหนือ ถึงแม้จะไม่ดังมาก แต่ก็ได้ยินกันทั่วชัดเจน มันเล่นงานเราอีกแล้วครับหมวด ลูกน้องที่กำลังกินอาหารกระป๋องตะโกนบอกผม ผมได้ยินอยู่แล้ว โดยไม่ต้องสั่งการใดๆทุกคนรีบมุดลงรูดินเข้าอุโมงค์ของใครของมัน ใครกินอาหารยังไม่อิ่มก็เข้าไปกินในอุโมงค์ต่อ ชีวิตของพวกเราเริ่มเคยชินกับมันแล้ว กระสุนชุดแรก 2-3 นัด แหวกอากาศผ่านแนวของพวกเราไป เสียงหวีดหวิว แซดๆ กรี๊ม กรี๊มๆ สนั่นสนั่นสะเทือนไปตกข้างหน้าเราใกล้ฐานปืน (ไม่เป็นปืน 152 ก็ ปืน 130) ของมันเช่นเดิม ชุดที่ 2 วิ่งตามกันมาติดๆ คราวนี้ข้ามหัวพวกเราไปค่อนข้างไกล ไปตกแถวๆ กองร้อยสุรินทร์ มันเปลี่ยนการโจมตีเรามาเป็นตอนกลางคืนแล้ว โดยเริ่มตั้งแต่พลบค่ำ มันคงไม่ต้องการให้ฝ่ายเราส่ง บ.โจมตีมาขัดขวางการยิงของมันที่ บ.นา มันจึงเปลี่ยนมาโจมตีตอนกลางคืน มันทำได้อย่างสบาย เพราะเราเป็นเป้านิ่งมานานแล้ว เพียงแต่ปรับให้แม่นยำไม่ได้เหมือนกลางวันเท่านั้น มันเปลี่ยนการยิงมาเป็นระดมยิงต่อเป้าหมายเป็นพื้นที่ แต่ละชุดใช้กระสุนประมาณ 10 นัด เป้าหมายส่วนใหญ่คือ บก.พัน BI - 15 ฐานปืนใหญ่พันเซอร์ และคราวนี้มันมุ่งเป้าไปที่กองร้อยสุรินทร์ด้วย มันไม่ได้ใจดีอย่างที่เราคิด คราวนี้มันคิดทรمانเราไม่ให้ได้หลับได้นอน มันจะทรمانเราตลอดคืนหรือไม่ ไม่อาจคาดเดาได้ พวกเรามุดลงรูใต้ดินเหมือนเดิม ทุกคนมีที่หลบภัยของตัวเองทุกคน เพียงแต่เป็นช่วงของชีวิตที่ต้องวัดดวงกัน ดวงใครดวงมัน นานเท่าไรเราไม่อาจคาดเดาได้ แล้วแต่มันจะหยุดเมื่อไหร่ การระดมยิงปืนใหญ่ซ้ำจากทุ่งไหหิน ยังไม่มีท่าทีว่าจะหยุด มาเป็นชุดๆบางครั้งก็เว้นระยะนานบ้าง พวกเราอยู่ในความมืดภายในรูใต้ดิน ไม่มีโอกาสออกไปดูสถานการณ์ใดๆภายนอกได้เลย มันถล่มเรามาเป็นชั่วโมงแล้ว แต่ก็ยังไม่หยุด เสียง ครี๊มๆ มา

เป็นระยะๆ พร้อมกับเสียงแหวกอากาศของกระสุนที่หวีดเสียดแทงหัวใจพวกเรา ที่มุดอยู่ในรูดิน และตกระเบิดดังสนั่นในความมืดยามดึก ทำให้หัวใจเระตึกต่อ การวัดดวงชะตาของชีวิตทุกๆ นาทีที่มันระเบิด

มีอยู่ครั้งหนึ่งที่มีการถล่มของมันหยุดลง ผมรู้สึกนานผิดปกติ ผมกลัวว่า มันจะส่งหน่วยภาคพื้นดินเข้ามายังแนวของเรา โดยที่พวกเรามัวแต่หลบกัน อยู่ในรูดิน และมันเว้นการยิงนานมากผิดปกติ ผมยังกังวลเรื่องหน่วยภาคพื้นดินของมัน หรืออาจเป็นหน่วยกล้ำตายแซปเปอร์ ที่เคยบุกเข้ามาถึงตัวเรา อย่างที่เคยเจอมาแล้ว ทำให้ผมตัดสินใจคลานขึ้นมาจากรูหลบภัย เพื่อดูสถานการณ์ที่คอกบังเกอร์หน้าแนว ความจริงใจผมอยากสั่งให้ทุกคนประจำแนว แต่ขอดูสถานการณ์ก่อนในความมืดสลัวของเวลากลางคืนที่ บ.นา ขณะนี้มีแต่ความเงียบสงัด อากาศตอนกลางคืนค่อนข้างเย็นแต่เต็มไปด้วยกลิ่นดิน ปูนจากกระสุนปืนใหญ่ที่แตกกระเบิดอบอวนไปหมด ทำให้หายใจไม่เต็มปอด มีกลิ่นควันที่เกิดจากไฟไหม้ มองเห็นอยู่ทั่วไปในหลายจุดในความมืดข้างหน้า แนว ทุกอย่างเงียบมาก ผมสั่งทุกคนให้ประจำแนวและตรวจการณ์ไปข้างหน้า มองหาสิ่งผิดปกติถ้าพบให้รีบรายงานทันที ผมและลูกน้องยังคงประจำแนวอยู่ในความเงียบสงัด

แต่ทันใดนั้นหูก็ได้ยินเสียง ครีมีๆ ด้านทิศเหนือดังเข้าหูอย่างชัดเจน มันยิ่งมาอีกแล้วหลังจากหยุดเว้นระยะไปนาน ลูกน้องผมเลิกประจำแนวแบบไม่ต้องสั่ง ทุกคนมุดลงรูหายไวก่อนที่กระสุน ป. จะวิ่งแหวกอากาศมาตกที่พื้นที่ บ.นา ผมยังไม่หลบลงรูหลบภัย เพียงแต่ทำตัวให้ต่ำกว่าระดับคันดินในคอกบังเกอร์เล็กน้อย เมื่อกระสุนตกระเบิด เสียงกระสุนแตกกระเบิดดังสนั่น พร้อมกับประกายไฟวาบตามด้วยสะเก็ดระเบิดกระจายแหวกอากาศ การยิงของมันไม่ได้หวังผลการทำลายที่แม่นยำอะไร ขอให้ตกที่บริเวณพื้นที่ บ.นา เท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่ก็ตกอยู่แล้ว ผมได้ยินเสียงครีมีๆ ตามมาอีกเป็นชุด เสียงมันขาดดังมาก และในความรู้สึกของผม เสียง แหดสั้นมาก จากนั้นเสียงระเบิดสนั่นหวั่นไหวข้างหน้าผมมันแรงมาก ประกายไฟแลบแปรบเต็มหน้า

พร้อมเสียงระเบิดดังสนั่นจนทำให้ผมตาพร่าและหูอื้อไปหมด จากแรงระเบิดที่ตกข้างหน้าผมประมาณเกือบ 5 เมตร ตรงแนวลวดหนามข้างหน้าผมขุดดินกระจุย ดินทรายพร้อมกับแรงกระแทกของอากาศร้อนปะทะกับตัวผมกระเด็นกองอยู่ในคุเรดแบบไม่ทันรู้ตัว รู้แต่ว่ามันตกระเบิดใกล้กับตัวผมมาก ผมตะกายลุกขึ้นมาจากคุเรด เนื้อตัวเต็มไปด้วยก้อนดินและฝุ่นเต็มใบหน้าและตัวผมจึงรีบคลานกลับลงรูดินทันที นี่เกือบถูกแจ๊คพอตแล้วถ้าประมาทเมื่อใดอาจจบได้ทันที ดีว่าคันดินของคุเรดช่วยบังแรงอัดและสะเก็ดไว้ ขนาดนั้นความแรงของการระเบิดยังทำให้ตัวกระเด็นลงไปคลุกฝุ่นอยู่ใต้คุเรด ผมรีบคลานมุดลงรูหลบภัย ข้าศึกยังคงระดมยิงต่อไปเป็นระยะๆ เว้นระยะบ้างไม่เว้นบ้าง บางทีก็เว้นไปนานแล้วยิงมาใหม่เป็นชุด แต่ละครั้งกระสุนเกือบ 10 นัด นี่มันยิงรบกวนเราแน่ แบบไม่ต้องให้เราได้หลับนอน มันแกล้งทรมานเราไม่ให้พักผ่อนหลับนอนทั้งคืนแน่ ผมคาดว่ามันต้องยิงแบบนี้ทั้งคืน และก็เป็นไปตามคาด จบเกือบสว่างมันถึงหยุดและเราก็ไม่ได้หลับจริงๆ

4. การกระชับแนววงล้อมของข้าศึกเพื่อกดดันฝ่ายนา

พอรุ่งเช้าแสงสว่างเริ่มเคลื่อนมาying บ.นา ข้าศึกเริ่มหยุดยิง ผมแน่ใจว่ามันหยุดยิงแน่แล้วจึงส่งลูกน้องออกมาจากรูหลบภัยประจำแนว เพื่อตรวจสอบความเสียหายหน้าแนวของเรา เพราะเมื่อคืนมันถล่มฐานเราหนักมาก คาดว่าคงไม่ต่ำกว่า 400 - 500 นัด แนวลวดหนามที่เสียหายหนัก พังราบเป็นแนวยาวกว้างประมาณ 5 เมตร ราบหมดในส่วนชั้นใน ดีว่าชั้นนอกยังดีอยู่ ตรงบริเวณที่ผมถูกแรงอัดกระเด็นคลุกฝุ่นนั่นแหละ ในส่วนอื่นของแนวได้รับรายงานว่าไม่มีส่วนใดเสียหาย ผมตรวจสอบสถานการณ์หน้าแนวไกลออกไป เห็นแนวลวดหนามและบังเกอร์หลายแห่งพัง โดยเฉพาะหลังคาชั้นบนสุดของบังเกอร์ฐานป้องกันฐานปืน ถูกมันถล่มและทั้งบังเกอร์และแนวลวดหนาม ในส่วนของบก.พัน BI - 15 อยู่ด้านข้างเฉียงมาทางด้านหลัง ผมมองไม่เห็น แต่ก็รู้ว่าโดนหนักและคงเสียหายหนักเช่นเดียวกัน ภาพข้างหน้ามีแต่ซากหักพังและสิ่งของเกลื่อนกระจายเต็มไปหมด แต่ทุกอย่างยังเงียบ ไม่มีพวกเราหรือใครออกมาจากบังเกอร์หรือแนวคุเรด

ผมอยากจะตรวจการณ์และดูสถานการณ์ให้ชัดเจน และไกลออกไป จึงใช้กล้องส่องทางไกลส่องดูแนวตั้งแต่ม้านาคตะวันตกเฉียงใต้เรื่อยมา ซึ่งด้านตะวันออกเป็นแนวสันเขาสูงชันมากลาดลงมาทางด้านใต้ มีเนินเรียกว่า เนินอานม้า เป็นเนินไม่สูงมากแต่สันเขาเล็กมาก รูปร่างยาวเรียบเหมือนอานม้า พวกเราเรียกว่า “เนินอานม้า” และมักเป็นเป้าโจมตีทางอากาศจากฝ่ายเราเสมอ เนินนี้เป็นสันเนินที่สามารถตรวจการณ์มายังพื้นที่ บ.นาได้ และสามารถทำที่ตั้งยิงของอาวุธหนัก ทั้ง ค. และ ประส. ได้อย่างดี เพราะสูงและอยู่ไม่ไกล ประมาณ 2 กิโลเมตร จาก บ.นา จากกล้องส่องทางไกลภาพที่เห็นน่าจะมีการตัดแปลงพื้นที่เป็นป้อมและแนวบังเกอร์บนสันเนินขึ้นมาแล้ว ซึ่งเดิมไม่มี ผมกวาดกล้องตรวจการณ์ ผ่านฐานกองร้อยสุรินทร์มายังด้านตะวันตก ซึ่งเป็นสันเขาไม่สูงนัก และห่างจาก บ.นา ประมาณ 2-3 กิโลเมตร จนไปถึงเนินตรวจการณ์ มองเห็นการเปลี่ยนแปลงตามแนวสันเขาอย่างชัดเจนมีการตัดแปลงพื้นที่และสร้างบังเกอร์ตามแนวสันเขาหลายจุด เป็นอันแน่ใจได้แล้วว่า สถานการณ์ขณะนี้ข้าศึกได้ยึดภูมิประเทศสำคัญด้านใต้และด้านตะวันตกไว้หมดแล้ว เว้นฐานของกองร้อยสุรินทร์ของเรา ซึ่งเหลือเป็นฐานป้องกันรอบนอกเพียงฐานเดียว เป็นการกระชับและปิดล้อมเรามากขึ้น ทำให้ฝ่ายเราถูกกดดันมายิ่งขึ้นเรื่อยๆ ทั้งการยิงปืนใหญ่ทำลายและรบกวน ไม่ให้เรามีโอกาสในการปฏิบัติการใดๆ ทั้งกลางวันและกลางคืน เราจะทนอยู่ได้นานแค่ไหนอย่างไรเพื่อยึดพื้นที่ บ.นา ไว้ให้ได้ตามคำสั่ง และหน่วยเหนือจะหาทางช่วยเหลือพวกเราที่ บ.นา อย่างไร คงต้องอดทนต่อไป ไม่มีใครทราบอนาคตข้างหน้าได้

บทเรียนจากการรบ

1. การส่งกำลังและการส่งกลับผู้ได้รับบาดเจ็บ หลังจากที่ถูกฝ่ายเราที่ บ.นา ถูกถล่มด้วย ป. อย่างหนัก ทั้งกระสุนระเบิดและกระสุนนาปาล์ม เพื่อทำลายการส่งกำลังของฝ่ายเรา ของหน่วยเหนือแม้ว่าจะต้องใช้ บ.ตรวจการณ์ ชุด บ. โจมตีหลายชุดผลัดเปลี่ยนกัน สามารถนำ บ.ลำเลียง ลงมารับคนเจ็บ และศพผู้เสียชีวิตได้ เป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้ฝ่ายเราอย่างมาก ใน

การที่จะดำรงความมุ่งหมายที่จะยึดพื้นที่ บ.นา ต่อไป

2. การที่ฝ่ายข้าศึกเปลี่ยนยุทธวิธียิงถล่มเราด้วยปืนใหญ่จากตอนกลางวันมาเป็นช่วงเวลาตั้งแต่เริ่มมืดและตอนกลางคืนทั้งคืน โดยใช้วิธียิงถล่มอย่างหนักและด้วยการยิงเว้นระยะเป็นช่วงๆ รบกวนเราทั้งคืนจนรุ่งสางจึงหยุด เป็นการกดดันทำลายขวัญกำลังใจ ไม่ให้เราใช้เวลาพักผ่อนหลับนอน นับเป็นแรงกดดันฝ่ายเราอย่างมาก นอกจากนั้นการโต้ตอบทางอากาศก็ไม่สามารถทำต่อข้าศึกได้ ทำให้ข้าศึกปฏิบัติต่อฝ่ายเราได้อย่างอิสระโดยเราไม่มีทางโต้ตอบได้ จึงเป็นการกดดันและทำลายขวัญกำลังใจต่อฝ่ายเราอย่างมาก

3. การยึดภูมิประเทศสำคัญเป็นเนินอานม้าและดัดแปลงเป็นที่มั่นแข็งแรงของข้าศึกด้านทิศใต้ของ บ.นา และสันเขาด้านตะวันตก ระหว่างฐานสุรินทร์และเนินตรวการณ ที่ข้าศึกยึดได้แล้ว เป็นการกระชับแนวปิดล้อมฐาน บ.นา มากยิ่งขึ้น สร้างแรงกดดันต่อฝ่ายเรามากขึ้น โดยไม่สามารถปฏิบัติใดๆ ได้ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน

สถานการณ์ของฝ่ายเราเริ่มคับขันมากขึ้น กองพัน BI - 15 ที่ บ.นา จะปฏิบัติอย่างไรต่อไปเพื่อยึด บ.นา ต่อไปตามคำสั่งของหน่วยเหนือ และหน่วยเหนือจะหาทางช่วยเหลืออย่างไร ผมจะเขียนเล่าต่อไป ด้วยความเคารพรักเพื่อนนักรบบนิรนามทุกท่านอย่างจริงใจ

ด้วยรักและเคารพที่

พล.ต.

(ประจักษ์ วิสุตกุล)

หน.ใจ

ผบ.มว. 1 BI - 15 ผู้เขียน

วีรกรรมนักเรียนนาม 333 สมรภูมิบ้านนา (ต่อ)

(โดยพลตรีประจักษ์ วิสูตรกุล หน.ใจ)

บทนำ

ผมได้พยายามหาเวลาว่างจากการทำงาน เขียนเรื่องสมรภูมิบ้านนา เพื่อส่งต้นฉบับให้พี่เสริฐฯ และได้ส่งให้พี่แล้ว 2 ครั้ง ทั้งในเดือนมิถุนายนและในเดือนกรกฎาคม หวังว่าพี่คงได้รับและลงหนังสือของนักเรียนนามต่อได้ การไปรบที่ลาว 1 ปีเต็มเมื่อ 40 กว่าปีมาแล้ว และฟื้นความทรงจำมาเขียนเป็นเรื่องราวเท่าที่จำได้ ต้องใช้เวลาพอสมควร อย่างไรก็ตาม ผมต้องพยายามเขียนต่อไปให้จบให้จงได้ ตามสัญญาที่ได้ให้ไว้กับพี่ และเรื่องราวต่างๆ ก็กำลังงวดเข้าทุกทีแล้ว ผมจำได้ว่าผมได้กลับประเทศไทยในช่วงปลายเดือนพฤษภาคม 2513 และผมได้เล่าเหตุการณ์ต่างๆมา ขณะนี้อยู่ในช่วงท้ายของเหตุการณ์แล้ว คือเหตุการณ์ในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม และคงต้องใช้เวลาในการฟื้นความทรงจำพอสมควร ผมเคยเรียนแล้วว่า ผมยังคงทำงานที่บริษัทนคร จำกัด (มหาชน) ในตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายระบบน้ำเพื่ออุตสาหกรรมอยู่จนถึงปัจจุบัน ผมต้องรับผิดชอบเรื่องน้ำทั้งหมดในเขตส่งเสริมนี้ ตามนโยบายและคำสั่งของท่านประธานบริษัท ต้องติดตามสถานการณ์ทุกอย่างตลอดเวลา เรื่องฝน เรื่องพายุ ต้องรู้และติดตามข่าวสารข้อมูลต่างๆ เพื่อมาวิเคราะห์สถานการณ์และเตรียมรับกับข้าศึกนั่นก็คือน้ำ ตลอดเวลาปีต่อปี เหมือนกับรบกับข้าศึกเช่นเดียวกัน แต่เป็นการรบกับธรรมชาติ มันเป็นสงครามของผมในปัจจุบัน ซึ่งต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ ใช้หลักการสงครามไม่ต่างกับการรบกับข้าศึกเช่นกัน ก็ต้องขอภัยพี่เสริฐฯ อาจเข้าไปข้างด้านยุ่งมาก แต่ผมต้องเขียนให้จบแน่นอนครับ

บททวนเหตุการณ์จากตอนที่แล้ว

ผมขอทบทวนเหตุการณ์โดยสรุปจากตอนที่แล้ว ซึ่งเป็นสถานการณ์ของสมรภูมิ บ.นา ในช่วงเดือนมีนาคม หลังเราเสียที่มั่นเนินตรวจการณ์สำคัญให้ข้าศึกไป เหลือที่มั่นรอบนอกที่มั่นเดียวคือกองร้อยสุรินทร์เท่านั้น ทั้งข้าศึก

เริ่มกดดันฝ่ายเราด้วยการถล่มเราด้วยปืนใหญ่และอาวุธหนักทุกชนิด โดยเฉพาะปืนใหญ่จากทุ่งไหหิน และอาวุธหนักที่ตั้งอยู่ในพื้นที่โดยรอบบริเวณ บ.นา ทำให้ฝ่ายเราถูกกดดันอย่างมากจากการโจมตีของข้าศึกอย่างต่อเนื่อง ทั้งการขาดแคลนเสบียง อาวุธ ยุทโธปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งการส่งกลับผู้บาดเจ็บทำได้ยากมาก และจะทำได้เฉพาะช่วงเวลาที่ฝ่ายเราทำการโจมตีทางอากาศอย่างต่อเนื่องเท่านั้น การส่งกำลังอาวุธยุทโธปกรณ์เพิ่มเติมก็ถูกข้าศึกขัดขวางและยิงทำลายด้วยกระสุนปืนใหญ่นาปาล์ม ทำให้กระสุนและยุทโธปกรณ์ต่างๆ ไฟไหม้และถูกทำลายหมด และข้าศึกได้เปลี่ยนยุทธวิธีมาโจมตีกดดันเราด้วยปืนใหญ่ในเวลากลางวัน เพื่อกดดันและทำลายขวัญเรา ไม่ให้เราได้มีเวลาพักผ่อนหลับนอน และเป็นการป้องกันการโจมตีทางอากาศของ บ.ฝ่ายเรา เหตุการณ์จะเป็นอย่างไรต่อไป เราจะอดทนและรักษาที่มั่น บ.นา ไว้ได้หรือไม่ หน่วยเหนือจะช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้เราอย่างไร โปรดติดตามต่อไป

ทุกคืนนรกที่ยาวนานจากการยิงถล่มของข้าศึก

จากสถานการณ์ที่ข้าศึกใช้ยุทธวิธีถล่มฝ่ายเราด้วยปืนใหญ่อย่างหนักแทบทุกวันจากทุ่งไหหิน และมันเปลี่ยนใหม่มาถล่มเราในตอนกลางวัน โดยจะเริ่มตั้งแต่ใกล้หมดแสงสว่าง จนถึงรุ่งสางของอีกวันเพื่อกดดันฝ่ายเราไม่ให้พักผ่อนหลับนอน ทำลายขวัญและกำลังใจ เพื่อให้เราทนอยู่ไม่ได้ พวกเราก็เริ่มปรับตัวกันใหม่ คือเปลี่ยนมานอนพักผ่อนกันในตอนกลางวันแทน เนื่องจากในเวลากลางวัน พวกเราไม่สามารถออกไปปฏิบัติอะไรได้อยู่แล้ว เพราะตกอยู่ในสายตาของข้าศึกตลอดเวลา ถ้าเราโผล่ออกไปจากบังเกอร์หรือจากคูสนามเพลาะเวลาใด ค. หรือ ปรส. ของมันก็จะส่งมามอบให้เราทันที และไม่มีอาวุธหนักชนิดไหนของเราที่จะตอบโต้มันได้เลยเพราะแทบจะไม่เหลืออะไรแล้ว ทั้ง ค. และ ปรส. รวมทั้งปืนใหญ่ของเรา บรรยากาศในตอนกลางวัน ที่ บ.นา จึงเงียบเหงาเหมือนไม่มีอะไร พวกเราใช้ชีวิตอยู่ในหลุมหลบภัยใต้ดินนอนพักผ่อน กินอาหาร ปรับทุกข์กัน คลายเครียดรอวัดดวงกันในตอนเริ่มมีดผสมสั่งจำบุญจัดเวรเพื่อตรวจสถานการณ์ในตอนกลางวันตลอดเวลา ห้ามทุก

คนออกจากคุณนามเพละอย่างเด็ดขาด ใครอยากสูดอากาศหรืออยากดูท้องฟ้าให้ขึ้นมาอยู่ในคุณนามเพละเท่านั้น และเมื่อแสงสว่างโกล้หมดและเริ่มจะมีดลง สิ่งที่เราคาดคิดไว้มันก็มาตามคาด เสียงครีมีๆ เหมือนฟ้าร้องจากด้านทิศเหนือ ซึ่งก็คือบริเวณทุ่งไหหินก็ดังขึ้นเป็นชุดแรก พวกเรารู้ล่วงหน้าแล้วเวลาแห่งการวัดดวงชะตาชีวิตเริ่มแล้วพร้อมกับความมืดบริเวณพื้นที่ บ.นาข้าศึกไม่เคยคิดจะว่างเว้นที่จะโจมตีเรา มันทำอย่างนี้แทบทุกวัน เราก็เคยชินกับเหตุการณ์ แต่ในช่วงเวลากลางคืนความรู้สึกของพวกเราทุกคน รู้ว่ามันเป็นกลางคืนที่กินเวลายาวนานมาก และทุกคืน มันถล่มพวกเราคืนละหลายร้อยนัด ถึงจะชินชากับเหตุการณ์แต่ก็เพิ่มความเครียดด้านจิตใจของพวกเรามากขึ้นทุกๆวันทุกๆคืน ทุกคืนที่มันถล่มเรา ผมได้แต่นั่งคุดคู้อยู่ในรูหลบภัยเล็กๆที่ลึกลงไปจากพื้นคูเรตเกือบ 3 เมตร เป็นรูหลบภัยที่เล็กที่สุด บุด้วยผ้าร่มกันดินร่วง พร้อมพลั่วสนาม 1 เล่ม เตรียมพร้อมหากเกิดดินถล่มลงมาทับจากแรงระเบิดของกระสุนปืนใหญ่ ผมพร้อมที่จะเอาชีวิตให้รอด ถ้ายังไม่ตายทันที ผมทำได้แค่นี้จริงๆ

ต้องสูญเสียเพื่อนรัก ร.ต. คำรบ แสงจันทร์ไทย (มอส) จากการยิงถล่มตอนกลางคืนของมัน

ข้าศึกมันยิงถล่มเราตอนกลางคืนเป็นเวลาเกือบ 2 สัปดาห์แล้ว โดยมันถล่มเราทุกคืนมากบ้างน้อยบ้าง แล้วแต่จำนวนกระสุนของมัน บางครั้งมันก็ประหยัดกระสุน ใช้อย่างเป็นห่วงๆ โดยสรุปคืนละหลายร้อยนัดทุกคืนจนกว่าจะสว่าง การส่งกำลังของมันดียิ่ง เพราะมีกระสุนยิงถล่มพวกเรา เกือบจะไม่มีเว้นเลย กำลังทางอากาศของฝ่ายเราคงไม่สามารถทิ้งระเบิดทำลายเส้นทางลำเลียงของมันได้

ในรุ่งเช้าวันหนึ่งหลังจากถูกถล่มอย่างหนักมาทั้งคืน ผมขึ้นจากรูหลบภัยขึ้นมาสูดอากาศตอนเช้าเพื่อให้ร่างกายได้รับอากาศสดชื่นบ้างหลังจากอุดอู้อยู่ในรูทั้งคืน ผมมองออกไปหน้าแนวกว้างออกไปข้างหน้า เห็นสภาพของฐานปืนพันเซอร์และบริเวณที่วางข้างหน้าเต็มไปด้วยกองวัสดุยุทธโปกรณ์

กองเคลื่อนกระจายเต็มไปหมด บางจุดยังมีควันไฟไหม้จากการถูระเบิด แต่ที่ฐานปืนพันเซอร์ สภาพของแนวป้องกันรั้วลวดหนามและบังเกอร์ต่างๆถูกทำลายเป็นจำนวนมาก ทุรธองแรง หักพัง ส่วนใหญ่หลังคาบังเกอร์ชั้นแรกจนถึงชั้นที่ 2 ถูกทำลายโดยกระสุนปืนใหญ่ของมันจะเหลือเพียงชั้นแรกซึ่งมีความแข็งแรงพอต้านแรงระเบิดไว้ได้บ้าง ถ้าโดนจิงๆบังเกอร์นั้นก็ยุบไปเหลือแต่ซากจากกลองส่องทางไกลทำให้ทราบว่า บังเกอร์ที่เป็นกำบังหรือหลุมปืนใหญ่ และปืนใหญ่ของเราถูกทำลายไปเกือบหมดแล้ว น่าจะเหลือเพียงกระบอกเดียวคือ ป.105 ม.ม. เท่านั้น ที่ยังใช้ได้และมีบังเกอร์ปิดไว้อย่างแข็งแรง สามารถเข็นออกมาใช้ได้แล้ว เข็นกลับเข้าไปหลบทันที สรุปลแล้วฐานปืนแพนเธอร์ของเราถูกถล่มหนักที่สุด เป็นเป้าหมายหลักของมัน ส่วน บก.พัน BI-15 จะโดนหนักหรือไม่ผมสังเกตการณ์เห็นไม่ถนัด คงโดนหนักพอสมควร แต่โชคดีตั้งอยู่ในจุดที่ดีคือริมลาดชันด้านตะวันออกเฉียงเหนือของพื้นที่ บ.นา ฐานเป็นแนวยาวตามขอบลาดชัน ความกว้างที่ไม่มากจึงโดนน้อยกว่าฐานปืน ส่วน บก.ร้อย BI-15 โคราซ ที่อยู่บนลูกเนินเนินเล็กมีป่าไม้ปกคลุม ด้านตะวันออกเฉียงเหนือของ บก.พันแทบจะไม่โดนอะไรเลย เป็นจุดที่ปลอดภัยจากกระสุนป.มากที่สุด ในบริเวณพื้นที่ว่างของ บ.นา ไม่มีจุดไหนเลยที่จะไม่โดนกระสุนปืนใหญ่ เนื่องจากเป็นที่ราบแอ่งกระทะที่รองรับพอดิจจากแนวยิง ป. ของข้าศึกจากทุ่งไผ่ หินทำให้ผมนึกถึงวันแรกที่ผมย้ายจากแนวรบที่สอง ฐานปืนใหญ่โรมิโอจูเลียตมาถึงบ้านนา เมื่อเท้าเหยียบพื้นดินแรกที่บ้านนา ผมมองไปรอบตัวรู้สึกได้ทันทีว่า นี่มันรกชัฏๆ และมันก็เป็นจริงมาจนถึงขณะนี้

วันนี้หลังจากที่โดนมันถล่มเมื่อคืนมีบรรยากาศที่ดีขึ้น ผมเห็น บ.ตรวจการณ์ของเรามาบินวนรอบๆพื้นที่ทำให้พวกเราได้ออกมาแนวคู ทำบางสิ่งบางอย่างที่อยากจะทำได้บ้าง ยังไม่มีวีแววของ ค. หรือ ประส. ของมัน ยังคงมี บ.ตรวจการณ์บินวนอยู่ ผมรู้สึกเสียเพราะไม่ได้นอนมาหลายคืน หลังกินอาหารกระป๋อง เลยหลบเข้าไปงีบในรูหลบภัยของผม บอกให้ทหารพักผ่อนตามสบาย แต่ต้องมียามตรวจการณ์ตลอดเวลา ผมงีบหลับอยู่ในรูหลบภัย

นานเท่าใดไม่ทราบ แต่ต้องสะดุ้งตื่นจากเสียงเรียกผมดังๆจากข้างบ้าน “เฮ้ย!! จักซ์ มึงอยู่ไหน” รุณีไข่ไหม เสียงคนพูดกัน พูดแล้วก็พูดอีก “เฮ้ย จักซ์ ภูไธมอส มาเยี่ยมมึง มึงอยู่ในรุณีไข่ไหมวะ ภูไม่เห็นมึง” มันลึกลับและมืดมาก ผมรู้ว่ามีคนมาถามหา จึงรีบตะโกนออกจากภู “เอ้ย ภูอยู่รุณี กำลังจะขึ้นไปหาไว้ว รอดเดียว” ผมรีบตะก่ายขึ้นจากรูหลบภัย พอเห็นแสงสว่างจากข้างบนจึงเงยหน้าขึ้นไปดู จึงเห็นหน้าเพื่อน “เพื่อน ไธมอส(ร.ต.คำรบ แสงจันทร์ไทย)นี่หว่า มึงมาได้ยังไงวะ” ผมดีใจมากที่เพื่อนมาเยี่ยมผมถึงรูหลบภัย เราหาที่คุยกันที่ในคูโกสปากภู “ภูอยากมาเยี่ยมมึงนานแล้ว ตั้งแต่มึงถูกแชปเปอร์เข้าตี ภูเห็นฐานมึงโดนระเบิดไฟลุกไหม้ท่วม มีแต่เสียงระเบิดและการสู้รบกันในฐานไฟไหม้ทั้งคืน ภูนึกว่ามึงไม่รอดแล้ว ภู ไธยัง ไธมิตร ได้แต่ดูหนังเอาใจช่วยมึงเท่านั้น เพราะภูก็โดนเหมือนกันแต่ไม่หนักมากเพราะมันเจาะลวดหนามได้ชั้นเดียว ก็โดนทุ่นระเบิดไธมิตร แดมกระสุนลูกดอก (บีไฮพี) จากไธยังไปอีก มันก็เลยติดตายคาลวดหนาม 3-4ศพ ก็ไม่เข้ามาอีก” ผมรีบตอบเพื่อนแบบเล่าให้ฟัง “เฮ้ย ภูดวงยังดีวะ โดยระเบิดมัดข้าวต้มของมันเข้าเต็มๆ ตอนภูออกมาตะโกนถามลูกน้อง ภูหลุดสลับไป พ้นขึ้นมาเลยเข้าไปนั่งมีนหลบในบังเกอร์เพราะปวดแก้วหู มันตามมาเพื่อจะจัดการภู 3-4 คน ภูประจันหน้ากับมันในบังเกอร์ จึงรู้ว่ามันบุกมาถึงตัวแล้ว จึงเผ่นออกอีกทาง แล้วสู้กับมันจัดการด้วยระเบิดเรียบร้อยหมด ภูโชคดีเพราะบังเกอร์ออกได้สองทางเลยรอดวะไม่เง้นคงเสร็จมันไปแล้ว สู้กันมั่วทั้งคืนจนสว่าง จึงยึดฐานคืนได้ ภูยังนึกกลัวว่ามึง 3 คนนึกว่าภูถูกมันยึดฐานไป แล้วเอาปืนใหญ่ถล่มใส่ภูพร้อมกับพวกมันวะ! ฝากบอกไธยังและเพื่อนมิตรด้วยว่าภูยังอยู่สบายดีแบบคนรูไว้ว!” มันเป็นความรู้สึกที่ดีใจมากอย่างบอกไม่ถูกที่ได้คุยกับเพื่อนรักและเหมือนเพื่อนร่วมตายที่ต้องตกมาอยู่ในสนามรบหรือในนรกเดียวกัน และยังไม่รู้อนาคตข้างหน้าว่าใครจะอยู่รอดหรือไม่รอดจากนรกนี้ 7 ปีทั้งเป็นนักเรียนเตรียมทหาร 2 ปี เป็นนักเรียนนายร้อยอีก 5 ปีรุ่นเดียวกันทำให้เรามีแต่ความรักและความผูกพันกันมาก ไม่สามารถ

จะบรรยายได้ในความผูกพันของพวกเขาที่มีต่อกัน หลังจากที่พวกเขาจบชั้น 5 เราก็แยกย้ายกันไป เพื่อรับใช้ชาติตามหน้าที่ จนมีโอกาสได้พบกันในสนามรบ จึงเป็นความดีใจอย่างมากที่ได้พบกัน

หลังจากนั้นเพื่อนมอสบอกผมว่า “เฮ้ย จักซ์ ขอถูหลบภัยของเพื่อนหน่อยวะ” ผมบอกลงไปดูเลย ผมเห็นเพื่อนค่อยๆ ไต่ลงไปถูหลบภัย แล้วมุดหายลงไปใรรูซึ่งมืดและลึกเกือบ 3 เมตร ขอนเข้าไปข้างใน ผมมองไม่เห็นเพื่อนได้ยินแต่เสียงตะโกนออกมาว่า “เฮ้ย จักซ์ รุหลบภัยของเอ็งลึกและลึกดีวะ แถมบุด้วยผ้าร่มกันดินร่ว หลบได้อย่างสบายเลยวะ!” ผมได้แต่นึกอยู่ในใจว่ายังไงมันก็นรกอยู่ดีเวลาที่มันถล่มเรา เพราะต้องไปมุดอยู่ในรูวัดดวงกับกระสุนปืนใหญ่ของมัน หลังจากเพื่อนมอสขึ้นมาจากถูหลบภัยของผม ก็บอกผมว่า “ทำถูหลบภัยแบบของเพื่อน น่าจะปลอดภัยดีวะ! ไหน เพื่อนมอสบอกว่ากูก็หลบอยู่ในบังเกอร์ มีหลังคา 3 ชั้น มีกระสอบทรายรอบบังเกอร์ 2-3 ชั้น ผมเคยไปเยี่ยมฐานปืนของเพื่อนครั้งหนึ่งตอนที่มาอยู่สมรภูมิต้านนาใหม่ๆ และยังไม่มืเหตุการณัร่นแรงมากนัก ได้พบกันทั้งเพื่อนยัง เพื่อนมอส และเพื่อนนิมิตร ผมเป็นทหารราบคนเดียว เพื่อนให้การต้อนรับเลี้ยงข้าวอย่างดี คุยกันสนุกมากส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องตลกของเพื่อนๆ ตอนเป็นนักเรียน ชีวิตที่ผ่านมายังไม่นานนักหลังจากจบออกมาจากโรงเรียนฯ เราคุยกันอย่างสนุกในบังเกอร์ ห้องอาหารของฐานปืน เพื่อนเอาอาหารอย่างดีที่สุดที่มีมาเลี้ยงผม เพราะสภาพของทหารราบอย่างผม คงจะดูโหมกกว่าเพื่อนๆ อย่างแน่นอน ผมยังพูดหยอกเพื่อนว่า “เฮ้ย ทหารปืนใหญ่มีอาหารดีๆ กินกันอย่างนี้ แล้วมึง 3 คน ไม่พิตกันแย่หรือวะ ถ้าพิตมากๆ มึง 3 คนทำยังงั้วะ! เพื่อนๆ ไม่ตอบได้แต่หัวเราะกัน ผมสังเกตเห็นบังเกอร์ทุกบังเกอร์มีความแข็งแรงมาก เสาแต่ละต้นขนาดใหญ่ทั้งสิ้น TOC ของฐานปืนยิ่งแข็งแรงมาก ขุดลึกลงใต้ดินและมีบังเกอร์กระสอบทรายหลายชั้นแข็งแรงมาก เป็น TOC ควบคุมบัญชาการยิง ป. ของฝ่ายเรา ฐานแพนเธอร์ที่ บ.นา รอบฐานปืนมีแนวลาดหนามป้องกันถึง 3 ชั้น เพื่อนนิมิตรเป็น ผบ.มว.ป้องกัน

ฐานปิ่น แต่ละแนวลดหนามตามช่องว่าง มีการวางสนามทุ่นระเบิด ทุกชั้นสามารถกดลูกไหนก็ได้ที่แผงวงจรควบคุม เป็นความคิดริเริ่มของสมองอันล้ำเลิศของเพื่อนนิมิตร ไฉยังบอก ขนาดไฉกันมาเห็น จบจากเวสต์ปอยท์ยังยกนิ้วให้มันวะ ไฉยังบอก ผมยังถามเพื่อนนิมิตรว่า มีลดหนามเหลือใช้ให้กูบ้างไหมวะ! มันบอกไม่มีเหลือวะ วางไปหมดแล้ว ต้องรูดราวหน้าถ้าไฉกันมันส่งมาให้ ผมบอกยังงี้กูต้องเอาของมึงแน่ ไม่ให้กูก็ขโมยของมึงแน่นอน เพราะกูแทบไม่มีอะไรป้องกันฐานกูเลย ผมพูดกับเพื่อนนิมิตรตรงๆ มันก็หัวเราะอย่างเดียว

ผมนึกถึงความหลังที่เคยได้ไปเยี่ยมเพื่อนที่ฐานปิ่นหลายเดือนมาแล้ว และหลังจากเพื่อนมอสขึ้นมาจากภูหลบภัยของผมแล้ว เพื่อนก็บอกผมว่า กลับไปฐานกูอาจจะดัดแปลงทำภูหลบภัยแบบมึงมั้งวะ! ผมก็บอกว่าแล้วแต่เพื่อน! หลังจากนั้น เพื่อนก็บอกผมว่า เฮ้ย จักซ์ กูจะกลับแล้ว ผมเองก็เป็นห่วงเพื่อน อุตสาห์มาเยี่ยมผมถึงที่อยู่ ก็เลยรีบบอกเพื่อนมอสว่า เอ็งรีบกลับไปเถอะ อย่าเดินนะ วิ่งลัดเลาะไปให้ดี เพราะฐานปิ่นห่างจากแนวของผมเกือบ 500 เมตร ขอขอบคุณที่เพื่อนมาเยี่ยม ฝากความคิดถึงไปถึง ไฉยังและไฉมิตรมันด้วย ขอให้โชคดีและปลอดภัยนะโว้ย! ผมฝากความคิดถึงและอวยพรให้เพื่อน และบอกให้ทหารของผมไปส่งเพื่อนที่ทางออกหน้าแนว ผมมองดูเพื่อนที่กำลังจากไป เห็นรูปร่างผอมๆ ตัวเล็กด๋าดๆ จากการร่ำศึกหนัก กำลังวิ่งเดินถึงวิ่งลัดเลาะออกไปจากหน้าแนวของผม มุ่งสู่ฐานปิ่นข้างหน้า ผมไม่รู้เลยว่า นั่นจะเป็นครั้งสุดท้ายที่ผมได้เห็นเพื่อนมอส (ร.ต. คำรบ แสงจันทร์ไทย) เพื่อนรักของผม หลังจากเพื่อนจากไปน่าจะเป็นช่วงบ่ายมากแล้ว บรรยากาศที่ บ.นา ยังคงเงียบสงบ ผมลืมเรื่อง บ.ตรวการณ์ แต่ไม่มีเสียงของมันแล้ว โชคดีที่ข้าศึกไม่มีการยิงอาวุธหนักใส่พวกเรา แต่ก็ไม่ค่อยมีใครอยากมาทำอะไรนอกฐานมากนัก เวลาบ่ายมากแล้ว ทุกคนรู้ว่า เวลาที่ชีวิตจะต้องวัดดวงอีกครั้งของแต่ละวัน กำลังจะมาแล้วในไม่ช้า ผมรีบกินอาหารเย็น ทำธุระส่วนตัว หลังจากความมิดคิบคลานเข้ามาสู่ บ.นา เสียงครีมีๆ ชูดแรกก็ดังขึ้น มัน

เริ่มส่งกระสุนมาจู่เราจนมาคร่าชีวิตพวกเราอีกแล้วเหมือนเคย ชีวิตเริ่มวัดดวงกันอีกแล้ว ทุกคืนมีพวกเราบาดเจ็บล้มตายไปเพราะกระสุน ป. ของพวกมันแทบทุกวัน เรารู้แต่ไม่มีการแจ้งข่าวให้ทราบเท่านั้น ผู้บาดเจ็บก็ต้องรอไม่สามารถส่งกลับไปส่วนหลังได้ทันที ต้องรอจังหวะและเวลาที่เหมาะสม ที่ตายก็ต้องเก็บศพกันไว้ก่อนก็เท่านั้นเอง พวกเราและเข้าใจในสถานการณ์ดี และทำใจกันได้แล้ว หลังจากเพื่อนมอสมาเยี่ยมผมวันนั้นเป็นต้นมา เราก็ถูกมันถล่มทุกคืนติดต่อกันหลายคืน มีอยู่คืนหนึ่งที่มันส่งลูกกระสุนมาถล่มเราอย่างหนัก แบบถึยิบมาก แทบจะไม่เว้นจังหวะว่างให้เราได้หายใจเลย เหมือนกับจะถล่มเราให้จมธรณีลงไป โดยเฉพาะฐานปืนใหญ่ของเราโดนกระสุนมากที่สุด เสียงระเบิดดังกึกก้องสั่นสะเทือนไปทั้งคืน ทุกจุดที่ตั้งทางการทหารของเรา โดนกันหมดมากน้อยประมาณไม่ได้ ฐานสุรินทร์ที่อยู่ห่างออกไปก็โดนด้วย ประมาณได้ว่าในคืนนั้นมันใช้กระสุนถล่มเราไม่น่าจะน้อยกว่า 1,000 นัด ผมมีความรู้สึกวาคืนนั้นมันถล่มหนักกว่าทุกคืนที่ผ่านมา จะด้วยเหตุผลของมันอย่างไร ผมไม่ทราบ หรืออาจจะโมโหที่เรายังทนอยู่ได้ ถล่มหนักทุกวันทุกคืน ยังไม่ถอนตัวไปเสียที รุ่งเช้าหลังคืนที่ถล่มหนักที่สุด ผมไต่จากฐานมาดูสถานการณ์ข้างนอก มีแต่ซากปรักหักพังของสิ่งก่อสร้าง ฐานบังเกอร์ต่างๆแทบไม่มีอะไรเหลือ ที่เรายังอยู่กันได้ เพราะอยู่ในบังเกอร์ใต้ดิน หรือที่หลบภัยใต้ดินเท่านั้น เพื่อรักษาชีวิตเราให้รอดจากห่ากระสุนของมัน แล้วข่าวร้ายก็มาถึงผม ในคืนที่ถูกมันถล่มอย่างหนักแบบไม่ลืมหูลืมตาเกือบ 1,000 นัด ทำให้ฝ่ายเราสูญเสียทั้งบาดเจ็บและเสียชีวิตหลายสิบคน หนึ่งในจำนวนนั้นคือเพื่อนรักของผมด้วย คือเพื่อนมอสที่เพิ่งมาเยี่ยมผมเมื่อ 3-4 วันที่แล้ว ผมได้ทราบข่าวจากเพื่อนยังและนิมิตว่า คืนที่ถูกมันถล่มหนัก กระสุนปืนใหญ่ของมันจะเป็น 152 หรือ 130 ไม่ทราบเจาะลงใกล้ที่เพื่อนมอสชุดหลุมหลบภัยอยู่พอดี ทำให้ดินชั้นบนถล่มลงมาทับเพื่อนมอส และไม่สามารถช่วยกันขุดออกมาได้ทัน ทำให้เพื่อนเสียชีวิตเพราะขาดอากาศ และอีกอย่างคือหลุมหลบภัยของเพื่อน กรุดด้วยผ้าร่วมทั้งของ ทำให้ติดผ้าร่วม จึงออกมาไม่ได้ ผมเสียใจอย่างมาก รู้ได้ทันทีว่า

เพื่อนมอสไปเยี่ยมผมและไปดูแลหอบหืดของผม ก็เลยมาทำที่หอบหืดอย่างผมบ้าง ถ้าเพื่อนไม่มาเยี่ยมผม ไม่เห็นหอบหืดของผม เพื่อนอาจไม่ต้องตายก็ได้ หากหอบอยู่ในบังกเกอร์หอบหืดของเพื่อนที่แข็งแรงพอ ผมเสียใจที่เสียเพื่อนไป ผมรีบมุดลงไปในห้องหอบ และรีบผ่าร่มที่กรุผนังหอบหืดออกทั้งหมดทันทีโดยไม่รีรอ ไม่ต้องคำนึงถึงความสะอาด ความสบายอีกแล้ว ป้องกันเอาชีวิตรอดเอาไว้ก่อน ถ้าไม่มีผ่าร่มก็อาจตะกุกตะก่ายออกมาได้ถ้าไม่สลบหรือตายในทันที หลังเสียเพื่อนมอสไปผมนอนไม่หลับอยู่หลายคืน คิดมากกว่าเรามีส่วนทำให้เพื่อนต้องตายหรือเปล่า แต่ก็มาคิดถึงความจริงที่ว่า สมรภูมิก่อนหน้านี้คือคนที่ใครมาตกอยู่ก็ต้องวัดดวงชีวิตกันทั้งนั้นเสมอ กันทุกคน ซึ่งในคืนที่เพื่อนผมตายก็มีทหารพวกเรตายหมู่ 4-5 คนในห้องหอบ เพราะถูกกระสุนปืนใหญ่ ดินถล่มทับ ไม่สามารถงัดออกมาได้ทันที ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาถ้าโดนกระสุนปืนใหญ่ ใกล้ที่หอบหืดได้ดินห่างไม่เกิน 5 เมตร ไม่ค่อยมีใครรอด น้อยมากที่ไม่เป็นอะไร หรือตะกุกตะก่ายและช่วยกันออกมาได้ทันที แต่อย่างไรก็ยังเสียใจ ที่ต้องเสียเพื่อนรักไปอีกคน ก่อนเพื่อนจะจากไปยังมาเยี่ยมผม เหมือนสั่งลากันเป็นครั้งสุดท้ายขณะอยู่ในสนามรบ ขอให้เพื่อนไปสู่สุคติ สงบ และเพื่อนได้ทำหน้าที่สมชายชาติทหารด้วยการเสียสละชีวิตเพื่อประเทศชาติอันเป็นเกียรติอันสูงสุดของทหารแล้ว ผมมารบที่ประเทศลาว ขณะนี้ได้เสียเพื่อนรุ่นเดียวกันไป 3 คนแล้ว คือ ร.ต.ศฤงคารฯ, ร.ต.เทียนชัย ลิทธิเวช (ปิ้ง), และร.ต. คำรบ แสงจันทร์ไทย (มอส) ขอดวงวิญญาณที่กล้าหาญและเสียสละของเพื่อนทั้ง 3 คน จงสู่สรวงสวรรค์และสงบสุข พวกเราเพื่อนๆ ที่ยังเหลือจะต่อสู้กันต่อไป

บทเรียนจากการรบ

1. การรุกคืบเข้ามาของข้าศึกด้วยการยึดเนินสำคัญทั้งด้านใต้และด้านตะวันตก ด้วยการสร้างฐานที่มั่นและดัดแปลงภูมิประเทศเป็นที่มั่นแข็งแรง สร้างแรงกดดันต่อฝ่ายเรามากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะกองร้อยสุรินทร์ที่เป็นฐานชั้นนอกฐานเดียวที่เหลืออยู่ของเรา ถูกข้าศึกขนานด้านข้างทั้งซ้ายและขวา สร้างความกดดันแก่เราที่ บ.นา เป็นอย่างมาก

2. การโจมตีฝ่ายเราในตอนกลางคืน โดยถล่มด้วยปืนใหญ่อย่างหนัก และมีการยิงรบจนเป็นระยะตลอดทั้งคืน เป็นการทำลายขวัญและกำลังใจในการต่อสู้ให้ลดลง จากการอ่อนล้าไม่ได้พักผ่อนหลับนอน

3. การสูญเสียกำลังพลทั้งบาดเจ็บและเสียชีวิตแทบทุกวัน จากการยิงถล่มด้วย ป.ของข้าศึก แต่ไม่สามารถดำเนินการส่งกลับและช่วยเหลือได้ในทันที ต้องรอจังหวะเวลาที่ปลอดภัยและเหมาะสม ในห้วงที่มีการตรวจการณ์และโจมตีทางอากาศของฝ่ายเรา ทำให้ขวัญและกำลังใจของฝ่ายเรตกต่ำลง โดยเฉพาะผู้บาดเจ็บ ที่ต้องทนรอการช่วยเหลือและการส่งกลับ โดยไม่มีความหวังที่แน่นอน

ด้วยรักและเคารพพี่

พล.ต.

(ประจักษ์ วิสูตรกุล)

หน.ใจ

วีรกรรมนักรบไทย

36 ชั่วโมงนรก ! อวสาน " BC. 609 " กูแก๊งทุ่งไหหิน

บันทึกความทรงจำย้อนอดีต ของเชลยศึกสงคราม" เวียดนาม - ลาว " ที่รอดตายหลายครั้ง ในสมรภูมิโหด

ที่มาที่ไปขอแนะนำตัว ข้าพเจ้าผู้บันทึก ทหารเสือพราน เจริญศักดิ์ เฟื่องวงศ์ เกิดวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2489 ปี จอ เป็นบุตรของ นาย รัตน์ เฟื่องวงศ์ และ นาง เฉลียว เฟื่องวงศ์ เป็นบุตรคนที่ 1 มีพี่น้องรวมกันทั้งหมด 8 คน วุฒิมัธยมศึกษา มัธยมปลาย ที่ รร. โยธินบูรณะ ได้สมรสกับนาง สายหยุด เฟื่องวงศ์ มีบุตรชายด้วยกัน 1 คน คือ จ.ส.อ. อำนาจ เฟื่องวงศ์

น้องชายคนรองของข้าพเจ้า ร้อยตรี เกียรติศักดิ์ เฟื่องวงศ์ ซึ่งขาด ข้างขวาในศึกเดียวกันจากการปะทะใน พื้นที่ ไชยบุรี (ฉก. ราธิกุล) เมือง เชียงฮ่อน (เชียงลม) ได้รับบัตรผ่านศึกชั้นที่ 1

ร.ต. เจริญศักดิ์ เฟื่องวงศ์

เมื่ออายุ 21 ปี ครอบการเกณฑ์ทหารได้เข้ากองประจำการสังกัดป.พัน.21 ร.1 ชลบุรี ในวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2510 อยู่ที่นี่ได้ 6 เดือน กองร้อย ก็ส่งตัวไปฝึก สิบตริกองประจำการ หลังจากนั้น กลางเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 ถูกคัดเลือกไปฝึกเพื่อร่วมรบ "เวียดนามใต้" เมื่อเดือนสิงหาคม ปีเดียวกันได้เดินทางเข้าสู่สมรภูมิรบ ประจำการที่ ป.พัน.1ร้อย.3 พล.อสส.เสือดำนํ้า (กองพลทหารอาสาสมัครเสือดำนํ้า) (Black Panther Division) ผลัดที่ 2 ส่วนที่ 1 ค่ายแบร์แคท(ค่ายหน่วยบิน) อำเภอลองถัน จังหวัดเปียนหว่า ประเทศเวียดนาม และได้ออก AO. (Area of operations : พื้นที่ปฏิบัติการ) หลายครั้งจนถึงเดือนกันยายน พ.ศ.2513 ได้เดินทางกลับสู่ประเทศไทย

ในขณะนั้น เขมร - ลาว กำลังมีศึกหนัก ทางราชการเปิดรับสมัครอาสาสมัครไปรบลาวประมาณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2514 ข้าพเจ้าได้สมัครและบรรจุในตำแหน่ง "เสมียนกำลังพล" สังกัด BC.609 ได้เข้ารับการฝึกที่ค่ายกาญจนบุรี (เขาชนไก่) ทำการฝึก 2 เดือน จากเดือนกุมภาพันธ์ถึงปลายเดือนเมษายน พ.ศ. 2514 จึงเดินทางเข้าสู่สมรภูมิ " ล่องแจ้ง " ประเทศลาว พัก 7 วัน เพื่อเตรียมปรับกำลัง จากนั้นก็ขึ้นแนวรบในพื้นที่ " บ้านนา " ชายทุ่งไหหิน แขวงเชียงขวาง ประเทศลาว อยู่บนแนวอากาศหนาวมาก น้ำไม่ได้อาบเป็นเดือน ข้าพเจ้ากับเพื่อนชุดหลุมบังเกอร์ (BUNKERS) อยู่หลุมเดียวกันกับผู้พัน " พันตรี สมควร กาญจนกร (โคมชัย)" , พลฯ วิรัตน์ เนตรพระฤทธิ , พลฯ เล็ก (จํานามสกุลไม่ได้) และตัวข้าพเจ้า สิบตริ เจริญศักดิ์ เฟื่องวงษ์

วันหนึ่งผู้พัน โคมชัย ได้ให้ พลฯ วิรัตน์ ได้ไปคอย ฮ. ที่สนามบินชั่วคราวเพื่อจะขอตติด ฮ. ไปลง ส่วนหลังล่องแจ้งเพื่อไปหาเสบียง คอย ฮ. 3 วัน ไม่มีผ่านมาเลย เพราะอากาศปิดตลอด ผู้พัน โคมชัย จึงวิทย์ เรียก พลฯ วิรัตน์ กลับมา และให้ ข้าพเจ้า ไปแทน ผู้พันฯบอกว่า " ให้ ไล่เปี้ยกมันไป มันคล่องหน้อยไปหา อะไรมา แดกกัน ...แล้วมึงค่อยไปอาบนํ้าที่ อุดรฯ กับกู " มันคงเป็นดวงของข้าพเจ้า อากาศเปิดสว่างจ้า อินทนิล (ฝอ.3 ฝ่ายอํานวยการยุทธการ ร้อยโท ชูเกียรติ สิ้นคําเจริญ) เรียกให้ ฮ. มารับข้าพเจ้า ถึงส่วนหลัง

ของล่องแจ้ง ตกกลางคืน ข้าพเจ้า เล่นกีตาร์ร้องเพลง ฟ้าแดง ของสุนทราภรณ์ ทั้งคืน ถึงรุ่งเช้า ฝอ.4 (ฝ่ายอำนวยการส่งกำลังบำรุง) พันตรีสงัด จันทรเปรม มาเรียกข้าพเจ้า " ไอ้เวร เลือกร้องเพลงฟ้าแดงทั้งคืนมึงรู้หรือเปล่า เกิดอะไรขึ้นข้างบน ...เตรียมไปรับศพ ผู้พัน โคมชัย ที่สนามบินล่องแจ้งซึ่งอยู่ไม่ห่างจากบก.ส่วนหลัง ฝอ. 4 "ไอ้เปียก มึงรอดหวุดหวิดหวะ " เพราะหลุมบังเกอร์ผู้พันฯ ซึ่งมีข้าพเจ้าอยู่ด้วย รวม 4 คนถ้าข้าพเจ้าอยู่ ก็คงตายหมด 4 คน ข้าพเจ้าเลยรอดเพียงคนเดียว ส่วน ผู้พันโคมชัย, พลฯ วิรัตน์ฯ และ พลฯ เล็กฯ ได้ไปอาบน้ำพร้อมกันที่ อุดรฯ (พิธีอาบน้ำศพที่ จว.อุดรฯ) จากนั้นข้าพเจ้าก็ขึ้นแนวรบ ฐานบ้านนาอีกประมาณหนึ่งสัปดาห์ ได้มี ผบ.พัน. คนใหม่มาแทน คือ พันตรี ปรีชา เอี่ยมสุพรรณ ปลายเดือน มิถุนายน 2514 ได้ย้ายกำลังพล BC.609 ไปตั้งอยู่บนยอดเขาภูเทืองทุ่งไหหิน ซึ่งกองพันข้าพเจ้าได้มาตั้งเป็นกองพันแรกในทุ่งไหหินและกองพันต่างๆก็ทยอยตามมากองพันของข้าพเจ้า เป็นแม่ข่าย คือ ศูนย์ประสานงานส่วนหน้า กับทุกหน่วยรบรอบทุ่งไหหิน

ภูเทืองทุ่งไหหิน เป็นลักษณะที่ตั้งอยู่ใจกลางทุ่งไหหิน ร้อย.2 BC.609 ตั้งอยู่ที่เนิน 1200 เมตร บก.BC.609 ตั้งอยู่สูงขึ้นไปทีเนิน 1300 เมตร เป็นที่ตั้ง บก.พัน. และ บังเกอร์ หมวด อวน. (อาวุธหนัก) และร้อย.3 ได้ซุ่มรอเรด (คูติดต่อ) รอบฐาน ตั้งอยู่สูงขึ้นไปอีกทีเนิน 1400 เมตร เป็นที่ตั้งร้อย. 1 (ผบ.ร้อย. " ร้อยโท สมพงษ์ พันกาหรัต ") เอาละ..ครับ ! จะขอกล่าวถึงสถานการณ์โหดอันมีที่มาที่ไป!

" 36 ชม. โหดนรก อวสาน BC.609 ภูเทืองทุ่งไหหินเป็นความทรงจำที่ข้าพเจ้าคิดขึ้นมาทีไร ก็สดุ้งทุกที ว่าข้าพเจ้ารอดมาได้อย่างไรบางครั้งก็ร้องไห้เหมือนคนบ้าทุกที จนต้องไปรักษาตัวที่ตึกโครมคราม (ตึกผู้ป่วยทางประสาทมีอาการโครมคราม ชื่อตึกที่ถูกตอง " พวงคาม ") รพ.พระมงกุฎฯหลายครั้ง และ รพ.ศรีธัญญา ก็หลายครั้งเพราะเกิดจากอาการประสาทหลอน "

เหมือนเป็นลางหรือสิ่งบอกเหตุไม่ทราบได้ ก่อนศึกหนักหนึ่งวัน คือ

วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2514 มองไปทางทิศเหนือจากฐาน BC.609 ไกลออกไปเห็นนกยักษ์บินเต็มท้องฟ้า รอง ผบ.พัน. ร้อยเอก ณรงค์ มาลีแก้ว (มาลา) บอกว่า อีแร้งบินเต็มไปหมด อีแร้งมันกินซากคนตาย และในเย็นวันนั้น ฮ.ได้นำเสบียงอาหารดิบมาส่งเพื่อปรุงกินกันเอง ข้าพเจ้าเอา มะเขือยาว ,พริกชี้ฟ้า, กระเทียมและ หอมแดง มาเผาไฟ แล้วโขลกใส่น้ำปลาร้า กินจนพุงแน่นเหมือนสังลาว่าจะไม่ได้กินอีกแล้ว

คืนนั้นนอนไม่หลับตลอดทั้งคืนบังเกอร์ข้าพเจ้านอนคู่กับ พลฯ วัฒนา วงแหวน เข้ามืดปวดท้องอืด จึงหยิบหนังสือพิมพ์ แล้วเดินลงไปใกล้แนว ลวดหนาม และก็ใส่หนังสือพิมพ์ แล้วโยนออกนอกลวดหนาม เสร็จแล้วก็กลับมานอนต่อ อ้าว!ปวดอืดอีกแล้ว ก็หยิบหนังสือพิมพ์ ลงไปอืดอีกแล้วก็ห่อหนังสือพิมพ์โยนข้าม ลวดหนามอีกที ครึ่งนี้ข้าศึกได้ยิงจรวดมาตกใกล้ตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตกใจกระโจนพรวด ลงร่องเวด เสี่ยง หมวด ทุน ด้วงทอง วังโระ มาที่บังเกอร์อาวุธหนักซึ่งทำหน้าที่ คอย. (FDC. ศูนย์อำนวยการยิง) บอกลูกน้องผมโดนแล้ว ข้าศึกเต็มไปหมดแล้วอินทนิล ตะโกน " เลทอะเลิด " (ข้าพเจ้าเข้าใจได้เตรียมต่อสู้เต็มที่) ข้าพเจ้าหยิบพระพวงใหญ่ที่ห้อยอยู่หวนอนบังเกอร์ของข้าพเจ้าซึ่งมีไว้คุ้มครองในสงครามเวียดนามได้มาสวมใส่ และบอกพ่อ บอกพระช่วยด้วยแล้วตะโกน " พัน.9 ร. 9 สู้ตาย ! " พร้อมทั้งกระโจนลงบังเกอร์ ค.60 และ ค.81 ซึ่งมี ลิบตรี ประพันธ์ บุญเสริม ยิง ค.81 และผม ยิง ค.60 ส่วน พลฯวัฒนา วงแหวน คว่า M.16 ลงร่องเวด ด้านหน้าฐานเตรียมต่อสู้ ส่วนเพื่อนๆ หลายคนหลบอยู่ในบังเกอร์ ก็มี พลฯ คลิ่ง แดงนัย , ลิบตรี สมทรง เปรมภักดิ์, ลิบตรี สมบัติ พวงมาลา อยู่ข้างใน ข้าพเจ้าได้ยิงแบบอัตโนมัติด้วยอาวุธประจำตัว M .16 โดยไม่ต้องฟังคำสั่งข้าศึกได้ขึ้นมาเกาะหน้าแนวเต็มไปหมด ต้องยิงบรรจุศูนย์คือเอาชิ้นส่วนบรรจุออกหมดแล้วยิงให้ตกหน้าแนวลวดหนาม ข้าพเจ้าถูกข้าศึกยิงอาวุธหนัก กระสุนลูกที่ 1 ตกใกล้กับ หลุม ค. ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็คิดว่า M.16 คู่มือกระโดดเข้ามาคอยทำอยู่บริเวณปากภูบังเกอร์ (ช่องทางเข้าบังเกอร์) กระสุนลูกที่ 2 ตกไปทางด้าน

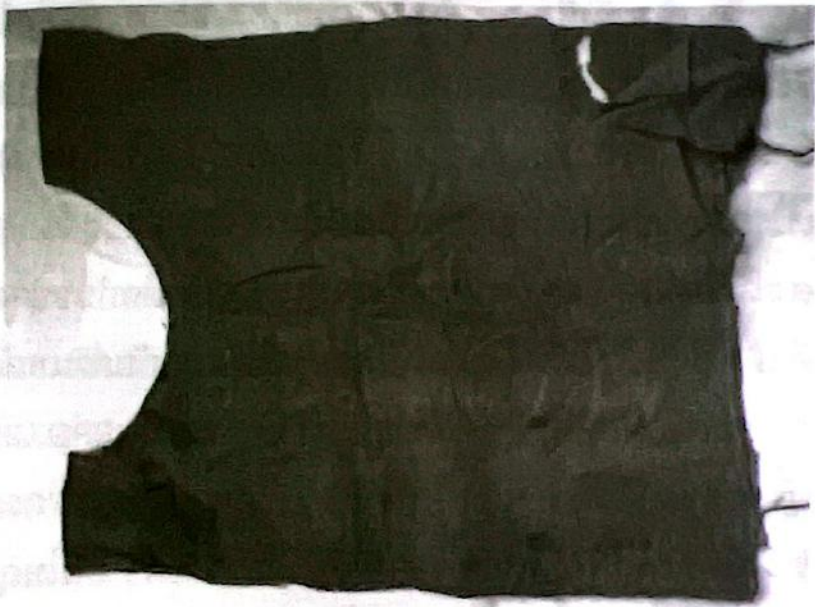
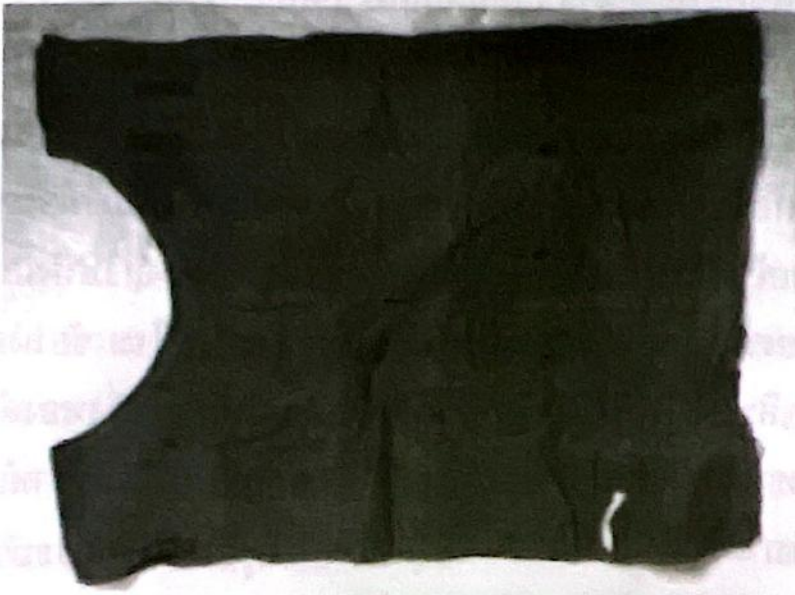

ซ้ายกลางบังเกอร์ที่หลบของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าหมดสติไปพักหนึ่งรู้สึกตัวขึ้นมา ลืมตารู้สึกเลือดเข้าตา และคว้นไฟ เขม่าดินปืนคลุ้งเต็มไปหมด ลูกปืน ค. และส่วนบรรจุที่กระจัดกระจายด้วยแรงระเบิดกระเด็นวิ่งไปมาโดยไม่มีทิศทาง ข้าพเจ้าใช้มือจับไปที่ใบหน้าด้านซ้ายบวมเป่ง เจ็บหนึบ ! และมองเข้าไปข้างใน บังเกอร์เพื่อนตายทั้งหมด พลฯ คลิ่ง แดงนุ้ย , ลิบตรี สมทรง เปรมภักดิ์ , ลิบตรี สมบัติ พวงมาลา และ ลิบตรี ประพันธ์ บุญเสริม มีทั้งหน้าขาด ขาดกลางตัว คอแขนขาด ข้าพเจ้าตกใจสุดขีด อาวุธปืน M.16 คู่มือก็พังขาดตามแรงระเบิด เป็น 2 ท่อน กองกระสุนลูกปืน ค. และส่วนบรรจุกระจัดกระจายเกลื่อน กำลังจะระเบิดทั้งบังเกอร์ ข้าพเจ้าตั้งสติได้วิ่งไปที่บังเกอร์ บก.พัน.BC 609 และ รอง มาลา หรือ ร้อยเอก ณรงค์ มาลีแก้ว ได้ทำแผล ให้ข้าพเจ้า ซึ่งถูก สะเก็ดระเบิดฝังที่กรามซ้ายซ้ายของข้าพเจ้า โดย รอง มาลา ได้เอาผ้าพันแผล มาพันหัวและแขนเหนือข้อศอกด้านซ้ายของข้าพเจ้า มีแผลกระสุนทะลุหลัง มือซ้ายพันแผลเสร็จแล้วใช้ผ้าพันแผลมาคล้องมือของข้าพเจ้ากับคอและ วิหุญเรียกขอ ฮ. พยาบาลมารับ ขณะนั้น เนิน บก. ร้อย.2 ที่ตั้งอยู่ต่ำกว่าได้ส่ง ข้าขึ้นมามอบว่า ข้าศึกเกาะแนวลาดหนาม บก.พัน.BC 609 เต็มไปหมด จะ ขึ้นมาช่วยก็ช่วยไม่ได้แล้ว ส่วน ฮ. พยาบาลก็ลงรับไม่ได้ โดนข้าศึกเกาะ รอบฐานยิงรบกวนตลอดเวลา ฮ.ลงไม่ได้ ให้จัดกำลังนำตัวคนเจ็บออกนอก พื้นที่แล้วส่งสัญญาณ แต่กำลังพลเรามีน้อยกว่าเนื่องจากอยู่ระหว่างการลา พักหลายคนรวมถึงผู้พัน " พันตรี ปรีชา เอี่ยมสุพรรณ และ พันตรี สัมพันธ์ นาคะสิง นายทหาร CO. (ควบคุมบังคับบัญชา) " ทั้งยังมีผู้ป่วยบาดเจ็บ ขาด ลา และเสียชีวิต

ข้าพเจ้าร้องบอกกับ รอง มาลา ว่า " ออกไปไม่ได้แล้วก็ตายด้วย กันที่นี่แหละ ! "

ตลอดเวลาข้าศึกได้แหกแนวด้านทิศตะวันตกของฐานได้แล้ว และคืบเข้ามาหา บก.BC.609 ที่ข้าพเจ้าทำแผลอยู่ โดยมี ร้อยเอก ณรงค์ มาลีแก้ว (มาลา) , จำลิบตรี. สมศักดิ์ , ลิบตรี เปี้ยก (จ่านามสกุลไม่ได้)

พนักงาน CW. หรือ พนักงานสื่อสาร (วิทยุสนาม) , พลฯ ปรีชา หันสังข์ และ พลฯ ชลอ นนทการ ซึ่งอยู่หลุมบังเกอร์เดียวกันหมดกับ รอง มาลา เห็นว่า ข้าพเจ้าบาดเจ็บและเข้าศึกได้แหกแนวเข้ามาใกล้บังเกอร์แล้ว ได้สั่งให้ข้าพเจ้าวิ่งถอยไปอยู่หลุมบังเกอร์ของ ผอ.3 อินทนิล (ร้อยโท ชูเกียรติ สิ้นคำเจริญ) อินทนิล เรียกให้ข้าพเจ้าเข้าไป แต่ข้างในกำลังพลเต็มไปหมด (ในบังเกอร์ FDC. มี ร้อยโท ชูเกียรติ สิ้นคำเจริญ หรือ อินทนิล , ร้อยโท โรม ชัยมงคล หรือ ชูพันธ์ ผบ.อวน. ,สิบตรี ไพรัช เลิศสิงห์ไตรภพ , สิบตรี วิเชียร ฉิงทองคำ , FAGแก้ว.(ผู้นำโจมตีทางอากาศหน้า) ทอมทอมอี กับ ทอมทอมอี และข้าพเจ้า ซึ่งบาดเจ็บพร้อมทั้งหมาแก้วที่เลี้ยงไว้ หลบอยู่ได้แค่ปากบังเกอร์ ประมาณ บ่ายโมงของวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2514 เข้าศึกได้รุกคืบเข้าปะชิดยิงอัดระเบิดใส่ บังเกอร์ บก.พัน. BC.609 ซึ่งข้าพเจ้าได้ถอยมาอยู่เมื่อสักครู่นี้เอง อินทนิล เรียก มาลา แต่ไม่มีเสียงตอบ เข้าศึกได้เอา บังเกอร์ บก.พัน. BC 609 เป็นกำบังถล่มบังเกอร์ของ อินทนิล ที่ข้าพเจ้าอยู่ด้วย และกำลังส่วนหลังก็ได้ส่งเครื่องบิน และ ปืนใหญ่ ยิ่งช่วยรบกวนข้าศึกกันอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาทั้งคืน ข้าพเจ้าได้ยิน อินทนิล พูดโต้ตอบกับส่วนหลังโดยให้กำลังใจบอกว่า " สบายมาก " ขณะเดียวกันข้าศึกก็ได้ยิง RPG.(อาวุธยิง) ทะลุบังเกอร์ที่ข้าพเจ้าอยู่แต่ไม่ระเบิด ลูกกระสุน RPG ยังฝังคากระสอบทรายอยู่เลยเสียงระเบิดดังกึกก้องตลอดเวลาทั้งคืน ได้ทราบว่า ปืนใหญ่ (โลอัน) ที่ฐาน แก่งไก่อ ได้ถอนกำลังไปหมด รวมทั้ง กองพันอื่นก็ถอนออกจากพื้นที่ตัวเองไปหมดแล้ว คงเหลือเฉพาะ BC.609 ที่ยังถอนไม่ได้เนื่องจาก ข้าศึกได้ทุ่มกำลังมหาศาลเพื่อจะละลายBC.609 ให้ได้ เพราะถือว่าเป็นชัยชนะเด็ดขาด...!! ตลอดเวลาในวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ.2514 ทุกคนไม่ได้หลับนอน อินทนิล และ ร้อยโท โรม ชัยมงคล หรือ ชูพันธ์ ,FAG. และ ผบ.มว.อวน. ได้ปลอบใจข้าพเจ้าเนื่องจากข้าพเจ้ามีอาการบาดเจ็บเลือดเต็มตัว เลือดเต็มผ้ายันต์ของพ่อ ซึ่งออกศึกมาหลายศึก ถ้าไม่มีผ้ายันต์ข้าพเจ้าคงตายไปแล้ว ข้าพเจ้านึกถึงบารมี " สมเด็จพระนเรศวรมหาราช " และ " พ่อ ร.9 "

เลื้อยยันต์ " หลวงพ่อจง วัดหน้าต่างนอก " ของบิดา ร้อยตรี เจริญศักดิ์
 เพื่องวงษ์ ที่ออกศึกสงครามมาหลายสมรภูมิทั้งใน " ศึกมหาเอเชียนรพาท " และ " สงครามอินโดจีน " จนตกทอดมาถึง ร้อยตรี เจริญศักดิ์ ฯ ได้ใส่ออก
 สงคราม " เวียดนามใต้ " และ " ลาว " พุทธ รัชกาลที่ ๙ และ รัชกาลที่ ๑๐ ตลอดเวลาเพื่อนร่วมรบทุกคนอ่อนล้าเต็มที และทราบทั่วกันกองพัน
 ถอนตัวหมดแล้ว อินทนิล ได้หยิบเอกสารมาให้คนละแผ่น แล้วเอนม้วนมา
 ราบลงบนแผ่นกระดาษและรอยด้วยโอวัลตินผงให้ทุกคน เลีย! กินแก้หิวรวมทั้ง

หมาแมวซึ่งพวกเราได้เลี้ยงไว้ก็ได้รับเลี้ยงกินนมชั้นหวานกับโอวัลตินเหมือนกัน อินทนิล บอกว่า " กินซะ! นี่เป็นอาหารครั้งสุดท้ายแล้วจะได้แยกจากกัน!!" และได้สั่งขอให้ส่วนหลังยังป็นใหญ่กลมใส่ฐานตัวเองเนื่องจากข้าศึกเข้าปะชิดตัวแล้ว หลังจากนั้นก็ได้สั่งให้ข้าพเจ้าซึ่งอยู่ปากบู้งเกอร์ให้วิ่งออกไปก่อน...เดี๋ยวจะตามออกไป....ข้าพเจ้าวิ่งลงร่องเรดซึ่งอยู่กลางฐานจากทิศใต้ไปทิศเหนือ คือหน้าฐาน มองออกไปเห็นทุ่งไผ่ ..ปีใหม่ เรื่องสุวรรณมาจากไหนไม่รู้...วิ่งนำออกมาบอกข้าพเจ้า " ไ้เปี้ยก ตาม ฎมา!!!!" พร้อมทั้ง อีแตน หมาแมว ข้าพเจ้าเข้าหลุมคูเรดในร่องเรด ส่วน อีแตน ยืนตัวสั้นอยู่ข้างบน ข้าพเจ้าเรียกมันลงมา มันก็ไม่ลง สะเก็ดระเบิดที่ส่วนหลังยังกลมมาโดนอีแตนขาดกลางตัว มีชิ้นส่วนสะเก็ดระเบิดมาตกใกล้ตัวข้าพเจ้าขึ้นเท่าฝ่ามือ เอามือไปแตะที่สะเก็ดระเบิด ยังรู้สึกร้อนจืออยู่เลย ลั่นเสียงการกลมข้าศึกก็พรวดปะชิดตัวข้าพเจ้าซึ่งบาดเจ็บ และก็ไม่มีปืนต่อสู้ด้วยก็ต้องหันหลังวิ่งกลับมาทางเก่าที่บู้งเกอร์ อินทนิล เห็นทหารเวียดนามเหนือถือปืนติดดาบปลายปืน ยืนบนหลังคาบู้งเกอร์เต็มไปหมดอย่างผู้ชนะ ไฟลุกไหม้บู้งเกอร์ คว้นโขมงเต็มไปหมด เพ็ญ อินดี มาทางไหนไม่ทราบ ถือปืนจุดมือข้าพเจ้าแล้วบอกว่า " ไ้เปี้ยก ! วิ่งตามฎมา!!" เพ็ญ อินดี วิ่งนำข้าพเจ้าวิ่งลงร่องเรดด้านหน้า ฐาน บก.พัน. BC.609 ข้าพเจ้าวิ่งตาม เพ็ญ ไปแค่มือเอื้อมถึง ข้าศึกซึ่งยึดได้เกินกว่าครึ่งฐาน กระโจนออกมายิงสวนใส่ เพ็ญฯ.... เพ็ญฯ กระเด็นโดนข้าพเจ้าซึ่งวิ่งตามมาติดๆ

เพ็ญฯ นอนหงาย ข้าพเจ้านอนคว่ำหน้า เพ็ญฯ..ร้องออกมา " ไ้เปี้ยก!! ... ฎ ... อะ อะ ... " เพ็ญฯ ขาดใจตายตาเหลือก ข้าพเจ้าเอามือปิดตา เพ็ญฯ แล้วบอกว่า " เดี่ยว !! ฎคงตามมึงไป " เสียงข้าศึกดังตามมาจากข้างหลังเต็มไปหมด ได้ยินเสียงปืนทีละนัด คงจะยิงคนที่บาดเจ็บแต่ไม่สามารถจับตัวไปได้ เสียงดังมาที่ตัวข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าโดนดาบปลายปืนจี้ม ข้าพเจ้าเจ็บสะดุ้งพลิกตัวขึ้นนั่งข้าศึกถาม " แม้ว .. ลาว " (แม้ว หรือลาว) ข้าพเจ้าพูดแม้วไม่ได้...ลาวก็พูดไม่เป็น....ก็เลยบอกว่า " ไทยแลนด์ " ข้าศึกดีใจมาก

บอกว่า “ ดีเจย ฮานอย ” และเอาสายโทรศัพท์สนามมามัดตัวข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าตอนนั้นเหมือนคนไม่มีชีวิตจิตใจ เหมือนคนที่ตายแล้ว คิดว่าเดี๋ยวมันคงจะตัดคอข้าพเจ้า ตามที่เคยได้ยินมา

ทางทิศตะวันตกพระอาทิตย์กำลังจะอัสดงลับขอบฟ้า ฟ้ายสีแดงเหมือนหยาดเลือด ย้อยเต็มท้องฟ้าหตุ ข้าพเจ้าถูกมัดตัวให้เดินเหยียบไปบนซากศพ ทั้งฝ่ายเขาและฝ่ายเรา ภาพที่ปรากฏทั้งเขาและเรากอดกันแท้งกันตาย ซากเครื่องบิน T.28 ของฝ่ายเราดกหน้าฐานไฟยังลุกไหม้มีควันโขมงอยู่เลย

36 ชม.นรก ! อวสาน “ BC.609 ” ภูเทืองทุ่งไหหินก็จบลงในเวลาร่วมค่ำของเย็นใน วันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ.2514 ลีนอิสรภาพ ณ วินาทีนั้น ข้าพเจ้ารอดตายหลายครั้งอีกทั้งสูญเสียผู้บังคับบัญชา และเพื่อนนักรบไทย.... ละลายไปพร้อมกับฐาน BC.609

จากโลกเก่าสู่โลกใหม่ใน (คอมมิวนิสต์) เรือนขังหนองแสด

ข้าพเจ้าถูกจับมัดมือโพลไปข้างหลัง มัดข้อมือและมัดเหนือข้อศอกทั้งสองข้างโพลไปข้างหลัง ทั้งๆที่ข้าพเจ้าบาดเจ็บ เพราะถูกสะเก็ดระเบิดเหนือข้อศอกข้างซ้ายทะลุ เลือดไหลตลอดและที่ฝ่ามือซ้ายโดยเฉพาะใบหน้าข้างซ้ายบวมเป่ง เพราะสะเก็ดระเบิดเข้าไปฝังที่กรามข้างซ้าย ตาข้างซ้ายก็ปิด เลือดเข้าตาหลับลืมๆ มองไม่เห็นทาง ขณะที่ข้าศึกใช้เชือกผูกตัวข้าพเจ้าให้เดินตามลงไปดินฐาน BC.609. ข้าพเจ้าเห็นหลุมขนาดใหญ่หลายหลุม มีรังกระสุน ลูกปืนทุกชนิดของฝ่ายเขา เขาบอกว่าเขามองไว้ก่อนที่เขาจะถอนกำลังไปครั้งก่อนเป็นปี ก็มีหญ้าปกคลุมไม่มีใครสังเกต เข้าตีใหญ่ครั้งนี้ เขาก็ขุดขึ้นมาโจมตีเรา นี่คือการรู้กลยุทธ์ที่ได้จากข้าศึกเขาพาไปที่หลุมที่เค้าขุดไว้เพราะมืดแล้วเดินตามก็จะหลงมาตลอด เพราะเสียเลือดมาก ข้าพเจ้าภาวนาขอให้เป็นข้าพเจ้าเพียงคนเดียวที่ถูกจับ พอถึงหลุมก็เจอ ลุงเล้ง สมศรี อยู่ร้อย.1 BC.609 ถูกจับมัดอยู่ในหลุม ร้องด้วยความเจ็บปวด เสียงดังตลอด เพราะถูกมัดด้วยสายโทรศัพท์ ข้าพเจ้าบอกปลอบใจลุงเล้ง “ไม่ต้องร้องหลอก...เดี๋ยวมันก็คงเฉือดเราทั้งสองคน” ลุงเล้งยิ่งแหกปากเสียงดังมากกว่าเก่า ข้าศึกมานั่งปากหลุมแหว่ง

ดาบปลายินอาถ้ำ ซึ่งยาวมาก เป็นเหล็กชุดฉาบขาวแว็บ! มองมาที่ข้าพเจ้าและลุงเล้ง แล้วหัวเราะ ลักพักข้าพเจ้าเริ่มทนไม่ไหวเพราะสายโทรศัพท์มัดมือไพล่หลังแน่น เลือดไม่เดินเจ็บปวดมากและข้าพเจ้าปวดที่ใบหน้าที่โดนสะเก็ดระเบิด ข้าศึกได้ ถอดรองเท้าบู๊ทของข้าพเจ้าแล้วมัดหัวแม่เท้าสองข้างติดกันแน่น และมัดเหนือ หัวเข่าทั้งสองข้างแน่นติดกัน ลุงเล้งก็เช่นเดียวกัน โอโฮโฮ..! ลุงเล้งถึงได้แหกปาก ร้องด้วยความเจ็บปวดตลอด ข้าพเจ้าก็เลยแหกปากร้องปาก (คิดในใจ "มึงจะฆ่ากูก็ฆ่าเสียเลย..เลือดไม่เดินทั้งตัว ทนไม่ไหวแล้วโว้ย!") ข้าศึกบอกว่า "อดทนๆ" ลักพักก็คงเป็นระดับสั่งของเค้าให้มาคลายที่มัดไว้ ข้าพเจ้าก็บอกว่า "จะหนีก็ไปไม่ไหวแล้ว ขอน้ำกินหน่อย" เค้าบอก "กินบ่ได้ เลือดซีไหลบ่หยุด อดทน เมื่ออื่นจะไปอยู่ที่ดีกว่านี้" พอวันรุ่งขึ้นก็เจอพี่ ส.อ.ณรงค์ มุสิกะ ปาน อยู่ BC.609 ร้อย.1 ถูกจับมาโดนสะเก็ดระเบิดที่หลัง เดินหลังแอ่นเป็นอีแอ่น ถูกจับมัดมือไพล่หลังแล้วมาผูกกับข้าพเจ้าและลุงเล้ง สมศรี กับเพื่อน จ.ส.อ.สัจจา สุขทอง BC.609 ร้อย.3 , ปีใหม่ เรืองสุวรรณ BC.609 ร้อย.3 , อภินันท์ พุนสมบัติ BC.609 ร้อย.1 และข้าพเจ้า "1 เดียว" เจ้าหน้าที่ บก.พัน 9 ที่รอดตาย...นอกนั้น เสียชีวิตหมด....! ถูกมัดร้อยเป็นพวงปลาทุ พาเดินไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จากฐาน BC.609 พบ พลฯ.สำราญ สุทธิพงษ์ บอกว่าเจอ วัฒนา วงแหวน คู่บัดดี้ของข้าพเจ้า นั่งตายในร่องน้ำตื้นฐาน ก็เลยถูกจับตัวไปด้วย เดินไปตาม ถนนเส้นทางยุทธศาสตร์ของเขาซึ่งข้าพเจ้าไม่แน่ใจ เห็นเครื่องบินถล่มถนนเป็น บ่อเป็นหลุมลึก พวกข้าศึกทั้งผู้หญิงผู้ชายคนละไม้คนละมือเขาสามักคึกกันดีจริง ตัดไม้ มีทั้งจอบ ตลุมบอนกันใหญ่ๆ ช่วยกันถมถนนให้รถเดินได้ เห็นรถบรรทุก ใหญ่ๆ ถูกเครื่องบินยิงถล่มหลายคันตลอดการเดินทาง รถบรรทุกหลายคันถูก ไฟไหม้เสียหายหมด พอเครื่องบินเราบินตรวจการณ์สปีคก็ หางบ่วง บินผ่าน ข้าศึกให้พวกเราซึ่งถูกร้อยเป็นพวงปลาทุ "นั่งลง" เขาบอกว่าเครื่องบินมองลงมา ถ้าไม่เคลื่อนไหว เขาจะไม่รู้จักได้ความรู้อีกแบบ ข้าศึกได้เชือกกรองเท้าคอมแบท ของข้าพเจ้ามาผูกติดกันแล้วห้อยคอกับข้าพเจ้า เออ!เดินตีนเปล่า ค่อยเบาตีน หน่อย เดินไปเรื่อยๆ เจอหินคมบ้างโดนเปลือกลูกไม้ผลอย่างหนึ่งจำชื่อไม่ได้

เป็นไม้ผลพื้นที่ของเขาเปลือกเป็นหนามทั้งหมด เวลาแห้งเปลือกแตกออกข้างนอกเป็นแบบเมล็ดเก๋าลัด โอ้ย! ตำดินทรามมากเลือดกรบดินเลย เดินซำก็หาว่าถ่วงๆเวลา ซำศึกพูด "ดี..ดี" ไม่ใช่สมน้ำหน้าเรา แต่เป็นภาษาของเขา แปลว่า ไป..ไป คือจะให้รีบเดิน กลัวเครื่องบินฝ่ายเราตรวจการณ์เจอ พอเดินผ่านเนินที่สูงพีณรงค์ มุสิกะปาน ตัวแกสูงใหญ่หน่อยแต่โดนกระสุนเข้าที่หลัง เดินหลังแอ่นแทบจะไม่ไหวอยู่แล้วจะเป็นลมเลยถึงพวกเราล้มกันทั้งพวกที่ถูกมัดทุกคน เสียงพวกเราไววายไม่ไหวแล้ว ซำศึกเอาน้ำตาลทรายมายัดปากคนละหนึ่งกำมือเออ! ได้ความรู้ว่าเวลาจะจูบ จะเป็นลมหมดแรง เพราะแดดเผาทั้งวัน ทั้งๆที่เป็นฤดูอากาศหนาวมาก อากาศก็ปิดหมดเดี๋ยวปิดเดี๋ยวเปิด ความบาดเจ็บบ้างเลือด ขาดอาหารกันทุกคน พอเจอน้ำตาลทรายเข้าปากคนละหนึ่งกำมือ เหมือนยาวิเศษ เรี่ยวแรงมากะปลีกระเปล่าขึ้น พอตกลงกลางดินนอนกับพื้นดินกลางป่า (ป่าไม้ของเขาเป็นต้นไม้สูงใหญ่ไม่รกทึบเหมือนป่าบ้านเรา ถ้าไม่มีสงครามน่าท่องเที่ยวชมธรรมชาติ บ้านเขาต้นไม้ใหญ่ๆสูงๆทั้งนั้น) เวลานอนก็มัตนอนเรียงกัน ทหาร วน.(เวียดนาม) ก็นั่งคุมเรา อากาศหนาวมาก เจ็บปวดบาดแผลมาก ปากแห้งอยากน้ำ เขาก็ให้อดทน ทหาร วน. ผู้คุมคนหนึ่งตัวเล็ก (เป็นส่วนมาก)นั่งส่องกระจกอยู่ปลายเท้าซำพเจ้า ทำเป็นสำรวจตรวจความขาวผ่องของใบหน้าตัวเอง แล้วก็ซำเรื่องหันมามองที่ซำพเจ้าซำพเจ้าไหวหวั่นไปตามที่คุณเออมองมา เฮ้ย...เลือกมองมาที่เป้ากางเกงกู กูถูกมัดอย่างเดียวก้อึดอัดบาดเจ็บแผลจะทนไม่ไหวอยู่แล้วภาวนาว่าเป็นเพียงแค่คุณเออมองเพียงเท่านั้นเถอะ ถ้าเป็นอย่างอื่น...ตายแน่ๆ!

อากาศเย็นจัด ยามเข้ามิด ไม้ป่าไผ่หวนมาแต่ไกลทำให้คิดถึงบ้าน น้ำตาจะไหล แม่และน้องเป็นอย่างไรบ้างก็ไม่รู้ ซำพเจ้ามีแม่และน้องอีก 7 คน คอยการกลับของซำพเจ้า ถ้าไม่ถูกจับตัว (บิดาเสียชีวิตไปนานแล้ว)

รุ่งขึ้นเขาก็มัดรวมเป็นพวกพาเดินต่อ ที่นี้ผ่านทุ่งนาได้หยุดพักกลางวัน ซำศึกทุกคนเขาจะมีถุงข้าวสารยางคล่องคอแทบทุกคนใส่รองเท้าสานถักยางรถยนต์ เดินป่าสะดวกลงน้ำก็สะดวก คือเขาเคยชินใส่หมวกกะโล่แบบกำนัน

หรือผู้ใหญ่บ้านโบราณของเรา เราหยุดหุงข้าว ระหว่างติดไฟคนหนึ่งก็มีหน้าที่เอากิ่งไม้มาโบกให้ควันไฟกระจายไม่ให้เครื่องบินเข้าคิกบินผ่านสังเกตได้ หุงข้าวเสร็จก็เอาข้าวอัดด้วยสังกะสีเคลือบอัดให้แน่นเป็นก้อน แจกคนละหนึ่งกำปั้น แล้วเอาไข่สองสามฟอง มาตอกใส่กะละมังปากกว้างสักฟุตกว่าๆ ใส่น้ำตั้งไฟให้เดือดเอาเกลือเม็ดใส่หิบบำมือ “ทหารของเขา อาหารหลักที่ติดตัวคือเกลือ ข้าวสาร” นอกนั้นไปแสวงเครื่องข้างหน้า เขาเก็บผักชะแยง ตามชันนาที่เดินผ่านมาตม้นำใส่เกลือหน่อยใส่ไข่ละลายสองสามลูก ข้าพเจ้าไม่ค่อยจะชินกลิ่นผักชะแยงสักเท่าไร เพราะเป็นคนอยู่พระนคร (ตอนนั้นยังไม่มีกรุงเทพ-ธนบุรี) แต่ก็กินอร่อยเพราะความหิว อ้าปากได้นิดเดียว เอานิ้วชี้ค่อยๆ อดปาก (สะกิดระเบิดที่ถล่มใส่GRAM คงเป็นกระสุนปืนใหญ่ของเขา เพราะรุนแรงจนเพื่อนๆ ตายทั้งบังเกอร์) ค่อยๆ เคี้ยวกินได้นิดหน่อย กลิ่นผักชะแยงกลิ่นเหม็นเหมือนแมงกะแท่งที่เล่นไฟบ้านเรา พักตอนกลางวันหายเหนื่อยก็พาเดินต่อใกล้จะถึงจุดหมายปลายทางก็ร่วมคำเขามีขนมคล้ายขนมตูปี้บ้านเรา กินแล้วรู้สึกถึงรสถั่วลิสงและน้ำตาล เขาอัดเป็นก้อนเหมือนขนมตูปี้บ้านเรา เวลาเหนื่อย หิว ไม่มีแรงกินแล้วเหมือนอาหารวิเศษ เขาเรียกชื่อว่า “ขนมโค” สักพักใหญ่ใกล้ค่ำก็ถึงปากถ้ำซึ่งเดินเป็นเนินเขาขึ้นไปมีฟางหญ้าแห้งอยู่เต็มเหมือนส่วนหลังเขาเตรียมไว้คอยต้อนรับเราอยู่พอมาอยู่ที่รูถ้ำลึกพอสมควร จุคนได้ยืสิบถึงสามสิบคน แต่ปากถ้ำเอาไม้ท่อนใหญ่กว่าแขนมาขวางกันปิดปากถ้ำเหมือนกรงขัง และก็แก้มักพวกเราทุกคน...ไ้ย้ย!!! รู้สึกสบายตัวขึ้นเยอะเพราะถูกจับมัดด้วยสายโทรศัพท์เจ็บปวดรำคาญมานาน อยากจะให้แก้มัดเสียที นอนตอนกลางคืนหลับเป็นตายเพราะความอ่อนล้า

รุ่งเช้าตื่นมา มีทหาร วน.มาหุงข้าวให้กิน ก็มีเนื้อบ้างหมูบ้างแต่เป็นกระป๋อง อาหารให้กินมือเข้ามือเย็น ขนาดปลากระป๋องผักกาดดองตราพิราบขาวบ้านเรา ถ้าเดี๋ยวนี้กระป๋องละ 15 บาท เมื่อก่อนคงจะ 3-4 บาทละลายในหม้อข้าวใบขนาดปากหม้อกว้างประมาณฟุตครึ่ง ใส่น้ำครึ่งหม้อกว่า ใส่เกลือเม็ดหมู หรือ เนื้อกระป๋อง หม้อข้าวให้ใส่กระป๋องเดียว กวนน้ำในหม้อ หายไปหมด

แทบไม่เหลือเป็นชิ้นเลย ข้าวสวยคนละถ้วยซ้อนมืออยู่คันสองคัน เป็นช้อนกลาง เวลากินก็หักกิ่งไม้หน้าถ้ำมาทำเป็นตะเกียบ แล้วก็ห้วยข้าวเข้าปากและก็ชดน้ำ วิญญาณหมูหรือวิญญาณเนื้อ ข้าวจะได้ไม่ติดคอ ข้าพเจ้าอำปากกินข้าวตามเพื่อนไม่ทัน เพราะสะกิดระเบิดฝักรามข้างซ้ายอำปากได้นิดเดียว แต่ก็ใช้นิ้วชี้ ยัดเข้าไปได้ กินไม่ทันเพื่อน และเห็นเพื่อนแต่ละคนหิวโหยทุกคนได้โควต้าข้าว คนละถ้วย (เข้าถ้วย-เย็นถ้วย) หลายครั้งข้าพเจ้าจะท้อแท้ จะคิดสั้นทำร้ายตัวเองหลายครั้ง และก็ไม่ว่าจะได้กลับบ้านหรือเปล่านั้นข้าพเจ้าไม่เคยหมดถ้วย จะมีเพื่อนๆหลายคนจองข้าวที่เหลือ (เพราะกินไม่ทัน นายทหาร วน. จะมาเก็บก่อน) มีอยู่ครั้ง จ.ส.อ. สัจจา สุขทอง กำลังกินข้าว หน้าปากถ้ำ มีกล้วยป่าเยอะแยะ จำสัจจา มองนอกถ้ำกล้วยน้อยๆเหมือนจะไม่ให้คนอื่นเอาก่อน แกกระเทียมนอกถ้ำกล้วยนอกถ้ำ มันก็ไม่หักเพราะแกละพยายามแะๆ ก็ไม่ได้ใส่ใน ไส้ นอกก็ยังดีวะ...!! แกเคี้ยว กินกับข้าวเป็นอาหารเสริมหน้าตาเฉยเลย เพราะข้าวได้ถ้วยเดียวพร้อมทั้งน้ำ วิญญาณต่างๆ แล้วแต่จะคิด อยู่ที่ถ้ำ 4-5 วัน ทหารหมอบของเขาจะมาทำแผลให้ มีหลายคนบาดเจ็บ บาดแผลของข้าพเจ้าเหนือข้อศอกซ้าย ทะลุหลังมือซ้ายเป็น แผลอักเสบ เขาเอาผ้าพันแผลออกไปซักตากแดดหน้าปากถ้ำ ทำแผลหลักๆเขา ไข่เกลือเม็ดตม่น้ำสุก ไข่ไม้พันสำลี ชุบน้ำเกลือ แล้วเช็ดที่แผล โอ้ย!!! แสบ!! ก็โดนตะคอก ผ้าพันแผลแห้งเขาก็เอามาพันให้เขาบอกว่ายุทธภัณฑ์ของเขาต้องใช้กับแนวหน้าของเขา ส่วนเราเขาขอให้ออดทนหน่อยไปเวียดนามเหนือแล้วจะได้ยุติ กินดีขึ้น พลจ.เสริม เอี่ยมสำอาง จากBC.609 ร้อย 1 นิ้วก้อยซ้ายถูกระเบิดเกือบ ขาดรุ่งริ่ง หมอบจับตาดูตจวร้องเป็นควายถูกเชือดเลย!

วันที่ 1 ม.ค. พ.ศ.2515 เป็นวันปีใหม่ เขาเอานูหรือมาแจกให้ดูกัน คนละ 2 มวน โอ้โฮ!! อายากมานาน ดูเข้าไปทีเดียวตัวขาไปทั้งตัว เขาเรียกนูหรือ (ทีก-ล้า) อยู่ถ้ำประมาณเดือนหรือเดือนกว่าๆ ก็เดินเท้าไปตามไหล่เขาบ้าง ล่องน้ำ เป็นหุบเขาสองฟากเป็นโขดหินเป็นช่วงๆ น้ำไหลเย็นไหลทางเดียวอากาศหนาว เย็นจัด เหมือนกับสถานที่ล่องแก่ง ที่ท่องเที่ยวป่าเชิงนิเวศบ้านเรา ถ้าไม่เกิด สงครามเมืองลาว จัดท่องเที่ยวได้สบายๆสวยกว่าบ้านเราอีก เพราะเขาไม่ตัดไม้

ใหญ่ ตัดแต่ไม้ไผ่ ไม้ไผ่ของเขากระบอกใหญ่มาก ปากกระบอกเอากันลงไปนั่ง
 อีได้เลย ประมาณหนึ่งวันก็เดินถึงที่พักใหม่ ที่กักกันเซลล์ “หนองแฮด” พื้นที่
 เป็นเชิงเขาสูง ข้าหนึ่งปลุกเป็นโรงเรือนยาวด้วยไม้ไผ่ทั้งหลัง หลังคามุงด้วยหญ้า
 แฝก ไม้ไผ่เอามาผ่าลำ ตีแบะ และใช้มีดเลาะข้อปล้องออกให้เรียบ ทำปากเป็น
 ฝาปิดกันทั้ง 4 ด้านของโรงเรือน และความกว้างไม้ไผ่ปล้อง แบะออกทุบให้เป็นฟาก
 ภายในโรงเรือนปูเป็นแคร่นอนได้ทั้งสองฟากฝั่งมีทางเดินตรงกลางประมาณ
 เมตรกว่าๆ ประตูก็นำด้วยไม้ไผ่ทุกอย่างไม่ต้องใช้ตะปู ธรรมชาติทั้งสิ้น เพราะ
 เซลล์ที่ถูกจับจะเป็นชาวอีสานเสียส่วนใหญ่ รู้เรื่องการดำเนินชีวิตแบบคนลาวได้
 เป็นอย่างดี โรงเรือนอยู่ใกล้กับลำน้ำ ลำน้ำก็ไม่กว้างมาก แบบล่องแก่งไปตาม
 ล่องน้ำ แก่งน้ำไปตามช่องเขาต่างๆ แบบท่องเที่ยวบ้านเรา ฝั่งตรงข้ามเป็นภูเขา
 สูงเสียดฟ้า อยู่ที่นี่ค่อนข้างใจโล่งกว่าในถ้ำหน้อยเรือนขังอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่สูงมาก
 ทุกต้น บนเนินเหนือเรือนขังเซลล์เป็นเรือนไม้ไผ่ของผู้คุม ซึ่งเป็นหัวหน้าเลี้ยงไก่
 ไ่ว์ยะยะยะ ระยะเวลาไม่กี่มาเกาะเต็มหลังคาเรือนขังของพวกเราเต็มไปหมด ว่างๆก็
 เอาเศษไม้ไผ่เป็นกระบอกสั้นๆ สักหนึ่งคืบ มาผ่าเป็นชิ้นเล็กๆ ไ่ว์ชำระกันตอนอี
 เสรีจแทนกระดาศทิซซู่ สักก็ขุดหลุมลึกเอาไม้ไผ่ลำใหญ่ๆ มาพาดชิดติดกัน
 ทำช่องสำหรับอี แล้วไม้ไผ่สานเป็นแผ่นๆ ปิดปากรูตอนอีเสร็จกันแมลงวันรอบๆ
 ฝาทั้งสี่ด้านของส้วมก็ใช้ไม้ไผ่ทำฝา แบบทำฝาโรงเรือนนอนปิดกันทั้ง 4 ฟากนั่ง
 อีแค่หัวโผล่ อีไปชมธรรมชาติอันสดชื่นไปด้วย “คิดเอาเอง คือปลดทุกข์ชั่วคราว”
 เสรีจแล้วเอาไม้ไผ่ที่เจียดแบบเชือกฝืนกวาดตูด (กัน) บางครั้งไม้ไผ่ลึบคมออก
 บางคนก็บาดตูดเลือดออก เป็นริดสีดวงกันหลายคน อยู่เรือนขังหนองแฮดได้
 ไม่กี่วันก็มีเฉลยที่แตกจากงู้นไหนดิน หลบหลีก(หลีกหนีจากฐานแตก)ในหลาย
 BC. ด้วยกันถูกจับมาเสริมอีกเกือบ 20 คน ในจำนวนนี้ได้พบกัน พีวี่เชียร สิทธิสงค์
 จาก BC.606/1 (แตก 20 ธ.ค.2514 ภูเก็ต) แต่ถูกจับที่สนามบินชำทอง วันที่ 9
 ม.ค. 2515 ข้าพเจ้าจำได้เรียกพีวี่เชียร พีวี่เชียรก็จำข้าพเจ้าได้ เพราะเคยเป็นลูก
 ศิษย์ ครู ก.แก้ว ประเสริฐ นักจัดทำหนังสือเพลง บ้านเช่าแกอยู่ติดกับบ้าน
 ข้าพเจ้าที่ ขอยสนิท บางโพ พีวี่เชียรจะมานั่งร้องเพลงเคาะโต๊ะ อยู่มุมร้านกาแฟ

แม่เจ้ตรงหน้าบ้านข้าพเจ้าทุกวัน ข้าพเจ้าและพี่เขียรเลยคลายความเหงา พี่เขียรเป็นลูกศิษย์ ครู ก.แก้ว ประเสริฐ แต่งเพลงให้นักร้องต่างๆ ในสมัยนั้นหลายคนเลยถามว่ามาเป็น ทสพ.ทำไม? แกบอกว่ามีหวังหลายอย่าง ท้อแท้เพราะสมัยก่อนครูเพลงไม่มีโอกาสได้ดี เหมือนปิดทองหลังพระบางครั้งแกแต่งเพลงแลกเหล้ากินแค่เมาเดียวไม่ใช่ เมาดี คือได้แค่เหล้าบางครั้งก็แค่แบนเดียว พอเมาสมองแกก็เล่นเป็นเพลงได้สมหวังของผู้ขอให้แกแต่ง แต่คนอื่นได้ดีดังสบายไป แกเลยมาตายเอาดาบหน้า เลยเจอกันที่คุกขี้ไก่(เรือนขังผู้คุมเลี้ยงไก่วันบนหลังคา เหม็นขี้ไก่ อยู่กันนานๆ เลือดคั่นยุบยับ เพราะไร เรน ไต่ตามตะเช็บ เลือดผ้า) พี่เขียรไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรเลย บอกไปได้ไกลหลายวันด้วยความเหน็ดเหนื่อยและอ่อนเพลียไปเจอเนินข้าศึกโบกมือให้เมื่อตะกักกลายเป็นปากกระบอกปืนจี้ให้วางอาวุธหมดทุกคน เลยรู้ที่มาที่ไปของพี่เขียร(เดี๋ยวนี้ได้ทราบว่าแกตายแล้วเพราะเมา) ทุกวันผู้คุมสะพายปืนพาพวกเขยไปตัดไม้ไผ่ มาทำเรือนขังเพิ่มคนที่ไม่ไปทำงานก็ถูกขังส่วนใหญ่จะเป้งพวกเจ็บป่วยไม่แข็งแรง อากาศก็หนาวเหน็บ นอนอย่างเดียวกัหิวโหย คิดโน่นคิดนี่ไปต่างๆ ที่สุดก็คิดถึงบ้าน ไปเวียตนามได้ 1 ปีกว่า ยังคิดถึงบ้านแทบตาย

และนี่มาถูกจับโดยที่ทางบ้านจะรู้รีเปล่า ว่าเรายังมีชีวิตอยู่ นอนมองชื่อเรือนโรงคิดอยากผูกคอตายหลายครั้ง ข้างนอกเรือนขังห่างประมาณ 30 เมตรเป็นกำแพงน้ำภูเขาไหลแรงทางเดียว เขาจะทำกัณฑ์กักน้ำมีครกตำข้าวด้วยแรงความดันของน้ำ ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยเห็นมาก่อน ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนโบราณแล้วผู้คุมก็เอากะดังมาฝัดข้าว แล้วก็คัดข้าวออก เทรำข้าวทั้งเป็นกอง ตาเล้งสมศรี เอารำใส่กระป๋องแล้วแอบมากินในเรือนขัง เราสงสัยว่าตาเล้ง แกเก็บตัวเงียบคนเดียว ไม่สูงลิ้งกับใคร วันหลังหลายคนที่ถูกขังเพราะไม่ได้ออกไปใช้แรงงานก็ค่อยๆ ย่องไปที่ห้วนอนตาเล้ง เห็นกระป๋องไม่รู้แกเอาจากไหน เปิดดูเห็นรำข้าวติดเปลือกข้าวเต็มกระป๋อง สังเกตตอนกลางคืน แกจะล้วงใส่ปากเป็นกำมื่อๆ ก็เลยถึงบางอ้อ.... ผู้คุมเค้าเอาไว้เลี้ยงไก่ แต่ตาเล้งมาแย่งไก่กินเดี่ยวตาเล้งแกก็คงจะกะต๋าก....กะต๋ากๆ เป็นไก่แน่ พวกเราอำแก แต่พอแก

เปลอพวกเราก็อัดไปขโมยของแกมकिनเหมือนกัน พอแรู้ก็ไววาย

ระหว่างอยู่เรือนขังหนองแฮด ตอนหลังสร้างเพิ่มเป็นสองเรือนขังโดย
แรงงานของเชลยที่แข็งแรงบางวันก็มาเกณฑ์เอาแรงงานเชลยที่แข็งแรง ไปขนข้าวสาร
อาหารกระป๋อง จะต้องไต่ไปตามไหล่เขาขึ้นไปถนน ซึ่งอยู่สูงจากดินเขามาก
เดินขึ้นไปกลับลงมาก็เกือบ 1 วัน ข้าพเจ้าอยู่ในเรือนขังอ่อนแอที่สุด ตัวก็เล็ก
กว่าเขา เขาก็เลยเรียกว่าไอ้เปี้ยก ชื่อนี้ตั้งแต่อยู่ บก.พัน 9 แล้ว โดนบาดเจ็บก็
มากกินอาหารก็ไม่ค่อยได้เพราะอ้าปากไม่ได้มากเนื่องจากสะเก็ดระเบิดยังอยู่
ในแก้มข้างซ้าย มาอยู่ที่ค่ายกักกันหนองแฮด แผลเริ่มหาย ต้องขอบคุณหมอที่
ใช้เกลือเม็ดต้มน้ำทำแผลให้ แผลเลยไม่อักเสบ ใหม่ๆเป็นหนองโดนน้ำเกลือ
เรื่อยๆแผลก็เลยหาย แต่ก็ทนเจ็บแสบหลายครั้ง อยู่เรือนขัง เวลานอนจะมี
ทหารถือปืนเดินสวนกันไปมาทั้ง 4 ด้านของเรือนขัง มีอยู่ครั้งหนึ่งลุงเหลียงตัวแ
ตัวใหญ่อย่างคนโบราณ นอนเรียงชิดติดกันบนแคร่บนในโรงเรียน แกลกตัว
เสียงดังเอ๊ยด....! ยามอยู่ข้างนอกตกใจ มาเปิดประตูเรียกแกออกไป สักพักก็ได้
ยินเสียงแกร้องเหมือนควายถูกเชือด ไม่นานยามได้พาแกมาส่งทำให้พวกเราอดห่วง
แกไม่ได้ ลุงเหลียงบอกว่า เขาคิดว่าแกจะคิดหนีเลยกระแทกด้วยฟันท้ายปืน 1 ที
นี่คืออีกหนึ่งเหตุการณ์ ที่เชลยถูกอัด

อยู่ในเรือนขังวันไหนไม่ไปใช้แรงงาน (คนอื่น) ข้าพเจ้าก็จะมาว่าสนุกตัวเอง
ในเรือนขัง ที่จำได้ก็มี พีวี่เชียร์ สิทธิสงค์ (อดีตนักแต่งเพลงชื่อดัง) สำราญ สิทธิพงษ์
และเพื่อนๆมี มาลัย เล็กพู่ , คิลปะชัย เชื้อฉ่ำหลวง , อำพล พงษ์พูล (ตัวตลก
ประจำกลุ่มเพื่อนๆ ถ้าอำพลอยู่ด้วย ก็จะมีอะไรมาทำให้เพื่อนๆ ไม่เครียดไม่
เหงา) รวมกันคิดแต่งเพลงเกี่ยวกับเชลยศึก นับเหตุการณ์ตั้งแต่ฐานแตก และ
ความรู้สึกของแต่ละคนช่วยกันคิดและเป็นที่ปรึกษาของพีวี่เชียร์ ในการแต่งเพลง
กระดาษดินสอกก็ไม่มี เอามือลูบกับพื้นดินให้เรียบและใช้กิ่งไม้เขียนเป็นตอนๆ
ให้พวกเราแต่ละคนช่วยกันคิด และจำทีละตอนจำให้แม่นยำท่องให้แม่นยำ แล้วเอา
มือลบกลบดินแล้วก็เขียนตอนใหม่จนจบเพลง แต่ละเพลงพวกเราจำขึ้นใจเออ!!!
ลืมอีกคน สมิน ชีพนุรัตน์ (นักร้องเสียงแหบเหมือน สายันต์ สัญญา) และ

สุบรรณ บุญฤทธิ์ FAG-CROWBAR BC.606/2 ถูกจับ 14 ม.ค. 2515 รวมช่วย
กันแต่งเพลงอีกคน มีเฉลย 2 คน ถูกยิงอาการสาหัส ทสพ.ฉุน ชูลิทธิ BC609/2
ถูกยิงที่หัวเข้าขวา ถูกหามมาอยู่ที่เรือนขังใหม่ด้วย และสิบโท จำลอง ศรีโชติ
BC.609 ร้อย 1 น่าจะโดนระเบิดเคมีอะไรสักอย่าง นิ้วมือติดกันเป็นเนื้อเดียวกัน
หมด ที่ขาพับข้างซ้ายเนื้อย่อยติดกันถูกหามมาอยู่ในเรือนใหม่ด้วยกัน นอน
ตรงข้ามกันทั้งสองคน ต่างคนต่างเจ็บปวดบาดแผล และบางวันเฉลยที่แข็งแรง
ออกไปทำงานหมด สองคนหงุดหงิดคิดฟุ้งซ่านทั้งคู่เพราะลุกขึ้นจากที่นั่งที่นอน
ตัวเองไม่ได้ ตอนแรกก็คุยโต้ตอบข้ามมาข้ามไป ชัดคอกันขึ้นมากก็จะเตะกันขึ้น
มา พวกที่ไม่ไปทำงานอยู่ด้วยก็ขำ ให้อาหารทั้งคู่อายุยืนยังไม่ได้แล้วจะเตะกัน
จะเตะกันได้รีเปล่าข้าพเจ้ายังไม่รู้ถ้ามีโอกาสจะมาเล่าให้ฟังใหม่ ว่าใครจะเตะ
ใครหมดหน้ากระดาษ ครีบบบบบมมมม.....

เพื่อนรัก

1. ถิ่นนี้หรือคือแดนสงบ เพื่อนรักจึงยอมสยบฝังร่างให้เป็นสุสาน ไฉน
ปักใจคร่ำหวอดวิญญาณ เพื่อนเอ๋ยมันไกลบ้านห่างวิมานเคยฝัน
2. ไม่มีพุทธมณฑลส่ง ไม่มีศิษย์พุทธองค์ส่งวิญญาณสู่สรวงสวรรค์
อีกคนตรึมโหรีแซ่ร้องเงียบงัน ดูแล้วให้ตื่นตันเหลือจะกลั่นน้ำตา
3. เพื่อนคิดเอาถิ่นลำเนานี้เป็นดั่งบ้าน เป็นสุสานดั่งทิพย์วิมานโลภ
สุขาดีเห็นมีก็เพียงเมฆฟ้า เคาระห์กรรมใดหนาต้องมาเป็นเครื่องสังเว
4. สู่สวรรควิมานประเสริฐขอให้ได้เกิดร่วมชาติเกิดเพื่อนเอ๋ย เรา
หายใจแต่ต้องตกเป็นเฉลย ฟังน้ำคำเราเอ๋ยเพื่อนเอ๋ยคุ้มครองเราด้วย

เพลง เฉลยรำพัน

1. เพลงบทนี้เขียนที่แดนสนธยา จากหยดเลือดและน้ำตา เฉลยคน
ไทยทั้งหมด จากความชั่วฝังรอยเจ็บจำรันทศ สิ่งแล้วมาทั้งหมดมันคืออนุสรณ์

2. ใครเล่าคิดชีวิตที่เคยเสวย (สบาย) ต้องตกมาเป็นเชลยไม่เคยคิดเลยมาก่อนเศร้าหมองชานดักดานยามกนิยามนอน ลื่นเรียวแรงโหยอ่อนเมื่อตอนถูกใช้แรงงาน

3. คิดถึงบ้าน คิดถึงแผ่นดินทอง คิดถึงพ่อแม่พี่น้อง ถึงเมียและลูกหลาน เฝ้าแต่ฝันมันไม่ได้อย่างใจต้องการ สูดปวดร้าวทรมาน เหลือบแลเป็นนัยมันจ้อง

4. พระปิยะมหาราชเจ้าจอมคน ปลอ่ยทาสไทยผ่านพ้นทุกคนยังจำนามก้อง เอกราชชาติไทยหยิ่งใจผยองแต่ยามนี้พี่น้อง หมดล่ำพองเหมือนเสื้อสิ้นลาย

5. เพลงบทนี้จับที่แดนสนธยา จากหยดเลือดและน้ำตาเชลยคนไทย ร้อยเศษ เช่น เดนคนถูกบอม ท่วมท้นไม่เดท (ตาย) เลือดน้ำตาคนร้อยเศษได้เพลงบทนี้ลำพัน

คำตอบแทน

1. เวกรรมปางไหนชักนำ จันให้เป็นหม้ายคิดแล้วน่าอาย เขาเรียกจันหม้ายเงินแสน ผัวจันตายท่ามกลางสงครามต่างแดน ทั้งค่าตัวหนึ่งแสน เลี้ยงเมียและลูกผูกใจ

2. มองดูลูกน้อยแล้วใจแม่พลอยหมองหม่น ลูกน้อยทุกคนยังเพ้อพรับ่นว่าพ่อไปไหน โภพ่อคุณ แม่นี้จะพูดอย่างไรลูกถึงจะเข้าใจ ว่าพ่อเจ้าตายในสงคราม

3. ดูหมุ่นกบิน ยามที่มันคืนถิ่นยังร้องสั่งความหลัง รักกันเพียงพราก โถเพียงจากไม่เห็นจิ้งจ ปล่อยลูกเมียอยู่หลังเหลือไว้ซึ่งความระทม

4. วิญญาณอยู่ไหนผัวเอ๋ยอย่าได้หมองหม่นลูกน้อยทุกคนไม่เขียบไม่บ่นให้ต้องชื่นชม ผัวต้องการสิ่งใดเมียไม่ปรารมภ์ เมียจะเฝ้าอบรมให้ลูกทุกคนเขาเป็นคนดี

หม้ายเงินแสน

1. เวิร์กกรรมปางไหนซ้งนำฉั้นให้เป็นหม้าย คิดแล้วน่าอายเขาเรียกฉั้น
หม้ายเงินแสน ผัวฉั้นตายท่ามกลางสงครามต่างแดน ทิ้งคำตัวหนึ่งแสนทิ้ง
เมียและลูกผูกใจ

2. มองดูลูกน้อยแล้วใจแม่พลอยหมองหม่น ลูกน้อยทุกคนผั่งเพื่อพริ้ง
บ่นว่าพ่อไปไหน โทพ่อคุณแม่นี้จะพูดอย่างไรลูกถึงจะเข้าใจว่าพ่อเจ้าตายใน
สงคราม

3. ดูหมู่คนบิน ยามที่มันคืนถิ่นยังร้องส่งความหลัง รักกันเพียบพราว
โศกเพียงจากไม่เห็นจิ้งจอก ปล่อยลูกเมียอยู่หลังเหลือไว้ซึ่งความระทม

4. วิญญาณอยู่ไหนผัวเอยอย่าได้หมองหม่น ลูกน้อยทุกคนไม่เขียน
ไม่บ่นให้ต้องชื่นชม ผัวต้องการสิ่งใดเมียไม่ปรารม เมียจะเฝ้าอบรมให้ลูกทุก
คนเขาเป็นคนดี

“ปิดท้ายเล่ม”

ปวงาวลีชันนา เรือง ก่อสร้างอนุสาวรีย์นักเรียนนาม 333

โดย... กุสณ

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า สงครามลับในลาวมีอยู่จริงเป็นประวัติศาสตร์ที่ไม่อาจ จะลบเลือนหายไปได้ เป็นสงครามระหว่างลัทธิ คือลัทธิสังคมนิยม ซึ่งมีรัสเซียและจีนแดงเป็นเจ้าของลัทธิฝ่ายหนึ่ง และลัทธิเสรีประชาธิปไตยซึ่งมีอเมริกาเป็นเจ้าของลัทธิอีกฝ่ายหนึ่ง ยุทธศาสตร์ลัทธิสังคมนิยมต้องการที่จะแผ่ขยายอิทธิพลครอบครองเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กำหนดประเทศไทยเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์เพื่อทะลุสู่มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ และอาจเลยถึงทวีปออสเตรเลีย ใช้กองกำลังเวียดนามเหนือเป็นหน่วยรบหลัก แผนยุทธการคือทฤษฎีโดมิโนสร้างความแตกแยกภายในประเทศ ปลุกระดมคนรุ่นใหม่ ในสถาบันการศึกษาลุกขึ้นต่อต้านรัฐบาลเผด็จการ สร้างผู้นำฝ่ายซ้ายต่อต้านฝ่ายขวา และใช้กองกำลังจากภายนอกยุทธบรจบกองกำลังพรรคคอมมิวนิสต์ (ฝ่ายซ้ายในประเทศไทย) ก่อเกิดสงครามกลางเมือง ปาล้อมบ้านบ้านล้อมเมือง ล้มล้างระบอบเสรีประชาธิปไตย หรือระบอบเผด็จการ ไม่มีศาสนา ไม่มีระบอบกษัตริย์ล้มได้ก็ล้ม ล้มไม่ได้ก็ปล่อยคาไว้ แต่สลายพลังทั้งจิตใจและอำนาจให้หมดปกครองโดยลัทธิสังคมนิยม มีเพียงพรรคเดียวบริหารประเทศ

อเมริกามีหรือจะยอม ประธานาธิบดีดไวท์ ดี. ไอเซนฮาวร์ (Dwight D. Eisenhower) จึงกำหนดยุทธศาสตร์ต่อต้านลัทธิสังคมนิยม (คอมมิวนิสต์) ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทันที โดยจัดตั้งองค์การสนธิสัญญาป้องกันร่วมกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ สปอ. (The Southeast Asia Treaty Organization, SEATO) ใน 8 ก.ย. 1954 (พ.ศ. 2497) ประกอบด้วยสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ ปากีสถาน และไทย โดยมีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร (เชิงสะพานม้ฆวานรังสรรค์)

ประเทศไทย ยุทธวิธีคือ สนับสนุนกองกำลังฝ่ายขวา ทุกรูปแบบ ทั้งคณะที่ปรึกษา อาวุธยุทธโปกรณ์ การส่งกำลังบำรุงตลอดจนเงินทุนต่างๆ และถึงที่สุดก็ใช้กำลังภาคพื้นดินจากสัมพันธมิตร เพื่อยับยั้งการแผ่อิทธิพลของลัทธิคอมมิวนิสต์ให้จงได้

สงครามเวียดนามเป็นตัวอย่างที่ดี (พ.ศ. 2502 - 2516) ภายใต้มติ UN. กองกำลังทหารจาก SEATO พ่ายแพ้อย่างหมดรูปในสงครามเวียดนาม ฝ่ายคอมมิวนิสต์มีชัยชนะอย่างเด็ดขาด กองทัพ SEATO ยังคงขยายและขีดเขี้ยวต่อกองทัพเวียดนามเหนือต่อไปอีกนานแสนนาน ทั้งๆที่มีทุกอย่างรวมทั้งด้านปัจจัยการยุทธที่เหนือกว่าโดยสิ้นเชิง

สงครามในลาว (2503 - 2518) เมื่อลาวเริ่มแตกเป็นสามฝ่ายในปี 2503 อเมริกายามานำปัญหานี้สู่ที่ประชุม SEATO ให้จัดกองทัพเข้าสกัดกั้นกองกำลังเวียดมินห์ในลาว ซึ่งใช้ยุทธวิธีรุกอ้อมเข้าประเทศลาว เพื่อตีตลาดหลังยึดกรุงฮานอย ยึดเวียดนามใต้ SEATO ไม่เห็นด้วย กอปรกับการเมืองภายในประเทศก็มีปัญหา สภาองเกรสไม่อนุมัติแผนที่ประธานาธิบดีเสนอ ไอเซนฮาวร์จึงให้ CIA เจรจากับผู้นำไทย และเปิดประชุมลับ ในเซฟเฮาส์เมื่อ 4 พ.ย. 2503 โดยมี จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ นายกรัฐมนตรีและผู้บัญชาการทหารบก แจนเซน อุปทูตพิเศษจากสถานทูตสหรัฐฯ และบิลแลร์ (James William Lair) สายลับ C.I.A. มติที่ประชุมลับตกลงให้ไทยจัดตั้ง คท. (ที่ปรึกษาทางทหาร) เพื่อสนับสนุนลาวฝ่ายขวา ยุทธศาสตร์คือการสกัดกั้นกองกำลังลัทธิคอมมิวนิสต์หรือเวียดมินห์ ณ ดินแดนในประเทศลาว หรือพูดภาษาไทยให้เข้าใจง่ายๆ คือดับไฟรัยนอกบ้านดีกว่าปล่อยให้ลามเข้ามาในบ้าน

คท. จัดตั้งขึ้นเมื่อต้นปี 2504 และบก.คท. ส่วนหน้า ตั้งอยู่ในกรุงเวียงจันทน์ หน่วยรบหน่วยแรก คือ ต.ช.ด. จัดเป็นชุดครุฝึก (ชุดละ 3 - 4 คน) เรียกขานรหัสลับว่า PARU (Police Aerial Reinforcement Unit) มีภารกิจฝึกกองกำลังฝ่ายขวา โดยเฉพาะชาวเมืองของนายพลวังเปาให้เป็นทหารนักรบ

และติดตามความเคลื่อนไหวของกองกำลังเวียดมินห์ ภายใต้การกำกับดูแลของ Bill Lair

เนื่องจากสถานการณ์ในเวียงจันทน์ไม่ปลอดภัย บก.คท. จำเป็นต้องย้ายมาอยู่ที่ฝั่งไทยที่ จ.หนองคาย ในที่สุดก็ได้ย้ายมาอยู่ที่ค่ายประจักษ์ศิลปาคม จ.อุดรธานี และจำเป็น ต้องใช้นักบินจากกองทัพอากาศเข้าเสริมในฐานบินอุดรฯ นักรบจากกองทัพอากาศ ถือว่าเป็นทหารหน่วยแรกที่อาสากระโจนเข้าสู่สมรภูมิในลาว มีรหัสลับว่า Fire Fly ร่วมกับนัก บินรบทหารอเมริกันซึ่งมาในนามของ Air America สงครามในลาวกลับทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น บก.คท. เมื่อมาอยู่อุดรฯ (ตึกขาว) ทบ.ต้องจัดตั้ง ศปก.ทบ. ขึ้นในปี พ.ศ. 2504 เพื่อบัญชาการหน่วยกำลังรบพิเศษที่เข้าสนับสนุนฝ่ายขวาทั้งลาว เขมร และพม่า ศปก.309 กำกับดูแลสงครามในลาว และบก.คท. ที่อุดรฯ ก็เปลี่ยนนามหน่วยเป็น บก.ผสม 333 โดยมอบให้ พ.อ.วิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ เป็น ผบ.บก. ผสม 333 สืบต่อจาก พ.อ.จวน วรรณรัตน์ ผบ.บก.คท. เมื่อปลายปี 2504 ปี 2505 – 2510 สถานการณ์ในลาวกลับเลวร้ายยิ่งขึ้น บก.ผสม 333 จำต้องจัดกำลังภาคพื้นดิน SS. (Star Shine) และ SR. (SUNRISE) - กองร้อยปืนใหญ่ผสมเฉพาะกิจ จาก ป. พัน 31 และ ป. พัน 11 สนับสนุนลาวฝ่ายเป็นกลาง

ปี 2511-2513 กองกำลังเวียดมินห์ที่ในนามกองกำลังฝ่ายซ้ายยิ่งรุกโหมกระหน่ำต่อกองกำลังฝ่ายขวาของลาว โดยเฉพาะกองกำลังของนายพล วังเปาในภาคกลางของประเทศที่สมรภูมิล่องแจ้ง ข้าทอง บก.ผสม 333 โดยการร้องขอของ Bill Lair จำต้องส่งทหารประจำการจาก ผส. 13 จ.อุดรฯ 3 กองพันทหารราบเฉพาะกิจ และ 1 กองพันปืนใหญ่ผสม จาก ป.พัน 11 และ ป.พัน 31 ลพบุรี เข้าสนับสนุนกองกำลังฝ่ายขวาของนายพลวังเปา ณ สมรภูมิข้าทอง ข้าเหนือ และล่องแจ้ง โดยใช้รหัสลับ กองพันทหารราบ (BI. = Battalion Infantry) และกองพันทหารปืนใหญ่ (BA. – Battalion Artillery)

ปี 2512 สถานการณ์ในลาวกลับเลวร้ายยิ่งขึ้น การใช้ทหารประจำการจาก ผส.13 จ.อุดรฯ และ ป.พัน 31, ป.พัน 11 จากลพบุรี คงจะไม่เป็นการ

เหมาะสม บก.ผสม 333 และ Bill Lair จึงเห็นพ้องต้องกันว่า การดับไฟนอกบ้านของไทย สมควรใช้ทหารอาสาโดยใช้รหัสลับว่า ทหารเสือพราน (BC. - Battalion Commando และ BA. - Battalion Artillery) จำนวน 30 กองพันทหารราบ และ 6 กองพันทหารปืนใหญ่ผสม (ป.105 และ ป.155) แต่ใช้จริงเพียง 27 กองพันทหารราบ และ 3 กองพันทหารปืนใหญ่ผสม (27 BC., 3 BA.) กำหนดวางกำลังสกัดกั้นกองกำลังเวียดมินห์ และปทล. (กองกำลังประเทศลาวฝ่ายซ้าย) ตามเส้นหลักการรุก ทางภาคเหนือที่แขวงเชียงลม จัดตั้ง บก. ฉก.ราธิกุล เป็นหน่วยบังคับบัญชา ภาคกลางแขวงจำทอง ล่องแจ้ง จัดตั้ง ฉก.วิพี (วังเปา) เป็นหน่วยบังคับบัญชา และจัดตั้ง ฉก.ผาสุก (นายพลผาสุก มทก.4 ของทชล.) สกัดกั้นกำลังการรุกแขวงอัตตะปือ จำปาสัก กำลังส่วนใหญ่จะสกัดกั้นเส้นหลักการรุกในพื้นที่ภาคกลางของนายพลวังเปาคือ จำทอง ล่องแจ้ง และทุ่งไหหิน

จากปลายปี 2513 - สิ้นปี 2516 สมรภูมิลือดในประเทศลาวทั้งสามภาค จึงปรากฏโลหิตนักรบอาสาสมัครไทยไหลหลังขีโลมดินอย่างสุดจะพรรณนา เศษเนื้อเศษอวัยวะ แม้กระทั่งร่างกายและชีวิต ต่างต้องทิ้งไว้ในสมรภูมิ จำทอง - ล่องแจ้ง เชียงลม, ปากเซ-ปากช่อง รวมกว่า 2400 ชีวิต สูญหายกว่า 500 วีรบุรุษ บาดเจ็บจากสมรภูมิจนขึ้นพิกการกว่า 800 วีรบุรุษ และถูกจับเป็นเชลยศึกอีกกว่า 200 นาย (ได้รับการปลดปล่อยกลับสู่มาตุภูมิเพียง 214 นาย) บาดเจ็บไม่น้อยกว่า 10,000 นาย จากยอดรวมกว่า 30,000 นาย อาสาสมัครทหารเสือพรานไทย ถอน กำลังกลับสู่มาตุภูมิในเดือน พ.ค. 2517 ภายหลังการเจรจาสงบศึกที่กรุงเจนีวา เมื่อ 22 ก.พ. 2516 เมื่อฝ่ายไทย และอเมริกา วางใจว่า กองกำลังเวียดมินห์ จะหยุดยั้งการรุกราน ที่มันสุดท้ายแค่เพียงในประเทศลาวเท่านั้น

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงการเล่าเหตุการณ์สมรภูมิลือดในลาว ความเป็นมาเป็นไปโดยย่อวีรกรรมนักรบอาสาสมัครทหารเสือพราน (นักรบนิรนาม 333) โดยทหารประจำการ และพลเรือนอาสา กว่า 30,000 นาย ได้สู้

ยอมถวายชีวิต และโลหิตหลังเลือดขลิบดินในดินแดนประเทศลาว ก็เพื่อปกป้องรักษาไว้ซึ่ง ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และการปกครองในระบอบเสรีประชาธิปไตย อันมีองค์พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขโดยแท้ และเพื่อความผาสุกแห่งแผ่นดินไทย เพราะไม่ต้องการเห็นพี่น้องไทย ลูกเด็กเล็กแดงต้องแตกกระสาخانเช่นจากภัยสงคราม วีรกรรมนักรบไทยอาสาเหล่านี้ได้ ถูกตีแผ่ไปทั่วโลกในรูปบทความและสารคดี ทั้งในอเมริกา ยุโรป และเอเชีย อันเป็นที่ทราบกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันอเมริกาให้เกียรตินักรบนายพลวังเปา ให้เกียรตินักรบลาวฝ่ายขวา ตลอดจนประชาชนชาวลาวและเขมรฝ่ายขวาที่อพยพไปอยู่ในประเทศสหรัฐฯ โดยรับเป็นประชาชนสัญชาติอเมริกันอย่างสมบูรณ์ และยังจัดสร้างอนุสาวรีย์เทิดเกียรตินักรบลาวเหล่านี้ในอนุสรณ์สถานผู้เสียสละ “อาร์ลิงตัน”

ในประเทศลาวก็ได้จัดสร้างอนุสาวรีย์เทิดเกียรตินักรบเวียดมินท์ และนักรบพท.ทั้งที่ เวียงจันทน์ เชียงลม ปากช่อง และที่ราบสูงโบโลเวน จารึกประวัติศาสตร์วีรบุรุษนักรบเวียดมินท์และพท.ทั้งสามสมรภูมิ

ธงชาติสาธารณรัฐลาวในปัจจุบันทุกสถานที่ราชการลาวมี 2 เส้า 2 ผืน ธง คือ ธง สัญลักษณ์เวียดนาม และลาวอยู่คู่กัน อาสาสมัครทหารเสือพรานไทยคือ ผู้รุกราน ส่วนมหามิตรคือ กองทัพเวียดมินท์ ผู้มีพระคุณต่อประเทศลาว ไม่เห็นต้องแค้นประเทศไทย หรือความรู้สึกของคนไทยที่จะมีต่อประเทศลาว ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเป็นเรื่องหนึ่ง ส่วนการเทิดเกียรตินักรบลาว และนักรบเวียดมินท์ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

สมาคมนักรบบนิรนาม 333 มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย จัดทะเบียนจัดตั้ง สมาคมเมื่อเดือน ก.ค. 2546 โดยกลุ่มนักรบอาสาสมัครทหารเสือพรานไทยที่อาสาดับไฟไวน์นอกบ้าน ได้ก่อตั้งมาเกือบครบ 12 ปีบริบูรณ์แล้วในปี 2558 นี้ สมาคมฯ โดยความเห็นชอบของ พล.อ.พิจิตร กุลละวณิช ในฐานะประธานคณะกรรมการที่ปรึกษา ได้กรุณาลงนามหนังสือขอยกเลิกชั้นความลับสงครามทหารอาสาสมัครทหารเสือพรานไทยในสมรภูมิลาว และจัดสร้างอนุสาวรีย์เทิดเกียรติวีรกรรมนักรบอาสาสมัครเหล่านั้นในสถานที่ของ

ทางราชการ เพื่อเป็นอนุสรณ์และเป็นแหล่งเรียนรู้แก่นุชนชาวไทยรุ่นหลังสืบไป
" เกรงจะกระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ "

ครบก็ถึงบท ปุจฉาวิสัชนา

1. ถาม สงครามในลาวหลังปี 2504-2517 ภายใต้บังคับบัญชาบก.คท./บก.ผสม 333 มีอาสาสมัครทหารประจำการทุกเหล่าทัพ ตชด. พลเรือนถูกส่งไปรบ ป้องกันภัยคอมมิวนิสต์ที่มุ่งแผ่ขยายอิทธิพล สู่เมืองสยามจริงหรือไม่?

ตอบ จริงครับ ตามคำสั่ง สรน. ให้ กท. จัดตั้ง บก.คท. เมื่อต้นปี 2504 โดยให้ ทบ./ศปก.ทบ. เป็นหน่วยหลักจัดตั้ง บก.ผสม.333 ที่ค่ายประจักษ์ศิลปาคม เพื่อติดตามสถานการณ์ในประเทศลาว เพื่อสนับสนุนลาวฝ่ายขวา ในการหยุดยั้งกองกำลังลัทธิคอมมิวนิสต์นำโดยกองกำลังเวียดมินห์มิให้ ยุทธบรรจบกับกองกำลังพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เพื่อปกป้องราชอาณาจักรไทย มิให้ตกอยู่ภายใต้สหพันธรัฐอินโดจีน ตามยุทธศาสตร์ของลัทธิคอมมิวนิสต์ ภารกิจชัดเจน

2. ถาม การที่กองทัพไทย รัฐบาลไทย ส่งกองกำลังอาสา ไปรบในสมรภูมิลาว เป็นเรื่องผิดอย่างมหันต์ เป็นเรื่องน่าละอาย หรือน่าอดสูใช่หรือไม่?

ตอบ คำถามเช่นนี้น่าจะเป็นคำถามที่น่าอดสูยิ่งกว่าการที่รัฐบาลไทย โดย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ นายกรัฐมนตรี เมื่อปี 2504 ได้ร่วมมือกับ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาผ่านทาง CIA จัดตั้ง บก.ผสม333 กำหนดยุทธศาสตร์ เขตหน้า (ดับไฟนอกบ้าน) เป็นวิสัยทัศน์อันฉลาดอย่างยิ่ง ลึกซึ้งยิ่ง และเป็น ความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในฐานะทหารอาชีพ เมื่อทราบว่าภัยสงครามลามมาใกล้บ้าน ไฟสงครามเกิดขึ้นในประเทศเพื่อนบ้านและมีแนวโน้มชัดเจนว่าจะลุกล้ำดินแดนไทยจึงตัดสินใจส่งกองกำลังลับ ออกไปช่วยดับไฟนอกบ้านหากมีเช่นนั้นแล้วถ้าไฟสงครามลุกลามเข้าสู่บ้านเรา

ผู้ที่เดือดร้อนที่สุดย่อมไม่พ้นพี่น้องประชาชนโดยเฉพาะชาวไทยในภาคอีสาน และสุดท้ายอาจเป็นเช่นลาวและเขมรปัจจุบันซึ่งปกครองโดยระบอบสังคมนิยม ไร้ซึ่งระบอบกษัตริย์ กองทัพไทย พี่น้องไทยจะยอมหรือ และที่สำคัญที่สุดจะต้องจารึกไว้เป็นเกียรติประวัติคือกองทัพบก เพราะกองทัพบกได้รับมอบภารกิจจากรัฐบาล และได้จัดตั้ง ศปก.ทบ.309 เพื่อเป็นหน่วยบังคับบัญชา บก.ผสม 333 โดยตรงในพ.ศ.2504 และบก.ผสม333 คือหน่วยบัญชาการสนามที่บังคับบัญชาการกองกำลังอาสาสมัครทั้งทหารประจำการ และพลเรือนอาสาเหล่านี้จากหน่วยขนาดเล็ก จนเพิ่มกำลังมากขึ้นจนถึง 27 กองพันทหารราบ 3 กองพันทหารปืนใหญ่ผสมภายใต้คำสั่ง ศปก.ทบ. ซึ่ง กพ.ทุกนายที่อาสาร่วมสู้ศึกดับไฟนอกบ้านในสงครามลับในลาว ไปด้วยคำสั่งลับจาก ศปก.ทบ. ทุกนาย และโดยเฉพาะทหารประจำการทั้ง ดชด. นักรบจากทอ. , ทหารอากาศจากหน่วยอากาศโยธิน , ทหารเรือจากหน่วยนาวิกโยธินของกองทัพเรือ ต้องเขียนใบลาออกจากกองทัพ และต้องทำพินัยกรรมยกมรดกทิ้งไว้กับ ศปก.ทบ. ทั้งสิ้น และโดยเฉพาะนายทหารประจำการทุกท่านต้องสละแม้แต่ชื่อ และยศตัวเอง คงใช้ได้เพียงชื่อพรางที่ ศปก.ทบ.ตั้งให้เท่านั้น เช่น พ.อ.วิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ (ยศขณะนั้น) ชื่อว่า นายเทพ พ.ท. ธวัชชัย นาควานิช (ยศขณะนั้น) ชื่อนายวิน พ.อ.จุไท แสนทวีป (ยศขณะนั้น) ชื่อนายแสน ร.อ.กันต์ พิมานทิพย์ (ยศขณะนั้น นักบินรบ ทอ.) ท้าวบุญสิงห์ ร.ท.เชษฐ โกมลฐิติ ร.น. (ยศขณะนั้น) (จากนย.ทร.) ชื่อหัวหน้าสายชล พ.ต.ประเสริฐ พรรคเจริญ (ยศขณะนั้น) ชื่อหัวหน้าพันสี และพลเรือนอาสาที่ภาษาอังกฤษดี ได้รับการฝึกเป็น FAG (ผู้นำการโจมตีทางอากาศยานหน้า Forward Air Guide) เช่น นายปรีชา นิธิสุภา ชื่อ Spotlight เป็นต้น ชื่อโค๊ดหรือพรางเหล่านี้เป็นต้น ศปก.ทบ.เป็นหน่วยตั้งให้มีความหมายว่าถ้าพวกเราถูกจับเป็นเชลยจากฝ่ายข้าศึกต้องถือว่าได้ลาออกจากกองทัพไทย ถึงขนาดนี้ก็ยังมียนายทหารประจำการทุกเหล่าทัพอาสาออกไปร่วมศึกในสมรภูมิลาว สมรภูมิหฤโหด

เมื่อจบภารกิจกลับประเทศไทย ศปก.ทบ.ไม่ให้เหรียญชัยสมรภูมิได้ให้

เหรียญพิทักษ์เสรีชน และเหรียญชายแดน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และอ.ศ. ออกบัตรผ่านศึกให้ เท่านั้นครับที่พวกเราจะได้รับจากกองทัพบก เอวังไหมครับพี่น้อง

3 ถาม การที่กองทัพไทย รัฐบาลไทย ส่งกองกำลังอาสาไปรบในสมรภูมิลาว เป็นเรื่องผิดอย่างมหันต์ เป็นเรื่องน่าละอาย น่าอดสู ใช่หรือไม่ ? บัดนี้เป็นเวลาล่วงเลยกว่า 40 ปี แล้ว สมควรเปิดเผยวีรกรรมวีรชนเหล่านี้หรือไม่ ?

ตอบ กองทัพบกคิดอย่างไร สมาคมฯ ไม่ทราบจริงๆ เพราะคำตอบทุกครั้งทีสมาคมฯ ทำเรื่องถึง ทบ.และบก.ทท. ตามเอกสารที่ภูเสน อ้างอิงในบทความกว่าจะได้สร้างอนุสาวรีย์นักรบบนิรนาม 333 ทุกฉบับที่มีไปถึง ผบ.ทบ. , ผบ.ทสส. ท้ายหนังสือสมาคมฯ คำตอบคือ ละเอียดอ่อน เกรงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ขอโทษทีในความเห็นของเหล่านักรบบนิรนาม 333 กองทัพบกจะต้องภาคภูมิใจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลในอดีตที่มอบภารกิจสำคัญยิ่งนี้ และกองทัพบกโดย ศปก.ทบ.ก็กระทำการกิจได้สำเร็จเป็นผลดีต่อชาติและประชาชนชาวไทย โดยเฉพาะกองทัพบกสามารถดำรงไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ให้คงอยู่จนตราบนานเท่านาน และจะต้องคงอยู่คู่ราชอาณาจักรไทยตลอดไป เอกสารรายงานผลการปฏิบัติประจำวันของ บก.ผลสม.333 ยังมีอยู่ใน ศปก.ทบ.309 จวบจนทุกวันนี้ กรุณาไปอ่านบททวนดู และกรุณานบันทึกประวัติศาสตร์บทนี้ไว้เป็นการเฉพาะ

สำหรับคำถามที่ว่าสมควรเปิดเผยหรือไม่ ขอดูโอกาสนี้เรียนชี้แจง ผบ.ทบ. ผบ.ทสส. ครับ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.2544 และฉบับแก้ไขต่อมาภายหลัง ขึ้นความลับเมื่อครบ 20 ปี จะต้องถูกยกเลิกโดยปริยาย ส่วนราชการต้องเปิดเผยให้ประชาชนรับรู้ ยิ่งเป็นวีรกรรมของวีรชนผู้กล้าที่อาสาออกทำศึกสงครามยิ่งจำเป็นต้องยกย่อง เชิดชูเกียรติเพื่อเป็นเยี่ยงอย่างแก่เยาวชนไทยรุ่นหลัง

คำว่า เกรงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ขอโทษครับ สงครามในลาว ถือเป็นสงครามยุทธศาสตร์เขตหน้าของกองทัพไทยเพียงครั้งเดียว เป็นสงครามลัทธิ และเวลาผ่านพ้นมากกว่า 40 ปี แล้ว เป็นเรื่องภายในของกองทัพของชาติ เรา เป็นชาติเอกราชไม่ขึ้นตรงต่อชาติใด การยกย่องเชิดชูเกียรตินักรบก็เป็นเรื่องภายใน ของเรา แม้แต่กฎบัตรอาเซียนก็ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าประเทศสมาชิกจะไม่ ยุ่งเกี่ยวกิจการภายในซึ่งกันและกัน

สงครามลับในลาวได้เป็นที่เปิดเผยในนานาอารยะประเทศ แม้แต่ใน สหรัฐฯ ในลาว และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่ากองทัพไทยได้ส่งทหารอาสา ออกไปสกัดกั้นกองกำลังคอมมิวนิสต์ในประเทศลาวเพื่อป้องกันภัยสงคราม มิให้ลุกลามสู่ราชอาณาจักรไทย.....เค้ารู้กันทั่ว 5555

4. ถาม หลัง 2490-2518 สงครามลัทธิในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงไกล และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เริ่มตั้งแต่เกาหลี เวียดนาม ลาว เขมร ฯลฯ ยุทธศาสตร์ สหพันธรัฐอินโดจีนมีจริงหรือไม่ ?

ตอบ มีจริงครับ เพราะในช่วงเวลานั้นอเมริกาและยุโรป ซึ่งเป็นเจ้าแห่ง ลัทธิเสรีประชาธิปไตย ส่วนจีนและรัสเซียก็เป็นเจ้าแห่งลัทธิสังคมนิยม ต่างมุ่ง แผ่ขยายลัทธิของตนสู่เอเชียตะวันออกเฉียงไกล และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และ ประเทศไทย ราชอาณาจักรไทยถูกกำหนดเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ เพราะด้าม ขวานทองของไทยยื่นออกไปทางใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน และมหาสมุทรแปซิฟิก จีน และรัสเซียจึงร่วมมือกันอาศัยกองกำลังโฮจิมินห์ซึ่งมีชัยต่อผู้กองทัพฝรั่งเศส ปลดแอกจากเมืองขึ้นฝรั่งเศสได้อย่างน่าอัศจรรย์ จึงหวังให้กองกำลังของโฮจิมินห์ เป็นหัวหอกรุกสู่เวียดนามใต้ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากอเมริกา เมื่อได้ชัยชนะ โดยเด็ดขาดในปี 2516 ในขณะเดียวกัน ก็รุกสู่ลาว เขมร เพื่อมุ่งรุกสู่ไทย เพื่อ เปิดประตูสู่มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ต่อไป และให้เวียดนาม (เวียตมินห์) เป็นประเทศผู้นำจัดตั้ง เวียดนาม ลาว เขมร ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย เป็น สหพันธรัฐอินโดจีน (The Federation of Indo-China Republic) สหรัฐและ

ยุโรปหรือจะยอมจึงได้ส่งกองกำลัง SEATO โดยมติ UN เข้าสกัดกั้นในสงคราม
เกาหลี สงครามเวียดนาม แต่ก็พ่ายแพ้หมดรูปในสงครามเวียดนาม สงคราม
ในลาว ในเขมร UN ไม่อนุมัติให้สหรัฐอเมริกาส่งกำลัง SEATO เข้าสกัดกั้น
รัฐบาลอเมริกา จึงจำต้องเจรจากับไทย และร่วมมือกับรัฐบาลไทยเพื่อยันศึก
นอกบ้าน เพราะจากบทเรียนสงครามในเวียดนาม อเมริกาได้ประจักษ์ชัดแล้วว่า
นักรบไทยในสงครามเวียดนาม สงครามเกาหลี คือนักรบที่ไม่เคยถอยไม่เคย
ยอมแพ้ สู้จนตัวตายก็ยอม จึงมั่นใจว่าหากนักรบไทยได้ยันกองกำลังเวียตมินห์
ภายใต้การสนับสนุนกองกำลังทางอากาศจากสหรัฐฯ นักรบไทยเมื่อต้องรบ
เพื่อปกป้องราชอาณาจักรไทย และสถาบันกษัตริย์ไทย ยอมสู้สุดใจขาดดิน
และก็เป็นเช่นที่คาดการณ์จริงๆ นักรบไทยอาสาเหล่านี้สามารถยันศึกนอกบ้าน
ได้จริง ทฤษฎีโดมิโนภายใต้ยุทธศาสตร์ สหพันธรัฐอินโดจีน ก็สิ้นสุดแต่ในดิน
แดนลาว และเขมร ภายใต้สัญญาสงบศึก เมื่อ 22 ก.พ. 2516 ที่กรุงเจนีวา ประเทศ
สวิตเซอร์แลนด์ สงครามลับในลาวเป็นอันสิ้นสุด ทหารอาสาไทย ถอนตัวกลับ
ประเทศ เมื่อเดือน พ.ค.2517 และเวียดนาม ลาว เขมร ก็แปรสภาพเป็น
สาธารณรัฐใช้การปกครองในระบบสังคมนิยม ล้มเลิกระบบกษัตริย์ มีแต่
ราชอาณาจักรไทยเท่านั้นที่รอดจากสงครามลัทธิ รอดจากการปกครองในระบบ
สังคมนิยม ยังคงไว้ซึ่งการปกครองในระบบเสรีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
เป็นองค์พระมหากษัตริย์ประมุขตราเป็นรัฐธรรมนูญนี้และตลอดไป

๐๖๓๕๕ คว้าอดีตสงครามลับในลาว สงครามลัทธิ ซึ่งกองทัพไทยโดยกองทัพ
บก โดย ศปก.ทบ. โดย บก.ผสม 333 โดยยุทธศาสตร์เขตหน้าของกองทัพ
ไทยสามารถรอดพ้นภัยสงครามลัทธิมาได้อันเป็นที่เปิดเผย และโจษจันกันทั่วโลก
ว่า ทฤษฎีโดมิโนในของเจ้าลัทธิสังคมนิยมล้มไม่เป็นท่า เมื่อต้องเจอกับนักรบ
ไทยอาสาสมัครนักเรียนนาม 333

๐๖๓๕๕ คว้าบทเรียนจากการรบในลาว ผมทราบว่าได้เคยทำไว้ทั้งใน ศปก.
ทบ. และบก.ทท. บัดนี้สมควรนำมาเปิดเผย สมควรนำมาเป็นบทเรียนแก่
นักเรียนในโรงเรียนเหล่าทัพทุกระดับชั้น เป็นบทเรียนที่ทรงคุณค่ายิ่งที่นักรบ

ไทยทุกเหล่าทัพต้องศึกษาเรียนรู้ยุทธศาสตร์เขตหน้าของกองทัพไทย เพื่อ
ปกป้องอธิปไตยที่เป็นภัยต่อราชอาณาจักร และสถาบันพระมหากษัตริย์ที่
นักรบไทยต้องถือเป็นเยี่ยงอย่างสืบไปในภาคหน้า

ประวัติศาสตร์ย่อมย้อนรอยอดีตเสมอ จึงไม่ควรที่กองทัพไทย นักรบ
ไทยจะตั้งอยู่ในความประมาท นักรบไทยอาสาเหล่านี้ได้สร้างวีรกรรมไว้อย่าง
เหลือคณานับ เป็นเพียงสงครามเดียวที่นักรบอาสาที่ไปรบนอกประเทศเพื่อ
ป้องกันประเทศ ราชอาณาจักร และสถาบันพระมหากษัตริย์ และต้องสูญเสีย
ชีวิตในสนามรบกว่า 2800 นาย (ตายในสนามรบ ปราบก๊วซ 2400 กว่านาย
หายสาบสูญ 400 กว่านาย) พิกการทุพพลภาพกว่า 700 นาย ถูกจับเป็นเชลย
และได้รับการปล่อยกลับเมื่อสงครามยุติ 214 นาย บาดเจ็บจากการรวบรวม
ประมาณ 10000 นาย จากนักรบอาสา 30000 กว่าเกือบ 40000 นาย ราย
ละเอียดเหล่านี้ล้วนมีเอกสารยืนยันอยู่ใน ศปก.ทบ.ทั้งสิ้น

ครับ.....ขอถือโอกาสนี้เรียกร้องให้กองทัพบกส่งมอบเอกสารโดยการ
สำเนาให้สมาคมนักรบนินนา 333 รวบรวมเก็บไว้ในห้องโถงห้ำเหลียมได้
ฐานอนุสาวรีย์นักรบนินนา333ที่จะก่อสร้าง และจะทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ
ใน 22 ก.พ. 59

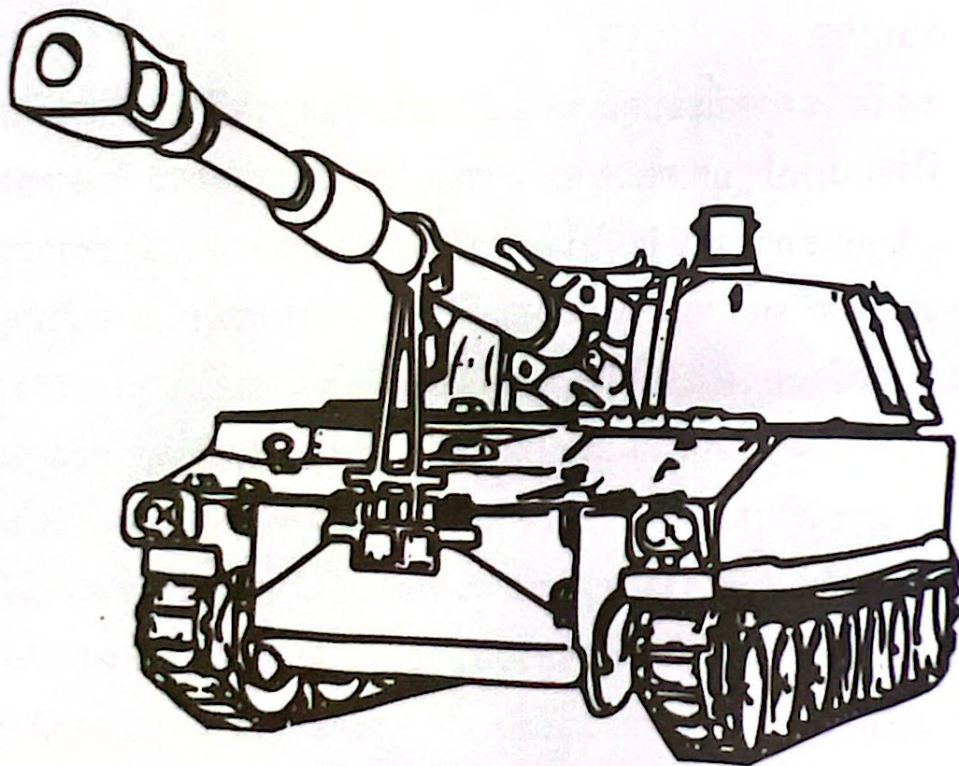
ขอถือโอกาสนี้ขอบคุณ พล.อ.อ.ประจิน จั่นตอง อดีต ผบ.ทอ. ที่กรุณา
มอบพื้นที่สนามหน้า บก.ตอ.ร.อ.ย. (กรมทหารต่อสู้อากาศยาน รักษาพระองค์
หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน)ให้สมาคมนักรบนินนา333 และขอขอบคุณ
ท่าน พล.อ.อ.ตรีทศ สนแจ้ง ผบ.ทอ. ที่กรุณาสานต่อปณิธาน สนับสนุนให้
สมาคมฯก่อสร้างอนุสาวรีย์ให้แล้วเสร็จ อนุสาวรีย์นักรบนินนา 333 ได้
ออกแบบอย่างมีความหมายในทุกมิติ จำต้องใช้งบประมาณโดยประมาณ 25
ล้านบาท ภายใต้การนำของพล.อ.อ.กันต์ พิมาณทิพย์ อดีต ผบ.ทอ./นายก
สมาคมนักรบนินนา 333 งบประมาณจำนวนนี้โดยส่วนตัว ด้วยบารมีของ
ท่าน ผมเชื่อว่าท่านหาได้ แต่โดยส่วนตัวผม ผมใคร่ขอรับรอง ผบ.เหล่าทัพ ผู้มี
จิตกุศล บริษัทห้างร้านที่ทราบ และเข้าใจในความเสียสละ อาสาออกสู้ศึกนอก

ประเทศ ของนักรบอาสาเพื่อชาติ เพื่อสถาบัน ขอได้ร่วมบริจาคสมทบทุนสร้าง
อนุสาวรีย์ ขอบพระคุณอย่างสูง บริจาคได้ตลอดปี 2558

ชื่อบัญชี กองทุนสร้างอนุสาวรีย์นักรบนิรนาม 333 ของสมาคมกรบนิรนาม 333 ธนาคารทหารไทยจำกัด (มหาชน) สาขาย่อย บก.ทอ. บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ 057-2-62042-5 และสำเนาใบเปย์อินพร้อมชื่อและที่อยู่มาที่ หมายเลขโทรสาร 02-152 6263 และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ครับ ภูเสน คือชื่อที่ ศปก.ทบ.ตั้งให้ ร.ต เจริญ เตชะวนิช (ยศในขณะนั้น) ผมอยู่ในสมรภูมิปากเซปากของ แต่ต้นปี 14 ถึง ปี 17 ข้อเขียนของกระผม กระทบใคร ผู้ใดผมยินดีรับผิดชอบแต่ผู้เดียวครับ จะต่อว่าฟ้องร้องเอาความ กับผมก็ยินดีต่อสู้เสมอ

25.17 เมตร

25.17 ปีของการกิจ

สีเทา กอ. ให้พื้นที่และสนับสนุน

ยอดสีทอง 1 ม. รวมถึงเป็นหนึ่ง ปกป้องดินแดนชวาทาง

ยอด 5 แฉก 5 หล่อห่อสา บก เรือ อากาศ ตำรวจ พลเรือนอาสา

ตัดต้นสนคม ประจําการและพลเรือนอาสา ระดับสัญญาบัตร
ต้องเขียนใบลาออกจากการกองทัพ ไม่มียศใช้ข้อได้

ปลายแฉกลงปิดลับ

ปฏิบัติงานรบนูนต่ำแสดงภาพการรบ และ อวรุ

รายงานนุเสียชีวิตในสมรภูมิและชลยศึก

คอถอด ชามโง่ไปปฏิบัติการลับ

จัดทำลึงเป็นสามหัวง

1. ครูฝึก กสล. เวทีตรวจ การข่าว นักบินรบ
 2. ประจําการ บินใหญ่ ทหารราบ ไปสนับสนุน ยศ
 3. อสทสพ.30กองพัน เขารับปะทะ ยืนยิงเข้าศึก
- ห้าหลัสม กรอบทรายทอง 5 หน่วย ทำลึงรับแต่ละหัวง
บก.333 PARUSGUFFSS/SR.BI/BABC/BA
ปิดทองใต้องคัพพระปฏิมา

ส่วน 3 ระดับ ชั้นใด 3 ชั้น ชั้นละ 17 ซม
กับสน 333

5.04 เมตร

2.504 เมตร

นาย "อนุสรณ์สถานนักรบชั้นนาย 333"

นาย "Unknown Warriors 333 Monument"

แต่ละฐานารือคนนามหน่วยแต่ละหัวงเวลาและวีรกรรมเด่น

ด้วยอภินันทนาการ จาก

**บริษัท ปับจพล ไฟเบอร์
คอนเทนเนอร์ จำกัด**

**เลขที่ 389 ถนนทางรถไฟขบวนหนักร แขวงคลองเตย
เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
โทร. 0 2249 0251-4 แฟกซ์ 0 2249 5713**

ผู้ผลิต :

**กระดาดกราฟที่อุตสาหกรรม, กระดาดลอนลูกฟูก,
กระดาดแผ่นลูกฟูก, กล่องกระดาดลูกฟูก และถุงปูนซีเมนต์/อาหาร**

Progressive Building Management Company Limited

**105 ซอยอ่อนนุช 32 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กทม. 10250
โทร. 0 2332 1115-6, 0 2311 6580-1 โทรสาร 0 2311 4518**

<http://www.pbm.co.th>

**บริษัทออกแบบและก่อสร้าง รวมทั้งรับออกแบบงานสถาปัตยกรรม
และงานตกแต่งภายใน ครบวงจรงานก่อสร้าง**